

BIBLIOTEKA
Dział VI-a / 47 324
Nr k...
Kościół par. Skarżysko

KANCJONAŁ KOŚCIELNY

Z UWZGLEDNIENIEM RYTUAŁU POLSKIEGO

NA PODSTAWIE

CANTIONALE ECCLESIASTICUM

KS. DR W. GIEBUROWSKIEGO

W NOWYM OPRACOWANIU
KS. GERARDA MIZGALSKIEGO

Albertinum

K S I E G A R N I A S W . W O J C I E C H A
POZNAN WARSZAWA LUBLIN

324

I m p r i m a t u r

Posnaniae die 18 Aprilis 1950 a.

L. dz. 3659/50

Archiepiscopus Posnaniensis

Lucianus Haendschke

Cancellarius

R-2-21051

Oddano do druku 8. I. 51.
Papier druk. sat., kl. V, 70 gr., B 1.
Arkuszy drukarskich 41, formatu B 1.

Zamówienie drukarni Nr 21/51.
Nakład 5150 egzemplarzy.
Druk ukończono we wrześniu 1952.

Katowickie Zakłady Graficzne, Zakład Nr 7, Katowice, Warszawska 58, telefon 313-30.

Kancjonał
Kościelny

Słowo wstępne
Przedmowa
Objaśnienia
Literatura

SŁOWO WSTĘPNE

Nowym wydaniem Kancjonalu pragniemy zadośćuczynić życzeniom kapłanów i organistów, którzy w zawierusze wojennej stracili swe książki liturgiczne.

Nowością Kancjonalu są znaki rytmiczne (ictus) według zasad szkoły benedyktyńskiej w Solesmes.

Niechaj nowe wydanie Kancjonalu przyczyni się do pomnienia chwały Bożej w kościolach naszych przez dobry i po prawny śpiew liturgiczny.

Poznań, w Roku Jubileuszowym 1950.

Ks. G. Mizgalski

PRZEDMOWA

Muzyka kościelna została w ciągu wieków ujęta w ścisłe formy prawodawstwa Kościoła św.

Do najważniejszych enuncjacji Stolicy Apostolskiej dotyczących muzyki kościelnej w ostatnich czasach należą:

1. „Motu Proprio“ Piusa X z 1903 r. Kodeks prawny muzyki sakralnej.
2. Konstytucja Apostolska „Divini cultus“ Piusa XI z 20. XII. 1928 r.
3. Encyklika „Mediator Dei“ Piusa XII z 20 listopada 1947 r.

Drogim braciom kapłanom gorąco polecamy, by zapoznali się z zasadami Świętej muzyki liturgicznej, która przecież jest integralną częścią liturgii Kościoła św.

Dobry i poprawny śpiew liturgiczny kapłana zbliży wiernych do ołtarza, skąd plynie głos mediatora między Bogiem a ludźmi.

Liturgiczny śpiew organisty, który nie szuka własnej chwały ani okazji do popisu, śpiew płynący z wiary i pobożności, przyczyni się do żywego udziału wiernych w liturgii Kościoła św.

Harmonia panująca między śpiewem kapłana i organisty stworzy w świątyni nastrój Domu Ojca, w którym chętnie gromadzić się będą Jego wierne dzieci.

Muzyka liturgiczna Kościoła św. winna według słów Piusa X posiadać cechy „świętości“, „dobroci formy“ i „powszechności“.

Świętość muzyki liturgicznej polega na wykluczeniu wszelkiej świeckości w melodyce, słowach jak również w sposobie wykonania.

Muzyka Kościoła św. winna posiadać „dobre formy“, tj. winna być prawdziwą sztuką. Wspaniałe Domu Bożego, piękności szat i naczyń liturgicznych winna odpowiadać muzyka i śpiew, rozbrzmiewający podczas świętych czynności liturgicznych.

Muzyka Kościoła św. winna być „powszechna“. Wszędzie, gdziekolwiek uczestniczyć będziemy w nabożeństwie katolickim, modlić się będziemy jako dzieci jednej Matki — Kościoła św.

„Wszystkie wyżej wymienione cechy posiada w najwyższym stopniu chorał gregoriański, który jest właściwym śpiewem Kościoła rzymskiego. Chorał gregoriański odziedziczył Kościół św. po praojach i poprzez wieki strzegł gorliwie jego zasad liturgicznych. Ten śpiew Kościół katolicki przedkłada jako właściwy swój śpiew“. Oto słowa „Motu Proprio“ Piusa X. „Śpiew gregoriański dzięki swemu modlitewnemu charakterowi winien być uważany za pierwówzór w muzyce kościelnej tak dalece, że wszelka inna kompozycja, przeznaczona dla Kościoła jest równie świętą i liturgiczną, o ile w swym natchnieniu, układzie i estetyce opiera się na chorale gregoriańskim“ „Motu Proprio“ wyraźnie podkreśla: „Tradycyjny śpiew gregoriański winien znaleźć szerokie zastosowanie w obrzędach kultu i cały świat winien przyjąć zapewnienie, że obrzęd kościelny nic nie traci na swej uroczystości, jeśli nie będzie mu towarzyszyła żadna inna muzyka, jak tylko chorał. W szczególności zaś należy doliczyć starań, by śpiew gregoriański przywrócić do użytku wiernych, oraz by, jak dawniej, wierni przez to na nowo czynniejszy wzięli udział w obrzędach Kościoła“.

Oto główne postulaty Stolicy Apostolskiej, dotyczące najważniejszego śpiewu liturgicznego — chorału gregoriańskiego. Słowa Piusa X potwierdza i rozszerza Pius XI w Konstytucji Apostolskiej „Divini cultus“ i Pius XII w Encyklice „Mediator Dei“.

Troska o chorał gregoriański, to troska o piękno liturgii Kościoła św. Troska o chorał, to realizowanie ważnych dekretów Namiestników Chrystusowych. Troska o poprawność chorału, to troska o kulturę muzyczną naszych parafian, którzy śpiewem uczestnicząc w świętych obrzędach Kościoła nie będą już „obcy i widzami niemymi“ w czasie świętych obrzędów, odprawianych w języku liturgicznym, jak mówi Pius XI.

Śpiew zaś ludowy wiernych w czasie nabożeństw będzie tym lepszy i gremialniejszy, im więcej szerzyć będziemy wśród wiernych prawdziwą kulturę muzyczną Kościoła — a której podstawą jest bezsprzecznie chorał gregoriański.

Kapłan, który dba o odpowiednią kulturę muzyczną swojej parafii, wiele zdziała pouczając wiernych z ambony. Czynili to Ojcowie Kościoła oraz wielcy biskupi i kapłani i zebrali wspomniane owoce swej liturgicznej pracy apostolskiej.

„Cantemus Domino in laetitia“.

Objaśnienie neum i znaków.

Śpiew (choral) gregoriański (św. Grzegorz, papież, um. 604) — to liturgiczne melodie Kościoła św., wykonane jednogłosowo (unisono), oparte na tonacjach kościelnych.

Śpiew gregoriański zasadniczo notowany jest w nutach kwadratowych. (Przyjęła się również notacja w nutach nowoczesnych.) Jak każda muzyka, tak i śpiew gregoriański ma swoją melodię i rytm, swoje znaki melodyczne i rytmiczne.

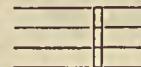
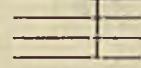
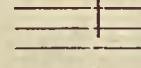
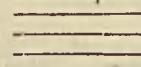
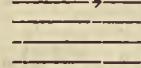
System liniowy. Nuty gregoriańskie umieszczone są na czterech liniach i w trzech odstępach między liniami. Kiedy nuty przekraczają góre czy dół systemu liniowego, dodaje się linie pomocnicze.

Klucze. W śpiewie gregoriańskim rozróżniamy dwa klucze; klucz c i klucz f

Klucz daje nazwę nutie leżącej na linii klucza. Znakiem pomocniczym jest tzw. zwiastun — custos.

Umieszczony na końcu systemu liniowego zapowiada pierwszą nutę następnego systemu.

Znaki rytmiczne czyli tzw. słupki

podwójny		oznacza koniec melodii
wielki		oznacza koniec zdania
półsłupek		oznacza przerwę o wartości nuty pochodzącej
ćwierćsłupek		oznacza przerwę krótką (oddechową)
przecinek		oznacza miejsce oddechu.

I. Znaki melodyczne czyli neumy.

1. Kształty nut i neum.

A. Nuty zwykłe.

a. Punctum	1 2 3 4 5	d. Apostropha	
b. Punctum quadratum		e. Oriscus	
b. Punctum inclinatum		f. Quilisma	
c. Virga w transpozycji na nuty nowoczesne			

B. Neumy.

Neuma = połączenie kilku zwykłych nut w jedną grupę.
a. Neumy o dwóch nutach.

Pes albo Podatus		Clivis	
------------------	--	--------	--

b. Neumy o trzech nutach.

Porrectus		Torculus	
Scandicus		Climacus	
		Salicus	

c. Neumy o więcej niż trzech nutach.

Porrectus flexus		Torculus resupinus	
Scandicus flexus		Climacus resupinus	
Salicus flexus		Pes subpi- punctis	

d. Neumy płynne tzw. liquescentes.

Eoiphanus albo podatus liquescentes		Torculus liquescentes	
Cephalicus albo clivis liquescentes		Ancus albo Climacus liquescentes	

Są to neumy, które na skutek połączenia się dwóch samogłówek lub spółgłosek otrzymują lekką modyfikację na swojej ostatniej nucie (ostatnich nutach), np. przy słowach autem, eius, omnis, sanctus.

C. Uwagi uzupełniające.

1. Virga zdwojona nazywa się bivirga i równa się w nowoczesnej notacji jednej éwiartce względnie dwom ósemkom połączonym.

		albo	
--	--	------	--

2. Apostropha nigdy nie jest sama notowana. Zdwojona zwie się distropha, potrojona tristropha itd.

Distropha:		Tristropha:	
------------	--	-------------	--

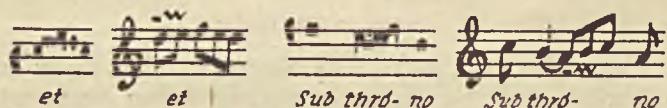
Według zasad szkoły solesmeńskiej można przy apostrophe zastosować nieznaczne crescendo albo decrescendo. Najdoskonalszym sposobem wykonania apostrophe, to lekka i miękka reperkusja według niżej podanego wzoru. Reperkusję zastosować należy zawsze przy pierwszej nucie każdego strophicus (distropha, tristropha) np. a, b, c, d. Również przy pierwszej nucie neumy po strophicusie (jeśli znajduje się na tej samej wysokości) należy zastosować reperkusję (zob. e.)

a		b		c		d		e	
---	--	---	--	---	--	---	--	---	--

3. Oriscus należy do rodzaju apostroph. Umieszczony jest zwykle na końcu neumy, a najczęściej między dwoma torculusami.

4. Quilisma ma tę samą wartość co inne nuty. Znajduje się ona zwykle tylko w grupie nut. Nuta poprzedzająca quilismę ulega rozszerzeniu. Jeśli quilisma następuje po neumie wtedy pierwsza nuta neumy jest dłuższa od drugiej. Np. pierwszą nutę podatus albo clivis po quilismie uważać można za zdwojoną (por. „sub throno“).

5. Scandicus i climacus składają się nierzaz z trzech i więcej nut, nie zmieniając nazwy.

6. Pressus — dwie nuty na tej samej linii wzgl. między liniami obok siebie. Np.

a. punctum przed clivis:

b. dwie neumy obok siebie. Ostatnia nuta neumy znajduje się na tej samej wysokości, co pierwsza nuta drugiej neumy.

Dwie nuty złączone w tzw. pressus łączą się przy śpiewie w jedną nutę zdwojoną, a pierwsza posiada ictus rytmiczny. Znak ^ oznacza, że nuty złączone w pressus należy silniej intonować.

2. Wartość nut.

Zasadniczo wszystkie nuty w śpiewie gregoriańskim mają jednakową wartość tzw. czasu pierwszego i niepodzielnego (tempus primum et indivisibile). Ten czas pierwszy jest fundamentem w śpiewie gregoriańskim. W muzyce nowoczesnej wartość nuty gregoriańskiej (punctum) wyrazić można „ósemka“. Dwa znaki jednak wpływają na zmianę wartości nuty; 1) tzw. punctum — mora vocis (.) Kropka po nucie zdwaja jej wartość tak, że nuta warta jest wtedy tyle, co jedna „ćwiartka“ = ♩ 2) tzw. episema transversum (—) znajdujące się nad nutą (rzadziej pod nią) lub całą grupą neum — oznacza lekkie rozszerzenie nuty (nie zdwojenie).

Ani punctum-mora vocis ani episema nie są znakami dynamicznymi.

II. Rytm choru.

Dzięki wspaniałym wynikom prac paleograficznych nad choralem gregoriańskim benedyktyńów solesmeńskich, zdolni jesteśmy dzisiaj doskonalej odtworzyć uświecone tradycję melodie choru. W skrócie tylko wyjaśnić pragniemy w niniejszej przedmowie do Kancionału zasady rytmu w chorale gregoriańskim zwłaszcza, że po raz pierwszy w Kancjonale umieszczono znak rytmiczny tzw. episema rectum (pionowe) czyli ictus rytmiczny (|). Rytm choru dzielić można na rytm dwu i trzynastoletni. Rytm ten zmienia się często w danej antyfonie czy responsoriu. Rytm wolny, to szczególne characteristicum dla choru. Episema rectum, zwane ictusem rytmicznym, umieszczone jest pod nutą (rzadziej nad nią) w kształcie kreski pionowej. Ictus rytmiczny wskazuje, że w tym miejscu, gdzie on jest, jednostka rytmiczna złożona z dwóch albo trzech nut skończyła się a nowa istnieć zaczęła. (Jedna nuta nie stanowi jednostki rytmicznej).

Jednostka rytmiczna składa się z tzw. arsis i thesis. Arsis to punkt wyjścia rytmu, thesis to punkt zejścia rytmu. Na znak zaś, że dana nuta jest punktem zejścia rytmu — stawiamy pod nią kreskę pionową — ictus rytmiczny. Ictus z natury swej nie

jest ani mocny ani słaby, ani długi ani krótki, tj. nucie nie daje ani silniejszego akcentu, ani większej wartości. Ictus jest niezależny od akcentu słowa. Ictus powtarza się co dwie albo trzy nuty. Mówimy wtedy o podwójnej i potrójnej wartości rytmicznej.

Księgi liturgiczne „Editio Vaticana“ nie podają znaków rytmicznych. W wydaniach zaś opracowanych przez benedyktynów szkoły Solesmes znaki te pojawiają się tylko raz po raz. Stąd znać trzeba kilka reguł.

Ictus rytmiczny znajduje się:

- 1) na wszystkich nutach posiadających kreskę pionową,
- 2) na wszystkich nutach przedłużonych,
 - a) na wszystkich nutach z kropką,
 - b) na pierwszej nucie neumy pressus,
 - c) na nucie, która poprzedza quilismę,
 - d) na pierwszej nucie każdej grupy neumatycznej.

LITERATURA

- Ks. dr Waclaw Gieburowski — Canticale Ecclesiasticum, wydanie II, Poznań 1933.
- Ks. dr Józef Surzyński — Canticale Ecclesiasticum, wydanie IV, Poznań 1914.
- Caeremoniale Episcoporum
- Rituale Romanum Ecclesiae Poloniae accommodatum. — Katowice 1927
- Liber Usualis missae et officii — Editio monachum solesmensium. Paris 1947.
- Ks. Henryk Nowacki — Podręcznik do śpiewu gregoriańskiego według zasad szkoły Solesmes. Warszawa 1933.
- Ks. Henryk Nowacki. — Wybór melodii gregoriańskich używanych w Polsce. Warszawa 1925.
- D. Gregoire Me Sunol S. O. S. B., Methode complète du chant gregorien Ed. VII. Paris 1932.
- Ks. Th. Laroche, Principes traditionels d' execution du chant gregorien d'après l'école de Solesmes. Paris 1929.
- P. Dominicus Johner, Neue Schule des gregorianischen Choralgesanges. Regensburg 1906.

CZĘŚĆ WSTĘPNA

Część wstępna,
zasadnicze intonacje
we mszy św. i oficjum.

A. INTONACJE WE MSZY SW.

1. INTONACJE: GLORIA IN EXCELSIS DEO.

I. Tempore Paschali.

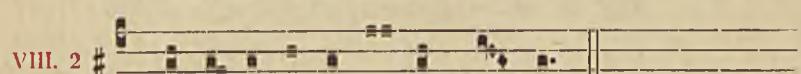
Gló-ri- a in ex - cél - sis De- o.

II. In Festis Solemnibus. 1.

Gló-ri- a in ex - cél - sis De- o.

III. In Festis Solemnibus. 2.

Gló-ri- a in ex - cél - sis De- o.

IV. In Festis Duplicibus. 1.

Gló-ri- a in ex - cél - sis De- o.

V. In Festis Duplicibus. 2.

VIII. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

VI. In Festis Duplicibus. 3.

VIII. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

VII. In Festis Duplicibus. 4.

VI. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

VIII. In Festis Duplicibus. 5.

V. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

IX. In Festis B. Mariæ V. 1

VII. 2 b

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

X. In Festis B. Mariæ V. 2

VIII. 2

Gló-ri- à in ex - cél - sis De - o.

XI. In Dominicis infra annum.

II. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

XII. In Festis Semiduplicibus. 1.

IV. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

XIII. In Festis Semiduplicibus. 2.

I. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

XIV. Infra Octavas, quæ non sunt de
B. Maria Virgine.

III. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

XV. In Festis Simplicibus.

IV. 2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

AD LIBITUM.

I.

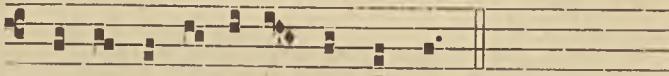
VIII. *2

Gló-ri- a in ex - cél - sis De - o.

II.

II.
Gló- ri- a in ex-cél-sis De- o.

III.

II. *
Gló- ri- a in ex- cél- sis De- o.

2. INTONACJE: CREDO.

Credo I, II et IV.

IV. 2
Cre- do in unum De- um.

Credo III.

V. 2 b
Cre- do in unum De- um.

3. MELODIE ORACYJ

a) Melodia uroczysta
(tonus festivus)

We mszy, jutrzni, laudes i nieszporach świątecznych i niedzielnych,
jak również w Tercji przed mszą pontyfikalną.

D² b
ó-minus vo-biscum. R: Et cum spi-ri-tu tu- o.

O - rémus. Preces nostraras, quæsumus Dó-mi-ne,
Metrum

cleménter exáu-di: atque a pecca-tórum vín-culis ab-
Flexa

so-lútos, ab omni nos adversi-tá-te custódi. Per e-úm-
Flexa

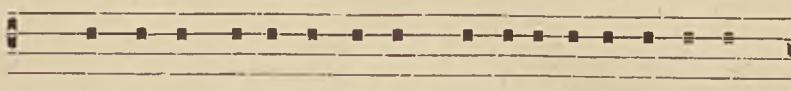
dem) Dó-minum nostrum Jesum Christum Fi-li-um tu-um:

qui tecum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te (e-júsdem) Spi-ri-
Metrum

tus Sancti De-us, per ómni-a sâ-cu-la sâ-cu-lórum.

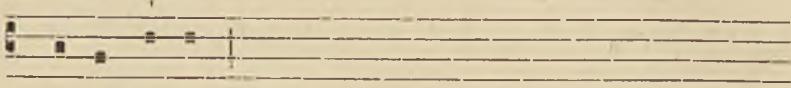
R. A-men.

Inne zakończ.: Qui vi-vis et regnas cum De- o Patre

(albo: Qui tecum vi-vit et regnat) in u-ni-ta-te Spí-ri-tus

Metrum.

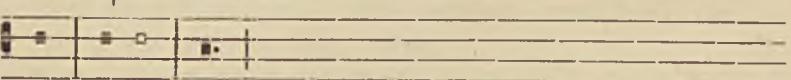
Sancti De-us, etc.

Exempla Metri *

pi- e- tā- te pro- sé-que- re:
mo- ri- én- do con- fés si sunt: (A)
albo: con- fés si sunt: (B)

Exempla Flexae:

per- cé-pi- mus
quæ ré- cta sunt

Przy śpiewie oracji rozróżnić należy a) orację właściwą i b) tzw. konkluzję czyli zakończenie. W oracji śpiewać należy najpierw „metrum“ a potem „flexa“. W konkluzji zaś śpiewać należy wpierw „flexa“ a potem „metrum“. W oracji wskazuje na śpiew „metrum“ dwukropek, na śpiew „flexa“ średnik. (Jeśli w oracji nie ma średnika — pierwszy przecinek po „metrum“). Nieraz słowa „Jesum Christum Filium tuum“ przy końcu oracji należą do oracji właściwej (zob. uroczystość i oktawa św. Szczepana.) Konkluzja zaczyna się wtedy od słów „Qui tecum“.

b) Melodia zwykła

(tonus ferialis)

- A. W dni zwykłe (feriae), we mszy wtynowej (nie uroczystej) oraz we mszy i oficju żałobnym oracje śpiewać należy „in tono recto“ tzn. na jednym tonie od początku do końca z przerwą w tych miejscach, gdzie zwykle stosuje się „metrum“ lub „flexa“.
- B. Oracje po antyfonach mariańskich, „Dirigere“ po prymie, żałobne z krótką konkluzją, po litaniach, po aspersji i przy benedykcjach śpiewać należy w melodii pół uroczystej (tonus semifestivus).
Oracje wymienione śpiewa się w melodii zwykłej (ferialis) z interwalem malej tercji na zakończenie.
- C. Oracje „Libera nos“ w kanonie mszy św. wielkopiątkowej śpiewa kapłan w melodii zwykłej. W tej samej melodii śpiewać należy wszystkie oracje poprzedzające mszę św. Wielkiej Soboty (włącznie oracyj przy świętowaniu wody).
To samo dotyczy oracyj, które poprzedzane są wezwaniem (Flectamus genua).

Kapelan:	Diakon:	Subdiakon:

O-rému-s. Flectámu-s gé- nu- a Le- vá- te Præsta...

Modlitwę Super populum Wielkim Poście śpiewać można w melodii zwykłej j. w. pod B. Modlitwę tę poprzedza wezwanie:

--

Hu-mi-li- á-te cá-pi-ta vestra De- o.

c) Melodie starsze (ad libitum)

(toni antiqui)

A. Melodia uroczysta (tonus solemnis)

Melodią tą posługiwać się można we wszystkich oracjach mszy i oficju (za wyjątkiem oracji „Super populum“) bez

różnicy rytu. Jeśli oracja jest bardzo długa (np. „A cunctis“) można powtarzać na przemian „flexa“ i „punctum“. Przed konkluzją jednak nie można śpiewać „flexa“.

Dó-mi-nus vo-bí-scum. (Pax vo-bis) R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

O rémus. Ma-jestátem tu-am Dó-mi-ne suppliciter
Flexa.

ex-o-rámu-s: ut sí-cut Ecclé-si-æ tu-æ be- á-tus An-dré-as A-póstolus éxsti-tit prædi-cá-tor et rector; i- ta
Punctum

apud te sit pro nobis perpé-tu-us in-tercéssor. Per Dó-minum nostrum Jesum Christum Fí-li-um tum: qui te-

Metrum.

cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spi-ri-tus Sancti De-us,

per ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen Inne zakończ.

Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre(albo:Qui tecum vi-vit et regnat) in u-ni-tá-te Spi-ri-tus Sancti De-us, etc.

Przykład punctum

précibus nostris ac- cōmmo- da.
af- fili gi- mur.
con- fés- si sunt. (A)
albo: con- fés- si sunt. (B)

Przykład punctum

ve-tú-sta sér- vi- tus té - net.
pér-fru - i læ- tí - ti - a.
di- gná-tus es. (A)
albo: di- gná - tus es. (B)

In Orat. S. Stephani. Punctum Conclusio

Jesum Christum Fí-li-um tu-um. Qui tecum vi-vit...

Przy oracji zFlectamus génu:

O-rému. Flectámu. gé-nu-a. Le-vá-te. Pópulum...

Jeśli Dóminus vobíscum poprzedzone jest Dómine exaudi:

Dó-mi-ne ex-áu-di o-ra-ti ó-nem me- am. R. Et cla-

mor me-us ad te véniat.

B. Melodia zwykła (tonus simplex)

Na tę melodię śpiewać można oracje wszystkich Horae Minores, antyfon mariańskich, litani, aspersji, benedykcji, przy egzekwiach i oficjum za zmarłych (za wyjątkiem mszy żałobnej).

Dó-minus vo-bíscum. R. Et cum spí-ri-tu tu-o.

Flexa.

Orému. Præsta, quæsumus, omnípotens De-us: †

Metrum.

ut semper ra-ti- o- na-bí-li- a me-di- tantes, * quæ ti-bi

luctum.

sunt plá-ci-ta, et dictis ex-sequámur et factis albo: et factis.

Zakończ

Flexa

Per Dó-minum nostrum Jesum Christum Fi-li-um tu-um: †

qui tecum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti

Metrum.

De-us, * per ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-lórum. R. Amen.

Inne zakończenie

Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre (albo). Qui tecum vi-

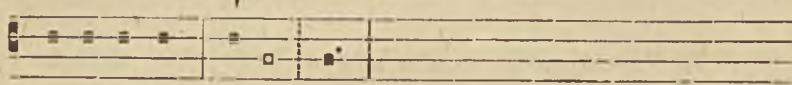

per ómni-a...

Zakończenie krótsze.

Przykład flexy

albo: di-gná-tus es. (B)

Przykład metrum

albo: pro-te - gén - dum nos. (B)

Punctum w jednozgłosce

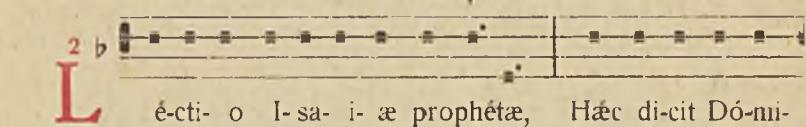

albo: dignátus es.

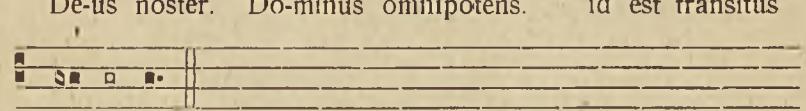
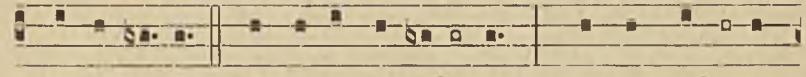
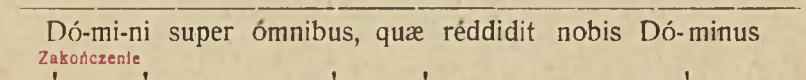
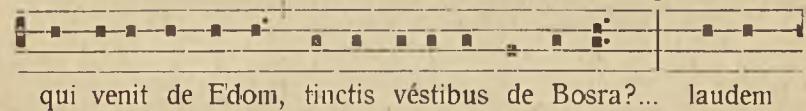
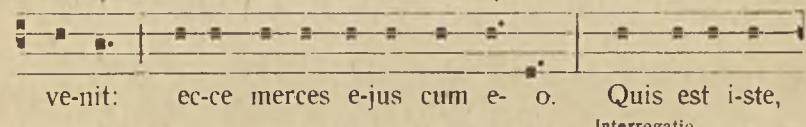
4. MELODIA PROROCTWA

(tonus prophetiae)

TITULUS.

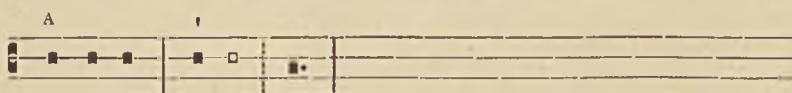
nus De-us: Dí-ci-te fí-li-æ Si-on: Ec-ce Salvátor tu-us
Flexa. Punctum.

Przed Kantykiem Moysis i Trium Puerorum zakończenie
brzmi:

Flexa przy jednozgłosce i wyrazach hebrajskich.

ve- ni- te ad me.
propter vos.
De- i Ja- cob.
in Je- rú- sa- lem.
Spí- ri- tús est.

albo: ve- ní- te ad me.
pro - pter vos.
De- i Ja- cob.
Je- rú- sa- lem.
Spí- ri- tús est.

Punctum w jednozgłosce i słowach hebrajskich.

vi- num et lac.
Dó-mi-nus lo- cútus est.
dó-mu- i Ja- cob.
e- jus Em- má-nu- el.
Dó- mi- nus est.

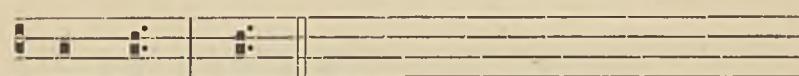
albo: vi- num et lac.
lo- cú- tus est.
dó-mu- i Ja- cob.
Em- má- nu- el.
Dó- mi- nus est.

Wyżej podana melodia nie ma „metrum“.

Śpiew „flexa“ stosować należy częściej zwłaszcza jeśli zdanie jest dłuższe. Przy znaku zapytania śpiewać należy w Lekcji, Epistole i Ewangeli w według melodii podanej w proroctwie. Jeśli zaś zdanie pytajne jest krótkie śpiewać należy:

Respoñdit: Quid vis fi- li? Quamóbrem?

Sed quid? Quæ?

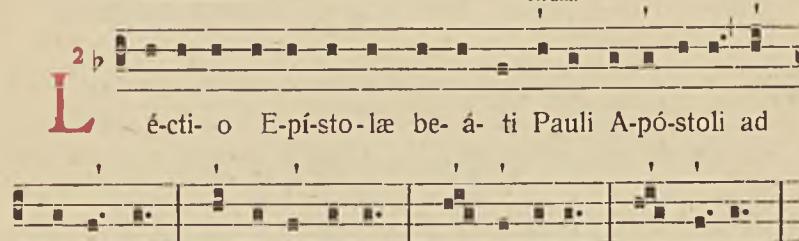
5. MELODIE LEKCJI (tonus epistolæ)

A. Najprostsza melodia lekcji to śpiew na jednym tonie (recto tono) z uwzględnieniem jedynie znaku zapytania (jak w proroctwie).

B. Melodia druga, często używana (tonus ad libitum).

TITULUS.

Metrum.

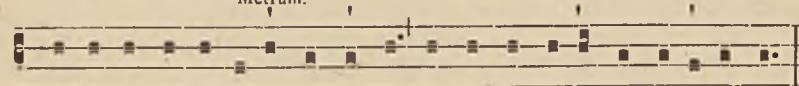

Lécti- o E-pí-sto-læ be- á- ti Pauli A-pó-stoli ad

Romános, ad Corinthi- os, ad Gá-latas, ad Titum.

Metrum.

Lécti- o li-bri A-poca-lýpsis be- á- ti Jo-ánnis A-póstoli.

Lécti-o Actu-um A-postolórum. In di-ébus illis:

Petrus...

Przykład.

Lécti-o I-sa-i-æ Prophétæ. Surge Il-lu-mi-ná-re Je-

Metrum.

rú-salem: qui-a venit lumen tu-um: et gló-ri-a Dó-mi-ni

Punctum.

super te or-ta est. Qui-a ec-ce té-nebræ o-périent

terram, et ca-li-go pó-pulos: super te autem o-réatur Dó-

minus, et glória ejus in te vi-dé-bitur. Et ambu-lábunt

gentes in lí-mi-ne tu-o, et reges in splendó-re or-

tus tu-i. Leva in circuitu ó-culos tu-os et vi-de:

omnes i-sti congregá-ti sunt, venerunt ti-bi: filii tui

de longe vénient, et filiæ tuæ de lá-te-re surgent. Etc.

Zakończ.: aurum et thus de- ferentes, et laudem Dó-mi-no

annunti-ántes.

Przykłady:

Metrum

2, pró-pi-or est no-stra sa-lus.
 con-fi-té-bi-tur Dó-mi-no.
 an-gu-sti-a vé-runt.
 sci-én-ti-am san-ctó-rum.
 per-se-quén-ti-bus vos.
 Má-di-an et E-phá.
 de-in-de pro-pó-pu-li.
 Dó-mi-nus De-us lo-cú-tus est.

Punctum

in- du- a- mur ár- ma lu - cis.
in- ter- fi- ci- et im- pi- um.
ap- pro- pin- quá- bit.
gló- ri- a cæ- lé- sti.
di- li- gén- ti- bus se.
re- sur- ré- xit a mó- ror- tu- is.
su- per te or- ta est.

Zakończenie

A | re-pro-bá-re ma- lum et e-lí-ge-re bo- num.
| sed in-du i- mi- ni Dóminum Jesum Chri- stum.
| ómni-bus di- é- bus... consummatiónem sâ-cu- li.
| a-bun-dé- tis in spe... Spíritus San - cti.
| i-dem í-pse es... non de - ffici- ent.
| in Chri-sto Je - su Dómino no - stro.
B | in spe... Spíritus San - cti
| i- pse es ... non de - ffici- ent.
| in Christo Je- su Dómino no - stro.

Jeśli na końcu znajduje się słowo jednozgłoskowe lub hebrajskie:

A , B ,

quia non sunt. albo: quia non sunt.
sors il- ló-rum est. petenti- bus se. albo: illórum est.
petenti- bus se. albo: peténtibus se.
Mel- chí- se- dech. Melchisé- dech.
in sǽcula. A - men. A - men.

6. MELODIE EWANGELII

(tonus evangelii)

Melodia I

D ó-minus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Sequenti- a sancti Evangé-li- i secúndum Matthæ- um.

R. Gló-ri- a ti-bi Dó-mi-ne. In il-lo témpo-re: Dixit Je-
sus di-scípulis su- is: Vos e-stis sal ter-ræ. Quod si
sal e-va-nú e rit, in quo sa- li- é- tur? Ad ni-hilum valet

ultra, ni-si ut mittátur fo-ras, et conculcéatur ab homínibus...

na zakon- czenie: Qui autem fé-ce- rit et do-cú- e rit, hic magnus voca

bi-tur in re-gno cæ-lórum.

Powyzsza melodia ewangelii uwzględnia tylko śpiew „punctum“ na czwartej sylabie od kofica zdania. Znak zapytania — (zobacz proroctwo). Modulacja zakończenia rozpoczyna się na trzeciej sylabie przed ostatnim akcentem.

Se-quén- ti- a... se-cún-dum Lu- cam.
se- cún-dum Mat- thæ- um.
se- cún-dum Jo- án- nem.
vé- ni- o ad vos.
qui- a pec- ca- trix est.

Przykład zakończenia:

3 2 1 Accentus

vo- cá bi- tur in re- gno cœ- ló - rum.
te- sti- mó- ni- um e - jus.
fi- li- us hó- mi- num vé - ni- et.

Wyjątek:

Jeśli trzecią sylabę poprzedza akcent, modulację przyjmuje sylaba akcentowana.

4 3 2 1 Accentus

in æ- té- na ta- ber- ná- cu- la.
di- cit Dó- mi- nus om- ní- po- tens.

Melodia II (ad libitum).

D ó- minus vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri- tu tu- o.

Metrum. Punctum.

Sequenti- a sancti Evangé- li- i secúndum Jo- án- nem.

R. Gló- ri a ti-bi Dó- mi- ne. In il-lo témo- re: Nú- pti- æ

factæ sunt in Ca-na Ga-li-læ- æ, et e- rat Ma- ter Je- su

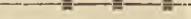
i- bi. Vo- cát- us est autem et Jesus, et di- scí- pu- li

e- jus ad nú- pti- as. Et de- fi- ci- én- te vino, di- xit Ma

ter Je- su ad e- um: Vinum non ha- bent. Et di- xit

Melodie ewangelii

Śpiew „punctum“ przy jednozgłoskowym i hebrajskim słowie:

A		
né-sci - o vos.		né-sci - o vos.
ún-ge-rent Je - sum.		ún-gerent Je - sum.
non sum.		non sum.
fa- cta sunt.	albo:	fa- cta sunt.
Is- ra - el.		Is- ra - el.
re- spón-dit: Non.		respon- dit: Non.

Melodie ewangelii

Melodia III tzw. tonus antiquior

D² # óminus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.
 Metrum.

Sequénti-a sancti E-vangé-li-i secúndum Matthæum.

R. Glóri-a ti-bi Dó-mi-ne. In il-lo tém-pore: Di-xit Je-sus di-scípulis su-is: Vos estis sal ter-ræ. Quod si sal e-va-nú-e-rit, in quo sa-li-é-tur? Ad ní-hilum va-let ultra, ni-si ut mittá-tur foras, et conculcé-tur ab ho-mi-nibus. Etc.

zakończ: hic magnus vo-cá-bitur in regno cæ-lórum.

Słowa jednozgłoskowe i hebrajskie śpiewać należy:

né-sci- o vos. né-sci- o vos.
qui-bus da-tum est. | quibus da-tum est.
tri-bus Is-ra el. albo. | tri-bus Is-ra el.
non fu- it sic. non fu- it sic.

7. PREFACJE

a) Prefacja wspólna (melodia uroczysta)

(Praefatio communis in cantu solemni)

W święta (duplex i semiduplex), które nie mają prefacji własnej:

nos ti-bi semper ei u-bí-que grá-ti-as á- ge-re: Dó-mi-

ne sancte, Pater omnipotens, æ-tér- ne De-us: per Chri-

stum Dó-minum nostrum. Per quem ma-jestátem tu-am

laudant An-ge-li, a-dórant Do-mi-na-ti ó-nes, tremunt

Po-testátes. Cœ-li cæ-lorúmque Virtútes ac be- á- ta

Sé-raphim, só-ci- a exsul-ta-ti- ó- ne concé-lebrant.

Cum quibus et nostraras voces, ut admít-ti jú-be-as, de-

pre-cámur, súpplici confessi- ó- ne dicéntes.

b) Prefacja wspólna (melodia zwykła)

(Praefatio communis in cantu feriali)

W święta (simplex) i zwykle dni, które nie mają prefacji własnej.

P² b
er ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-lórum. R. A-men.

V. Dó-mi-nus vo-bí-scum. R. Et cum spí-ri- tu tu- o.

V. Sursum cor-da. R. Ha-bémus ad Dó-minum. V. Gráti-as
a-gámus Dó-mi-no De-o nostro. R. Dignum et justum est.

V. Ve-re dignum et justum est, æquum et sa- lu- tár-e,
nos ti- bi semper, et u- bí-que gráti-as á-ge-re, Dó-mi-
ne sancte, Pa-ter omnípotens, æ- térne De-us: per Chri-
stum Dó-minum nostrum. Per quem ma-jestátem tu-am

laudant An-ge-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti- ónes, tremunt
Potestátes. Cœ-li, cœ-lorúmque Virtútes ac be- á- ta
Séraphim, só-ci- a exulta- ti- ó-ne conce- lebrant.

Cum quibus et nostraras voces, ut admítti jú-be-as, de-pre-
cámur, súppli-ci confessi- ó-ne di-céntes.

c) Melodia uroczysta

tonus solemnior (ad libitum)

W uroczystość Trójcy Przenajśw. i niedziele w ciągu roku.

P² b
er ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-lórum. R. A-men.

V. Dó-minus vo-biscum. R. Et cum spí-ri- tu tu- o.

V. Sur-sum cor-da. R. Ha-bémus ad Dó-minum. V. Gráti-

as a-gá-mus Dó-mi-no De-o no-stro. **R.** Dignum et
ju-stum est. **V.** e-re dignum et ju-stum est, æquum
et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper et u-bí-que grá-ti-
as á-ge re; Dó-mi-ne sancte, Pater om-ni-po-tens,
æ-tér-ne De-us: **Q**ui cum u-ni-gé-ni-to Fí-li-o tu-o,
et Spi-ri-tu Sancto, unus es De-us, u-nus es Dó-minus:
non in u-ní-us singu-la-ri-tá-te per-só-næ, sed in u-ní-
us Tri-ni-tá-te substán-ti-æ. Quod e-nim de tu-a
gló-ri- a, re-vélante te, cré-dimus, hoc de Fí-li-o

tu-o, hoc de Spi-ri-tu Sancto, si-ne differén-ti- a
discre-ti- ó-nis sen-ti- mus. Ut in confessi- ó-ne
ve-ræ sempitérnæque De-i-tá-tis, et in persónis pro-
pri-e-tas, et in essénti- a ú-ni-tas, et in ma-je-
stá-te ad-o-ré-tur æ-quá-li-tas. Quam laudant Ange-
li atque Archänge-li, Chérubim quoque ac Sé-raphim:
qui non cessant cla-má-re quo-tí-di-e, u-na vo- ce
di-cén-tes.

8. PATER NOSTER

A) PATER NOSTER IN TONO SOLEMNI (MELODIA UROCYSTA)

Per óm-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. A-men.

O rémus: Præceptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-ví-

na ín-sti-tu-ti- ó-ne for-má-ti, au-dé-mus dí-ce-re:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctifi-cétur nomen tu-um:

Ad-vé-ni-at regnum tu-um: Fi- at volúntas tu- a,

sic-ut in cœ-lo, et in terra. Panem nostrum quoti- di-

á-num da nobis hó-di- e: Et dimítte nobis dé-bi-ta

nostra, sic-ut et nos dimítimus de-bi-tó-ribus nostris.

Et ne nos in-dúcas in tenta- ti- ó-nem. R. Sed lí-be-ra
nos a ma- lo.

B) PATER NOSTER IN TONO FERALI. (MELODIA ZWYKŁA)

Per óm-ni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. A-men.

O rémus: Præceptis sa-lu-tá-ribus mó-ni-ti, et di-ví-na

in-sti-tu-ti- ó-ne for-má-ti, au-dé-mus dí-ce-re:

Pater noster, qui es in cœlis: Sanctifi-cétur nomen tu-um:

Ad-vé-ni-at regnum tu-um: Fi- at volúntas tu- a,

sic-ut in cœ-lo, et in terra. Panem nostrum quoti- di-

Pater noster

á-num da no-bis hó-di-e: Et dimítte nobis dé-bi-ta
nostra, sic-ut et nos dimít-timus de-bi-tó-ribus nostris.
Et ne nos in-dúcas in ten-ta-ti-ó-nem. **R.** Sed lí-be-ra
nos a ma-lo.

9. PAX DOMINI

Per óm-ni-a sáe-cu-la sáe-cu-lórum. **R.** A-men.
V. Pax † Dó-mi-ni sit † semper vo-bis- † cum. **R.** Et cum
spí-ri-tu tu-o.

„Confiteor“

10. „CONFITEOR“ PO MSZY PONTYFIKALNEJ

Con-fí-te-or De-o omni-poténti, be- á-tæ Marí-æ
semper Vírgi-ni, be- á-to Micha-é-li Archángel-
o, be- á-to Jo-án-ni Ba-ptistæ, sanctis A-póstolis Pe-tro
et Paulo, ómnibus Sanctis et ti- bi pater, qui a pec-
cá-vi nimis, co-gi-ta-ti- ó-ne, ver-bo et ó-pe-re: me- a
culpa, me- a culpa, me- a ma-xi-ma culpa. I-de- o pre-
cor be- á-tam Ma-rí-am semper Vírgínem, be- á-tum
Micha- é-le-m Archángelum, 'be- á-tum Jo-án-nem Ba-

ptístam, sanctos A-póstolos Petrum et Paulum, omnes
Sanctos, et te, pater, oráre pro me ad Dó-minum De-
um nostrum.

11. BŁOGOSŁAWIEŃSTWO BISKUPIE
(ad benedictionem pontificalem)

Sit nomen Dó-mi-ni be-ne-dictum. **R.** Ex hoc nunc
et usque in sæ-culum. **V.** Ad-ju-tó-ri-um nostrum in nó-
mi-ne Dó-mi-ni. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Be-ne-dí-cat vos om-ní-potens De-us: Pater, et
Fí-li-us, et Spí-ri-tus Sanctus. **R.** A-men.

12. ITE MISSA EST I BENEDICAMUS
(na zakończenie mszy św.)

I. Tempore Paschali. — Okres Wielkanocny. Od Wielkiej Soboty do soboty przed Przewodniczą wł.

I-te, missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú- ja.
De-o grá-ti- as, al-le-lú-ja, al-le - lú- ja.

od Przewodniczy aż do soboty przed Ziel. Świętami.

I - te, mis-sa est.
De - o grá-ti- as.

II. et III. Na wielkie uroczystości.

I - te, mis-sa est.
De - o grá-ti- as

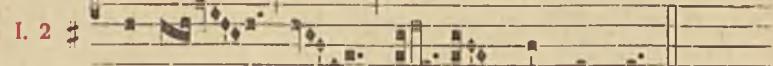
albo:

I - te, mis-sa est.
De - o grá-ti- as.

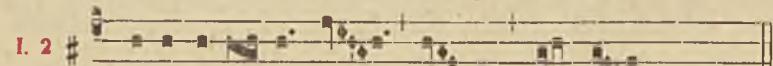
Benedicámus Dó - mi - no.

Ite missa est

IV. In Festis Duplicibus. 1. (Święta o rycie po-dwójnym)

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

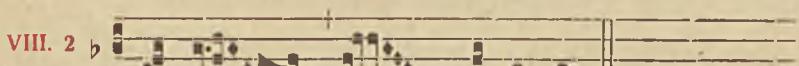
Bene-di-cámus Dó mi-no.

V. In Festis Duplicibus. 2.

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

VI. In Festis Duplicibus. 3.

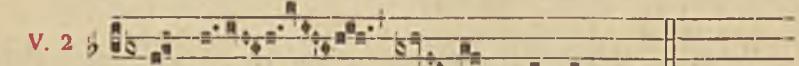
I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

VII. In Festis Duplicibus. 4.

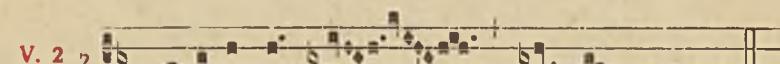
I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

VIII. In Festis Duplicibus. 5.

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

Ite missa est

Bene-di-cámus Dó mi-no.

IX. et X. W uroczystości ku czci Matki Boskiej.

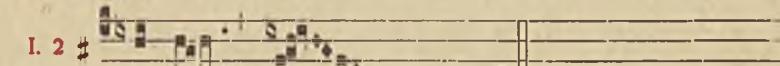

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

Be-ne-di-cámus Dó mi-no.

XI. W niedziele zwykłe.

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

Be-ne-di-cámus Dó mi-no.

XII. In Festis Semiduplicibus. 1. (Święta o rycie półpodw.)

I-te, mis-sa est.
De-o grá-ti-as.

Ite missa est

XIII. In Festis Semiduplicibus. 2.

I. 2 ♫

I-te, mis - sa est.
De-o grá - ti as.

I. 2 ♫

Be-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

XIV. Podczas oktaw (za wyj. do M. B.).

VIII. 2 ♫

I - te, mi - sa est.
De - o grá - ti as.

XV. In Festis Simplicibus. (Święta o rycie zwykłym)

VI. b

I- te, mis-sa est.
De-o grá-ti- as.

XVI. In Feriis per annum. (W dni. zwykłe)

IV. 2 ♫

Be-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.

De-o grá-ti- as.

XVII. W niedziele Adwentu i W. Postu.

I. 2 ♫

Bene-di-cá-mus Dó - mi-no.

De-o grá - ti as.

albo:

VI. 2 ♫

Be-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

De - o grá - ti as.

XVIII. W dni zwykłe Adwentu i W. Postu, we Wigilię, Suche Dni i we mszy w Dni Krzyżowe.

IV. 2 ♫

Be-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

De - o grá - ti as.

We mszy żałobnej.

VIII. 2 b

Requi-éscant in pa- ce. R. A-men.

B. INTONACJE W OFICJUM

2 b

Dó-mi-ne, lá-bi- a me- a a-pé-ri-es.

R. Et os me-um annunti- á-bit laudem tu-am.

DEUS IN ADIUTORIUM

a. MELODIA UROCYSTA

(tonus festivus)

W święta o rycie duplex, semiduplex i w niedziele

2 b

De-us, in ad-ju-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómine,

ad ad-juvándum me fe-stína. Glóri- a Patri, et Fí-li- o,

et Spirí-tu- i Sancto. Sicut e-rat in princípi o, et nunc,

et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-lórum. Amen. Al-le-lú-ja.

Od Siedemdziesiątnicy do Wielkanocy w miejsce „Alleluja”
śpiewa się:

Laus ti-bi, Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri- æ

b. MELODIA ZWYKŁA

(tonus ferialis)

W wyżej wspomniane dni w komplecie oraz w święta
o rycie simplex i dni zwykłe w nieszporach.

2 b

De- us, in ad-ju-tó-ri-um meum inténde. R. Dómine,

ad ad-juvándum me festina. Glóri- a Patri, et Fí-li- o,

et Spi-rí-tu- i Sancto. Sicut e-rat in princípi o, et nunc,

et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-lórum. Amen. Al-le-lú-ja.

albo: Laus ti- bi, Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ gló-ri- æ.

c. MELODIA UROCYSTA (ad libitum)

(tonus solemnis)

2 #

De- us, in ad-ju-tó-ri-um meum inténde. R. Dómine,

ad ad-juvándum me fe-stí-na. Glóri- a Patri, et Fí-li- o,

et Spi-rí-tu-i Sancto. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc,
et semper, et in sæ-cu-la sæ-cu-lórum. Amen. Al-le-lú-ja.

albo: Laus ti-bi, Dó-mi-ne, Rex æ-térnæ glóri-á.

3. Melodie psalmów.

Psalmi podzielone są na wiersze, (wersety). Każdy wiersz zaś dzieli się na dwie części oddzielone gwiazdką (* asteriscus). Niektóre wiersze mają podział dodatkowy oznaczony krzyżkiem († flexa).

W śpiewie psalmów rozróżniamy a) intonację (initium, inchoatio b) tenor (dominanta) c) dwie kadencje. Pierwsza kadencja dzieli wiersz na połowę i zwie się mediatio, druga zaś jest końówką wiersza i nazywa się finalis (terminatio). Pośród tenorem i mediatio znajduje się nieraz (przy dłuższych wierszach psalmów) mała kadencja oznaczona krzyżkiem — zwana flexa.

Znamy 8 tonów psalmów z dodaniem jeszcze tzw. tonus peregrinus. Śpiew psalmów jest zawsze złączony ze śpiewem antyfon. Antyfona poprzedza psalm, a gdy psalm skończy się, należy antyfonę powtórzyć. Jaka jest tonacja antyfony, taka musi być tonacja psalmu.

Wykonanie: Pierwszy wiersz psalmu rozpoczyna się śpiewem tzw. initium zarówno w oficjum dnia jak i za zmarłych. Initium powtarza się przy rozpoczęciu każdego psalmu, jeśli kilka psalmów śpiewa się pod jedną antyfoną, a psalmi kończą

się doxologią Gloria Patri. Dalsze wiersze psalmu rozpoczynają się w dominancie od tzw. tenoru. Przy śpiewie kantyków Benedictus, Magnificat i Nunc dimittis każdy wiersz śpiewać należy z tzw. initium.

TON PIERWSZY

(primus tonus)

Flexa *)

P rimus Tonus sic in-cí-pitur, sic fléctitur, † et sic

me- di- á-tur: * atque sic fi-ní-tur. At- que sic fi-

Inne zakończenia D 2

ní-tur, Alque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic

fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.

Atque sic fi-ní-tur.

*) albo w dominancie z krótką przerwą.

M agnificat * a - ni - ma... Et exsul-tavit spí-ritus
me - us * in De - o salutári meo.

Przykłady mediacji.

in to - to cor - de me - o.
pú - e ri Dó - mi num.
confir-mátum est cor e - jus.
Dó - mi nus ex Si - on.
pro - pi - ti - á - ti - o est.
mi - hi ma-gna, qui pot - ens est.

Przykłady kadencji końcowej.

se de a dex - tris me - is.
in sæ - cu - lum sää - cu - li.
lu - ci - fe - rum gë - nu - i te.
pro - té - ctor e - ó - rum est.

se de a dex - tris me - is.
in sæ - cu - lum sää - cu - li.
lu - ci - fe - rum gë - nu - i te.
pro - té - ctor e - ó - rum est.

TON UROCYZTY (Magnificat)
(tonus solemnis)

2. Et ex - sultá - vit spí-ri - tus me - us.

albo ad libitum.

2. Et ex - sul-ta-vit spí - ri - tus me - us.
3. Qui a re-spéxit hu - militátem an - cil - læ su - æ.
4. Qui a fe-cit mi - hi ma - gna, qui pot - ens est.
5. Et mi - se-ricór-di-a ejus a progéni - e in pro - gé - ni - es.
6. Fe - cit poténtiam in brá - chí - o su - o.
7. De po - suit po - tén - tes de se - de.
8. E - su - ri-én - tes im - plé - vit bo - nis.
9. Sus-cé - pit Is - ra - el pú - e - rum su - um.
10. Sic - ut lo - cù - tus est ad pa - tres no - stros.
11. Gló - ria Pa - tri et Fí - li - o.
12. Sic - ut erat in princíp - io et nunc, et sem - per.

TON DRUGI

(secundus tonus)

S

ecúndus Tonus sic in - ci - pitur, sic fléctitur † et sic

Finalis unica D

me - di - á - tur: * atque sic fi - ní - tur.

albo A

atque sic fi - ní - tur.

M a-gní-fi-cat * á-ni-ma me- a Dó-minum. Et ex-
sul-távit spí-ritus me-us * in De-o ...

Przykłady mediacji.

A B

in to-to corde me - o. albo:
 púeri Dó- mi- num.
 Dó-mine Da - vid.
 Je - rú- sa - lem. Dó-mi-ne Dá - vid
 propitiáti o est. Jerúsa - lem.
 qui pot-ens est. propitiatio est.
 mandá-vit de te. qui potens est.
 mandávit de te.

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a déx- tris me - is.
 in sàe- cu- lum sàe- cu- li.
 gé- nu - i te.
 pro- té- cto r e- ó- rum est.

TON UROCYSTY

tonus solemnis (Magnificat)

2. Et ex-sul- tát-vit spí- ri- tus me- us.
 3. Qui- a re- spéxit hu- militátem an- cil- læ su- æ.
 4. Qui- a fe- cit mi- li ma- gna, qui pot-ens est.

5. Et mi- se- ricórdia
 ejus a progéni- e in pro- gé- ni- es.
 6. Fe- cit pot- éntiam in brá- chi- o su - o.
 7. De- pó su - it pot- én- tes de se - de.
 8. E- su- ri- én- tes im- plé- vit bo - nis.
 9. Sus- cé- pit Is-ra-el pú- e- rum su - um.
 10. Sic- ut lo- cù-tus est ad pa- tres no - stros.
 11. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li - o.
 12. Sic- ut e-rati- nprincíprio et nunc, et sem - per.

TON TRZECI
(tertius tonus)

T ér- ti- us Tonus sic in- ci- pitur, sic fléctitur, † et sic
 me- di- á- tur: * atque sic fi- ní- tur. Atque sic fi- ní- tur.

Atque sic fi- ní- tur. Atque sic fi- ní- tur. Atque sic
 fi- ní- tur.

M a-gní-fi-cat * a-ni-ma... Et ex-suitávit spí-ritus
 me- us * in De-o salutári meo.

Przykłady mediacji.

in to-to cor - de me - o.
pú - e - ri Dó - mi - num.
confirmátum est cor e - jus.
Dó-mi-nus ex Si - on.
pro-pi-ti - á - ti - o est.
mi-hi ma-gna, qui pot-ens est.

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a dex-tris me - is.
in sæ - cu - lum sæ - cu - li.
gé - nu - i te.
pro - té - ctor e - ó - rum est.

se-de a dex tris me - is.
in sæ - cu - lum sæ - cu - li.
gé - nu - i te.
pro - té - ctor e - ó - rum est.

TON UROCZYSTY

tonus solemnis (Magnificat)

2. Et ex-sul-távit spí-ri-tus me-us.
3. Qui-a respéxit humili-tátem an-cí-læ su-æ.
4. Qui-a fecit mihi ma-gna, qui pot-ens est.
5. Et mi-sericórdia ejus a progénie in pro-gé-ni-es.
6. Fe-cit potentiam in brá-chi-o su-o.
7. De-pó-suit pot-én-tes de-se-de.
8. E-su-ri-én-tes im-plé-vit bo-nis.

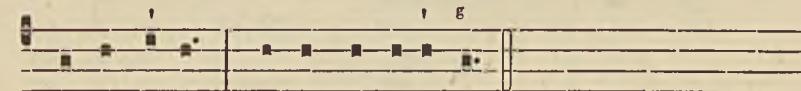
9. Su-scé-pit Israel pú-e-rum su-um.
10. Sic-ut locútus est ad pa-tres no-stros.
11. Gló-ri-a Pa-tri, et Fí-li-o.
12. Sic-ut erat in prin-cipio et nunc, et sem-per.

TON CZWARTY

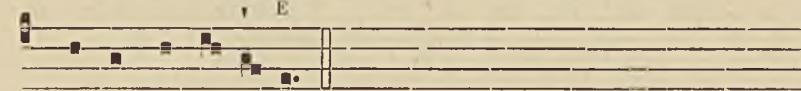
(quartus tonus)

Quartus Tonus sic in-cí-pitur, sic fléctitur, † et sic

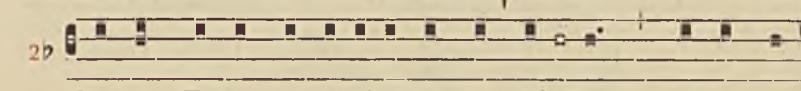

me-di-á-tur: * atque sic fi-ni-tur.

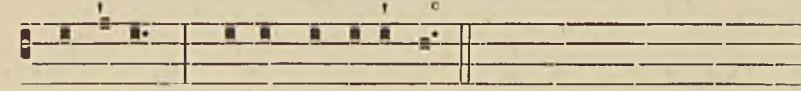

Atque sic fi-ni-tur.

Melodia II.

Quartus Tonus sic in-cí-pitur, sic fléctitur, † et sic me-

di-á-tur: * atque sic fi-ni-tur.

Atque sic fi-ni-tur. albo atque sic fi-ni-tur

Ma-gníficat * á-ni-ma... Et exsultávit spí-ri-tus
me-us * in De-o salutári meo.

Przykłady mediacji

A B
in to-to cor-de me-o. albo
pú-e-ri Dó-mi-num.
Dó-mi-ne Da-vid. Dó-mi-ne Da-vid.
sunt Je-rú-sa-lem. Je-rú-sa-lem.
pro-pi-ti-á-ti-o est. propiti-á-ti-o est.
ma-gna, qui potens est. magna, qui potens est.
man-dá-vit de-te. mandá-vit de-te.

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a dex-tris me- is.
et in sæ-cu-lum sæ-cu-li.
lu-cí-fe-rum gér-nu-i te.
pro-té-ctor e ó-rum est.

se-de a dex-tris me- is.
et in sæ-cu-lum sæ-cu-li.
lu-cí-fe-rum gér-nu-i te.
pro-té-ctor e ó-rum est.

TON UROCZYSTY
tonus solemnis (Magnificat)

2. Et ex-sul-tavit spí-ri-tus me-us.
3. Qui-a respxit hu-militátem an-cíl-læ su-æ.
4. Qui-a fe-cit mi-hi ma-gna, qui pot-ens est.
5. Et mi-sericórdia ejus a progéni-e in pro-gé-ni-es.
6. Fe-cit poténtiam in brá-chi-o su-o.
7. De-pó-suit pot-en-tes de-se-de.
8. E-su-ri-én-tes im-plé-vit bo-nis.
9. Sus-cé-pit Israel pú-e-rum su-um.
10. Sic-ut locútus est ad pa-tres no-stros.
11. Gló-ri-a Pa-tri et Fí-li-o.
12. Si-cut erat in princíprio et nunc, et sem-per.

TON PIĄTY
(quintus tonus)

Q uintus Tonus sic in-cí-pitur, sic fléctitur † et sic
Finalis unica a.

me-di-á-tur: * atque sic fi-ni-tur.

Ma-gníficat * á-ni-ma me-a Dó-minum. et exsul-
tá-vit spí-ri-tus me-us * in De-o...
Mediacje śpiewa się jak w tonie drugim (str. 66)

Przykłady kadencji końcowej

se-de a dex-tris me-is.
in sâ-cu-lum sâ-cu-li.
Is-pe-dum tu-ó-rum.
ra-el in Dó-mi-no.
ór-di-nem Mel-chí-se-dech.
su-stí-nu-i te Dó-mi-ne.
gé-nu-i te.

TON UROCZYSTY
tonus solemnis (Magnificat)

2. Et ex-sul-távit spí-ri-tus me-us.
3. Qui a re-spéxit humilitátem an-cí-læ-su-xæ.
4. Qui a fe-cit mihi magna, qui pot-ens est.
5. Et mi-se-ricórdia ejus a pro-gé-ni-es.
6. Fe-cit pot-éntiam in bráchi-o-su-o.
7. De-pó-su-it poténtes de-se-de.
8. E-su-ri-en-tes im-plé-vit bo-nis.
9. Sus-cé-pit Is-ra-el pú-e-rum su-um.
10. Sic ut lo-cútus est ad pa-tres no-stros.
11. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o.
12. Sic ut e-rat in princípio et nunc, et sem-per.

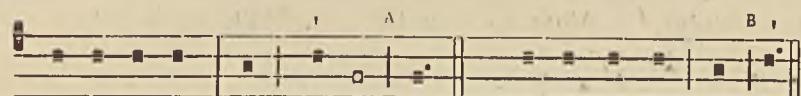
TON SZÓSTY
(sextus tonus)

S^{2#} extus Tonus sic in-cí-pitur, sic fléctitur, † et sic vel allo modo Finalis unica. F (G)

me-di-á-tur: * (et sic me-di-á-tur:) * atque sic fi-nítur.

M a-gní-ficat * á-ni-ma me-a Dó-minum. Et exsul-távit spíritus me-us * (spíritus me-us) * in Deo salutári meo

Mediacja jak w tonie pierwszym (str. 64) albo:

in to-to cor-de me-o.
pú-e-ri Dó-mi-num. albo:
Dó-mi-ne Da-vid. Dó-mi-ne Da-wid.
sunt Je-rú-sa-lem. Je-rú-sa-lem.
propiti-á-ti-o est. propitiati-o est.
mag-na, qui potens est. magna, qui pot-ens est.
man-dá-vit de te. mandávit de te.

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a dex-tris me-is.
in sâ-cu-lum sâ-cu-li.
gé-nu-i te.
pro-té-ctor e-ó-rum est

Mediacja uroczysta do Magnificat jak w tonie pierwszym (str. 64)

TON SIÓDMY
(septimus tonus)

Sép-ti-mus To-nus sic in-cí-pi-tur, sic fléctitur, †
et sic me-di- á-tur; * atque sic fi-ní-tur. Atque sic
fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur. Atque sic fi-ní-tur.
Atque sic fi-ní-tur.

Ma-gní-fi-cat: * á-ni-ma... Et ex-sultávit spí-ri-
tus me-us * in De-o salutári meo.

Przykłady mediazioni.

in to-to cor- de me- o.
confir-má-tum est cor e- Dó-mi- num.
Dó- mi-nus ex Si- jus.
propi-ti- á- ti- o est.
mi-hi ma-gna, qui pot-ens est.

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a dex- tris me- is.
et in sá- cu- lum sá- cu- li.
Is- ra- el pe dum tu- ó- rum.
ór- di- nem in Mel- chí- se- dech.
sustí- nu- i te Dó- mi ne.
ge- nu- i te.

TON UROCYSTY
tonus solemnis (Magnificat)

1. Ma- gní- ficat
2. Et ex sultávit spí- ri- tus me- us.
3. Qui- a respéxit hu- militáteni an- cíl- lae su- æ.
4. Qui- a fecit mihi ma-gna, qui potens est.
5. Et mi- sericórdia e- jus a progénie in pro- gé- ni- es.
6. Fe- cit poténtiam in brá- chi o su- o.
7. De- pó- suit pot- én- tes de se- de.
8. E- su- riéntes im- plé- vit bo- nis.
9. Sus- cé- pit Israel pú- e- rum su- um.
10. Sic- ut locútus est ad pa- tres no- stros.
11. Gló- ri- a Pa- tri, et Fí- li- o.
12. Sic- ut erat in prin- cípio et nunc, et sem- per.

TON OSMY
(octavus tonus)

O ctávus Tonus sic in-cípi-tur, sic flé-cti-tur, †
et sic me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. Atque sic
fi-ní-tur. albo: Atque sic fi-ní-tur.
M a-gni-fícat * á-ni-ma... Et exsultávit...

Mediacja jak w tonie drugim lub piątym (str. 66 albo 72)

Przykłady kadencji końcowej.

se-de a dex-tris me- is.
in sæ- cu-lum sæ- cu-li.
pro- té- gê- nu-i te.
ctor e- ó-rum est.

se-de a dex-tris me- is.
in sæ- cu-lum sæ- cu-li.
pro- té- gê- nu-i te.
ctor e- ó-rum est.

Mediacja uroczysta tonu VIII

I Et ex-sul-távit spí-ri-tus me-us * in De-o...

Tzw. TONUS PEREGRINUS

Przy śpiewie psalmu In exitu Israel w nieszporach niedzielnych albo psalmu Laudáte púeri, w nieszporach.

Mediację śpiewa się na drugiej sylabie (A) albo na trzeciej (B) przed ostatnim akcentem.

I In é-xitu Is-ra-el de Aegýpto * domus Jacob...
albo ad libitum

I In é-xitu Is-ra-él de Aegýpto, * domus Jacob de pó-pu-lo bárba-ro: Facta est Ju-dáe-a sancti-fi-cá-ti-o ejus: *
albo sancti-fi-cá-ti-o ejus: * Is-ra-él pot-é-stas ejus. Flexa

I Manus habent, et non palpábunt: † pedes... etc.

Laudate dominum in sanctis eius.
Sit nomen domini benedictum ex hoc
nunc, et usque in saeculum. albo j. w.

Przykłady mediacji.

mare vidit et fugit.
qui faciunt eae. albo:
dō-mu-i Isra-el. dō-mu-i Isra-el.
Dō-mi-nus su-per vos. Dō-mi-nus su-per vos.

Przykłady kadencji końcowej

conversus est rex trórsum.
et protector eius órum est.
dō-mu-i A-a-ron.

TONUS IN DIRECTUM

(recytacja na jednym tonie)

Na jednym tonie recytuje się psalmy w oficjum, w którym psalmy nie mają antyfon np. ps. 145 w nieszporach żałobnych i psalm 129 w laudes, ps. 69 po Litanii do Wszystkich Świętych oraz wtedy, kiedy rubryki na to wskazują.

Psalmy kompletorium Wielkiej Soboty oraz godzin mniejszych (Horae minores) Wielkiej Nocy oraz kantyk *Nunc dimittis* posiadają melodię specjalną podaną przy tychże uroczystościach. Również godziny mniejsze i kompletorium Dnia Zadusznego mają odrębne melodie.

MELODIE WERSYKUŁÓW

(toni versiculorum)

W niedziele i święta po Nokturnach, na Laudes i nieszporę po hymnie i na horae minores po respons. breve.

Di-ri-ga-tur, Dó-mi-ne, o-rá-ti-o me-a.
Sic-ut in-cen-sum in con-spé-ctu tu-o.
albo
Di-ri-ga-tur, Dó-mi-ne, o-rá-ti-o me-a.
Sic-ut in-cen-sum in con-spé-ctu tu-o.

We wszystkich innych okolicznościach:

Digna-re me laudá-re te, Virgo sacráta...
Da mihi vir-tú-tem contra hostes tu-os.

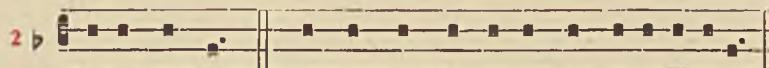
Jeśli na końcu znajduje się słowo jednogłoskowe lub hebrajskie.

Dó-mi-ne su-per nos.
Dó-mi-ne su-per nos.
sperá-vimus in Je-rú-sa-le-mi.
prae-vé-ni- Je-sus.
A: Dó-mi-ne su-per nos.
Dó-mi-ne su-per nos.
spe-rá-vimus in Je-rú-sa-le-mi.
prae-vé-ni- Je-sus.
B: Dó-mi-ne su-per nos.
Dó-mi-ne su-per nos.
in Je-rú-sa-le-mi.
et te.
Je-sus.

ABSOLUCJE I BENEDYKCIJE

(Absolutiones et benedictiones)

Na jutrznę po Nokturnach.

Pater noster. **R.** Et ne nos in-dúcas in tentati-ónem.
R. Sed lí-be-ra...

Absolutio in I. Nocturno

Ex-áu-di Dó-mi-ne Je-su Christe preces servórum
 Flexa Metrum

tu- ó-rum, † et mi-se-ré-re nobis, * qui cum Patre et Spí-
 ri-tu Sancto vi-vis et regnas in sá-cu-la sæ-culó-rum.

R. Amen.

Lector. Benedictio.

Ju-be Domne be-ne-dí-ce-re. Be-ne-dicti-ó-ne perpétu-a *

be-ne-díc-at nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

W absolucji II i III Nokturnu opuszcza się „flexa“.

MELODIA LEKCJI

MELODIA OGÓLNA

1. (tonus communis)

Jube Domne benedícere i benedykcia j. w.
 Lekcję śpiewa się na melodię proroctwa. Na zakończenie lekcji należy jednak zastosować „punctum“ i tak zakończyć:

Tu autem Dó-mi-ne mi-se-ré-re nobis.

R. De-o grá-ti-as.

Jeśli lekcja kończy się znakiem zapytania, śpiewać należy jak zwykle przy znaku zapytania o ile następuje zakończenie „Tu autem“.

Lekcje w oficjum żałobnym i w trzech ostatnich dniach Wielkiego Tygodnia śpiewać należy na melodię proroctwa bez „Tu autem“ chociażby kończyły się znakiem zapytania.

MELODIA UROCYSTA

2. tonus solemnis (ad libitum)

Przy lekcjach jutrznia na większe uroczystości.

Benedictio.

Ju-be Domne be-ne-dí-ce-re. Be-ne-di-cti-ó-ne
 perpé-tu-a * be-ne-dicat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

De A-ctibus A-postolórum. In di-é-bus il-lis, crescente

Flexa

núme-ro di-scipu-lórum, factus est murmur Græcórūm

Metrum

adversus Hebráeos, e-o, quod despiceréntur in mi-ni-

Punctum. Conclusio.

sté-ri-o quo-ti-di-á-no vi-du-æ e-ó-rum... Tu autem

Dó-mi-ne mi-se-ré-re nobis. ♫ De-o gráti-as.

„Flexa“ i „Metrum“ śpiewać należy przed „punctum“. Jeśli zdanie jest bardzo krótkie, albo tekst na to nie pozwala, opuszcza się „flexa“ i „metrum“. Jeśli nie można zastosować „metrum“ nie śpiewa się również „flexa“, „metrum“ zaś bez „flexa“ można stosować. Jeśli zdanie jest długie, należy na przemian powtarzać śpiew „flexa“ i „metrum“. Pytajnik i zakończenie (bez „Tu autem“) śpiewać należy jak przy proroctwie.

„Flexa“ śpiewa się przy znaku † przy znaku zaś * stosować należy tylko przerwę w śpiewie. Jeśli nie ma znaku †, „flexa“ śpiewa się przy znaku *.

Exempla Flexae

A B

ve-ní-te ad me. albo: propter vos.

De-i Ja-in Je-rú-sa-lem. albo: Je-rú-sa-lem.

Spí-ri-tus est.

Exempla Metri

A B

De-us lux est. hó-di-e na-tus est. De-us lux est.

dó-mu-i Ja-cob. et Je-rú-sa-lem. hó-di-dó-mu-i Ja-cob.

et cé-ci-dit flos. et cé-ci-dit flos.

Exempla Puncti

A B

vi-num et lac. Dó-minus lo-cú-tus est. vi-lo-cú-tus est.

dó-mu-i Ja-cob. e-jus Em-ma-nu-el. dó-mu-i Ja-cob.

Dó-mi-nus est. e-jus Em-má-nu-el. Dó-mi-nus est.

MELODIA STARA

3. (tonus antiquus)

Benedictio

J # u-be Domne be-ne-dí-ce-re. Be-ne-dicti-ó-ne

perpé-tu-a * be-ne-díc-at nos Pater æternus. Amen.

Punctum.

De A-ctibus A-postolórum. In di-ébus illis, crescente

Flexa.

número di-scipu-lórum, factus est murmur Græcórūm

Metrum

adversus Hebreos, e-o, quod despicerentur in mi-ni-

Punctum

stéri-o quoti-di-a-no vi-du-æ e-ó-rum... Tu autem

Conclusio

Dó-mi-ne mi-se-ré-re nobis. R. De-o gráti-as.

Exempla Flexae

A B

2[#]

ve-ní-te ad me. propter vos. albo: pro pter vos.

De-i Ja-cob. in Je-rú-sa-lem. albo: Je-rú-sa-lem.

Spi-ri-tus est.

Exempla Metri

A B

De-us lux est. hó-di-e na-tus est. De-us lux est. hó-di-e na-tus est.

dó-mu-i Ja-cob. et Je-rú-sa-lem. et Je-rú-sa-lem.

et cé-ci-dit flos. et cé-ci-dit flos.

Exempla Puncti

A B

vi-num et lac. Dómi-nus lo-cú-tus est. vi-num et lac. dó-mu-i Ja-cob.

dó-mu-i Ja-cob. e-jus Em-má-nu-el. Dó-mi-nus est.

e-jus Em-má-nu-el. Dó-mi-nus est.

MELODIA CAPITULUM

(tonus capituli)

I

2^b

n di-é-bus il-lis salvá-bitur Ju-da, et Is-ra-él

Flexa

ha-bi-tá-bit confidénter, † et hoc est nomen, quod vo-cá-

Metrum Punctum

bunt e-um: * Dóminus justus noster. R. De-o gráti-as.

„Flexa i Metrum“ przy odmiennym akcencie slowa.

de sonno súrge-re. grá-ti-a et forti-tú-di-ne.

„Metrum“ przy słowach jednozgłoskowych i hebrajskich.

A B

qui mit-téndus est. Dó-mi-nus Ja-cob. ejus Em-má-nu-el. quæ fé-ci-mus nos.

qui mit-tén-dus est. Dó-mi-nus Ja-cob. ejus Em-má-nu-el. quæ fé-ci-mus nos.

„Flexa“ można opuścić tylko wtedy, jeśli tekst jest bardzo krótki.

„Punctum“ nie zmienia się przy słowach jednozgłoskowych i hebrajskich.

...super te or-ta est. ...sæ-cu-lórum. Amen.

MELODIE ORACYJ

(tonus orationum)

W niedziele i święta w jutrzni, Laudes i nieszporach śpiewać należy wszystkie oracje (również suffragium i komemoracje) w melodii uroczystej (tonus festivus) albo w melodii uroczystej ad libitum. W tejże melodię śpiewać należy oracje w tercji przed sumą pontyfikalną. W godzinach mniejszych (Horae minores) i w komplecie oracji śpiewać należy w melodii zwykłej (tonus ferialis) albo w melodii zwykłej ad libitum. Oracje po antyfonach mariańskich, orację „Dirigere“ w prymie, oracje w oficjum i egzekwiach żałobnych (z krótkim zakończeniem) śpiewać należy w melodii półuroczystej (semi-festivus).

Nota: Znak † wskazuje na śpiew „flexa“, znak zaś * na śpiew „metrum“. Jeśli brak znaku † opuszcza się śpiew „flexa“.

„BENEDICAMUS DOMINO“

I. ŚWIĘTA, UROCYSTE

(In Festis Solemnibus.)

W I NIESZPORACH

(In I. Vesperis).

II. **B** e-ne-di-cá-mus Dó - mino.
R. De - o grá - ti - as.

W Laudes

(Ad Laudes)

V. 2 # **B** e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.
R. De - o grá - ti - as.

W II NIESZPORACH

(In II. Vesperis)

VI. 2 # **B** e-ne-di-cá - mus Dó - mi-no.
R. De - o grá - ti - as.
 albo
 V. 2 # **B** e-nedícá-mus Do -
 mi - no.
R. De - o grá - ti - as.

II. W UROCYSTOŚCIACH (DUPLEX)

(In Festis Duplicibus.)

W I NIESZPORACH

(In I. Vesperis).

II. **B** e-ne-di-cá - mus Dó - mi-no.
R. De - o grá - ti - as.

„Benedicamus Domino“

w Laudes
(Ad Laudes)

V. 2 **B** e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

w II nieszporach
(In II. Vesperis)

VIII. 2 **B** e-ne-di-cá-mus Dó-mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

III. — W wigilię Epifanii, w niedzielę w oktawie Bożego Narodzenia oraz w Boże Ciało.

II. 2 **B** e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

IV. — W uroczystości Matki Najśw.

I. 2b **B** e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

Można też śpiewać „Benedicamus“ jak w święta uroczyste.

„Benedicamus Domino“

V. — W niedziele w ciągu roku oraz w niedziele Septuagesimæ, Sexagesimæ i Quinquagesimæ

B e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

VIII. — W niedziele Adwentu i W. Postu.

B e-ne-di-cá-mus Do - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

IX. — W niedziele okresu Wielkanocnego.

(Quando Officium fit de Tempore).

B e-ne-di-cá-mus Dó - mi-no.

R. De-o grá - ti-as.

CZĘŚĆ PIERWSZA

C z e s c p i e r w s z a
Aspersje – Procesje – Różne

1. ASPERSJA

(aspersio)

a. w niedziele w ciągu roku

Ant.
VII. #

A spér- ges me, * Dó- mi- ne, hyssó- po, et mun-
 dá- bor: la- vâ- bis me, et su-per nivem de- albâ- bor.

Ps. 50. Mi- se-ré-re me- i, De-us, * secúndum magnam mi-
 se-ri-cór-di-am tu- am Gló-ri- a Parti, et Fi-li- o et
 Spi-ri-tu- i Sancto. * Sic-ut e-rat in princi-pi- o, et nunc et
 semper, et in sá- cu- la sá- cu- lórum. A- men.

Powtarza się antyfonę Asperges me aż do psalmu.

¶. Ostende nobis, Dómine, misericordiam tuam.

¶. Et salutare tuum da nobis.

Orémus.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, hac aqua aspérsis, sanitatem cörporis, integratam mentis, tutélam salutis, securitatem spei, corroboratiōnem fidei. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

W niedziele Męki Pańskiej i Palmową opuszcza się **Gloria Patri**. Bezpośrednio po psalmie **Miserere** powtarza się antyfony Asperges me.

b. w okresie Wielkanocnym

tj. od Niedzieli Wielkanocnej do Zielonych Świąt włącznie.

Ant.
VIII 2 b

7 Kancjonal

Powtarza się Vidi áquam

V. Domine, apud te est fons vitae, alleluja.

R. Et in lumine tuo videbimus lumen, alleluja.

O r e m u s.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui Paschalia festa peragimus, coelestibus desideriis accensi, fontem vitae sitiamus: Jesum Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

2. PROCESJA

a. Uroczystość Matki Boskiej Gromnicznej
(2 lutego)

W czasie rozdzielania świec — chór śpiewa:

Ant.
VIII 2

Lumen * ad reve-la-ti- ónem génti - um: et gló-ri- am
plebis tu- æ I-sra- ēl. **Cant.** Nunc di-míttis servum tu-um Dó-
mine, * secúndum verbum tu- um in pace.

Antyfong Lumen ad revelationem gentium, powtórzyć należy po każdym wierszu.

Qui- a vidé-runt ócu-li me- i * sa-lu-tare tu - um.
Antiph. Lumen.

Quod pa-rá-sti * ante fá-ci- em ómni- um popu- ló-rum.
Antiph. Lumen.

Glóri- a Patri, et Fi-li- o, et Spi-ri-tu - i Sancto.
Antiph. Lumen.

Sic-ut e-rat in princípi-o, et nunc, et semper, * et in sá-
cu-la sáecu-ló - rum. Amen. **Antiph.** Lumen.

Następnie chór śpiewa

II.
Ant.

Ex-súrge Dó- mi-ne, * ádu-va nos, et libe-ra nos
propter nomen tu - um. **P**ro De-us áuri-bus nostris audí-
vi-mus: * pa-tres nostri annunti - ayé-runt no - bis.

Gló-ri - a Patri, et Fi-li - o, et Spi-ri - tu - i Sancto.

Sic-ut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in
sáecu-la sáecu-ló - rum. Amen.

Powtarza się Ant. Exsurge.

Następuje procesja.

Celebrans nakłada kadzidło, po czym diakon zwrócony do ludu, śpiewa:

Pro - ce-dá - mus in pace. Chór odpowiada:

In nó mi - ne Chri-sti. A-men.

W czasie procesji chór śpiewa następujące antyfony:

Ant. VI. #

Ad - órna * thá-lamum tu - um, Si - on, et sús-
cipe Regem Chri - stum: am - pléctere Ma - ri - am,
quæ est coelé - stis por-ta: ip-sa enim por - tat
Re-gem gló - ri - æ no-vi lúmi-nis: subsistit
Vir-go, ad-dú-cens má-ni-bus Fi - li - um an-te lu-cí-
fe - rum: quem ac - cí - pi - ens Sime - on in ul - nas

Musical notation for the antiphon 'Ad ornata thalamum tuum' and its responses. The notation consists of multiple staves of square neumes on four-line staffs, with a large red initial 'A' at the beginning of the antiphon.

su - as, praedicá - vit. pó-pu - lis, Dó - mi-num

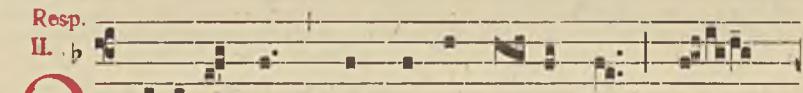

e - um es - se vi - tae et mor - tis,

et Sal-va tó - rem mun - di.

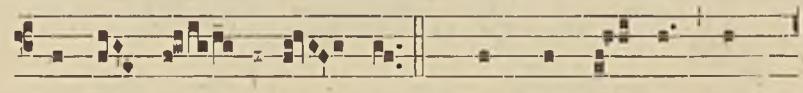
Wracając do kościoła chór śpiewa:

O btu - lé - runt * pro e o Dó - mi - no par

túr-tu - rum, aut du - os pul - los co - lum -
bá - rum: * Sic - ut scrip - tum est

in le - ge Dómi - ni. Postquam au - tem im-
plé - ti sunt di - es purga - ti - ó - nis Ma - rí - æ, secún-

dum le-gem Mó - y - si, tu-lé-runt Je-sum in Je - rú -
sa - lem, ut síste-rent e - um Dó - mi - no.
Sic-ut. Gló - ri - a Pa - tri, et Fí - li - o, et Spi
rí - tu - i San - cto. * Sic-ut.

b. W okresie Wielkanocnym

od Wielkanocy do Zielonych Świąt włącznie.

Po aspersji (zob. str. 96) chór śpiewa responsum Cum Rex. Procesja wyrusza przy słowach Advenisti.

Respons.
III-VIII.
2 b

Cum Rex gló - ri - æ * Chri - stus infér -
num debella- tú - rus in - trá - ret: et cho - rus

Angé li - cus ante fá-ci-em ejus portas prín - ci-pum
tolli præ-cí - pe-ret, Sanctó-rum pó - pu-lus qui te -
nebá-tur in morte ca - ptí - vus, voce la-crymá - bi -
li clamavé - runt: Adve-ní - sti de-si-de-rá - bi-lis,
quem exspectabámus in tenebris, ut edú-ce-res hac
nocte vincu-lá-tos de claustris. Te no - stra vo - cá -
bant suspí - ri - a, te lar - ga requi-re -
bant la - ménta: tu fa - ctus es spes despe-rá -

tis, magna conso-lá - ti o in tormén-tis.
Al-le-lú- ja.

Następuje hymn Salve festa dies. Podczas śpiewu poszczególnych jego wersetów procesja zatrzymuje się.

Hymnus.

S al- ve fe- sta di- es, to-to ve - ne-rá - bi - lis æ- vo,
qua De- us in- fér- num vi- cit et astra tenet.

(Na Wniebowstąpienie) cæ- los a- scén-dit
(W Zielone Świątki) Spíritum Sanctum mi- sit

Przez Two- je świę- te Zmar- twych- pow- sta- nie
Wnie- bo- wstę- pie-nie
Du- cha Ze- sla- nie

Bo-ży Sy - nu odpuść nam na - sze zgrzeszenie: Wierzy-

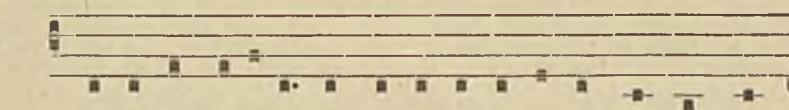
mv i-żeś zmartwych-po-wstał, ży-wo-teś nasz napra-wił,
Z śmier - ci wiecznej nas zba-wił, Swo- ja świę-tą moc zjawił.

Ecce renascéntis testá-tur grá-ti- a mundi ómni- a
cum Dómino dona red- ísse su- a.

Powt. Przez Twoje święte.

Namque tri- umphán- ti post trí-sti- a tar-ta-ra Chri-sto
úndique fronde nemus, grámi-na flo-re favent.

Powt. Przez Twoje święte.

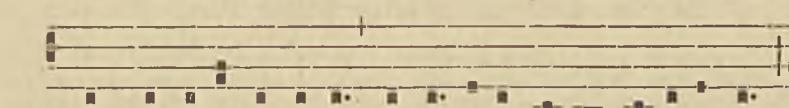

Légi-bus inféni oppréssis, super astra me- an- tem

laudant ri-te De- um lux, po-lus, arva, fre-tum.

Powt. Przez Twoje święte.

Qui cru-ci-fí-xus e-rat De-us ecce per ómni- a regnat,

dantque cre- a-tó-ri cuncta cre- a- ta pre-cem.

Powt. Przez Twoje święte.

Tam, gdzie nie ma kantorów oraz w kościołach mniejszych intonuje kapłan zaraz po aspersji polską pieśń wielkanocną.

c. W uroczystość św. Marka
oraz w Dni Krzyżowe

Klęcząc przed wielkim ołtarzem celebrans intonuje następującą modlitwę:

Ant.

I-II

O

- rémus, di-le-ctíssimi nobis, De-um Patrem omni-

po-téntem, ut cunctis mundum purget erró-ri-bus, morbos

áufe-rat, famem depéllat, apé-ri- at cárcé-res, víncu-la

dissólvat; per-e gri-nánti-bus ré-di-tum, infirmánti-bus sa-

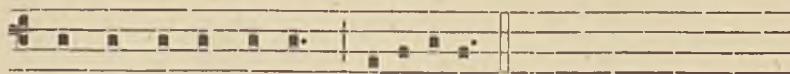
ni-tá-tem, na-vi-gánti-bus portum sa-lú-tis indúlge-at,

et pacem trí-bu-at in di- ébus nostris, insurgentésque

depéllat in-imí-cos, et de manu inféni li-be-ret nos

propter nomen su- um, al-le-lú-ja.

V. Peccávimus, Dómine, cum pátribus nostris.

R. Injúste égimus, iniquitátem fecimus.

Oremus.

Miserére, quæsumus Dómine, familiæ tuæ, et intercédén-tibus ómnibus Sanctis tuis, múnera compunctionis áperi, et largítate pietatis exaudi. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Następuje antyfona Dómine, Exsúrge j. w. (str. 99). Wszyscy wstają.

Po modlitwie śpiewa się Litanię do Wszystkich Świętych. Wszyscy klęczą aż do inwokacji Sancta Maria, po czym wstają. Na inwokację Sancte Petre wyrusza procesja według ustalonego porządku wśród śpiewu litanii. Procesja udaje się albo do innego kościoła (wzgl. kaplicy), albo też do figury lub krzyża przydrożnego za miastem lub za wsią.

WZÓR SPIEWA LITANII

III. 2 b

K y-ri- e e- lé- i-son. C hriste e- lé- i-son. K y-ri- e
e- lé- i-son. Christe audi nos. Christe ex-audi nos.

Pa- ter de cœ - lis De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Fili Re-démptor mundi De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Spí- ri- tus Sancte De-us, mi-se-ré-re no-bis.
Sancta Trínitas unus De-us, mi-se-ré-re no-bis.

Sancta Ma-rí- a, o-ra pro no-bis.

Wszyscy wstają i wyruszają w procesji, według ustalonego porządku, nie przerywając litanii.

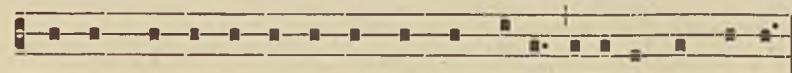
Sancta De- i Gé- nitrix, o-ra pro no-bis.
Sancta Vir-go vírginum, o-ra pro no-bis.
Sancte Michaél, o-ra pro no-bis.
Sancte Gabríel, o-ra pro no-bis.
Sancte Raphaél, o-ra pro no-bis.

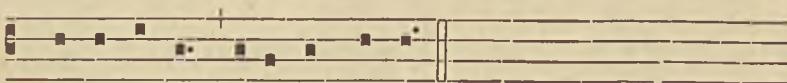
Omnes sancti Ange- li et Archänge-li, o-rá-te pro no-bis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, o-rá-te pro no-bis,

Sancte Jo-ánnes Baptísta, o-ra pro no-bis.
Sancte Jo-seph, o-ra pro no-bis.

Omnes sancti Patri- árchæ, et Prophétæ, o-rá-te pro no-bis.

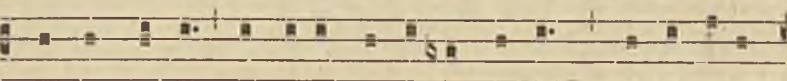
S ancte Petre, ora pro no-bis. etc.

P ropí- ti- us esto, parce no-bis Dómi-ne.
Propí- ti- us esto, ex-áudi nos Dómi-ne.
Ab omni ma-lo, lí-be-ra nos Dómi-ne. etc.

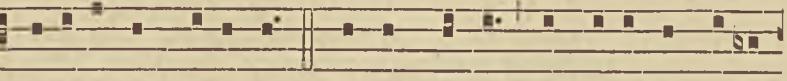
P ecca-tó-res, te rogámus audi nos etc.

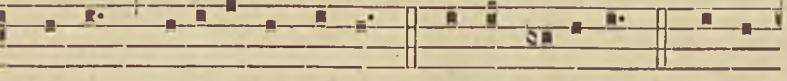
A gnus De- i, qui tollis peccá- ta mundi, parce nobis

Dómi-ne. A gnus De- i, qui tollis peccá- ta mundi.

exáudi nos Dómi-ne. A gnus De- i, qui tollis peccá- ta

mundi, mi-se-ré-re no-bis. C hriste audi nos. C hriste

ex-áudi nos. K y-ri- e e- lé- i-son. C hriste e-lé i-son.

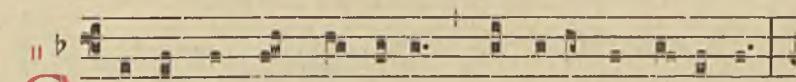

K y-ri- e e- le- i- son.

Gdy procesja doznała do kościoła (kaplicy), lub figury, przerwa się litanię, a śpiewacy intonują następujące sufragia:

O ŚWIĘTYM KRZYŻU

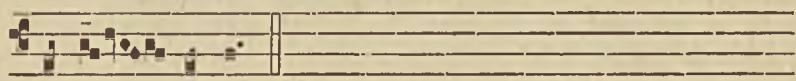
(de sancta cruce)

C rucem sanctam sub- i- it, * qui infénum confrégit:

accinctus est po-tén- ti- a, surrexit di- e té- ri- a,

alle - lú- ja.

Dícite in nationibus, allelúja.

Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúja.

O remus.

D eus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélles potestátem, con- cédere nobis, fámulis tuis, ut resurrectionis grátiām consequámur.

O MATCE NAJSW.

(de B. Maria Virgine)

I. 2

Re-gí-na cœ-li * læ-tá-re, alle-lú-ja: qui-a quem
 me-ru-í-sti portá-re alle-lú-ja: re-surréxit sic-ut
 di-xit, alle-lú-ja: o-ra pro no-bis Deum, alle-lú-ja.

V. Gaude et lætare, Virgo María; alleluja.**R.** Quia surrexit Dóminus vere, alleluja

Oremus.

Deus, qui per resurrectionem Filii Tui, Dómini nostri Iesu Christi, mundum læticare dignatus es: præsta, quæsumus; ut per ejus Genitricem Vírginem Maríam perpetuæ capiamus gaudia vitæ.

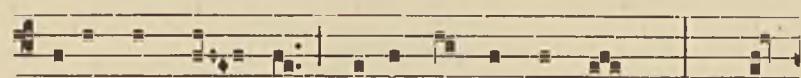
Teraz śpiewa się antyfonę i werset z laudes o miejscowym patronie wraz z odpowiednią oracją.

Z PROŚBĄ O POGODĘ LUB DESZCZ

(pro serenitate vel pluvia)

Ant.
II.

Dómi-ne Rex * De-us Abra-ham, dona no-bis

be-ni-gni-ta-tem super fa-ci-em ter-ræ, ut sci-
 se-re-ni-ta-tem
 plú-vi-am congruéntem

at pó-pu-lus tu-us, qui-a tu-es Dómi-nus De-us

no-ster, alle-lú-ja.

V. Dóminus dabit pluviam congruéntem.

vel. serenitatem.

vel. benignitatem.

R. Et terra nostra dabit fructum suum.

Oremus.

Modlitwa o deszcz.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus: pluviam nobis tríbue congruéntem, ut præsentibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oremus.

Modlitwa o pogodę.

Ad te nos, Dómine, clamantes exaudi: et aeris serenitatem (vel benignitatem) nobis tríbue supplicántibus, ut qui juste pro peccatis nostris afflígimur, misericordia tua præveniente cleméntiam sentiámus.

O POKÓJ
(pro pace)

Ant. II. b

D a pacem Dómi-ne * in di- ébus nostris, qui a
non est á- li- us, qui pugnet pro nobis, ni- si tu

De- us noster.

V. Fiat pax in virtute tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus.

D eus, a quo sancta desidéria, recta consilia, et justa sunt
ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non
potest, pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et
hostium sublata formídine tempora sint tua protectione tranquilla.
Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

ANTYFONY O ŚWIĘTYCH Z PROPRIUM POLSKIEGO

1. O SW. WOJCIECHU

III. 2 b

P er mé- ri-ta * sancti Adalbér- ti, Chri-ste
nos exaudi: atque e- jus pré- cibus no- bis suc-

curre mí- se- ris, al-le- lú- ja.

V. Pretiosa in conspéctu Dómini, allelúja.

R. Mors sanctorum ejus, allelúja.

T uam nobis indulgentiam, quæsumus, Dómine, beatus Adalbertus Episcopus et Martyr implóret, ut et delicta nobis clementer ignoscas, et beneficia desiderata concédas. Per Christum.

2. O SW. STANISŁAWIE

IV. 2 #

V ir íncly-te * Sta - nis-lá- e, vi- ta, si- gnis,
pas - si- óne, plebem tu- am pastor bone, fo- ve
be-ne- di- cti- ó- ne, gu-bér- na pro- tecti- ó- ne,
sal- va san- cta in- terces-si- óne, al- le- lú- ja.

V. Pretiosa in conspéctu Dómini, allelúja.

R. Mors sanctorum ejus, allelúja.

P ópulum tuum, quæsumus, Dómine, intercedente beato Stanislao Mártire tuo atque Pontifice, déxtera virtutis tuæ poténter defénde, et solem majestatis tuæ irreverberáto mentis rádio, gloriánter intuéri concéde. Per Christum.

albo antyfona

Ant.
V **M**^{2b} ar-tyr De-i * Stá-ni-sla-us, glo-ri-ó-sus
Pón-ti-fex, quem occi-dit Bó-le-sla-us tru-cu-lén-tus prin-ceps. Pa-stor bo-nus et pa-tro-nus ad-sit nobis ó-pi-fex et vir-tu-tum ár-ti-fex,
T. P. Al-le-lu-ja.

3. O SW. WACŁAWIE

Ant.
V **C**^{2#} orde, lingua ro-gá-mus te, sanc-te Ven-ces-lá-e: me-ménto ple-bis cathó-li-cæ, al-le-lu-ja.

4. O SW. FLORIANIE

Ant.
L **I**^{2#} n Flo-ri-á-no lá-tu-it sub mi-li-tá-ri

chlá-my-de Chri-sti ty-ro qui pá-tu-it, dum pugnam
pe-tit á-vi-de, al-le-lu-ja.

5. O SW. JADWIDZE

Ant.
IV. **H**² ed-ví-gis sancta íncl-yta, nos ser-vet a-ru-í-na, nosque fru-i fá-ci-at grá-ti-a di-ví-na, al-le-lu-ja.

Gdzie nie ma kantorów lub chóru, można zamiast powyższych sufragiów śpiewać następujące suplikacje:

Swięty Boże! święty mocny, święty nieśmiertelny, zmiluj się nad nami.
Od powietrza, głodu, ognia i wojny, wybaw nas Panie.
Od naglej i niespodzianej śmierci, zachowaj nas Panie.
My grzeszni Ciebie Boga prosimy, wysłuchaj nas Panie.
Jezu przepuść, Jezu wysłuchaj, o Jezu, Jezu, Jezu, zmiluj się nad nami.

O Maryjo, Maryjo, Matko Boska, przeczyń się za nami.
Wszyscy Święci i Święte Boże, módlcie się za nami.

Następnie odmawia celebrans, wedle potrzeby trzy lub pięć modlitw, podanych na str. 118/119.

Módlmy się.

Modlitwa o odpuszczenie grzechów.

Usłysz, błagamy Cię, Panie, korne prośby nasze, odpuść nam grzechy, które przed Tobą wyznajemy, abyśmy otrzymawszy przebaczenie, pokoju Twego zażywać mogli.

Modlitwa o łaskę szczęśliwej śmierci.

Wszechmogący a miłosierny Boże, któryś rodzajowi ludzkiemu zapewnił środki zbawienia i nagrodę żywota wiecznego, wejrzyj miłościwie na nas sługi Swoje; dusze, które stworzył, opieką Swą otaczaj, ażeby w godzinie zejścia swego wolne były od zmazy grzechu i zasłużyły sobie, by Aniołowie święci zaprowadzali je do Ciebie Śwórcy naszego.

Modlitwa w każdym strapieniu.

Wszechmogący Boże, nie opuszczaj ludu Swojego, który w utrapieniu woła do Ciebie: lecz dla chwały Swojego Imienia daj się przebłagać i zawsze pomocy udzielaj.

Modlitwa o ukrócenie śmiertelności.

Przychyl się łaskawie, Panie, do kornych prośb naszych, ulecz cierpienia duszy i ciała naszego; abyśmy otrzymawszy przebaczenie, cieszyli się zawsze błogosławieństwem Twoim.

Modlitwa o odwrócenie nędzy i głodu.

Daj skuteczność modłom naszym, prosimy Cię Panie, niech miłosierdzie Twoje oddala od nas klęskę głodu, aby wszyscy ludzie poznali, że jako gniew Twój sprowadza ciosy tak usuwa je Twoje zmiłowanie.

Modlitwa o deszcz.

Udziel nam, prosimy Cię, Panie, deszczu orzeźwiającego i suchą powierzchnię ziemi zroś łaskawie potokami z nieba.

Modlitwa o pogodę.

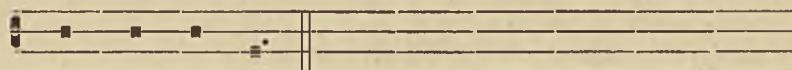
Wysłuchaj, Panie, wołania naszego ku Tobie, i stosownie do prośb naszych udziel nam pogody, abyśmy, choć sprawiedliwie cierpimy za grzechy, dzięki miłosierdziu Twemu doznali Twojej łaskawości.

Modlitwa końcowa.

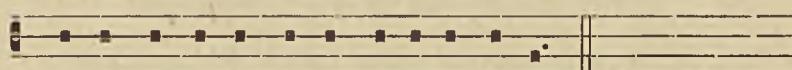
Boże, ucieczko nasza i mocy, wysłuchaj pokornych błagań Kościoła Swojego, wszak i te modły Twoim są dziełem, spraw, byśmy wszystko otrzymali, o co Cię z ufnością prosimy, Przez Chrystusa Pana naszego. **R.** Amen.

W drodze powrotnej z kościoła lub miejsca stacyjnego śpiewa się dalszy ciąg litanii. Po skończonej litanii można ją, jeśli procesja trwa czas dłuższy, powtórzyć aż do modlitw wyłącznie, albo też odśpiewać Litanię o Najśw. Im. Jezus lub Litanię Loretańską. Nie wolno wśród tego rodzaju procesji, intonować hymnów lub pieśni o charakterze radosnym.

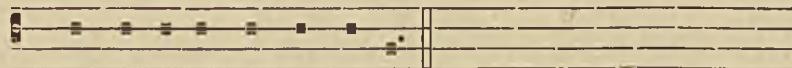
Po powrocie do kościoła odmawiają wszyscy wraz z celebранsem, klęcząc, psalm oraz wersety i oracje.

Pa - ter no- ster. po cichu aż do

V. Et ne nos in- dū- cas in ten-ta- ti - ó-nem.

R. Sed lí- be- ra nos a ma- lo.

Psalm 69

D

e-us, in ad-ju-tórium me-um in-tende: * Dó-mi-ne,

ad ad-juv-ándum me fe-stí-na.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ániam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtr in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutare tuum.

Ego vero egénum et pauper sum: * Deus áduva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

R. Salvos fac servos tuos.**R.** Deus meus, sperántes in te.**V.** Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.**R.** A fácie inimici.**V.** Nihil proficiat inimicus in nobis.**R.** Et fílius iniquitatis non appónat nocére nobis.**V.** Dómine, non secúndum peccáta nostra fáciás nobis.**R.** Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.**V.** Orémus pro Pontifice nostro. **N.****R.** Dóminus consérvet eum, et vivificet eum et báatum faciat eum in terra, et non tradat eum in ániam inimicórum ejus.**V.** Orémus pro benefactoribus nostris.**R.** Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona fa-cientibus propter nomen tuum vitam æternam. Amen.**V.** Orémus pro fidélibus defunctis.**R.** Réquiem æternam dona eis, Dómine, et lux perpétua luceat eis.**V.** Requiéscant in pace.**R.** Amen.**V.** Pro frátribus nostris abséntibus.**R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.**V.** Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.**R.** Et de Sion tuére eos.**V.** Dómine, exáudi orationem meam.**R.** Et clamor meus ad te véniat.**V.** Dóminus vobíscum.**R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecationem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietatis cleménter absolvat.**E**xaudi, quæsumus, Dómine, supplicum preces, et confitén-tium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgentiam tríbuas benígnus et pacem.**I**n effabilem nobis, Dómine, misericordiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.**D**eus, qui culpa offendérис, poenitentia placaris, preces populi tui supplicantis propítius respice: et flagella tuæ iracundiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.**O**mnipotens sempiterne Deus, miserere fámulo tuo Pontifici nostro **N.**, et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis æternæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat et tota virtute perficiat.**D**eus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt opera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium sublata formídine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto cōpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cōditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissióne cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgentiam, quam semper optávérunt, piis supplicatióibus consequántur.

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátió et operatió a te semper incípiat et per te cœpta finiátur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et opere futúros esse prænoscis: te supplices exorámus, ut, pro quibus effúndere preces decrevímus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútus cōpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Exáudiat nos omnipotens et misericors Dóminus.

R. Amen.

V. Et fidélium ánimæ per misericordiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Następnie Msza „de Rogationibus“ wedle rubryk mszalnych, o ile Mszy tej nie odprawiono przed procesją lub w czasie stacji procesjonalnej.

ANTYFONY DODATKOWE

O SW. MICHALE

VIII. G. 2[#]

Factum est * si- lénti- um in cælo, dum dra-co
commítteret bellum: et Mícha- el pugnávit cum e - o,
et fe-cit victó-ri am, al-le-lú- ja.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. (**T. P.** Alleluja.)

R. Habens thuribulum áureum in manu sua. (**T. P.** Alleluja.)

Deus, qui miro órdine Angelorum ministéria hominúmque dispénsas: † concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assistitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum.

O SW. ANIOŁACH

I. g. 2[#]

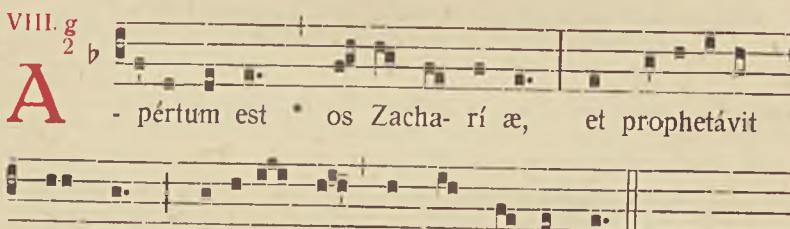
Re-vér-sus est * Ange-lus, qui loquebá-tur in me:
et susci-tá-vit me qua-si vi-rum, qui susci-tá-tur a
somno su-o.
(**T. P.** Al-le-lú- ja.)

V. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.
(T. P. Alleluja.)

R. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. (T. P. Alleluja.)

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam mittere dignáris: † largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectione défendi, * et ætérna societate gaudere. Per Christum.

O SW. JANIE CHRZCICIELU

VIII. 2

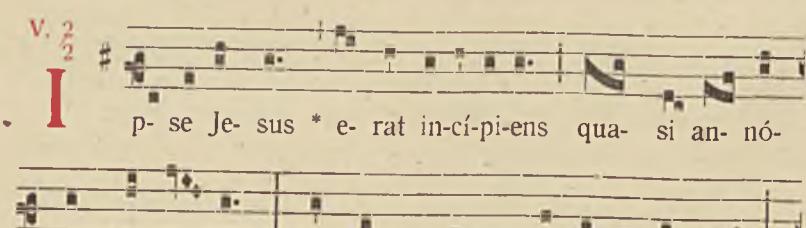
A-pértum est os Zacha- rí æ, et prophetávit
di- cens: Bene-dí- ctus De-us Is- ra- el.
(T. P. Allelú- ja.)

V. Iste puer magnus coram Dómino. (T. P. Alleltíja.)

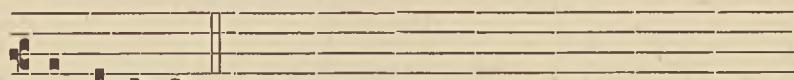
R. Nam et manus ejus cum ipso est. (T. P. Alleluja.)

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beati Joánnis Nativitate fecísti: † da populis tuis spirituálium grátiam gaudiórum: * et ómnium fidélium mentes dírige in viam salutis ætérnæ. Per Christum.

O SW. JÓZEFIE

V. 2

Ipse Je-sus * e- rat in-cí-pi-ens qua- si an- nó-
rum tri- gín- ta, ut pu- ta- bá- tur fí- li- us Jo-seph.

Al- le- lú- ja.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. (T. P. Alleluja.)

R. Et lingua ejus loquéatur judícium. (T. P. Alleluja.)

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph, Sanctísima Genitricis tuæ sponsum, elígere dignátus es: præsta quæsumus: ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Christum.

O SW. APOSTOŁACH PIOTRZE I PAWLE

VI. 2

Glo-ri- ó- si * prínci- pes ter- ræ, quómodo in
vi- ta su- a di- le- xé- runt se, i- ta et in mor- te
non sunt sepa- rá- ti, al- le- lú- ja.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. (T.P. Alleluja.)

R. Et in fines orbis terræ verba eórum. (T.P. Alleluja.)

Oremus.

Deus, cujus dexterá beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tertio naufragantem, de profundo pélagi liberávit: exaudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitatis gloriam consequámur. Per Christum.

O TRÓJCY PRZENAJŚWIĘTSZEJ

O adoránda Trí-ni-tas * O vene-ránda ú-ni-tas.

Per te sumus cre-á-ti ve-ra x-ter-ni tas. Per te su-

mus redémpti, summa tu cá-ri-tas. Pó-pu-lum tu-um tu

pró-te-ge, salva, lí-bera, é-ri-pe et emúnda. Te a-do-

rámus omni-po-tens. Ti-bi cá-nimus, ti-bi laus et glóri-a.

Per in-fi-ní-ta sáecu-la sáecu-ló-rum.

V. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
R. Laudémus et superexaltémus eum in sácula.

Oremus

O mnípotens sempiterne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur ad-vérsis. Per Dóminum nostrum.

O SW. APOSTOŁACH I MĘCZENNIKACH W OKRESIE WIELKANOCNYM

I. 2 # **F** í-li-æ Je-rú-sa lem, * ve-ní-te, et vi-de-te Már-

ty-res cum co-ró-nis, qui-bus co-ro-na vit e-os

Dómi-nus in di-e so-lemni-tá-tis et læti-ti-æ,

al-le-lú-ja al-le-lú-ja.

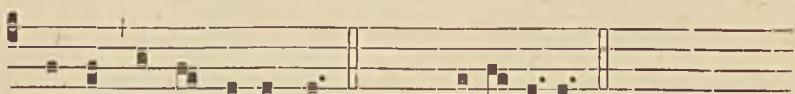
V. Pretiôsa in conspéctu Dómini, allelúja.
R. Mors sanctórum ejus, allelúja.

Modlitwa odpowiednia.

O SW. WYZNAWCY BISKUPIE

I. D. 2 # **E** u-ge, * serve bone et fi-dé-lis, qui a in

pauca fu-í-sti fi-dé-lis, supra multa te con-stí-

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. (T.P. Alleluja.)

R. Et ostendit illi regnum Dei. (T. P. Alleluja.)

Modlitwa odpowiednia.

O ŚW. WYZNAWCY NIE-BISKUPIE

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. (T.P. Alleluja.)

R. Et ostendit illi regnum Dei. (T. P. Alleluja.)

Modlitwa odpowiednia.

O ŚW. DZIEWICY

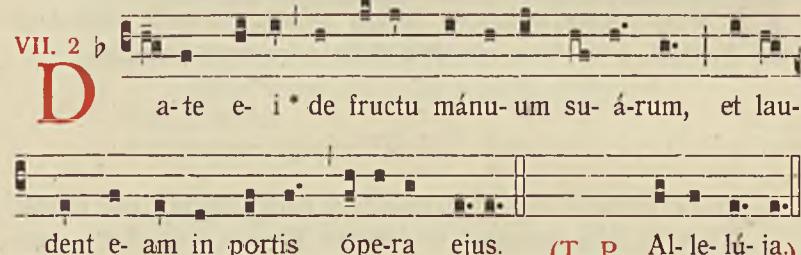
e- am. (T. P. Al- le- lú- ja.)

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. (T. P. Alleluja.)

R. Propterea benedíxit te Deus in æternum. (T.P. Alleluja.)

Modlitwa odpowiednia.

O ŚW. MĘCZENNICKZE.

V. Diffusa, j. w.

Modlitwa odpowiednia.

d. Procesja na uproszczenie deszczu

W litanií, przed słowami: Abyś błagania nasze łaskawie przyjąć raczył, odmawia się dwukrotnie:

Abyś wiernym Swoim deszczu potrzebnego użyczyć raczył, wysłuchaj nas, Panie.

Po litanií odmawia się następujące modlitwy:

Ojcie nasz, po cichu aż do

V. I nie wwódz nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw ode złego.

- V. Okryj, Panie, niebo obłokami.
 R. I zgotuj deszcz dla ziemi.
 V. By wydała trawę na górzach.
 R. I rośliny ku pożytkowi ludzkiemu.
 V. Pokrop góry z wysokości Swoich.
 R. A owocem dzieł Twoich nasyci się ziemia.
 V. Panie wysłuchaj modlitwy moje.
 R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
 V. Pan z wami.
 R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, w którym żyjemy, ruszamy się i jesteśmy, udziel nam deszczu potrzebnego, abyśmy pomocą ziemską dostatecznie wsparci, z większą ufnością dóbr wiecznych pożądali.

Modlitwa.

Spraw prosimy cię, wszechmogący Boże, abyśmy dla ufności naszej, jaką strapieni w dobroci Twojej pokładamy, ustanowicznie Twojej opieki we wszelkich przeciwnościach doznawali.

Modlitwa.

Udziel nam, prosimy cię, Panie, deszczu orzeźwiającego i suchą powierzchnię ziemi zrosią łaskawie potokami z nieba. Przez Chrystusa Pana naszego. **R.** Amen.

- V. Niech nas wysłucha Pan wszechmogący i miłosierny.
 R. Amen.
 V. Dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.
 R. Amen.

e. Procesja na uproszczenie pogody

W litanii przed słowami: Abyś błagania nasze łaskawie przyjąć raczył, odmawia się dwukrotnie:

Abyś wiernym Swoim pogody użyczyć raczył, wysłuchaj nas Panie.

Po litanii odmawia się następujące modlitwy:

- Ojcze nasz, po cichu aż do
 V. I nie wwóź nas na pokuszenie.
 R. Ale nas zbaw ode zlego.
 V. Sprowadziłeś, Panie, wiatry Swe na ziemię.
 R. I zahamowany jest deszcz z nieba.
 V. Gdy pokryje niebo obłokami.
 R. Ukaże się łuk mój i wspomnę na przymierze moje.
 V. Rozjaśni, Panie, oblicze wobec sług Swoich.
 R. I błogosław tym, którzy w Tobie ufają.
 V. Panie wysłuchaj modlitwy moje.
 R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
 V. Pan z wami.
 R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Boże, którego obraża występek, lecz przejednywa pokuta, † wejrzyj miłośiwie na uniżone ludu Swego prośby; * i odwróć od nas chłosty zagniewania Swego, które grzechami naszymi na siebie ściągamy.

Wysłuchaj Panie, błagania naszego ku Tobie; † i stosownie do prośb naszych udziel nam pogody, * abyśmy, choć sprawiedliwie cierpimy za grzechy dzięki miłosierdziu Twemu doznali Twojej łaskawości.

Ciebie, wszechmogący Boże, o złitowanie błagamy, racz nadmiar deszczu powstrzymać i przychylność Swoją względem nas okazać. Przez Chrystusa Pana naszego.

R. Amen.

f. Wniebowstąpienie Pańskie.

(in festo Ascensionis Domini)

Procesja rozpoczyna się śpiewem responorium Cum Rex gloriae (str. 102). Reszta jak w niedziele okresu Wielkanocnego; zmienia się tylko pierwszą zwrotkę hymnu Salve festa dies, która brzmi: Salve festa dies, toto venerabilis ævo, qua Deus cœlos ascéndit, a po każdej zwrotce hymnu śpiewa się: Przez Twoje święte Wniebowstąpienie.

W drodze powrotnej procesja zatrzymuje się w środku kościoła; celebrans intonuje następujące wersety, które chór podejmuje.

Celebrans.

Chór.

O rāmus, Dómi-ne, cóndi-tor íncly-te, * de-vó-tos
fámu-los réspi-ce, pró-tege: ne nos li-vor edax dæ-mónis obru-at, demérgat vel in ínfe-ros.

Celebrans.

Chór

U t cum flammí-voma nube re- verté-ris * oc-cúl-ta

hómi-num pánde-re jú-di-cans: ne des supplí-ci-a

hór-ri-da nóxi-is, sed justis bona præmi-a.

Celebrans.

Chór.

Præsta hoc Gé-ni-tor óp-time má-xime, * hoc tu na-

te De-i, et bo-ne Spí-ri-tus: regnans perpé-tu-o

fúl-gida Trí-ni-tas, per cuncta pi-e sácu-la. A-men.

Powtarza się: Przez Twoje święte Wniebowstąpienie.

Po procesji celebrans kłęka na najwyższym stopniu ołtarza, bierze krzyż procesjonalny i wznosząc go, śpiewa ponizszą antyfonę, którą chór podejmuje:

Celebrans.

Ant. VII. A scéndo * ad Patrem meum, et Pa-trem vestrum, *

Chór.

De- um me-um, et De-um vestrum, al- le- lú- ja.

Antyfonę tę intonuje celebrans po raz drugi i trzeci, w co- raz to wyższym tonie i coraz to wyżej wznosząc krzyż.

V. Ascéndens Christus in altum, allelúja.

R. Captivam duxit captivitátem, allelúja.

Orémus.

Deus, cuius Fílius in alta cœlórum poténter ascéndens, captivitátem nostram sua duxit virtute captívam: tríbue quæsumus, ut dona, quæ suis particípibus cónstulit, largiátur et nobis Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

g: W Zesłanie Ducha Św.

(Dominica Pentecostes)

Procesja: Chór śpiewa responsum Cum Rex glóriæ, (str. 102), hymn Salve festa dies. Pierwsza zwrotka brzmi: Salve festa dies toto venerabilis ævo, qua Deus Spíritum Sanc tum misit, et astra tenet, po czym po każdej zwrotce hymnu śpiewa się: Przez Twoje święte Ducha Zesłanie.

W drodze powrotnej procesja zatrzymuje się w środku kościoła. Celebrans intonuje hymn Veni Creator.

Podczas śpiewu pierwszej zwrotki wszyscy klęczą.

VENI CREATOR

VIII: 2
e- ni Cre- á- tor Spí ri- tus, Mentes tu- ó-
2. Qui dí- ce- ris Pa- rá- cli- tus, Al- tís- si- mi-
3. Tu sep- ti- fór-mis mú- ne- re, Digí-tus pa- té-
4. Ac- cén- de lu-men sén- si- bus, Infúnde amó-
5. Hos- tem repel- las lón- gi- us, Pa-cémque do-
6. Per te sci- a- mus da Patrem, No scá- mus at-
7. De- o Patri sit gló- ri- a, Et Fí- li- o,

rum ví- si-ta: Im- ple su- pér- na grá- ti- a,
2. do- num De- i, Fons vi- vus, i- gnis, cá- ri- tas,
3. næ dex- teræ, Tu ri- te pro- míssum Pa- tris,
4. rem cór- dibus, In fir- ma no- stri- cór- po- ris,
5. nes pró- ti-nus: Du- ctó- re sic te præ- vi- o,
6. que Fí- li- um, Teque u- tri- ús- que Spí- ri- tum,
7. qui a mór- tu- is, Sur- ré- xit ac Pa- rá- cli- to,

Quæ tu cre- á- sti pé- cto- ra.
2. Et spi- ri- tál- lis ún- cti- o.
3. Ser- mó- ne di- tans gút- tu- ra.
4. Vir- tú- te fir- mans pé- pe- ti.
5. Vi- té- mus omne nó- xi- um.
6. Cre- da- mus omni tém- po-re.
7. In sæ- cu- ló- rum sæ- cu- la. A- men.

Powtarza się Przez Twoje święte Ducha zesłanie.

Po powrocie procesji do ołtarza, celebrans klęka i intonuje trzykrotnie, za każdym razem w tonie wyższym, następującą antyfonę, którą chór podejmuje:

Gdzie procesji nie ma, kapłan, klęcząc, intonuje przed ołtarzem hymn Veni Creator; reszta zaś jak niżej.

Celebrans

Chór

Ant. VII. **A** c- ci - pi - te Spíri-tum Sanctum: * Quorum
 remi-sé-ri-tis peccáta, remittántur e- is, al- le- lú- ja.

V. Emítte Spíritum tuum et creabúntur, allelúja.

R. Et renovábis fáciem terræ, allelúja.

O rémus.

P ræsta, quæsumus, omnípotens et misericors Deus, ut Sanctus Spíritus advéniens templum nos gloriæ suæ, dignanter inhabitándo, perficiat. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

h. Procesja w uroczystość Bożego Ciała.

(In solemnitate Corporis Christi)

Na początek procesji celebrans intonuje polską pieśń eucharystyczną. Skoro celebrans doszedł do jednego z 4 ołtarzy — śpiew ludu milknie. Po ewangeliach chór wzgl. kantorzy intonują responsoria ku czci Najśw. Sakramentu.

SACRIS SOLEMNIIS

IV. **S**₂[#] a- cris so- lénni- is jun-cta sint gau- di- a,
 2. No- ctis re- có- li- tur cœ- na no- vís- sima,
 3. Post agnum ty- pi- cum, ex- plé- tis é- pu- lis,
 4. De- dit fra- gi- li- bus cór- po- ris fer- cu- lum,
 5. Sic sa- cri- fi- ci- um i- stud in- stí- tu- it,
 6. Pa- nis an- gé- li- cus fit pa- nis hó- mi- num;
 7. Te tri- na Dé- i- tas ú- na- que pô- sci- mus,

Et ex præ- cór- di- is so- nent præ- có- ni- a:
 2. Qua Chri- stus cré- di- tur a- gnum et á- zy- ma
 3. Cor- pus Do- mí- ni- cum da- tum di- sci- pu- lis,
 4. De- dit et trí- sti- bus sán- guin- is pô- cu- lum,
 5. Cu- jus of- fí- ci- um com- mít- ti gó- lu- it
 6. Dat pa- nis cœ- li- cus fi- gú- ris té- ri- mi- num;
 7. Sic nos tu ví- si- ta, sic- ut te có- li- mus:

Re- cé- dant vé- te- ra, no- va sint ómni- a,
 2. De- dís- se frá- tri- bus, jux- ta le- gó- ti. ma
 3. Sic to- tum ómni- bus, quod to- tum sín- gu- lis,
 4. Di- cens: Ac- ci- pi- te quod tra- do vá- scu- lum,
 5. So- lis pres bý- te- ris, qui- bus sic cóngru- it,
 6. O res mi- rá- bi- lis! man- dú- cat Dó- mi- num
 7. Per tu- as sé- mi- tas duc nos, quo tén- di- mus,

Cor- da, vo- ces et ó- pe- ra.
 2. Pri- scis in- dül- ta pá- tri- bus.
 3. E- jus fa- té- mur má- ni- bus.
 4. O- mnes ex é- o bi- bí- te.
 5. Ut su- mant et dent cé- te- ris.
 6. Pau- per, ser- vus et hú- mi- lis.
 7. Ad lu- cem, quam in- há- bi- tas. A-men.

VERBUM SUPERNUM.

VIII. 2[#]

er-bum su-pér-num pród-i-ens, Nec Pa-tris
 2. In mor-tem a di-sci-pu-lo Su-is tra-
 3. Qui-bus sub bi-na spé-ci-e Car-nem de-
 4. Se na-scens de-dit só-ci-um, Con-vé-scens
 5. O Sa-lu-tá-ris hó-sti-a, Quæ cœ-li
 6. U-ni tri-nó-que Dó-mi-no Sit sem-pi-

lin-quens dæx-te-ram, Ad o-pus su-um ex-i-ens,
 2. dén-dus áe-mu-lis, Pri-us in vi-tæ fér-cu-lo
 3. dit et sán-gui-nem: Ut dû-pli-cis sub-stan-ti-æ
 4. in e-dú-li-um, Se mó-ri-ens in pré-ti-um,
 5. pan-dis ó-sti-um, Bel-la pre-munt ho-stí-li-a,
 6. té-na gló-ri-a, Qui vi-tam si-ne térmí-no

Ven-it ad ví-tæ vé-spe-ram.
 2. Se trá-di-dit di-scí-pu-lis.
 3. To-tum ci-bá-ret hó-mi-nem.
 4. Se re-gnans dat in præ-mi-um.
 5. Da ro-bur, fer au-xí-li-um.
 6. No-bis do-net in pá-tri-a. A-men.

SALUTIS HUMANAЕ SATOR.

Hymnus

IV. 2[#]

S a-lú-tis hu-má-næ Sa-tor, Je-su vo-
 2. Qua vi-ctus es cle-mén-ti-a, Ut no-strá
 3. Per-rúmpis in-fér-num cha-os, Vin-ctis ca-
 4. Te co-gat in-dul-gén-ti-a, Ut damna
 5. Tu dux ad a-strá et sémi-ta, Sis me-ta

lú-ptas cór-di-um, Or-bis red-ém-pti Cón-di-tor,
 2. fer-res crí-mi-na, Mor-tem sub-í-res ín-no-cens,
 3. té-nas dé-tra-his: Vi-ctor tri-úm-pho nó-bi-li,
 4. no-strá sár-ci-as, Tu-í-que vul-tus cóm-po-tes,
 5. no-stris cór-di-bus, Sis la-cri-má-rum gáu-di-um,

Et ca-sta lux a-mán-ti-um.
 2. A mor-te nos ut tól-le-res.
 3. Ad dæx-te-ram Pa-tris se-des.
 4. Di-tes be-á-to lú-mi-ne.
 5. Sis dul-ce vi-tæ præ-mi-um. A-men.

ETERNE REX ALTISSIME.

VIII. 2[#]

A té-r-ne Rex al-tís-si-me, Red-ém-ptor
 2. As-cén-dis or-bes sí-de-rum Quo te vo-
 3. Ut tri-na re-rum má-chi-na, Cœ-lé-sti-
 4. Tremunt vi-dén-tes An-ge-li Ver-sam vi-
 5. Sis i-pse nostrum gáu-di-um Ma-nens o-
 6. Hinc te pre-cán-tes quæ-su-mus, I-gnó-sce
 7. Ut cum re-pén-te cœ-pe-ri-s Cla-ré-re
 8. Je-su, ti-bi sit gló-ri-a, Qui vi-ctor

et fi-dé-li-um Cui mors per-émp-ta dé-tu-lit
 2. cá-bat cœ-li-tus Col-lá-ta non hu-má-ni-tus
 3. um ter-ré-stri-um, Et in-fe-ró-rum cóm-di-ta,
 4. cem mor-tá-li-um: Pec-cat ca-ro, mun-dat ca-ro,
 5. lým-po præ-mi-um: Mun-di re-gis qui fá-bri-cam,
 6. cul-pis óm-ni-bus, Et cor-da sur-sum súb-le-va
 7. nu-be jú-di-cis, Pœ-nas re-pél-las dé-bi-tas,
 8. in cœ-lum re-dis, Cum Patre, et al-mo Spí-ri-tu

Sum-mæ tri-umphum gló-ri-æ.
2. Re- rum po-té-stas óm-ni-um.
3. Fle-ctat ge-nu jam stúb-di-ta.
4. Re-gnat De-us De-i ca-ro.
5. Mun-dá-na vin-cens gáu-di-a.
6. Ad te su-pér-na grá-ti-a.
7. Red-das co-ró-nas pér-di-tas.
8. In sem-pi-tér-na sáe-cu-la. A-men.

Po ostatniej ewangelii klękają wszyscy, chór zaś śpiewa:

Ant. V. 2 b

O sa-crum conví-vi-um! * in quo Christus
sú-mi-tur: re-có-li-tur me-mó-ri-a passi-ó-
nis e-jus: mens im-plé-tur grá-ti-a: et fu-
tú-ra gló-ri-æ no-bis pi-gnus da-tur,
al-le - lú - ja.

V. Pósuit fines tuos pacem, alleluja.
R. Et ádipe frumenti sátiat te, alleluja.

Orémus.

Deus, qui per præsentiam arcæ foederis dómui et univérsæ substántiæ Obedédom fidélis tui largam benedictiōnem contulísti: concéde propítius, ut arca redemptiōnis nostræ, Christus Jesus fílius tuus, hodiérno cónporis sui mystério nos vísitans, temporali et æterna nos benedictiōne munerétur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæculórum. R. Amen.

Gdy procesja rusza od czwartego ołtarza, śpiewa się zazwyczaj responsoriū „Melchisedech“. Na pierwszą inwokację „O Jesu pie“ procesja staje, wszyscy klękają, a celebrans udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem klerowi i tym, którzy go poprzedzają; na trzecią inwokację „O Jesu, Pater misericordiæ“ znowu wszyscy klękają, a celebrans, obróciwszy się, udziela błogosławieństwa postępującemu za nim ludowi.

Gdy dla braku śpiewaków responsoriū się nie śpiewa, celebrans udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem przy czwartym ołtarzu po oraci.

Celebrans. Chór.

Resp. XI.-XIV. 2

Mel-chí-sedech * Rex Sa-lém ty-pi-
cum pa-nem et vi-num ób-tu-lit: pá-tri-bus
in de-sérto man-na plu-it: I-sa-ac im-mo-

lá - tur. E - lí - as pa-ne subci-ne-rí-ci-o
 ro-bo-rá - tur. Agno Paschæ hic pa - nis cælé-
 stis de-cla-rá - tur. O Je-su pi - e, nos i -
 sto pa-ne dignos éf - fi - ce. O Je - su
 rex, lex, dux clementi- æ, in hu-jus pa-nis laude
 nos pér - fi-ce. O Je-su, Pater mise-ri-cór - di-æ,
 nos peccá-tis so-lú-tos, grá - ti - a so - lá-tos, et so-li-

dá - tos, hæ-re-di-tá-tis pa-tér - næ con - sórtes
 ex - hi - be.

Gdy procesja wkracza w podwoje kościoła, intonuje się hymn Te Deum laudamus (str. 149). Procesja kończy się przed wielkim ołtarzem, gdzie celebrans, zwrócony z Najśw. Sakramentem do ludu, śpiewa dwukrotnie Salvum fac populum tuum, Dómine, co chór powtarza. Za trzecim razem śpiewa celebrans Salvum fac populum tuum, Dómine, et bénedic hæreditati tuæ, chór zaś podejmuje dalszy ciąg hymnu. Celebrans tymczasem błogosławi lud Najświętszym Sakramentem. Następuje repozycja Najświętszego Sakramentu do tabernakulum.

To samo dotyczy procesji na zakończenie oktawy Bożego Ciała oraz na zakończenie odpustu po drugich nieszparchach.

2 Salvum fac popu-lum tu-um Dómine.

Powtarza się trzykrotnie, za każdym razem w tonie wyższym. Przy trzecim wezwaniu dodaje się:

Celebrans.

Et bén-e-dic hære - di - tå - ti tu - æ.

Chór.

Et re - ge e - os, et extölle illos usque in æternum.

Per síngu-los di- es benedí-cimus te. Et laudámus
nomen tu- um in sáculum, et in sáculum sácu-li.

Dignare Dómine di- e isto sine peccáto nos custodí-re.

Mi-se -ré - re nostri Dómi-ne, mi-se -ré - re nostri. Fi-at
mi-se-ri-cór-di- a tu- a Dómi-ne super nos, quemámo-
dum spe -rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe -rá-vi:

non confúndar in æternum.

Podczas sekwencji Lauda Sion, w uroczystość Bożego Ciała i w czasie jej oktawy, śpiewa celebrans, zwrócony z Najświętszym Sakramentem do ludu, na przemian z chórem następujące wiersze:

Celebrans.

Chór.

Prosa
VII. #

E 2. c-ce pa-nis Ange- ló-rum * factus cibus vi-
In fi- gú-ris præ-signá-tur, * cum I-sa-ac im-
a- tó- rum: Ve-re pa-nis fi- li- ó-rum: non mit- té-
mo- lá- tur: Agnus Paschæ de- pu- tá-tur: da- tur man-
dus ca- ni-bus.
na pá-tri-bus.

Celebrans.

Chór.

3. Bone pastor, pa-nis ve-re, * Je-su nostri mi-se -ré - re!

Tu nos pasce, nos tu- é-re: tu nos bo-na fac vi- dé-re
in ter-ra vi- vén-ti- um. 4. Tu qui cuncta scis et va- les,
qui nos pascis hic mor-tá- les: Tu os i- bi commen-

sá- les, cohærédes et so- dá- les fac sanctorum cí-vi- um.
A- men, al- le- lú- ja.

3. WYSTAWIENIE NAJSW. SAKRAMENTU

a. O zbawcza Hostio.

1. O zbaw-cza Ho-stio go — dna czci co lud
2. Je-dne-mu w Trójcy Wła — dcy ziem, niech bę

1. do nie-bios wiedziesz bram, Bój srogi nęka wiernych Ci
2. dzie chwała w każdy czas, Niech On wieczystym życiem swym,

1. Daj si- lę, pomoc ze - - ślij nam.
2. W oj-czy-źnie rajskiej da - - rzy nas. A - men.

b. Celebrans. Chór.

Hymnus III. 2[#]

Tan-tum ergo Sacraméntum Venerémur cér-

nu- i: Et antíquum documéntum Novo cedat rí-tu- i:
Præstet fides supplementum Sén-su-um de- fé- ctu- i.
Geni- tó- ri, Geni-tóque Laus et ju-bi-lá- ti o, Salus, ho-
nor, virtus quoque Sit et bene-dícti- o, Procedénti ab
utróque Compar sit laudá- ti o. A- men.

V. Panem de cœlo præstítisti eis. (Alleluja).

R. Omne delectaméntum in se habéntem. (Alleluja).

O rémus.

D

eus, qui nobis sub Sacraménto mirabili passiónis tuæ me-
moriā reliquisti: † tríbue, quæsumus, ita nos cōporis
et sanguinis tui sacra mýsteria venerari: * ut redemptiōnis tuæ
fructum in nobis jūgiter sentiámus. Qui vivis et regnas in
sæcula sæculórum. .R Amen.

W czasie wiekanocnym i w oktawie Bożego Ciała dodaje
się do wiersza i odpowiedzi Alleluja.

c. Procesje z Najśw. Sakramentem

Ant. VI. 2 ♫

Rex Christe pri-mo-gé-ni-te, a-gnel-le De-i
 mýsti-ce; virtútum fons, vi-ta, mundi ca-ro vi-va, Di-vi-
 ni-tá-tis hósti-a, æ-térnis Patris víctima, ómni-um
 plasmátor, in mundi restaurá-tor. Tu-o nos cór-po-re
 ré-fi-ce, sa-cróque sanguí-ne á-blù-e sordes nostræ
 cul-pæ, Je-su Christe.

Pod koniec procesji z Najświętszym Sakramentem śpiewa się Rex Christe primogenite tylko wtedy, jeżeli po procesji nie następuje złożenie Najświętszego Sakramentu do tabernakulum, to jest, ilekroć procesja odbywa się przed uroczystą Mszą św., lub uroczystymi nieszporami.

d. Hymn św. Ambrożego

III-IV. 2 ♫

Te De- um laudámus; * te Dóminus confi-té-mur.
 2. Te ætérnum Patrem omnis ter-ra ve-ne-rá-tur.
 3. Ti-bi omnes Ange-li, ti-bi Cæ-li et u-ni-vér-sæ Po-
 testá-tes. 4. Ti-bi Ché-ru-bim et Sé-raphim incessá-
 bi-li vo-ce proclá-mant; 5. Sanc-tus 6. San-ctus:
 7. Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. 8. Pleni sunt cœli
 et ter-ra ma-je-stá-tis gló-ri-æ tu-æ. 9. Te gló-
 ri-ó-sus A-posto-ló-rum cho-rus. 10. Te Prophe-

tá- rum lau-dá-bi- lis nū- me-rus: 11. Te Márt-y-rum
candi-dá-tus laudat ex-ér- ci- tus. 12. Te per orbem
terrárum sancta confi-té-tur Ecclé- si- a: 13. Patrem
imménsæ ma- jestá- tis: 14. Venerándum tu-um verum
et ú-ni-cum Fí- li- um: 15. Sanctum quoque Pará- cli-
tum Spí-ri-tum. 16. Tu Rex gló- ri- æ, Christe. 17. Tu Pa-
tris sempi- térnus es Fí- li- us. 18. Tu ad li- berándum
suscep-túrus hóminem, non horru- í- sti Vír-ginis ú-terum.

19. Tu, de-ví-cto mortis a-cú- le- o, ape-ru- í- sti credenti-
bus regna cœ-ló-rum. 20. Tu ad dexteram De- i sedes
in gló- ri- a Patris. 21. Judex crède-ris es-se ventúrus.
22. Te er-go quæsumus, tu- is fámulis subveni, quos pre-
ti- ó- so sanguine redemí- sti. 23. Aetéerna fac cum
sanctis tu- is in gló- ri- a nume-rá- ri. 24. Salvum fac pô-
pulum tu-um, Dómine, et bénedic hære-di-tá- ti tu- æ.
25. Et re- ge e- os, et ex-tól-le il-los usque in ætérnum.

26. Per singu-los di- es bene- dí-cimus te. 27. Et lauda-
mus nomen tu-um in sǽculum, et in sǽculum sǽcu-li.
28. Dignáre Dómine di- e i-sto si-ne peccá-to nos cu-
sto-dí-re. 29. Mi-se-ré-re nostri, Dómine, mi-se-ré-re nostri.
30. Fi- at mi-se-ri-córdi- a tu- a, Dómine, super nos, quemád-
modum spe-rá- vimus in te. 31. In te, Dó-mine, sperá-vi:
non confúndar in æter- num.

Przy Te Deum dzięcznym poza procesją dodaje się:

- ℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu.
- ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
- ℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.
- ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

- ℣. Dómine exaudi oratióne meam.
- ℟. Et clamor meus ad te véniat.
- ℣. Dóminus vobíscum. *
- ℟. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Dóminus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitatis in-
finitus est thesáurus: piissimæ majestati tuæ pro collátis
donis grátias ágimus, tuam semper clementiam exorántes: ut
qui peténtibus postuláta concédis, eosdem non déserens, ad
præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

MELODIA ZWYKŁA
(Tonus sinplex)

III. 2 #
T e Dé-um laudámus: * te Dóminum confi- témur.
Te ætérnum Patrem ómnis terra venerátur. Tí-bi ómnes
Ange-li, tí-bi Cæ-li et u-nivérsæ Potestátes: Tí-bi
Chérubim et Séraphim incessabi-li vóce proclámant:

* opuszcza się, jeśli po oraci j nastepuje benedykcia.

Sanctus: Sanctus: Sanctus Dóminus Dé- us Sábaoth.

Pléni sunt cæ-li et térra ma-jestá-tis gló-ri-æ tú- x.

Te glo- ri- ósus Aposto-lórum chórus: Te Prophe-

tárum laudábi-lis númerus: Te Mártirum candidátus

laudat exércitus. Te per orbem terrárum sancta confi-

téatur Ecclési- a: Patrem imménsæ majestatis: Venerán-

dum tu-um verum et ú-nicum Fí-li-um: Sanctum quoque

Paráclitum Spíritum. Tu Rex gló-ri-æ, Christe. Tu Patris

sempitérnus es Fí-li-us. Tu ad li-berándum susceptúrus

hóminem, non horru- i- sti Vírginis ú-terum. Tu devícto

mortis a-cú- le- o, a-peru- i- sti credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram De- i se- des, in gló-ri- a Patris.

Ju- dex créderis es- se ventúrus. Te er- go quæsumus,

tu- is fámulis subvé- ni, quos pre- ti- ó-so sanguine re-

de-mí- sti. Aetér- na fac cum Sanctis tu- is in glóri- a

nume- rá- ri. Sal-vum fac pô- pulum tu- um, Dómi- ne, .

et bénedic hære- di-ta-ti tú- æ. Et rc-ge e- os.
 et ex-tol- le il- los usque in æter- num. Per síngu- los
 di- es benedí- cimus te. Et laudámus nomen tu-um in
 sǽculum, et in sǽculum sǽcu- li Digná-re, Dómine,
 di- e i-sto, si- ne pecca-to nos custodí- re. Mi- se-re-re
 nostri, Dómine, mi-se- ré-re nostri. Fi- at mi- se- ri cór-
 di- a tu- a, Dómine, super nos, quemádmodum sperá- vi-
 mus in te. In te, Dó- mine, spe- rá- vi: non confúndar
 in æter- num.

4. RÓŻNE ŚPIEWY PROCESJONALNE I OKAZYJNE

a. Adwent

RORATE

I. 2 #

R o- rá- te cæ- li dé- super, et nubes pluant justum.

Powtarza się: Rorátē.

1. Ne i- rascá- ris, Dó- mi-ne, ne ul-tra memíneris i- ni-

qui- tâ-tis: ec- ce cí- vi- tas Sancti fa- cta est de- sér ta:

Si- on de- sér- ta fa- cta est: Je- rú-salem de-so- lá- ta est:

domus sancti fi- ca- ti- ó- nis tu- æ et gló- ri- æ tu- æ,

u- bi lauda- vérunt te pa- tres no- stri. **R.** Rorátē.

2. Peccá-vimus, et fa-cti sumus tamquam immundus nos,
et ce-ri-dimus qua-si fó-li-um u-ni-vér-si: et i-niqui-tátes nostræ qua-si ventus abstu-lé-runt nos: abscon-dí-sti fá-ci-em tu-am a no-bis, et al-li-sí-sti nos in ma-nu i-niqui-tá-tis no-stræ. **R.** Roráte.

3. Vi-de, Dó-mi-ne, af-flicti-ónem pó-pu-li tu-i, et mitte quem missú-rus es: e-mít-te Agnum do-mi-na-tórem ter-ræ, de petra desérti ad montem fí-li-æ Si-on: ut áu-fe-rat i-pse jugum ca-pti-vi-tá-tis nostræ. **R.** Rorate.

4. Conso-lámi-ni, conso-lámi-ni, pópu-le me-us: ci-to vé-ni-et sa-lus tu-a: qua-re mœ-ró-re con-sú-me-ris, qui-a in-novávit te do-lor? Sal-vá-bo te, no-li ti-mé-re, e-go e-nim sum Dó-minus De-us tu-us Sanctus I-sra-el, redémptor tu-us. **R.** Roráte.

b. Boże Narodzenie
ADESTE

VI. 2 # **A** d-é-ste fi-dé-les, læ-ti, tri-umphántes: Vení-te, ve-ní-te, in Béthle-em: * Na-tum vi-dé-te, Regem An-ge-ló-rum: Ve-ní-te, a-do-rémus, ve-ní-te, a-do-rémus, ve-ní-te, a-do-rémus Dó-minum. * Na-tum.

2. En, gre-ge re-lí- cto, húmiles ad cunas Vo-cá-ti
pastóres ap-próperant: * Et nos o-vánti gradu fe-sti-
né-mus: Ve-ní-te, a-do-ré-mus, etc. * Et nos ovánti.

3. Aetér-ni Pa-rén-tis splendórem æ-térnum Ve-látum
sub carne vi-dé-bimus: * De-um infántem, pannis in-
vo-lú-tum: Ve-ní-te, a-do-ré-mus, etc. * Deum infántem.

4. Pro no-dis e-gé-num * et fœ-no cubántem Pi-is
fo-ve-ámus am-plé-xibus: * Sic nos a-mántem quis non
re-da-má-ret? Ve-ní-te, a-do-ré-mus etc. * Sic nos.

c. Wielki Post

ATTENDE DOMINE

V. 2

At-ténde, Dó-mi-ne, et mi-se-ré-re, qui-a pec-cá-
vi-mus ti-bi.

Chór powtarza: Atténde.

1. Ad te, Rex summe, ómni-um redémp-tor, ó-cu-los

nos-tros sublevámu-s flen-tes: ex-áu-di, Christe, suppli-
cántium pre-ces.

R. Atténde.

2. Déxte-ra Pa-tris, lapis an-gu-lá-ris, vi-a sa-lú-tis,

já-nu-a cæ-lé-stis áb-lu-e nostri má-culas de-lí-cti.

R. Atténde.

3. Ro-gamus, De-us, tu-am ma-je-státem: áu-ribus sa-
cris gé-mitus ex-áu-di: crími-na nostra plá-cidus indúlge.

R. Atténde.

4. Ti-bi fa-témur crí-mi-na admís-sa: contrí-to cor-de
pándimus oc-cúl-ta: tu-a, Redémpтор, pí-e-tas i-gnóscat.

R. Atténde.

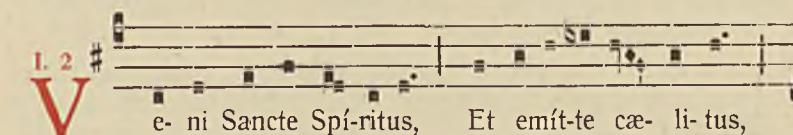

5. In-nocens captus, nec re-púgnans ductus, té-stibus
falsis pro ím-pi-is damnátus: quos re-de-mí-sti, tu con-
sérvá, Christe.

R. Atténde.

d. Sekwencja do Ducha Św.

VENI SANCTE SPIRITUS.

V e-ni Sancte Spí-ritus, Et emít-te cæ- li-tus,

Lucis tu- æ rá- di-um 2. Ve-ni pater páuperum, Ve-ni

da- tor mü- nerum, Ve-ni lumen cór- di-um. 3. Conso-lá-

tor ó-ptime, Dulcis hospes á- ni-mæ, Dul-ce re-fri-

gé- ri-um. 4. In la-bó-re réquies In æstu tempé-ri-es,

In fle-tu so-lá- ti-um. 5. O lux be- a-tis-si-ma, Reple cor-

dis ín- ti-ma Tu- órum fi- dé- li-um. 6. Si-ne tu-

nú-mi-ne, Nihil est in hó-mi-ne, Ni-hil est in-no- xi-um.

7. La-va, quod est sór-didum, Ri-ga, quod est á-ri-dum,
 Sa-na, quod est sáuci-um. 8. Flecte, quod est rí-gi-dum,
 Fo-ve, quod est frí-gidum, Re-ge, quod est dé-vi-um.
 9. Da tu-is fi-dé-li-bus, In te con-fidéntibus, Sacrum se-
 ptená-ri-um. 10. Da virtútis mé-ri-tum, Da sa-lú-tis
 é-xitum, Da pe-rénne gáudi-um. A-men. Alle-lu-ja

e. Na uroczystość Trójcy Przenajśw.

DUO SERAPHIM.

Resp. I. 2

Du- o Sé- raphim * cla- má-bant al- ter ad ál- te-
 rum: • San - c tus, San - c tus, San - c tus.

Dó-minus De- us Sá-ba - oth: Plena est o-
 mnis ter- ra gló- ri- a e- jus. ♫ Tres sunt,
 qui te-stimó-ni-um dant in cæ- lo, Pater, Verbum et
 Spíritus Sanctus, et hi tres u-num sunt. * San - ctus.
 Glóri- a Pa- tri, et Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i
 San - cto. † Plena.

f. Ku czci Najśw. Sakramen- tu

ADOREMUS IN AETERNUM.

V. 2

Ado-rémus in aëternum Sanctissímmum Sacramen- tm.
 Ps. Laudá- te Dó-minum omnes gentes: • laudá-te e- um

omnes pō-pu-li. Quóniam confirmá-ta est super nos mi-
se-ri-córdi-a e-jus * et vé-ritas Dó-mi-ni manet in
æténum. **A**do-rémus. Glóri-a Pa-tri et Fí-li-o, *
et Spi-rí-tu-i Sancto. **A**do-rémus. Si-cut e-rat in prin-
cípi-o, et nunc, et semper: * et in sæ-cu-la sæ-cu-ló-
rum. Amen. **A**do-rémus.

g. Adoro te

V. 2 **A** dó-ro te de-vó-te, latens De-i-tas, Quæ sub
his fi-gúris ve-re lá-titas: Ti-bi se cor me-um to-tum

súb-jicit, Qui-a te contémplans, to-tum dé-fi-cit. **2.** Vi-sus,
tactus, gustus in te fál-litur, Sed audí-tu so-lo tu-to
créditur: Credo, quidquid di-xit De-i Fí-li-us: Nil hoc
verbo ve-ri-tá-tis vé-ri-us. **3.** In cru-ce la-tébat so-la
Dé-i-tas, At hic la-tet simul et humá-nitas: Am-bo
tamen credens at-que cón-fitens, Pe-to, quod pe-tí-vit
la-tro pæ-nitens. **4.** Plagas, si-cut Thomas, non in-tú-e-or,
De-um tamen me-um te confi-te-or: Fac me ti-bi sem-
per ma-gis créde-re, In te spem ha-be-re, te di-lí-ge-re.

5. O memo-ri- á-le mortis Dó-mi-ni, Panis vi-vus vi-tam
præstans hó-mi-ni, Præsta me- æ men-ti de te ví-ve-re,
Et te il-li semper dulce sá-pe-re. 6. Pi- e pel-li-cá-ne,
Je-su Dó-mi-ne, Me immúndum munda tu-o sanguine,
Cujus u-na stil-la salvum fá-ce-re Totum mundum quit
ab omni scé-le-re. 7. Je-su, quem ve-látum nunc adspí-ci-o,
O-ro fi- at il-lud, quod tam sí-ti- o: Ut te re-ve-lá-ta
cernens fá-ci- e, Vi-su sim be- á-tus tu- æ gló-ri- æ.
A- men.

h. Ku czci Najśw. Maryi Panny

INVOLATA

Sequentia
VI. 2

I n- vi- o- lá-ta * in-tegra, et casta es Ma-ri a:
Quæ es ef-fecta fulgi-da cæ-li porta. O Ma-ter al-ma
Christi ca-rís-sima: Súsci-pe pi- a laudum præ-có-ni- a.
Te nunc flá-gi-tant de-vó-ta corda et o- ra. Nostra ut
pu-ra pécto-ra sint et córpo-ra. Tu- a per pre-cá-ta
dulci-so-na: Nobis concédas vé-ni-am per sæ-cu-la. O be-
nígna! O Re-gí-na! O Ma-ri- a! Quæ so-la in-vi- o-
lá - ta perman-sí - sti.

i. Salve Mater

V. 2 #

Sal-ve mater mi-se-ri-córdi- æ, Mater De- i et
 ma-ter vé-ni æ, Ma -ter spe- i et ma-ter grá-ti- æ,
 Mater, plena sanctæ læ- tí-ti- æ, O, Ma-rí- a!
 Powtarza się: Salve mater.

1. Salve de-cus hu-má-ni gé-neris, Sal-ve Virgo dígni-
 or cé-teris, Quæ vírgines omnes transgréderis, Et al-ti-
 us sedes in sú-peris, O Ma-rí- a! Salve.

2. Salve fe- lix Virgo puér-pe-ra: Nam, qui sedet in
 Patris déxte-ra, Cælum regens, terram et áe-thera,
 Intra tu- a se clausit vi-scera, O Ma-rí- a! Salve.

3. Te cre- á-vit Pater in-gé-nitus, Obumbrávit te U-ni-
 gé-nitus, Fecundávit te Sanctus Spíritus, Tu es facta
 to-ta di-ví-nitus, O Ma-rí- a! Salve.

4. Te cre- á-vit De-us mi-rá-bilem, Te respéxit an-
 cíllam hú-milem, Te quæsívit sponsam a-má-bilem,
 Ti-bi nunquam fecit consí-milem, O Ma-rí- a! Salve.

5. Te be- á-tam laudá-re cù-piunt Omnes ju-sti, sed non
 suffí-ciunt; Multas laudes de te concí-piunt, Sed in il-
 lis prorsus de-fí-ciunt, O Ma-rí- a! Salve.

6. E-sto, Ma-ter, nostrum so-láti-um; Nostrum esto, tu
Virgo, gáudi-um; Et nos tandem post hoc ex-sí-li-um,
Lætos junge cho-ris cæ-lé-sti-um, O Ma-rí-a! Salve.

5. LITANIE

A. Łacińskie

a. Litania do Najświętszego Serca Jezusa.

Ky-ri e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ky-ri e
e-lé-i-son. Christe au-di nos. Christe exaudi nos.

Pa-ter de cæ-lis De-us, mi-se-ré-re nobis.
Fi-li Redémp-tor mundi De-us, mi-se-ré-re nobis.
Spí-ri-tus Sancte De-us, mi-se-ré-re nobis.
Sancta Trí-ni-tas u-nus De-us, mi-se-ré-re nobis.

Cor Je-su, Fi-li-i Patris x-ter-ni, mi-se-ré-re nobis.

Cor Je-su, in sinu Vírginis
Matris a Spíri-tu Sancto for-má-tum,
Cor Je-su, Verbo Dei sub-ní-tum,
stantialiter u-ní-tum,
Cor Je-su, ma-je-sta-tis in fi-ní-tae,
Cor Je-su templum De-i san-ctum,
Cor Je-su, ta-ber-ná-cu-lum Al-tís-si-mi,
Cor Je-su, domus Dei et por-ta cæ-li,
Cor Je-su, fornax ardens ca-ri-tis,
Cor Je-su, justitiæ et amóris
re-ce-ptá cu-lum,
Cor Je-su, bonitáte et amó-re ple-num,
Cor Je-su, virtútum ómnium a-býs-sus,
Cor Je-su, o-mni lau-de di-gnís-si-mum,
Cor Je-su rex et cen-trum
ó-mni-um cór-di-um,
Cor Je-su, in quo sunt omnes
thesáuri sapiéntiae et sci-én-ti-x,
Cor Je-su, in quo há-bi-tat
omnis plenítudo divi-ni-tis,
Cor Je-su, in quo Pater sibi
bene com-pla-cu-it,
Cor Je-su, de cujus plenitú-dine omnes nos ac-cé-pi-mus,
Cor Je-su, de-si-dé-ri-um
cól-li-um æ-ter-nó-rum,
Cor Je-su, pát-i-ens et mul-tæ mi-se-ri-cór-di-x,
Cor Je-su, di-ves in o-mnes,
qui in-vó-cant te,
Cor Je-su, fons vitæ et san-cti-tá-tis,
Cor Je-su, pro-pi-ti-á-ti-o
pro pec-cá-tis no-stris,
Cor Je-su, sa-tu-rá-tum op-pró-bri-is,
Cor Je-su, attrítum propter
scé-le-ra no-stra,
Cor Je-su, usque ad mortem
o-bé-di-ens fa-ctum,
Cor Je-su, lán-ce-a per - fo-rá-tum,

Cor Je-su, fons to-tí-us con-
so-la- ti ó-nis,
Cor Je-su, vita et resurrec-ti-o no- stra,
Cor Je-su, pax et re-con-ci-li-a-ti-o no- stra,
Cor Je-su, ví-cti-ma pec-ca-tó rum,
Cor Je-su, sa-lus in te spe-rán-ti-um,
Cor Je-su, spes in te mo-ri-én- ti-um,
Cor Je-su, de-lí-ci-æ san-ctó rum ó-mni-um,

Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mun-di, par-ce no-
bis, Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mun-di,
ex-au-di nos, Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tollis pec-
ca-ta mun-di, mi-se-ré-re nobis.

V. Jesu mitis et húmilis Corde. (T. P. Alleluja).

R. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum. (T. P. Alleluja).

Orémus.

O múnipotens sempitérne Deus, respice in Cor dilectissimi Fílli tui, et in laudes et satisfactiōnes, quas in nomine peccatórum tibi persólvit, † iisque misericórdiam tuam petenti-bus, tu véniam concéde placátus, * in nōmine ejusdem Fílli tui Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitatē Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽculórum.

R. Amen.

b. Litania do Najśw. Imienia Jezus.

2 # Ky-ri-e e-lé-i-son. Christe e-le-i-son. Ky-ri-e
e-le-i-son. Je-su, au-di nos. Je-su, ex-áu-di nos.

Pa-ter de cœ-lis De-us, mi-se-ré-re nobis.
Fi-li, Redémptor mundi De-us, mi-se-ré-re nobis.
Spí-ri-tus Sancte De-us, mi-se-ré-re nobis.
Sancta Trí-ni-tas u-nus De-us, mi-se-ré-re nobis.

Je-su, fi-li De-i vi-vi, mi-se-ré-re nobis.
Jesu, splendor Patris, mise-ré nobis.
Jesu, candor lucis aetérnæ,
Jesu, rex gloriæ,
Jesu, sol justitiæ,
Jesu, fili Maríæ Vírginis,
Jesu amábilis,
Jesu admirábilis,
Jesu, Deus fortis,
Jesu, pater futuri sǽculi,
Jesu, magni consílii angele,
Jesu potentíssime,
Jesu patientíssime,
Jesu obedientíssime,
Jesu mitis et húmilis corde,
Jesu, amátor castitatis,
Jesu, amátor noster,
Jesu, Deus pacis,
Jesu, auctor vitæ,
Jesu, exémplar virtútum,

Miserere nobis.

Propí- ti- us e- sto, parce nobis, Je-su.
Propí- ti- us e- sto, ex-áu-di nos, Je-su.
Ab om- ni ma- lo, lí-be-ra nos, Je-su.

Ab omni peccáto, libera nos
Jesu,

Ab ira tua,
Ab insídiis diaboli,
A spíritu fornicatiónis,
A morte perpetua,
A neglectu inspiratiónum
tuárum,
Per mysterium sanctae in-
carnationis tuæ,
Per nativitátem tuam,
Per infantiam tuam,
Per diviníssimam vitam
tuam,

Per labóres tuos,
Per agoníam et passiónem
tuam,
Per crucem et derelictio-
nem tuam,
Per languóres tuos.
Per mortem et sepultúram
tuam,
Per resurrectiónem tuam,
Per ascensióne tuam,
Per sanctíssimæ Eucharí-
stiæ institutióne tuam,
Per gáudia tua,
Per glóriam tuam,

Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, par-ce no-

bis Je-su. Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi,

ex-áu-di nos, Je-su. Agnus De-i, qui tollis peccá-

ta mundi, mi-se-ré-re no-bis, Je-su. Jé-su au-di nos.

Je-su, ex-áu-di nos.

Orémus.

D ómine Jesu Christe, qui dixisti: Pétite et accipiétis; quærите et inveniétis; pulsáte et aperiétur vobis: quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus.

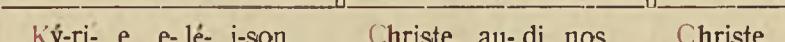
S ancti nōminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditate tuæ dilectionis instítuis: Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

c. Litania do Najświętszej Maryi Panny.

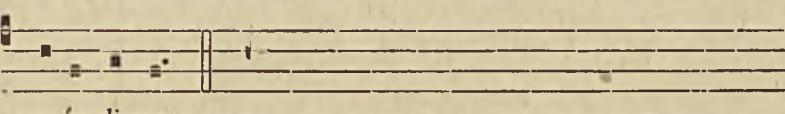
MELODIA I

K y- ri- e e- lé- i-son. Chiste e- lé- i-son.

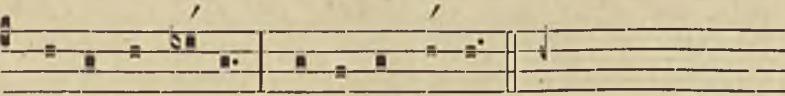
Ky-ri- e e- lé- i-son. Christe, au- di nos. Christe,

ex-áu-di nos.

Pa- ter de cæ- lis De-us, mi-se-ré-re nobis.
Fili Redémptor mun-di De-us, mi-se-ré-re nobis.
Spí- ri- tus San-cte De-us, mi-se-ré-re nobis.
San-cta Trínitas u-nus De-us, mi-se-ré-re nobis.

Sancta Ma- ri- a, o- ra pro nobis.

Sancta De-i Gé-ni-trix,
Sancta Vir-go vír-gi-num,
Mater di-ví-nae grá-ti-æ,
Ma-ter pu-ri-si-ma,
Ma-ter ca-stís-si-ma,
Mater in-vi-o-lá-ta,
Mater in-te-me-rá-ta,
Ma-ter a-má-bi-lis,
Mater ad-mi-rá-bi-lis,
Mater bo-ni con-si-li-i,
Mater Cre-a-tó-ris,
Mater Sal-va-tó-ris,
Virgo pru-den-tís-si-ma,
Virgo ve-ne-rán-da,
Virgo præ-di-cán-da,
Vir-go po-tens,
Vir-go cle-mens,
Vir-go fi-dé-lis,
Spécu-lum ju-stí-ti-x,
Sedes sa-pi-én-ti-x,
Causa no-stræ iæ-tí-ti-x,
Vas spi-ri-tu-á-le,
Vas ho-no-rá-bi-le,
Vas insigne de-votio-nis,
Ro-sa my-sti-ca,
Tur-ris Da-vi-di-ca,
Tur-ris e-búr-ne-a,
Do-mus áu-re-a,
Fœ-de-ris ar-ca,
Já-nu-a cæ-li,
Stella ma-tu-ti-na,
Salus in-fir-mo-rum,
Refúgium pec-ca-tó-rum,
Consolatrix af-fli-ctó-rum,
Auxílium Chri-sti-a-nó-rum,
Regína An-ge-ló-rum,
Regína Pa-tri-ar-chá-rum,

O r a p r o n o b i s

Regína Pro-phe-tá-rum,
Regína A-po-sto-lórum,
Re-gína Con-fes-sórum,
Re-gína Vírgi-num,
Regína San-ctó-rum óm-ni-um,
Regína sine labe originá-li con-cépta,
Regina in coe-lum as-sump-ta
Regína sacratíssi-mi Ro-sá-ri-i,
Re-gína pa-cis,
Re-gína Po-lóniæ,

Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, parce nobis,
Dó-mi-ne, Agnus De-i, qui tollis pec-cá-ta mun-di,
ex-audi nos, Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tollis peccá-ta mundi, mi-se-re-re nobis.

T. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. (**T. P.** Alleluja).
R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi. (**T. P.** Alleluja).

O rémus.

Concède nos famulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, per-pétua mentis et corporis sauitáte gaudere: † et gloriósa beatæ Mariæ semper Virginis intercessióne * a præsénti liberári tristitia, et ætéra perfrui lætitia. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

MELODIA II

Ky-ri- e e-lé-i-son. Christe e-lé- i-son. Ky-ri- e
 e-lé- i-son. Christe, au-di nos. Christe, ex-áudi nos.

P a-ter de cæ-lis De- us, mi-se-ré-re nobis.
 Fi- li Redémp-tor mundi De- us, mi-se-ré-re nobis.
 Spí-ri-tus Sancte De- us, mi-se-ré-re nobis.
 Sancta Trí- ni- tas u-nus De- us, mi-se-ré-re nobis.

Sancta Ma-rí- a o- ra pro nobis.

Sancta Dei Gé- ni- trix,
 Sancta Virgo vír- gi- num,
 Ma-ter divinæ Chri- sti,
 Ma-ter pu- grá- ti- æ,
 Ma-ter ca- rí- si- ma,
 Ma-ter invio- stís- si- ma,
 Ma-ter inteme- lá- ta,
 Ma-ter a- rá- ta,
 Ma-ter admi- má- bi- lis,
 rá- bi- lis,

Ma-ter boni con- sí- li- i,
 Ma-ter Crea- tó- ris,
 Ma-ter Salva- tó- ris,
 Vir-go pruden- tís- si- ma,
 Vir-go vene- rán- da,
 Vir-go prædi- cán- da,
 Vir-go po- tens,
 Vir-go cle- mens,
 Vir-go fi- dé- lis,
 Spé-cu- lum ju- stí- ti- æ,
 Se- des sapi- én- ti- æ,
 Cau-sa nostræ læ- ti- ti- æ,
 Vas spi-ri-tu- á- le,
 Vas ho-no- rá- bi- le,
 Vas insigne devoti- ó- nis,
 Ro- sa my- sti- ca,
 Turris Da- ví- di- ca,
 Turris e- bür- ne- a,
 Do-mus áu- re- a,
 Fœ-de-ris ar- ca,
 Já- nu- a cæ- li,
 Stel-la matu- tí- na,
 Sa- lus infir- mó- rum,
 Re-fú- gium pecca- tó- rum,
 Conso-látrix affli- ctó- rum,
 Au-xí- lium Christia- nó- rum,
 Re-gí- na Ange- ló- rum,
 Re-gí- na Patriar- chá- rum,
 Re-gí- na Prophe- tát- rum,
 Re-gí- na Aposto- ló- rum,
 Re-gí- na Mar- ty- rum,
 Re-gí- na Confes- só- rum,
 Re-gí- na Vír- gi- num,
 Re-gí- na Sanctórum óm- ni- um,
 Re-gí- na sine labe origináli con- cé- pta,
 Regina in coelum as- sump- ta
 Re-gí- na sacratíssimi Ro- sá- ri- i,
 Re-gí- na pa- cis,

O r a p r o n o b i s

Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, par-ce no-bis,
Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi,
ex-áu-di nos, Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta
mundi, mi-se-ré-re no-bis.

d. Litania do św. Józefa

Ky-ri-e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ky-ri-e
e-lé-i-son. Christe, au-di nos. Christe, ex-áu-di nos.
Pa-ter de cæ-lis De-us, mi-sé-ré-re no-bis.
Fili Re-démptor mun-di De-us, mi-sé-ré-re no-bis.
Spí-ri-tus San-cte De-us, mi-sé-ré-re no-bis.
Sancta Trí-ni-tas u-nus De-us, mi-sé-ré-re no-bis.

Sancta Ma-ri-a, o-ra pro no-bis
Sancte Joseph,
Proles David ínlyta,
Lumen Patriarcharum,
Dei Genitricis sponse,
Custos pudice Virginis,
Fílii Dei nutritie,
Christi defensor sédule,
Almæ Famíliae præses,
Joseph justissime,
Joseph castissime,
Joseph prudentissime,
Joseph fortissime,

Ora pro nobis

Joseph oboedientissime,
Joseph fidelissime,
Speculum patientiae,
Amator paupertatis,
Exemplar opificum,
Domesticæ vitæ decus,
Custos virginum,
Familiarum columen,
Solátiū miserorum,
Spes ægrotantium,
Patrone morientium,
Terror dæmonum,
Protector sanctæ Ecclesiæ,

Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, par-ce nobis,
Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, ex-áu-di nos,
Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, mi-se-ré-re
Dó-mi-ne.
Dó-mi-ne.
re no-bis.

V. Constituit eum Dóminum domus suæ (T. P. Alleluja).
R. Et príncipem omnis possessiónis suæ. (T. P. Alleluja).

O rémus.

D eus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ sponsum eligere dignatus es: præsta, quæsumus; ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

B. Polskie

a. Litania do Najśw. Serca Jezusa

Ky-ri e e-lej-son. **C**hriste e- lej-son. **K**y-ri- e
 e- lej-son. **C**hriste, usłysz nas. **C**hriste, wysłuchaj nas.

Oj-cze z nie- ba, Bo-że, | Zmieluj się nad na-mi!
 Sy- nu Odkupicielu świa-ta, Bo-że, |
 Ducha Święty, Bo-że, |
 Świę-ta Trójco, Je- dy- ny Bo-że,

Ser- ce Jezusa, Sy- na Ojca Przedwiecznego, Zmieluj się
 nad na-mi!

Serce Jezusa, w łonie Dziewicy-Matki przez Ducha Świętego utworzone, Zmieluj się nad nami!

Serce Jezusa, z Słowem Bożym istotnie zjednoczone,
 Serce Jezusa, nieskończonego Majestatu,
 Serce Jezusa, świątynio Boga,
 Serce Jezusa, przybytku Najwyższego,
 Serce Jezusa, domu Bożego bramo niebios,
 Serce Jezusa, gorejące ognisko miłości,
 Serce Jezusa, sprawiedliwości i miłości skarbnico,
 Serce Jezusa, dobroci i miłości pełne,
 Serce Jezusa, cnót wszystkich bezdenna głębino,
 Serce Jezusa, wszelkiej chwały najgodniejsze,
 Serce Jezusa, królu i celu serc wszystkich,

Zmieluj się nad nami!

Serce Jezusa, w którym są wszystkie skarby mądrości i umiejętności,
 Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa,
 Serce Jezusa, w którym sobie Ojciec dobrze upodobał,
 Serce Jezusa, z którego pełności wszyscyśmy wzęli,
 Serce Jezusa, pożądanie wzgórz wiekuistych,
 Serce Jezusa, cierpliwe i wielkiego milosierdzia,
 Serce Jezusa, hojne dla wszystkich, którzy Cię wzywają,
 Serce Jezusa, źródło życia i świętości,
 Serce Jezusa, przebłaganie za grzechy nasze,
 Serce Jezusa, zelżywościami nasycone,
 Serce Jezusa, dla nieprawości naszych starte,
 Serce Jezusa, aż do śmierci posłuszne,
 Serce Jezusa, włóczęią przebite,
 Serce Jezusa, źródło wszelkiej pociechy,
 Serce Jezusa, życie i zmartwychwstanie nasze,
 Serce Jezusa, pokoju i pojednanie nasze,
 Serce Jezusa, krwawa ofiara grzeszników,
 Serce Jezusa, zbawienie ufających w Tobie,
 Serce Jezusa, nadzieję w Tobie umierających,
 Serce Jezusa, rozkoszy wszystkich Świętych,
 Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam,
 Panie!

Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas,
 Panie!
 Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata, zmieluj się nad nami!

R. Jezu cichy i pokornego Serca,
 R. Uczyń serca nasze według Serca Twego.

Mówimy się

Wszechmogący wieczny Boże, wejrzyj na Serce najmilszego Syna Twego i na chwałę i zadośćuczynienie, które w imieniu grzeszników Ci składa, a gdy oni do Twego miłości sierdzia się udają, Ty im łaskawie przebacz, w Imię tegoż Syna Twego Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. R. Amen.

Odmawiający pobożnie Litanię do Najśw. Serca Jezusa dostępuje 300 dni odpustu.

Zmieluj się nad nami!

b. Litania do Najśw. Imienia Jezus

Ky-ri- e e-lej-son. Chryste e-lej-son. Ky-ri- e
 e-lej-son. Je-zu, u-słysz nas, Je-zu, wy-słuchaj nas.

Oj-cze z nie-ba, Bo-że,
 Sý-nu Odkupiciela świa-ta, Bo-że,
 Duchu Święty, Bo-że,
 Święta Trójco, Je-dy-ny Bo-że,
 Je-zu, Sy-nu Bo-ga ży-we-go,

Je-zu, jasności ojcowska, zmiluj się nad nami!
 Je-zu, blasku światła wiecznego,

Je-zu, królu chwały,
 Je-zu, słońce sprawiedliwości,

Je-zu, Synu Maryi Panny,

Je-zu najmilszy,

Je-zu przedziwny,

Je-zu, Boże mocny,

Je-zu, Ojciec przyszłego wieku,

Je-zu, wielkiej rady Zwiastunie,

Je-zu najmożniejszy,

Je-zu najcierpliwszy,

Je-zu najposłuszniejszy,

Je-zu cichy i pokornego Serca,

Je-zu, miłośniku czystości,

Je-zu, miłośniku nasz,

Je-zu, Boże pokoju,

Je-zu, dawco żywota,

Je-zu, cnót przykładzie,

Je-zu, żarliwy dusz miłośniku,

Je-zu, Boże nasz,

Je-zu, ucieczko nasza,

Je-zu, Ojciec ubogich,

Z m i l u j s i e n a d n a m i !

Z m i l u j s i e n a d n a m i !

Jezu, skarbie wiernych,
 Jezu, Dobry Pasterzu,
 Jezu, światłości prawdziwa,
 Jezu, mądrości wieczna,
 Jezu, dobroci nieskończona,
 Jezu, drogo i żywotie nasz,
 Jezu, wesele Aniolów,
 Jezu, Królu Patriarchów,
 Jezu, mistrzu Apostołów,
 Jezu, nauczycielu Ewangelistów,
 Jezu, mestwo Męczenników,
 Jezu, światłości Wyznawców,
 Jezu, czystości Dziewic,
 Jezu, korono wszystkich Świętych
 Bądź nam miłościw, przepuść nam, Jezu.
 Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Jezu.
 Od wszelkiego zlego, wybaw nas, Jezu.
 Od grzechu każdego,
 Od gniewu Twego,
 Od siedel szatańskich,
 Od ducha nieczystości,
 Od śmierci wiecznej,
 Od zaniedbania natchnień Twoich,
 Przez tajemnicę Świętego Wcielenia Twego,
 Przez narodzenie Twoje,
 Przez dzieciectwo Twoje,
 Przez Najświętsze życie Twoje,
 Przez prace Twoje,
 Przez cierpienia i mękę Twoją,
 Przez krzyż i opuszczenie Twoje,
 Przez omdlenie Twoje,
 Przez śmierć i pogrzeb Twój,
 Przez zmartwychwstanie Twoje,
 Przez wniebowstąpienie Twoje,
 Przez Najświętszej Eucharystii ustanowienie Twoje,
 Przez radości Twoje,
 Przez chwałę Twoją,
 Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam,
 Jezu!
 Baranku Bożego, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas,
 Jezu!

W y b a w n a s , J e z u !

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami, Jezu!

V. Jezu, usłysz nas!

R. Jezu, wysłuchaj nas!

Módlmy się.

Panie Jezu Chryste, któryś rzekł: Proście a otrzymacie; szukajcie a znajdziecie; kołaczcie a będzie wam otworzone; błagamy Cię, daj nam proszącym Boskiej Twej miłości uczucie, abyśmy Cię całym sercem, ustą i uczynkiem miłowali i w chwaleńiu Ciebie nigdy nie ustawali.

Swiętego Imienia Twego bojaźnią oraz miłością ustawiczną racz nas obdarzyć o Panie, ponieważ tych nigdy z opieki Twej nie wypuszczasz, których w gruntownej miłości Twojej utwierdzasz, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. R. Amen.

c. Litania Loretańska do Matki Boskiej.

MELODIA I

ky-ri-e e-lej-son, Chryste e-lej-son. Ky-ri-e
e-lej-son, Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, Zmiłuj się nad nami!

Synu Odkupiciela świata, Boże, zmiłuj się nad nami!

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami!

Święta Maryjo, módl się za nami!

Święta Boża Rodzicielko, Święta Panno nad Pannami, Matko Chrystusowa, Matko łaski Bożej, Matko najczystsza, Matko najśliczniejsza, Matko niepokalana, Matko nienaruszona,

Módl się za nami!

Matko najmilsza, Matko przedziwna, Matko dobrej rady, Matko Stworzyciela, Matko Odkupiciela, Panno roztropna, Panno czcigodna, Panno wsławiona, Panno można, Panno łaskawa, Panno wierna, Zwierciadło sprawiedliwości, Stolico mądrości, Przyczyno naszej radości, Naczynie duchowne, Naczynie poważne, Naczynie osobliwe na-bożeństwa, Róża duchowna, Wieża Dawidowa, Wieża z kości słoniowej, Domie złoty, Arko przymierza, Bramo niebieska, Gwiazdo zaranna, Uzdrowienie chorych,

Ucieczko grzesznych, Pocieszycielko straponich, Wspomożenie wiernych,

Królowo Aniolów,

Królowo Patriarchów,

Królowo Proroków,

Królowo Apostolów,

Królowo Męczenników,

Królowo Wyznawców,

Królowo Dziewic,

Królowo Wszystkich

Świętych,

Królowo bez zinazy pier-

worodnej poczęta,

Królowo Wniebowzięta,

Królowo Różańca świętego,

Królowo pokoju,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

MELODIA II

ky-ri-e e-le-i-son. Chryste e-le-i-son.
Ky-ri-e e-le-i-son. Chryste usłysz nas. Chryste
wy-słuchaj nas!

Módl się za nami!

Oj-cze z nie-ba, Bo-że,
Sy-nu Odkupicielu świą-ta, Bo-że,
Duchu Święty- Bo-że, Zmiluj się nad nami!
Święta Trój-co, Je-dy-ny Bo-że,

Święta Ma-ryj-o, módl się za na-mi!

Święta Boża Ro-dzi- ciel-ko,
Święta Panno nad Pan-na-mi,
Matko Chry-stu-so-wa,
Matko la-ski Bo-żej,
Matko ko naj-czy-stsza,
Matko naj-śli-czniej-sza,
Matko nie-po-ka-la-na,
Matko nie-na-ru-szo-na,
Matko ko naj-mil-sza,
Matko ko prze-dzi-wna,
Matko do-brej-ra-dy,
Matko Stwo-rzy-cie-la,
Matko Od-ku-pi-cie-la,
Pan-no roz-tro-pna,
Pan-no czci-go-dna,
Pan-no wsła-wio-na,
Pan-no mo-żna,
Pan-no la-ska-wa,
Zwierciadło spra-wie-dli-wo-ści,
Stoli-co mą-dro-sci,
Przyczyno na-szej ra-do-ści,
Naczy-nie du-chó-wne,
Naczy-nie po-wa-żne,
Naczynie osobliwe na-bo-żeń-stwa,
Ró-żo-du-cho-wna,

M ó d l s i e z a n a m i !

Wieźo Wieźo z ko - Da- wi- do- wa,
Ar - Do - ści slo- nio- wej,
Bra - ko mie- zło- ty,
Gwia - mo przy- mie- rza,
Uzdro - zdo nie- bie- ska,
U - wie- ran- ua,
Pocieszyciel - cie- cho- rych,
Wspomo - ko stra- grze- sznych
Królo - że- nie wier- nych,
Królowo wo A- 'nio- tów,
Królowo Pa- tri- ar- chów,
Królowo wo Pro- ków,
Królowo A- po- sto- łów,
Królowo Mę- czen- ni- ków,
Królo - wo Wy- znaw- ców,
Kró - lo- wo Dzie- wic,
Królowo Wszystkich Świę- tych,
Królowo bez zmazy pierworodnej po- czę- ta,
Królowo W nie- bo- wzię- ta,
Królowo Różań - ca świę- te- go,
Królo - wo po- ko- ju,

Baranku Bo-ży, któ-ry gładzisz grzechy świata, przepuść
nam, Pa-nie! Baranku Bo-ży, któ-ry gładzisz grzechy świata
wysłuchaj nas, Panie! Baranku Bo-ży, któ-ry gładzisz
grzechy świata, zmiluj się nad na-mi!

M ó d l s i e z a n a m i !

V. Módl się za nami święta Boża Rodzicielko.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Pana Chrystusowych.

Módlmy się.

Daj nam, slugom Twoim, prosimy Panie Boże, cieszyć się ustawicznie zdrowiem duszy i ciała, a za chwalebna przyczyną błogosławionej Maryi zawsze Dziewicy, niechaj od doczesnych utrapień wolni będącmy i wiekuistego dostąpimy weseła. Przez Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

(Dawniej były 4 oracje odpowiednie do czasu liturgicznego. W r. 1933 ustalili Pius XI tekst litanii z wierszami i stałą modlitwą „Concede”. Jednocześnie postanowił, że pomiędzy litanią a oracją „Concede” nie wolno włączać nic innego. To też antyfonę „Pod Twoją obronę” należy umieścić dopiero po oracji „Concede”..)

Ant.

Pod Twoją o-bronę, pod Twoją o-bronę ucieka-
my się, święta Boża Rodzicielko! Naszymi prośbami,
naszymi brośbami, racz nie gardzić w potrzebach naszych;
a-le od wszelakich złych przygód, a-le od wszelakich
złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna

i błogosławiona. O Pa-ni! O Pa-ni! O Pa-ni nasza!
O-rędowniczko na-sza! Pośredniczko na-sza! Pocieszy-
cielko nasza. Z Synem Twoim nas pojednaj, Sy-no-wi
Twoje-mu nas po-lecaj, Twoje-mu Sy-no-wi nas oddawaj.
O Pa-ni! O Pa-ni! O Pa-ni nasza! O-rędowniczko
nasza! Pośredniczko nasza. Pocieszycielko nasza.

d. Litania do św. Józefa

Ky-ri-e e-lejson. Chryste e-lejson. Ky-ri-e
e-lejson. Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nie-ba, Bo-że,
Synu Odkupiciela świata, Boże,
Du-chu Święty, Bo-że,
Święta Trójco, Jedyny Boże,

Zmiluj się nad nami!

Święta Maryjo, módl się za nami!

Święty Józefie,
Przesławny potomku Dawida,
Światło wśród Patriarchów,
Oblubieńcze Bogarodzicy,
Czysty Stróżu Dziewicy,
Zywicielu Syna Bożego,
Troskliwy Obrońca Chrystusa,
Głowa Świętej Rodziny,
Józefie najsprawiedliwszy

Józefie najczystszy,
Józefie najroz tropniejszy,
Józefie najmęniejszy,
Józefie najposłużniejszy,
Józefie najwierniejszy,
Zwierciadło cierpliwości,
Miłośniku ubóstwa,
Wzorze rzemieślników,
Ozdobo życia rodzinnego,

Stróżu Dziewic,
Podporo rodzin,
Pociecho nieszczęśliwych,
Nadziejo chorych,

Patronie umierających,
Postrachu szatanów,
Opiekunie Kościoła świętego,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam,

Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas,
Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiluj się nad
nami.

¶ Postanowił go Panem domu Swego!

R I księążciem wszelkiej posiadłości Swojej.

M o d l s i e z a n a m i !

Módlmy się.

Boże, Tyś w niewysłowionej Opatrzności raczył błogosławionego Józefa wybrać na Oblubieńca Najświętszej Rodzicielki Twojej: spraw, prosimy, abyśmy zasłużyli mieć orędownikiem w niebie Tego, którego jako obrońcę czcimy na ziemi. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. R Amen.

300 dni odpustu za każdorazowe odmówienie.

Dekret Piusa X --- 18 marca 1909.

e. Litania do Wszystkich Świętych

K y- ri- e e-lejson. Chryste e-lejson. Kyri- e
e-lejson. Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba Bo-że, zmiluj się nad na-mi. itd.

¶ Chryste, usłysz nas.

R Chryste, wysłuchaj nas.

¶ Kyrie elejson.

R Chryste elejson, Kyrie elejson.

Ojcze nasz, po cichu aż do

¶ I nie wwóźdź nas na pokuszenie.

R Ale nas zbaw ode złego.

Psalm 69

Boże wejrzyj ku wspomożeniu memu: * Panie, pospiesz ku ratunkowi memu.

Niech będą zawstydzeni i pohańbieni, * którzy szukają duszy mojej.

Niech się obróćą wstecz i niech się zawstydzą, * którzy mi
życzą ziego.

Niech się natychmiast obróćą zawstydzeni, * którzy mi urą-
gają.

Niech się weselą i radują w Tobie wszyscy, którzy Cię szu-
kają, * i niech zawsze mówią: Niech uwielbion będzie Pan:
którzy miują zbawienie Twoje.

A jam jest ubogi i żebrak: * Boże wspomóż mnie.

Pomocnikiem moim i wybawicielem moim jesteś Ty: * Pa-
nie nie odmawiaj pomocy.

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. *

Jak było na początku, teraz i zawsze i na wiek wieków.
Amen.

W. Zbaw sługi Twoje.

O. Boże mój, nadzieję mające w Tobie.

W. Bądź nam, Panie, wieżą mocną.

O. Przed obliczem nieprzyjaciela.

W. Niechaj nic nie zyska na nas nieprzyjaciel.

O. A syn nieprawości niechaj nam nie szkodzi.

W. Panie, nie czyn nam według grzechów naszych.

O. Ani oddawaj nam według nieprawości naszych.

W. Módlmy się za Papieża naszego N.

O. Niech go Pan zachowa i ożywia, łaską hojną opatrzy
na ziemi, i niech go nie podaje na wolę nieprzyjaciół
jego.

W. Módlmy się za dobrodziejów naszych.

O. Racz, Panie, nagrodzić wszystkim nam dobrze czynią-
cym dla imienia Twego żywotem wiecznym. Amen.

W. Módlmy się za wiernych zmarłych.

O. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie, a światłość
wiekuista niechaj im świeci.

W. Niech odpoczywają w pokoju.

O. Amen.

W. Za braci naszych nieobecnych.

O. Zbaw sługi Twoje, Boże mój, nadzieję mające w Tobie.

W. Ześlij im, Panie, pomoc z miejsca świętego.

O. A z Syjonu strzeż ich.

W. Panie, wysłuchaj modlitwy nasze.

O. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, któremu właściwe jest litować się zawsze i przeba-
czać, przyjmij błagania nasze: niechże nas i wszystkie
sługi Twoje, których więzy grzechów krępują, wyzwoli z nich
łaskawie dobrośliwe Twoje miłosierdzie.

Usłysz, błagany Cię, Panie, korne prośby nasze: odpuść
nam grzechy, które przed Tobą wyznajemy, abyśmy,
otrzymawszy przebaczenie, pokoju Twego zażywać mogli.

Racz nam, Panie, okazać niewysłowione miłosierdzie Two-
je: niech nas ono wyzwoli ze wszystkich grzechów na-
szych i zasłoni przed karami, na które zasługujemy.

Boże, którego obraża występek, lecz przejednya pokuta,
wejrzyj miłościwie na uniżone ludu Twojego prośby; i od-
wrócić od nas chłosty zagniewania Twego, które grzechami na-
szymi na siebie ściągamy.

Wszechmogący wieczny Boże, zmiłuj się nad sługą Twoim,
Papieżem naszym N; prowadź go wedle łaskliwości
Twojej po drodze zbawienia wiecznego, aby za łaską Twoją
pragnął tego, co się Tobie podoba i całą mocą wypełniał.

Boże, od Ciebie pochodzą święte pragnienia, prawe zamiary
i czyny uczciwe: użycz sługom Twoim pokoju, niechaj
serca nasze będą oddane woli Twojej, a czasy, w których ży-
jemy, niechaj za łaską Twoją będą spokojne i od grozy nieprzy-
jaciół wolne.

Przeniknij, o Panie, ogniem Ducha Świętego całą istotę na-
szą, abyśmy Ci w czystości ciała służyli, i z niewinności
duszy Tobie się podobali.

Boże, wszystkich wiernych Stwórcę i Odkupicielu, udziel
dusjom zmarłych slug i służebnic Twoich odpuszczenia
wszystkich grzechów: niechaj za pobożnymi modłami naszymi
dosiąpią miłosierdzia, którego zawsze pragnęły.

Czyny nasze, prosimy Cię, Panie, Twoim natchnieniem uprzedzaj i pomocą Twoją wspieraj: aby każda nasza modlitwa i praca od Ciebie się poczynała i na Tobie kończyła.

Wszechmogący wieczny Boże, który rozciągasz Swą władzę nad żywymi i umarłymi, który okazujesz miłosierdzie tym wszystkim, co dzięki swej wierze i uczynkom dobrym Twoimi być mają: najpokorniej błagamy Cię, aby ci, za których ofiarujemy modlitwy nasze, tak na tym świecie jeszcze żyjący, jako też do wieczności już przeniesieni, za przyczyną wszystkich Świętych Twoich, dostąpili z łaskawości Twojej odpuszczenia wszystkich swoich przewinień. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków.
O. Amen.

W. Niechaj nas wysłucha Pan wszechmogący i miłosierny.
O. Amen.

W. I dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.
O. Amen.

6. ANTYFONY MARIAŃSKIE.

I. MELODIE UROCYSTE

(toni solemnes)

a. Od pierwszych nieszporów I niedzieli adwentowej aż do drugich nieszporów Matki Boskiej Gromnicznej włącznie:

Ant. V. 2 b

Ave Redemptoris Mater, quæ per-via a cæli porta manus, Et stella maris,

succurre ca-dén- ti, surge-re qui cu- rat, pô-pu-lo: Tu, quæ
ge-nu- í- sti, na-tú- ra mi-rán- te, tu- um sanctum
Ge- ni- tórem: Vir- go pri - us ac po-sté- ri- us,
Gabri- é- lis ab o- re sumens il- lud A- ve, * pecca-tó-
rum mi-se-ré-re.

W czasie adwentowym:

V. Angelus Domini nuntiavit Mariae.
R. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus.

Gratiā tuā, quæsumus, Dómine, mentib⁹ nostris infunde: † ut qui, Angelo nuntiante, Christi Fili⁹ tui incarnationem cognovimus, * per passionem ejus et crucem ad resurrectionis gloriā perducāmur. Per eūdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Od pierwszych nieszporów Bożego Narodzenia:

V. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.
R. Dei Génitrix, intercede pro nobis.

Orémus.

Deus, qui salútis aetérnæ, beatæ Mariæ virginitaté foecúnda, humáno géneri præmia præstítisti: † tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Chri-stum Fílium tuum.

R. Amen.

b. Po Matce Boskiej Gromnicznej, tj. od kompletu dnia 2 lutego, także w razie przeniesienia uroczystości Matki Boskiej Gromnicznej, aż do kompletu Wielkiej Środy włącznie:

Ant. VI #

A - ve * Re-gi-na cæ- ló- rum: A - ve
Dó-mi-na An-ge-ló- rum. Sal-ve ra- dix, salve porta,
Ex qua mun- do lux est or- ta: Gaude Vir- go glo-
ri- ó- sa, Su- per o- mnes speci- ó - sa: Va - le
o val- de de-có- ra, Et pro no- bis Chri- stum *
e- xo - ra.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacrata.
R. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus.

Concéde, misericors Deus, fragilitati nostræ præsidium: † ut qui sanctæ Dei Genitricis memóriam agimus, * intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eumdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

c. Od kompletu Wielkosobotniej aż do nony w sobotę przed Trójcą Świętą włącznie:

Ant. 2 #

R e- gí-na cæ-li, * læ-tá - re, al-le-lú-ja:
Qui- a, quem me- ru- í- sti por - tā- re,
al- le- lú- ja: Resurré - xit, si-cut di-xit, al- le -
lú- ja: O- ra pro no- bis De- um, al- le -
lú- ja.

V. Gaude et lætare Virgo María, alleluja.
R. Quia surrexit Dóminus vere, alleluja.

(O) rémus.

Deus, qui per resurrectiōnem Fílliū tui Dómini nostri Iesu Christi mundum læticāre dignátus es: † præsta quæsumus; ut per ejus Genitrixem Vírginem Maríam * perpetuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

d. Od pierwszych niesporów Trójcy Świętej aż do nony w sobotę przed I niedzielą Adwentu włącznie:

Ant.
I. 2

Sal- ve, * Re-gi-na, mater mi-se-ricórdi-æ:
 Vi-ta, dul-cé-do et spes nostra, sal-ve. Ad te cla-
 má-mus, ex-su-les fí-li-i He-væ. Ad te suspi-
 rá-mus, ge-mén-tes et flen-tes in hac la-cri-má-
 rum val-le. E-ia er-go Ad-vo-cá-ta nostra, il-los tu-
 os mi-se-ri-cór-des ó-cu-los ad nos con-vér-te. Et Jesum,

be-ne-dí-ctum fructum ventris tu- i, no-bis post hoc
 ex-sí li-um os- ténde. O cle-mens: O pi-a:
 O dulcis * Virgo Ma- ri - a.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.
R. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

(O)rémus

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriósae Vírginis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Fílliū tui habítaculum effici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: † da, ut cujus commemoratione lætamur, * ejus pia intercessióne ab instantibus malis et a morte perpetua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

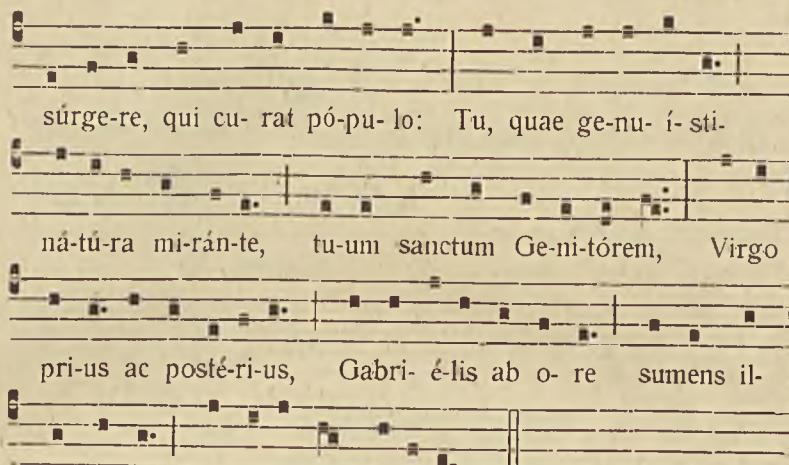
R. Amen.

II. MELODIE ZWYKŁE

(toni simplices)

V. 2

Al-ma * Redemptoris Mater, quæ pérvi- a cæ-li
 porta manes, Et stel-la ma-ris, succúrre ca-dén-ti,

 súrge-re, qui cu- rat pó-pu-lo: Tu, quae ge-nu- í-sti-
 ná-tú-ra mi-rán-te, tu-um sanctum Ge-ni-tórem, Virgo
 pri-us ac posté-ri-us, Gabri- élis ab o- re sumens il-
 lud A- ve, pecca-tó-rum mi-se-ré-re.

b.

 VI. 2 - ve Re-gí-na cæ-lórum. * A- ve Dó-mi-na An-
 ge-lórum: Sal-ve radix, sal-ve porta, Ex qua mundo
 lux est or-ta. Gau-de, Virgo glo-ri- ó-sa, Super omnes
 spe-ci ó-sa: Va-le, o val-de de-có-ra, Et pro no-bis
 Christum ex- ó- ra.

c.
 VI. 2 e- gí-na cæ- li * læ-tà-re, al-le-lú-ja: Qui- a, quem
 me-ru- í-sti portá-re, al-le-lú-ja: Resurréxit, si-cut di-xit,
 al-le-lú-ja: O- ra pro no-bis De-um, al-le-lú- ja.

d.
 V. 2 al- ve Re-gí-na, * Mater mi-se-ri-cór-di- æ: Vi-ta,
 dul-cé- do et spes nostra, sal-ve. Ad te clamámus,
 ex-sules, íf li- i He-væ. Ad te suspi-rámus, geméntes
 et flentes in hac la-crimárum val-le. E- ia er-go,
 Ad-vo-cá-ta nostra, il-los tu-os mi-se-ri-córdes ó-culos

ad nos conver-te. Et Je-sum, be-ne-dictum fructum ven-
tris tu-i, no-bis post hoc ex-sí-li-um os-tén-de.
O cle-mens, O pi-a, O dulcis Vir-go
Ma-ri-a.

7. RÓZNE

a. Jutrznia i laudes na uroczystość Bożego Narodzenia.

(In nativitate Dómini).

Pater noster, Ave Maria et Credo.

Dómine, lá-bi-a mé-a a-pé-ri-es. Et os me-um
annun-á-bit laudem tu-am.

Déus, in adjutorium.

Invitatorium.

Kantorzy.

C hri-stus na-tus est no-bis; * Ve-ní-te,
ad-o-ré-mus.

Chór powtarza: Christus nátus est nobis: * Veníte adorémus.

Ve-ní-te, exsultémus Dómino, jubí-lémus Dé-o, sa-
lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confes-
sió-ne, et in psálmis ju-bí-lémus e-i.

Chór: Chrístus.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus su-
per ómnes de-os: quóni-am non repéllet Dóminus plebem

su-am: qui-a in manu e-jus sunt omnes fines ter-ræ,
et al-ti-tú-dines mónti-um i-pse cónspi-cit.

Chór * Veníte.

Przy słowach veníte, adorémus, et procidámus ante Déum,
wiersza następnego wszyscy klękają.

Quóni-am i-psí-us est ma-re, et i-pse fe-cit il-lud, et
á-ridam funda-vérunt manus e-jus: ve-ní-te, ado-rémus,
et procidámus an-te De-um: plo-rémus co-ram Dómino,
qui fe-cit nos, qui-a i-pse est Dóminus De-us noster;
nos autem póplus e-jus, et oves pá-scu-æ e-jus.

Chór Christus.

Hó-di-e, si vocem e-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te obdura-
re corda vestra, sic ut in ex-a-cerba-tí-o-ne secúndum
di-em tenta-ti-ó-nis in desérto: u-bi tentavérunt me pá-
tres ve-stri, pro-ba-vérunt et vidérunt ó-pe-ra me-a.

Chór: * Veníte.

Quadragínta annis próximus fu-i gene-ra-ti-ó-ni hu-ic,
et di-xi: Semper hi errant corde; i-psi ve-ro non cogno-
vérunt vi-as me-as: quibus ju-rá-vi in i-ra me-a:
Si in-tró-fi-bunt in ré-qui-em me-am.

Chór: Christus.

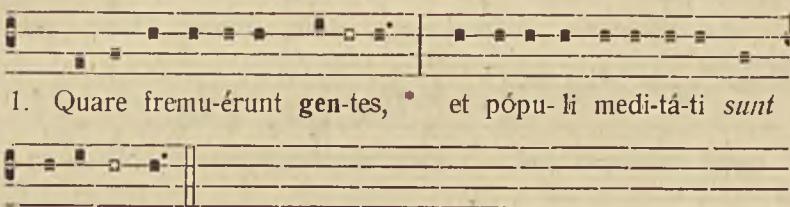
Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto.
 Sic-ut e- rat in princí-pi- o, et nunc, et semper, et in sá-
 cula sáecu- lórum. A- men.
Chór: * Veníte. **Kantorzy:** Christus. **Chór:** Veníte.
J esu Redémp- tor ómnium, Quem lu-cis ante o-ri-
 gi- nem, Parem patérnæ gló- ri- àe, Pater suprému-
 é-di-dit. **2.** Tu lumen et splendor Patris, Tu spes perén-
 nis ó-mni- um: Inténde quas fundunt preces Tu- i per
 orbem sérvu-li. **3.** Memento, re-rum Cóndi-tor, Nostri quod
 o-lim córpo- ris, Sacráta ab al- vo Vírginis Nascéndo,

formam súmpseris. **4.** Testátur hoc præ- sens di-es, Currens
 per an-ni cír-cu- lum, Quod solus e si- nu Patris Mundi
 salus advéneris. **5.** Hunc astra, tel-lus, aequora, Hunc omne,
 quod cæ-lo sub- est, Salú-tis auctórem no-væ No-vo sa-
 lú-tat cánti-co. **6.** Et nos, be- á- ta quos sa-cri Rigávit
 un-da sanguí- nis, Na-tá-lis ob di- em tu- i, Hymni tri-
 bú-tum sól-vimus. **7.** Je-su, ti- bi sit gló- ri- a, Qui natus
 es de Vír-gi- ne, Cum Patre et almo Spí-ri-tu, In sem-
 pi- térrna sá- cu-la. A-men.

I NOKTURN

1. Ant.
VIII c2 b

Psalm 2.

2. Astíterunt réges térræ, et príncipes convenérunt in únum,
* adver-sus Dóminum, et adver-sus Christum éjus.

3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis
jú-gum ipsórum.

4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

5. Tunc loquétur ad eos in íra súa, * et in furóre suo
conturbábit eos.

6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sión
móntem sanctum éjus, * praédicans praecéptum éjus.

7. Dóminus díxit ad me: * Fílius méus es tu, ego
hódie génu-i te.

8. Póstula a me, et dábo tibi Géntes hæreditátem túam, *
et possessióne-rem túam térmilos térræ.

9. Réges eos in vírga férrea, * et tamquam vas fíguli
confringes eos.

10. Et nunc, réges, intelligíte; * erudímini, qui judicá-tis
térram.

11. Servite Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum
tremóre.

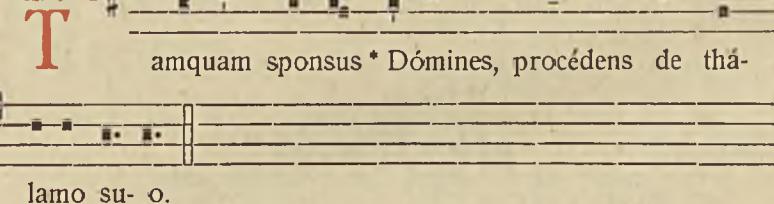
12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dó-
minus, * et pereátis de via jústa.

13. Cum exárserit in brévi íra éjus, * beáti ómnes qui
confíidunt in éo.

14. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

15. Sicut érat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula
sæculorum. Amen.

Ant.: Dóminus * dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génu-i te.

2. Ant.
VIII. G 2

Psalm 18.

2. Díes diéi erúctat vérbum, * et nox nócti índicat
scientiam.

3. Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quórum non
audiántur vóces eórum.

4. In ómnem térram exívit sónus eórum: * et in fínes
órbi térræ vérba eórum.

5. In sóle pósuit tabernáculum súum: * et ípse tamquam
spónsus procédens de thalamo suo.

6. Exsultávit ut gígas ad curréndam viam: * a súmmo
cælo egréssio éjus.

7. Et occúrsus éjus usque ad súmmum éjus: * nec est
qui se abscondat a calore éjus.

8. Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fideli, sapientiam praestans parvulis.
 9. Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * præcepit Domini lucidum, illuminans oculos.
 10. Tímor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.
 11. Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.
 12. Etenim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.
 13. Delicta quis intellegit? † ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.
 14. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.
 15. Et erunt ut complacent aloquiaoris mei: * et meditationis cordis mei in conspectu tuo semper.
 16. Domine adjutor meus, * et redemptor meus.
 17. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.
 18. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Ant.: Tamquam sponsus * Dominus, procedens de thalamo suo.

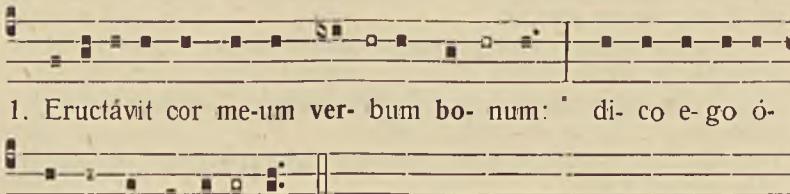
3. Ant.

D if-fu-sa est gráti-a * in lábi-is tú-is, proptére-a
benedí-xit te De-us in æ-térnum.

Psalm 44.

1. Eructavit cor me-um ver- bum bo- num: di- co e-go ó-pe- ra me- a Re- gi.

2. Língua méa cálamus scribæ, * velociter scribentis.
 3. Speciosus forma præ filiis hominum, † diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in æternum.
 4. Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.
 5. Spécie tua et pulchritudine tua * intende, prospere procede et regna.
 6. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.
 7. Sagittæ tuae acutæ, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.
 8. Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * vírga directio-nis, vírga régni tui.
 9. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae præ consortibus tuis.
 10. Myrrha, et gútta, et cásia a vestimentis tuis, a dómibus ebúrneis,, * ex quibus delectaverunt te filiae régum in honore tuo
 11. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.
 12. Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obli-viscere populum tuum, et dónum pátris tui.
 13. Et concupiscit Rex decorem tuum: * quóniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.
 14. Et filiae Tyri in munibibus * vultum tuum deprecabun-tur: ómnes dívites plébis.
 15. Omnis gloria ejus filiae Régis ab intus: * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.
 16. Adducentur Régi vírgines post éam: * proximae ejus afferentur tibi.
 17. Afferentur in laetitia et exsultatione: * adducentur in templum Régis.
 18. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.
 19. Mémores erunt nominis tui: * in omni generatione et generationem.
 20. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: * et in sæculum sæculi.
 21. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.
 22. Sicut erat in principio, et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Ant.: Diffusa est grácia * in lábiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Tamquam sponsus.

R. Dóminus procédens de thálamo sú- o.

Pater noster, po cichu. V. Et ne nos inducas in tentati- ónem
R. Sed libera nos a ma-lo.

Absolutio. Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum † et miserere nobis * qui cum Patre et Spíitu Sancto vivis et regnas in sǽculórum. R. Amen.

Lektor: Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Benedictóne perpétua * benedícet nos Pater æternus. R. Amen.

Lekcja I.

Primo tempore alleviata est terra Zábulon, et terra Néptali: et novíssimo aggravata est via maris trans Jordánem Galilææ gentium. Pópulus, qui ambulábat in tenebris, vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicasti gentem, et non magnificasti lætitiam. Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe, sicut exsultant victóres. capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam

Cap. 9.

húmeri ejus superasti sicut in die Mádian. Quia omnis violenta prædatio cum tumultu, et vestimentum mistum sanguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus: et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futuri sǽculi, Princeps pacis. Tu autem, Dómine, miserére nobis. V. Deo grátias.

Resp. V. 2 b

H o- di- e * no- bis cæ- lórum Rex de Vír-
gi- ne na- sci di- gná-tus est, ut hóminem pédi-
tum ad cæ-lé- sti a re- gna re- vo- ca- ret:
Gau-det exér- ci- tus An- ge-ló- rum: qui a sá-lus ætar-
na hu-má- no géne-ri ap- pa-
ru- it. V. Gló-ri- a in excélsis De- o, et in
terra pax homínibus bo-næ vo-lunta- tis. * Gau-det.
Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi-ri- tu i-
San- cto. R. Hó-di- e... az do V.

Lektor: Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Unigenitus Dei Fílius * nos benedicere et adjuvare dignetur. R. Amen.

Lekcja II.

Consolámini, consolámini, popule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam: quóniam compléta est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius: suscépit de manu Dómini duplícia pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur: et erunt prava in directa, et áspera in vias plati.

R. Deo grátias.
nas. Et revelábitur glória Dómini: et vidébit omnis caro páriter, quod os Dómini locutum est. Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro foenum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccatum est foenum, et cecidit flos: quia spíritus Dómini sufflavit in eo. Vere foenum est pópulus: exsiccatum est foenum, et cecidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in aeternum. Tu autem, Dómine, miseré nobis.

Cap. 40

Resp. 2.
VIII. 2.

H o-di-e nobis * de cæ-lo pax ve-ra de-scén-dit: * Hó-di-e per tó-tum mundum mel-flu-i fa-cti sunt cæ-li. & Hó-di-e il-lúxit nobis di-es redempti-ónis no-væ, repara-ti-ónis an-ti-quæ, fe-li-ci-tá-tis aetér-næ. * Hó-di-e.

Lektor: Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Spíritus Sancti gratia * illúminet sensus et cor da nostra. R. Amen.

Lekcja III.

Consurge, consurge, induere fortitudine tua, Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ, Jerúsalem, cítas sancti: quia non adjicet ultra ut per tránseat per te incircumcisus et immundus. Excútere de púlvore, consurge, sede, Jerúsalem: solve víncula colli tui, captiva filia Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratis ve-nimati estis, et sine argento redimemini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Aegyptum descendit pópulus meus

Cap. 52, 1-6.

in princípio, ut colónus esset ibi: et Assur absque ulla causa calumniatus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominae ejus inique agunt, dicit Dóminus: et júgiter tota die nomen meum blasphematur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum, in die illa: quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Resp. 3.
IV. 2.

Q uem vi-dí-stis, * pastóres? dí-ci-te, annun-ti-á-te nō-bis, in terris quis appáru-it? * Ná-tum ví-di-mus, et cho-ros Ange-lórum collau-dán-tes Dómi-num. & Dí-oi-te, quidnam vi-

dī stis? et annunti- á-te Christi na- ti-vi tá- tem. *
 Ná- tum. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi-
 rí- tu-i San- cto. * Na- tum.

II NOKTURN

1. Ant. VIII.G 2 #

S uscépimus, De-us, * mi-se-ri-córdi- am tu-am in
 médi- o templi tu- i.

Psalm 47.

1. Magnus Dóminus, et laudá-bi-lis ni- mis, * in ci-vi-tá-te
 De i nostri, in monte sancto e- jus.

2. Fundá-tur exsultatiōne univérsae térrae mons Sión, *
 látera Aquilónis cívitas Régis mágni.
 3. Déus in dómibus éjus cognoscetur, * cum suscípiet
 éam.

4. Quóniam ecce réges terræ congregáti sunt: * con-
 venérunt in únum.
 5. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt,
 commóti sunt: * trémor apprehéndit eos.
 6. Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti
 cónteres naves Thársis.
 7. Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtú-
 tum, † in civitáte Déi nóstri: * Déus fundávit éam in aëternum.
 8. Suscépimus, Déus, misericórdiam túam, * in médio
 témpli túi.
 9. Secúndum nómen túum, Déus, sic et laus túa in fi-
 nes térrae: * justitia pléna est déxtera túa.
 10. Lætétur mons Sión, et exsúltent fíliæ Júdæ, * pro-
 pter judícia túa Dómine.
 11. Circúmdate Sión, et complectímini éam: * narráte
 in turribus éjus.
 12. Pónite córda véstra in virtúte éjus: * et distribúite
 dómós éjus, ut enarré-tis in progénie áltera.
 13. Quóniam hic est Déus, Déus nóstter in aëternum, et
 in sǽculum sǽculi: * ípse reget nos in sǽcula.
 14. Glória Pátri, et Filio, * et Spirítui Sáncto.
 15. Sicut érat in princípio, et nunc, et sémper, * et in
 sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Suscépimus, Deus, * misericórdiam tuam in médio templi tui.

2. Ant. III. b 2 #

O - ri- é- tur * in di- ébus Dómi-ni abundánti- a
 pa-cis, et dominábi-tur.

Psalm 71.

1. De-us, Ju-dí-ci-um tu- um re- gi da: * et ju-stí-ti-am
 tu-am fí- li- o re- gis.

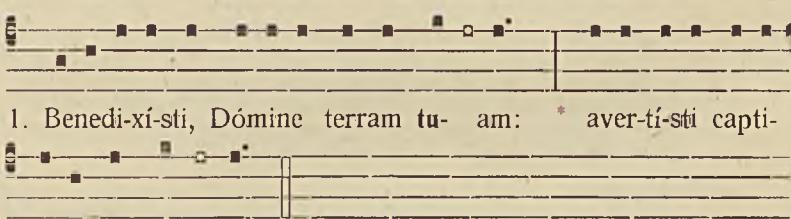
2. Judicáre pópulum túum in justitia, * et páuperes tuos in *judicio*.
 3. Suscipiant móntes pácem pópulo: * et colles *justitiam*.
 4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios páuperum: * et humiliabit calumniatorem.
 5. Et permanébit cum sóle, et ánte lúnam, * in generatione et generationem.
 6. Descéndet sicut pluvia in vélus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.
 7. Oriétur in diébus ejus justitia et abundántia pácis: * donec auferatur luna.
 8. Et dominabitur a mari usque ad māre: * et a flúmine usque ad terminos órbis terrarum.
 9. Coram illo pródient Aethíopes: * et inimici ejus terram lingent.
 10. Reges Thársis et insulæ múnera offérunt: * reges Arabum et Sába dóna adducent.
 11. Et adorábunt eum ómnes réges terræ: * ómnes gêntes sérvent ei.
 12. Quia liberabit páuperem a potente: * et páuperem, cùi non érat adjutor.
 13. Párcet páperi et inopi: * et ánimas páuperum salvás faciet.
 14. Ex usúris et iniquitate rédimet ánimas eórum: * et honorabile nômen eorum coram illo.
 15. Et vívet, et dabitur ei de áuro Arábiae, † et adorabunt de ipso sémper: * tóta díe benedícent ei.
 16. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florebunt de civitâte sicut fœnum terræ.
 17. Sit nômen ejus benedictum in sǽcula: * ante sólem permanet nômen ejus.
 18. Et benedicéntur in ipso ómnes tríbus terræ: * ómnes Géntes magnificábunt eum.
 19. Benedictus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia sólus:
 20. Et benedictum nômen majestatis ejus in aeternum: * et replébitur majestate ejus ómnis terra: fíat, fíat.
 21. Glória Pátri, et Filio, * et Spirítui Sancto.
 22. Sicut erat in principio, et nunc, et sémper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Oriétur * in diébus Dómini abundántia pacis, et dominabitur.

3. Ant
VIII. c

Vé-ri-tas * de ter-ra or-ta est, et justi-ti-a de
cæ-lo prospéxit.

Psalm 84.

-
1. Benedíxi-sti, Dómine terram tú- am: * aver-tísti capti-
vi-ta-tem Ja- cob.
 2. Remisísti iniquitatē plébis túæ: * operuísti ómnia peccátua eórum.
 3. Mitigásti ómnam íram túam: * avertísti ab íra indi- gnatiónis túæ.
 4. Convértete nos, Deus, salutáris nôster: * et avérte íram túam a nôbis.
 5. Numquid in aeternum irascéris nôbis? * aut extén- des íram túam a generatione in generationem?
 6. Deus, tu conuersus vivificábis nos: * et plebs túa læ- tabítur in te.
 7. Osténde nôbis, Dómine, misericordiam túam: * et salutare túum da nôbis.
 8. Audiam quid loquatur in me Dóminus Deus: * quo- niám loquéatur pácem in plébem suam.
 9. Et super sanctos súos: * et in eos, qui convertuntur ad cor.
 10. Verùmtamen prope timéntes eum salutare ipsius: * ut inhábitet glória in terra nostra.
 11. Misericórdia, et véritas obviaevérint sibi: * justitia, et pax osculatæ sunt.
 12. Véritas de terra órta est: * et justitia de cælo prospéxit.

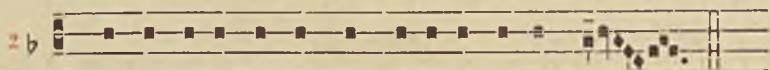
13. Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et terra nostra dabit fructum suum.

14. Justitia ante eum ambulabit: * et ponet in via gressus suos.

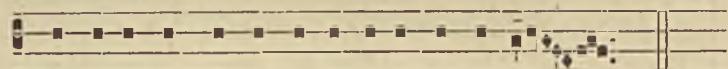
15. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

16. Sicut erat in principio, et nunc, et sémper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Véritas * de terra orta est, et justitia de caelo prospexit.

V. Spe-ci- ósus forma præ fi-li- is hóminum.

R. Dif-fù-sa est grá-ti- a in lá-bi- is tu- is.

Pater noster.

Absolutio. Ipsius píetas et misericórdia nos adjúvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

Lektor: V. Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Déus Pater omnípotens, * sit nobis propítius et clemens. R. Amen.

Sermo sancti Leónis Papæ. (*Sermo de Nat. Dom.*)

Lekcja IV.

Salvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ, consúmpto mortalitatis timóre, nobis íngерit de promíssa æternitaté lætitiam. Nemo ab hujus alacritatis participatióne secérnitur. Una cunctis lætitiae communis est rátio: quia Dóminus noster, peccati mortis que destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberandis ómnibus venit. Ex-sultet sanctus, quia appropínquat ad palmam: gáudeat pecátor, quia invitáatur ad véniā: animéetur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutabilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátiás.

Resp. 4.
III. 2 #

O magnum * mysté- ri- um, et ad- mi-

rá- bi- le sa- cra- mén- tum, ut a-nimá- li- a

vi-dérent Dó- minum na - tum, jacéntem in præ-sé-

pi- o: Be- á- ta Vir- go, cujus viscera me-

ru- é- runt portá- re Dó- mi- num Chri- stum.

V. A- ve, Ma-rí a, grá- ti- a ple- na: Dó- mi-nus

te- cum. * Be- á- ta.

Lektor: Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ.

R. Amen.

Lekcja V.

In quo conflictu pro nobis finito, magno et mirabili æquitatis jure certatum est, dum omnipotens Dominus cum senvissimo hoste non in sua majestate, sed in nostra congrederit humilitatem: objiciens ei eamdem formam, eamdemque naturam, mortalitatis quidem nostrae partipem, sed peccati totius expertem. Alienum quippe ab hac nativitate est, quod de omnibus legitur: Nemo mundus a sorde, nec infans, cuius est unus dei vita super terram. Nihil ergo in istam singularem nativitatem.

tem de carnis concupiscencia transivit, nihil de peccati lege manavit. Virgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore. Et ne superni ignara consilii ad inusitatibus pavet affatus, quod in ea operandum erat a Spíritu Sancto, colloquio discit angelico: nec damnum credit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Tu autem, Domine, miserere nobis. **R.** Deo gratias.

Resp. 5 **VII.** **2** **b**

B e á ta * De i Génitrix Ma-ri- a, cu-jus
visce- ra intá- cta péma- nent: * Hódi- e
gé- nu- it Salvató- rem sá- cu- li. **Be á ta,**
quæ crédi- dit: quóni- am perfecta sunt ómni- a, quæ
di- cta sunt e- i a Dó- mi- no. * Hódi- e.

Lektor: Jube, domne, benedícere.

Benedicto: Ignem sui amoris * accendat Deus in cordibus nostris. **R.** Amen.

Lekcja VI.

Agamus ergo, dilectissimi, gratiæ Deo Patri, per Filium ejus in Spíitu Sancto: qui propter multam caritatem suam, quæ diléxit nos, misératus est nostri: et cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos Christo, ut essemus in ipso nova creatura, novumque figmentum. Deponamus ergo veterem hominem cum actibus suis: et adæpti participationem generationis Christi, carnis renuntiemus operebus. Agnoscere, o Christiane, dignitatem tuam: et divinæ consors factus naturæ, noli in veterem vilitatem degeneri conversatione redire. Memento, cuius capitum et cuius corporis sis membrum. Reminiscere, quia erutus de potestate tenebrarum, translatus es in Dei lumen et regnum. Tu autem, Domine, miserere nobis. **R.** Deo gratiæ.

Resp. 6 **II.** **2** **b**

S ancta * et immaculá - ta vir- gi- ni- tas,
qui- bus te láu- di- bus ef- fe- ram, né- sci- o: *

Qui- a quem cæ- li cápere non pót- e- rant, tu-o
gré- mi- o contu- lí- sti. **Benedicta** tu in mu- li- é- ri-
bus, et benedictus fructus ventris tu- i. * Qui- a.

V. Gló- ri- a Pá-tri, et Fí- li- o, et Spi-rí- tu- i
San- cto. * Qui- a.

III. NOKTURN

1. Ant. VI.F 2 #

I - pse invocábit me, * al-le-lú-ja: Pater me-us es
tu, al-le-lú-ja.

Psalm 88.

1. Mi-se-ricór-di-as Dómini * in æ-térnum cantá- bo.
2. In generationem et generationem * annuntiábo veritátem túam in óre méo.
3. Quóniam dixísti: In æ-térnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur veritas túa in eis.
4. Dispósui testamentum éléctis méis, † jurávi Dávid sérvō méo: * Usque in æ-térnum præparábo sémen túum.
5. Et ædificábo in generationem et generationem * sédem túam.
6. Confitebúntur cæli mirabília túa, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
7. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Déo in fíliis Déi?
8. Déus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super ómnes, qui in circúitu éjus sunt.

9. Dómine, Déus virtútum, quis símilis tibi? * pótens es, Dómine, et véritas túa in circúitu túo.
10. Tu domináris potestati máris * mórum autem flúctuum éjus tu mitigas.
11. Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtutis túæ dispersísti inimicos túos.
12. Túi sunt cæli, et túa est térra: † órbem térræ et plenitúdinem éjus tu fundásti: * aquilonem, et māre tu creásti.
13. Thábor et Héron in nómine túo exsultábunt: * túum bráchium cum poténtia.
14. Firmétur mánus túa, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparatió sedis túæ.
15. Misericórdia et véritas præcedent fáciem túam: * beátus pópulus, qui scit jubilatióinem.
16. Dómine, in lúmine vúltus túi ambulábunt, † et in nómine tuo exultábunt tóta díe: * et in justítia túa exaltabúntur.
17. Quóniam glória virtutis eórum tú es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cónsu nóstrum.
18. Quia Dómini est assúmptio nóstra, * et Sancti Israel, régis nóstri.
19. Tunc locútus es in visióne sánctis túis, et dixísti: † Póssi adjutórium in poténte, * et exaltávi éléctum de plébe méa.
20. Invéni Dávid, sérvum méum, * óleo sancto méo dñxi éum.
21. Mánus enim méa auxiliábitur éi: * et bráchium méum confortábit éum.
22. Nihil proficiet inimicus in eo, * et fílius iniquitatis non appónet nocére éi.
23. Et concídám a fácie ipsíus inimicos éjus: * et odientes éum in fúgam convértam.
24. Et véritas méa, et misericórdia méa cum ípsò: * et in nómine méo exaltabitur cónsu éjus.
25. Et pónam in mári mánum éjus: * et in flumínibus déxteram éjus.
26. Ipse invocábit me: Páter méus és tu: * Déus méus, et susceptor salútis méae.
27. Et égo primogénitum pónam illum, * excésum præ régibüs térræ.
28. In æ-térnum servábo fílli misericórdiam méam: * et testamento méum fidéle ípsi.

29. Et pónam in sǽculum sǽculi sémén éjus: * et thrónum éjus sicut *dies cæli*.
 30. Si autem dereliquerint fílli éjus lègem méam: * et in judícis méis non *ambuláverint*:
 31. Si justítias méas profanáverint: * et mandáta méa non *custodierint*:
 32. Visitábo in vírga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.
 33. Misericórdiam autem méam non dispérgam *ab eo*: * neque nocébo in veritáte méa:
 34. Neque profanábo testaméntum méum: * et quæ procéduunt de lábiis méis, non fáciám irrita.
 35. Semel jurávi in sáncto méo: Si Dávid mériat: * sémén éjus in æternum manébit.
 36. Et thrónus éjus sicut sol in conspéctu méo, * et sicut lúna perfécta in æternum; et téstis in *cælo fidélis*.
 37. Tu vero repulísti et despexisti: * distulísti Christum túum.
 38. Evertísti testaméntum servi túi: * profanásti in terra sanctuárium éjus.
 39. Destruxísti ómnes sépés éjus: * posuísti firmaméntum éjus formidinem.
 40. Diripuérunt éum ómnes transeúntes viam: * factus est opprórium vicinis suis.
 41. Exaltásti dexteram depriméntium éum: * lætificásti ómnes inimícos éjus.
 42. Avertísti adjutórium gládii éjus: * et non es auxiliátus éi in béllo.
 43. Destruxísti éum ab emundatióne: * et sédem éjus in terram collisisti.
 44. Minorásti dies témoris éjus: * perfudísti éum confusióne.
 45. Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis *ira tua*.
 46. Memoráre quæ méa substántia: * numquid enim vane constituísti ómnes fílios hóminum?
 47. Quis est hómo, qui vívet, et non vidébit mórtem: * éruet ánimam súam de manu ínferi?
 48. Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine, * sicut jurásti Dávid in veritáte tua.
 49. Mémor ésto, Dómine, opprobrii servórum tuórum: * (quod contínui in sínu méo) multárum Géntium:

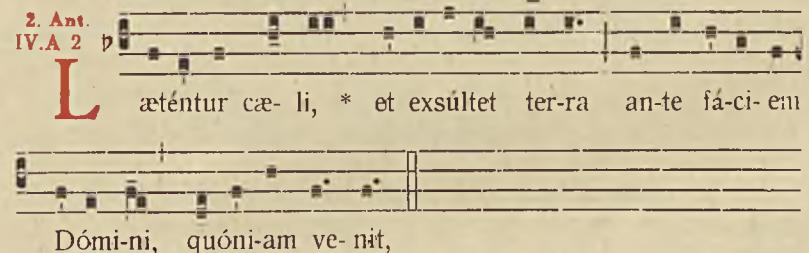
50. Quod exprobravérunt inimíci túi, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióne *Christi túi*.

51. Benedíctus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

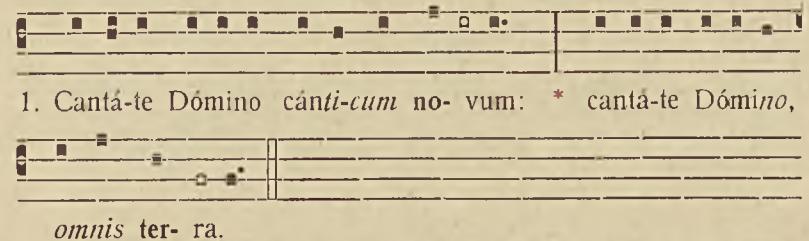
52. Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

53. Sicut érat in princípio, et nunc, et sémper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Ipse invocábit me, * alleluia: Pater meus es tu, alleluia.

2. Ant.
IV.A 2
Lætentur cæli, * et exsultet terra ante faciem
Domi-ni, quóniam ve-nit,

Psalm 95.

1. Cantá-te Dómino canti-cum no-vum: * cantá-te Dómino,
omnis ter-ra.

2. Cantáte Dómino, et benedícite nómini éjus: * annuntiate de díe in diem salutáre éjus.

3. Annuntiate inter Géntes glóriam éjus, * in ómnibus pô-pulis mirabilia éjus.

4. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nímis: * terrí-bilis est super ómnes déos.

5. Quóniam ómnes díi Géntium dæmónia: * Dóminus au-tem cælos fecit.

6. Confessio, et pulchritudo in conspéctu éjus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne éjus.

7. Afferte Dómino, pátriæ Géntium, † afferte Dómino glo-riam et honórem: * afferte Dómino glóriam nómini éjus.

8. Tóllite hóstias, et introste in átria éjus: * adoráte Dómi-num in átrio sáncto éjus.

9. Commoveáтур a fácie ejus univérsa térra: * dícite in Gén-tibus, quia Dóminus regnávit.

10. Etenim corréxit órbem térrae, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in aequitáte.

11. Lætentur cæli, et exsúltet térra: † commoveáтур māre, et plenitúdo éjus: * gaudébunt cámpi, et ómnia, quae in eis sunt.

12. Tunc exsultábunt ómnia lígna silvárum a fácie Dómini, quia vénit: * quóniam vénit judicáre térram.

13. Judicábit órbem térrae in aequitáte, * et pópulos in ve-ritáte súa.

14. Glória Pátri, et Fílio, * et Spiritui Sáncto.

15. Sicut érat in princípio, et nunc, et sémpér, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Laetentur cæli, * et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quó-niam venit.

3. Ant.
VI. F 2

Notum fe-cit Dóminus, * al-le-lú-ja, sa-lu-tá-re su-um
al-le-lú-ja.

Psalm 97.

1. Cantá-te Dómino canticum no-vum: qui-a mi-ra-bí-li-a fe-cit.

2. Salvávit síbi déxtera éjus: * et bráchium sánctum éjus.

3. Nótum fécit Dóminus salutáre súum: * in conspéctu Gén-tium revelávit justítiam súam.

4. Recordátus est misericórdiae súae: * et veritatis súae dó-mui Israel.

5. Vidérunt ómnes términi térrae * salutare Déi nóstri.

6. Jubiláte Déo ómnis térra: * cantáte, et exsultáte et psállite.

7. Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psálmi: * in túbis ductílibus, et voce tūbae cōrnea.

8. Jubiláte in conspéctu régis Dómini: * moveáтур māre, et plenitúdo éjus: órbis terrárum, et qui hábitant in éo.

9. Flúmina pláudent mánu, † simul móntes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam vénit judicáre térram.

10. Judicábit órbem terrárum in justitia, * et pópulos in aequitáte.

Glória Pátri, et Fílio, * et Spirítui Sáncto.

12. Sicut érat in princípio, et nunc, et sémpér, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Notum fecit Dóminus, alleluia, salutare suum, alleluia.

X. Ipse invo-cá-bit me, al-le-lú-ja.

R. Pa-ter me-us es tu, al-le-lú-ja.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis peccatórum nostrórum * absolvat nos omnípotens et misericors Dóminus **R.** Amen.

Lektor: Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Evangélica léctio * sit nobis salus et pro-tectio. **R.** Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lekcja VII.

In illo témpore: Exiit edictum a Cæsare Augústo, ut de-scriberetur univer-sus orbis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 8 in Evangel.

Quia, largiente Dómino, Mis-sárum solemnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evángelica lectiōne non pos-sumus; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptoris nostri Natívitás ipsa compél-lit. Quid est enim, quod na-scituro Dómino mundus des-críbitur, nisi hoc, quod apér-te monstratur, quia ille appa-rebat in carne, qui electos suos adscríberet in æternitatē? Quo contra de réprobis per prophétam dicitur: Dele-

ántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur: Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de caelo de-scéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus pa-nis ántea vocátus est: quia futurum profecto erat, ut ille ibi per materiam carnis appareret, qui electórum men-tes interna satietatē refíceret. Qui non in parentum domo, sed in via náscitur: ut profecto osténderet, quia per hu-manitatem suam, quam as-súmperat, quasi in alieno nascebátur. Tu autem, Dómine, miserere nobis.

R. Deo grátias.

Resp. 7^b
VII. 2

B e- á- ta * ví- sce- ra Ma-ri-æ Vírgi- nis,
quæ portavérunt æ-ter- ni Pa-tris Fí- li- um:
et be- á- ta ú- be- ra, quæ lactavé-runt Christum Dó-

Cap. 2, 1-14

mi- num: * Qui hó- di - e pro sa- lú- te mun- di
de Vír- gi- ne na- sci di - gná- tus est.
¶ Di- es sancti- fi- catus il- luxit no- bis: ve- ní- te,
Gentes, et a-do-rá- te Dó- mi- num. * Qui hó-di e.

Lektor: Jube, domne, benedicere.

Benedictio: Per evángelica dicta * deleántur nostra delicta.

R. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lekcja VIII.

Cap. 2, 15-20

In illo témpore: Pastóres lo- quebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dómini osténdit nobis. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2 in c. 2 Luc., circa medium.

V idéte Ecclesiæ surgentis exordium: Christus náscitur, et pastóres vigilare cœpérent; qui géntium greges, pécudum modo ante vi-

véntes, in caulam Dómini con-gregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas noctiúm ténebras pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vigilant, quos bonus pastor infórmat. Grex igitur póplus, nox sæ-culum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dicitur: Esto vígilans, et confírma. Quia non solum epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos de-stinávit. Tu autem, Dómine, miserere nobis.

R. Deo grátias.

Resp. 8
VIII. 2#

Verbum * cá-ro fáctum est, et ha-bi-
tá-vit in no- bis * Et vi-dimus gló- ri- am
e- jus, gló-riam quasi Unigéni-ti a Pa-tre,
plenum grá- ti-æ et ve-ri- tá- tis. **V** Omni-a
per ipsum fa-cta sunt, et si-ne i-pso fa- ctum est
ni- hil. * Et vi-dimus. Gló-ri- a Pa-tri, et Fí-
li- o, et Spi-ri- tu- i San- cto. * Et vi-dimus.

Lektor: Jube, domne, benedícere.

Benedictio. Verba sancti Evangélii * dóceat nos Christus
Fílius Dei. **R**. Amen.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lekcja IX.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua. modo potest fieri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud: ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fieri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelistæ. Tu autem, Dómine, misere nobis. **R**. Deo grátias.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Tract. I in Joann. circa med.

N e vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audire, audi, quid cōgitates: Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quó-

Te Déum laudámus.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus:

C oncéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéni-ti tui nova per carnem Natívitás líberet; * quos

sub peccati jugo vetústa sér-vitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Kantorzy. **V.** Benedicámus Dómino. **R**. Déo grátias.

b. Środa popieleowa.

(Feria iv cinerum).

Na początku ceremonii święcenia popiołu, chór śpiewa następującą antyfonę:

Ant. VII. #

Ex-áudi nos * Dó-mi - ne, quó-ni - am be - ní- gna
 est mi- se- ri- cór - di - a tu - a: se-cún-dum mul- ti-
 tú - di - nem mi-se-ra-ti - ó - num tu - á - rum ré-
 spi - ce nos, Dó - mi - ne. **Ps.** Sal - vum me fac De - us:
 quó-ni - am intravé-runt aquæ * usque ad á - ni-mam
 me - am. **G**ló - ri - a Patri, et Fí - li - o, et Spi-
 ri - tu - i Sancto. * Sic - ut e - rat in princí - pi - o, et nunc,
 et semper, et in sáe-cu - la sáe-cu - ló - rum. A - men.

powtarza się **Ant.** Exaudi nos Domine.

Po poświęceniu popiołu chór śpiewa:

Ant. I. 2 #

Innu - té-mur * há - bi - tu, in cí-ne - re, et
 ci - lí - ci - o: je - ju - né - mus, et plo - ré - mus.
 an-te Dó - mi - num: qui - a mul-tum
 mi - sé - ri - cors est di - mít - te - re pec-cá - ta
 no - stra, De - us no - ster.

Ant. IV. 2 #

Juxta vesti - bu - lum * et al - tá - re plo-
 rá - bunt sa-cerdó - tes et le - ví - tae mi - nístri
 Dó-mi - ni, et di - cent: Par - ce Dó- mi - ne,

parce pô-pu-lo tu - o: et ne dis - si-pes
o-ra cla - mân-ti - um ad te, Dô - - mi - - ne.

Resp. **IL** **b**

E - men - dé - mus * in mé - li - us, quæ i - gno-
rân - ter pec - cä - vi - mus: ne súbito præoccupá - ti
di - e mortis, quærámus spå - ti - um pœni - tén-ti - æ,
et inve - ní - re non pôssi - mus. * Atténde Dô-
mi - ne, et mi-se-ré - re: qui - a pec-câ -
vi - mus ti - bi. Ad - ju - va nos, De-us sa - lu - tá - ris
no - ster: et propter ho-nó - rem nômi - nis tu - i Dômine,

lí - be - ra nos. * Atténde. Gló - ri - a Pa - tri, et
Fí - li - o, et Spi - ri - tu - i San - cto. * Atténde.

c. Ceremonie przy przyjęciu Biskupa.

I. Ingres.

Podczas procesji od bramy Kościoła do wielkiego ołtarza śpiewają kantorzy antyfony:

Ant. **I. 2** **#**

S a-cér-dos et Pónti- flex, * et virtú-tum ó - pi - flex,
pastor bo-ne in pô-pu-lo, sic placu - í - sti Dómi-no.

(T. P. Al-le-lú-ja.)

albo

R. VIII **2**

E c - ce * sacérdos magnus, qui in di - é - bus
su - is plácu - it De - o: Id - e - o ju - re - ju -

Choral music notation on four-line staves. The lyrics are:

rán- do fe- cit il- lum Dómi- nus créscere
re in plebem su- am. (T. P. Al-le- lú- ja.)

Bene-di-cti- ó-nem ómni-um génti-um dedit il- li,
et testaméntum su-um confirmávit super ca-put e-
jus. * Id- e- o. Gló-ri- a Pa- tri, et Fi-
li- o, et Spi-ri- tu- i San- cto. * Id- e- o.

Gdy chór skończył śpiewać responsum, biskup klęka przed ołtarzem, rzadca kościoła zaś, stojąc po stronie lekcji, zwraca się do biskupa i odmawia:

- V. Protéctor noster áspice Deus.
- R. Et réspice in fáciem Christi tui.
- V. Salvum fac servum tuum.
- R. Deus meus sperántem in te.
- V. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
- R. Et de Sion tuére eum.
- V. Nihil proficiat inimícus in eo.
- R. Et filius iniuitatis non appónat nocére ei.
- V. Dómine exaudi oratióne meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Orémus

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, † prætende super hunc fámulum tuum, et cunctas congregatiónes illi commissas, spíritum gratiæ salutáris: * et ut in veritáte tibi compláceat, perpétuum ei rórem tuæ benedictiōnis infunde. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Gdy nowy biskup, przybywa po raz pierwszy do swego kościoła, odmawia się, zamiast wyżej podanej, następującą oracją:

Orémus.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum, N., quem pastórem Ecclesiæ tuæ præses voluisti, propítius respice: † da ei, quæsumus, verbo et exemplo, quibus præest, proficere; * ut ad vitam una cum grege sibi crèdito pervéniam sempiternam. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Następnie kantorzy śpiewają antyfonę i werset o św. patronie kościoła. Jeżeli biskup przybył do parafii celem wizytowania jej, wtedy, zamiast powyższej, odmawia się modlitwę następującą.

Orémus.

Deus, humílium visitátor, qui eos patérrna dilectiōne consoláris: prætende societati nostræ gratiā tuam, ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus adventum. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

II. Procesja za żmarlych.

(wg. Pontificale Romanum).

Biskup, ubrany w humerał oraz stułę i kapę czarnego koloru, z mitrą na głowie, staje przed ołtarzem i zwrócony do wiernych, rozpoczyna antyfonę *Si iniuitates*. Następnie odmawia razem z asystą, psalm *De profundiis* i powtarza całą antyfonę *Si iniuitates*.

Po zaintonowaniu Kýrie eléison, na co asysta odpowiada Christe eléison, Kýrie eléison, biskup mówi Pater noster; w milczeniu kończąc tę modlitwę, kropi po trzykroć w stronę ludu świętą wodą i nałożyszy kadzidło do kadzielnicy, w taki sam sposób okadza. Następnie mówi:

- V. Et ne nos inducas in tentatióne.
- R. Sed libera nos a malo.
- V. In memória æterna erunt justi.
- R. Ab auditioне mala non timébunt.
- V. A porta ínferi.
- R. Erue, Dómine, ánimas eórum.
- V. Réquiem æternam dona eis, Dómine.
- R. Et lux perpétua lúceat eis.
- V. Dómine, exaudi oratióne meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Dóminus vobiscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes famulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitátē vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Teraz wyrusza procesja na cmentarz. Na czele idą akolici z świętą wodą i kadzielnicą, za nimi postępuje inny akolita z krzyżem procesjonalnym w towarzystwie dwóch ministrantów, niosących płonące świeczniki, potem kantorzy, śpiewają responsoriun: Qui Lázarum etc.

Biskup z asystą kroczy na końcu, odmawiając antyfonę Si iniquitates, oraz psalm De profundis i powtórnie całą antyfonę. W środku cmentarza procesja staje, chór śpiewa responsorium Libera me, Dómine biskup zaś nakłada pod koniec responsoriun kadzidło do kadzielnicy.

Po skończonym responsoriun kantorzy śpiewają: Kýrie eléison, chór zaś odpowiada: Christe eléison, Kýrie eléison.

Następnie rozpoczyna biskup Pater noster i dokonuje pokropienia i okadzenia, po czym odmawia Et ne nos inducas, etc wraz z wersetami jak wyżej oraz następujące oracje:

Orémus.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes famulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitátē vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largitor et humánæ salutis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatióne fratres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudinis consórtium pervenire concedas.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt: famulis et famulábus tuis ómnibus, hic et ubique in Christo quiescentibus, da propítius véniām peccatórum, ut a cunctis reáribus absoluti, tecum sine fine lătentur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

V. Réquiem æternam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

Po skończonych modlitwach śpiewają kantorzy:

V. Réquiescant in pace.

R. Amen.

Biskup zaś, wzniósłszy prawicę, kreśli nad cmentarzem znak krzyża św. Teraz wraca procesja do kościoła; chór recytuje psalm Miserére. Psalm ten odmawia również biskup wraz z asystą.

Przed wielkim ołtarzem biskup rozpoczyna:
Kýrie eléison.

Chór odpowiada:
Christe eléison, Kýrie eléison.

Pater noster, po cichu aż do

V. Et ne nos inducas in tentatióne.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Dómine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Absolve, quæsumus Dómine, áimas famulórum familiarumque tuarum ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectio-
nis glória inter Sanctos et élertos tuos resuscitati respírent. Per
Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

W Polsce przyjął się zwyczaj śpiewania sekwencji „Dzień, on dzicin gniewu Pańskiego“ — w miejsce laicińskich responso-
ryj — szczególnie w mniejszych kościołach oraz z braku kan-
torów.

III. Sakrament Bierzmowania.

Biskup mówi: Spíritus Sanctus supervéniat in vos, et vir-
tus Altíssimi custódiat vos a peccátis.

R. Amen.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

R. Qui fecit cælum terram.

V. Dómine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui regeneráre dignátus es
hos famulos tuos ex aqua et Spíritu Sancto; † quique
dedísti eis remissiónem ómnium peccatorum: * emítte in eos
septifórmem Spíritum tuum Sanctum Paráclitum de cælis.
R. Amen.

V. Spíritum sapiéntiæ et intellectus.

R. Amen.

V. Spíritum consílli et fortitudinis.

R. Amen.

V. Spíritum sciéntiæ et pietatis.

R. Amen.

Adimple eos Spíritu timoris tui, et consigna eos signo cru-
cis Christi, in vitam propitiátus æternam. Per eúndem
Dóminum nostrum Jesum Christum... in unitaté ejusdem Spíritus
Sancti Deus, per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Po udzieleniu bierzmowania, podczas gdy biskup umywa
ręce, chór śpiewa:

Ant. 2
VIII. e

Confírma hoc De- us, * quod o-pe-rátus es in
no-bis, a templo sancto tu- o, quod est in Je-rú-salem.

V. Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí - tu- i Sancto.

R. Sicut e-rat in princí - pi- o, et nunc et semper, * et in
sæ- cu-la sæ-cu- lórum. Amen. Powtarza się Ant. Confirma hoc.

Biskup modli się:

V. Ostende nobis, Dómine, misericordiam tuam.

R. Et salutare tuum da nobis.

V. Dómine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dediti Spíritum, et per eos, eorumque successores, céteris fidélibus tradéndum esse voluísti; † respice propítius ad humilitatis nostræ famulatum, et præsta, ut eórum corda, quorum frontes sacro chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, * idem Spíritus Sanctus in eis supervéniens, templum gloriæ suæ dignanter inhabitando perficiat: qui cum Patre et eódem Spíritu Sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sǽculórum.

R. Amen.

Ecce sic benedicetur omnis homo, qui timet Dóminum.

Benedicat vos Dóminus ex Sion, ut videatis bona Jerúsalem omnibus diébus vitæ vestræ, et habeatis vitam æternam.

R. Amen.

d. Śpiewy przy udzielaniu klerykom pierwszej tonsury.

Ant. VIII. 2 #

T u es Dó-mi-ne, * qui re-stí-tu-es hæ-re-di-tatem
me-am mi-hi.

Nawet w okresie wielkanocnym bez Allelúja.

Psalm 15.

1. Conserva me, Dó-mi-ne, quóniam sperávi in te: † di-xi
Dómino: Deus meus es, tu, * quóniam bo-nórum me-ó-rum
non eges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus: * mirificávit omnes voluntates meas in eis.

3. Multiplicatae sunt infirmitates eórum: * póstea acceleraverunt.

4. Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nómínium eórum per lábia mea.

Nie mówi się Glória Patri, i powtarza się Ant. Tu es, Dómine.

Ant. VII. 2 b

H i ac-cí-pient * be-ne-dicti-ónem a Dó-mi-no,
(Hic ac-cí-pi-et)

et mi-se-ricórdi-am a De-o, sa-lu-ta-ri su-o: qui-a
hæc est ge-ne-rá-ti-o quærénti-um Dó-minum.

Psalm 23.

1. Dó-mi-ni est terra, et pleni-tú-do e-jus: * orbis
terrárum, et u-niversi, qui há-bi-tant in e-o.

Flexa mundo corde, †

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accepit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

5. Hic accípet benedictiórem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

6. Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

7. Attollite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex gloriæ.

8. Quis est iste rex gloriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in proelio.

9. Attollite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex gloriæ.

10. Quis est iste rex gloriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex gloriæ.

11. Glória Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽculórum. Amen.

Rep. Ant. Hi accípient.

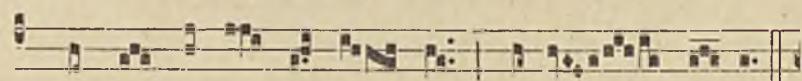
e. Śpiewy przy święceniami kapłańskich.

VIII. 2

J am non dicam * vos servos, sed a-mí-
cos me - os, qui a óm-ni- a cognovi - stis,
quæ o- pe- ratus sum in mé-di- o ve- stri, (al- le-
lú - ja.) * Ac-cí- pi - te Spí-ri-tum Sanctum in

vo - bis Pa- rá- cli - tum. † Il- le est,

quem Pa- ter mit- tet vo - bis. (Al- le - lú- ja.)

¶ Vos a- mí-ci me- i e- stis, si fe- cé-ri - tis,

quæ e- go præ- cí - pi- o vo - bis. * Ac-cí-

pi - te. Gló-ri- a . Pa- tri, et Fí-li - o,

et Spi-ri - tu - i San - cto. † Il- le.

W Wielkim Poście opuszcza się Alleluja.

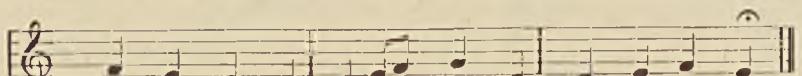
8. POLSKIE PIEŚNI KOŚCIELNE

a. Pieśni na Adwent.

1. Boże wieczny, Boże żywy.

1. Boże wieczny, Boże żywy, Odku pięcie.
2. Któryś jest na wysokości, Schyl nieba, u-

1. lu pra-wdzi-wy, Wy-slu-chaj nasz głos pła-czli-wy.
2. życz li-to-ści, Spuść się w na-sze głe-bo-ko-ści.

3. O niebieskie góry srogie, * Spuścicie rosę na ubogie, *
Dajcie nam zbawienie drogie.

4. Nie trzymajcie przejrzanego, * Chmury, swoim dżdżem
naszego * Przynieście Sprawiedliwego.

5. Przyjdź co rychlej, milosierny, * O Boże, człowiek mizer-ny * Ciebie czeka, Tobie wierny.

6. Obejdź się z nami łaskawie, * Zmiłuj się w tak naglej sprawie, * Racz przyjść ku Szej wiecznej sławie.

7. Odmień, Panie, Swój gniew srogi, * Odmień, niech człowiek ubogi * Nawiedzi Twe święte progi.

8. Usłysz płacz stworzenia Swego, * Daj doczekać ucieczne-go * Narodzenia Syna Swego.

9. „Amen“ krzykiem głosy swymi * By nas Pan Bóg ze świętymi * Złączył poczty anielskimi.

2. Po upadku.

1. Po u-pa-dku czło-wie-ka grze-szne-go
2. Idź do Pan-ny, i-mię Jej Ma-ry-ja,

1. U-ża-lił się Pan stwo-rze-nia Swe-go,
2. Spraw po-sel-stwo: Zdro-waś la-ski peł-na,

1. Ze-słał na świat Ar-cha-nio-la cne-go,
2. Pan jest z To-bą, nie bądź-że tro-skli-wa.

3. Panna na ten czas psałterz czytała, * Gdy to pozdrowie-nie usłyszała, * Na słowa się anielskie zdumiała.

4. Archaniół widząc Pannę troskliwą, * Jał Ją cieszyć mo-wą łagodliwą: * Panno, nie lękaj się, Pan jest z Tobą.

5. Znalazłaś łaskę u Pana swego, * Ty się masz stać Matką Syna Jego, * Ta jest wola Boga wszechmocnego.

6. A będzie mu dane imię Jezus, * Ten będzie Zbawicielem wszystkich dusz; * Raczysz, miła Panno, przyzwolić już.

7. Panna, aczkolwiek była troskliwa, * Ale widząc, że to wola Boża, * Rzekła: Pańska służebnicam ci ja.

8. Acz-em ja wielce pragnęła tego, * Bym mogła być sługa Matki Jego, * Stańże mi się wedle słowa Twego.

9. Jak prędko te słowa wymówiła, * Wnet Pana w żywio-cie Swym poczęła, * A tam Bogu cześć i chwałę dała.

10. O Panno, gdy żeś takowej mocy, * Wolamy k'tobie, we dnie i w nocy: * Raczysz nam być grzesznym ku pomocy.

11. Byśmy, Panno, przez Twe przyczynienie * Mieli tu swych grzechów odpuszczenie * A potem wiekuiste zbawienie.

3. Spuścicie nam na ziemskie niwy.

1. Spuś- cie nam na ziem- skie ni- wy Zbaw-
2. A- le oj- ciec się zli- to- wal Nad

1. cę z nie- bios o- blo- ki, Świat przez grze- chy nie-szczę-
2. nędz- ną lu- dzi do- lą; Syn się chę- nie o- fia-

1. śli- wy wo- lal w no- cy głę- bo kiej: Gdy wśród
2. ro- wal, By spel- nil wieczną wo- lę. Za- raz

1. prze- kleń- stwa od Bo- ga czart pa- no- wal śmierć i
2. Ga- bri- el zstę- pu- je I Ma- ry- ji to zwią-

1. trwo- ga, A cięż- kie prze- wi- nie- nia zam-
2. stu- je, I- że z Du- cha Świę- te- go Pocz-

1. kły bra- my zba- wie- nia.
2. nie Sy- na Bo- že- go.

3. Panna przeczysta w pokorze * Wyrokom się poddaje; * Iszcza się wyroki Boże, * Słowo ciałem się staje. * Ach! ciesz się, Adama plemię, * Zbawiciel jezdzie na ziemię; * Drżyj piekło, on tue mocy * W wiecznej pogräzy nocy.

4. Oto się już głos rozchodzi: * Wstańcie, bracia uśpieni! Zbawienie nasze nadchodzi, * Noc się w jasny dzień mieni. * Precz odtąd dzieła niecnoty, * Wylegnione wśród ciemnoty: * Niech każdy z nas w przyszłości * Źbroję wdzieje światłości.

5. Niech nas zdobi mierność stała * W pokarmie i napo- ju; * Nie hołdujmy chuciom ciała, * Żyjmy w zgodzie, po- koju! * Naśladować Tego mamy, * Którego przyjścia czeka- my: * Ta jest powinność nasza. * Tak apostoł ogłasza.

6. Zbawco świata! szczerze chcemy * Pełnić te powinno- ści; * Złącz się z nami, niech będziemy * Twymi dziećmi w szczerości! * Wlej, o Jezu miłościwy, * W duszę mą pokój prawdziwy! * Posiądź i serce moje, * Wszak jestem dzieć Twoje.

4. Zdrowaś bądź Maryja.

1. Zdro-waś bądź, Ma- ry- ja, Nie- bie- ska li-
2. Ma- ry- ja wie- le- bna U- każ dro- gę

1. li - ja, Pa- nu Bo- gu mi - la,
2. pe- wną Przy- ka- za- nia Twe- go,

1. Ma- tko li- to- scि- wa. Tyś jest na- sa-
2. Bo- ga wszechmo- cne- go. On ci wszyska

1. u- cieczka, Najświętsza Ma- ry - ja.
2. na- dzie- ja, Zba-wie- nia na- sze - go.

3. Łaskiś pełna Państkiej * Czystości anielskiej, * Pannaś nad pannami * Święta nad świętymi, * O Najświętszą Maryjo, * Módl się dziś za nami!

4. Pełna wszech światłości, * Wielkiej pokorności, * Bez grzechuś poczęła, * Wielką sławę wzięła * Przez Twoje narodzenie * Wziął świat pocieszenie.

5. Pan stworzył Adama, * Ojca wszystkich ludzi * Z niego Ewę matkę, * Co zgrzeszyli jabłkiem, * Aleś Ty naprawiła, * czym Ewa zgrzeszyła.

6. Z Tobą był Duch Święty, * Syn Boży, poczęty * W Twym żywocie czystym, * Trójcy Świętej milym, * I z Ciebie się narodził * Obyczajem dziwnym.

7. Błogosławionaś Ty * Nad wszystkie stworzenie, * Pan Bóg wszechmogący * Dał przez Cię zbawienie, * Jezus, Syn Twój, odkupił * Wszystko ludzkie plemię.

8. Tyś jest litościowa, * Matka nasza miła, * Jaśniejsza nad słońce * W Najświętszej zasłudze. * W Twojej-ci są obronie * Wszyscy grzeszni ludzie.

9. Między niewiastami, * Czystymi pannami, * Tyś sama najczystsza, * Królowo Anielska! * Nie była Panu Bogu * Żadna nad Cię milsza.

10. Błogosławion owoc * Żywota Twojego, * Jezus miłośny, * Syn Boga żywego; * Bądźże Jemu cześć, chwała * Z dobrodziesztwa Jego.

11. Twoje zmiłowanie, * Jezu Chryste, Panie, * Daj ludowi Twemu, * Tu dziś zebranemu. * Przez zasługi Matki Twej, * Domieśc w chwale wiecznej.

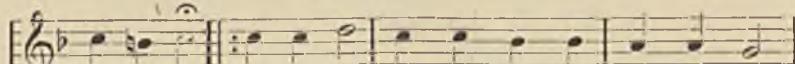
12. Amen, wszyscy rzeczymy, * Wierni chrześcijanie, * Cośmy się tu zeszli * Ku chwale Tej Pannie. * Zachowaj nas od złego * Twoimi prośbami.

b. Pieśni na Boże Narodzenie.

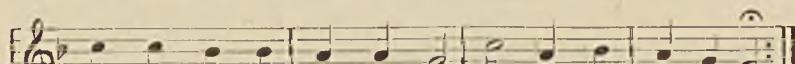
5. Anioł pasterzom mówił.

1. A-nioł pa-ste-rzom mó-wił: Chrystus się wam
2. Chcząc się do-wie-dzieć te-go po-sel-stwa we-

1. na-ro-dził W Be-tle-jem, nie bar-dzo po-dlym mieście,
2. so-le-go, Bie-że-li do Be-tle-jem skwa-pli-wie,

1. Na-ro-dził się w u-bó-stwie Pan wsze-go stwo-rze-nia.
2. Zna-le-żli Dzie-cię w żło-bie, Ma-ry-ję z Jó-ze-fem.

3. Taki Pan chwały wielkiej uniżył się Wysoki, * Pałacu kosztownego żadnego * Nie miał zbudowanego * Pan wszego stworzenia!

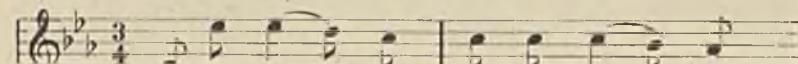
4. O dziwne narodzenie, nigdy niewysłowione: * Poczekała Panna Syna w czystości, * Porodziła w całości * Panieństwa Swojego.

5. Już się ono spełniło, co pod figurą było; * Arona róźdżka ona zielona * Stała się nam kwitnąca * I owoc rodząca.

6. Sluchajcież Boga Ojca, jako wam Go zaleca: * Tenci jest, Syn najmilszy, jedyny, * W raju wam obiecany, * Jego wy słuchajcie.

7. Bogu bądź cześć i chwała, która by nie ustala, * Jak Ojcu tak i Jego Synowi * I Świętemu Duchowi, * W Trójcy jedynemu.

6. Bóg się rodzi.

1. Bóg się ro-dzi, moc tru-chle-je,
2. Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny?

1. Pan nie-bio-sów ob-na-żo-ny, O-gień krze-pnie,
2. Bóg po-rzu-cił szczęście two-je, Wszedł mię-dzy lud

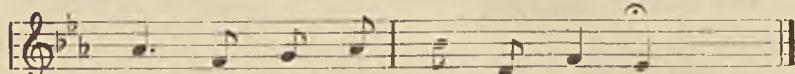
1. blask ciem-nie-je, ma gra-ni-ce Nie-skoń-czo-ny.
2. u-ko-chan-ny, dzie-ląc z nim tru-dy i zno-je.

1. Wzgar-dzo-ny, o-kry-ty chwa-ią, Śmier-tel-ny król
2. Nie-ma-ło cier-piął, nie-ma-ło, żeś-my by-li

1. nad wie- ka- mi! | A Slo- wo Cia- lem się sta- lo
2. win- ni sa- mi! |

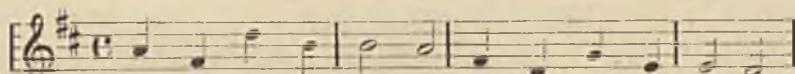
1. } i mie- szka- lo mię- dzy na- mi.
2. }

3. W uędznej szopie urodzony, * Złób Mu za kolebkę
dano! * Cóż jest, czym był otoczony? * Bydło, pasterze i siano. *
Ubodzy, was to spotkało, * Witać Go przed bogaczami! *
A Słowo itd.

4. Potem i króle widziani, * Cisnął się między prostotą,
Niosąc dary Panu w dani: * Minę, kadzidło i złoto. * Bóstwo
to razem zmieszało * Z wieśniaczymi ofiarami. * A Słowo itd.

5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, * Błogosław ojczynę miłą, *
W dobrych radach, w dobrym bycie * Wspieraj jej siłę Świą-
śilą, * Dom nasz i majętność całą * I wszystkie wioski z mia-
stami. * A Słowo itd.

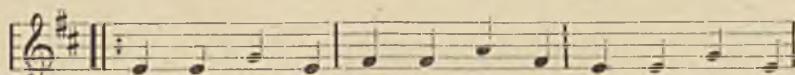
7. Gdy się Chrystus rodzi.

1. Gdy się Chry-stus ro-dzi i na świat przy-cho-dzi,
2. Mó-wią do pa-ste-rzy, któ-rzy trzód swych strze-gli,

1. Ciemna noc w ja-sno-ściach pro-mie-ni-stych bro-dzi;
2. A-by do Be-tle-jem czym prę-dzej po-bie-gli;

1. A-nio-lo-wie się ra-du-ją, Pod nie-bio-sy
2. Bo się na-ro-dził Zba-wi-ciel, wsze-go świa-ta

1. wy- śpie- wu- ja: | Glo- ri- a, glo- ri- a,
2. Od- ku- pi- ciel: |

1. } glo- ri- a in ex- cel- sis De - o.
2. }

3. O niebieskie duchy i posłowie nieba: * Powiedzież wy-
raźniej, co nam czynić trzeba: * Bo my nic nie pojmujemy, *
Ledwo od strachu żyjemy: * Gloria itd.

4. Idźcież do Betlejem, gdzie Dziecię zrodzone, * W pieluszki
powite, w żłobie położone: * Oddajcie Mu pokłon boski, * On
osłodzi wasze troski: * Gloria itd.

5. A gdy pastuszkowie wszystko zrozumieli, * Zaraz do
Betlejem spieszno pobieżeli: * I zupełnie tak zastali, * Jak
anieli im zeznali: * Gloria itd.

6. A stanaweszy w miejscu pełni zadumienia, * Iż się Bóg tak
zniżył do Swego stworzenia: * Padli przed Nim na kolana, *
I uczcili swego Pana: * Gloria itd.

7. Wreszcie kiedy poklon Panu już oddali, * Z wielką we-
sołością do swych trzód wracali, * Że się stali być godnymi *
Boga widzieć na tej ziemi: * Gloria itd.

8. Lulajże, Jezuniu.

1. Lu-laj-że, Je-zu-niu, mo-ja pe-reł-ko,
2. Zamknij-że zmru-żo-ne pła-czem po-wieczki,

1. Lu-laj, u-lu-bio-ne me pie-ści-deł-ko:
2. U-tul-że zemdlo-ne łkaniem u-stecz-ki

1. | Lu-laj-że, Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj,
 2. } A Ty Go, Ma-tu-lu, w pła-czu u-tu-laj.

3. Lulajże, pięknuchny nasz aniołeczkę, * Lulajże, wdzięczny świata kwiateczku. * Lulajże itd.

4. Lulajże, różyczko najozdobniejsza, * Lulajże, liliok najprzyjemniejsza. * Lulajże itd.

5. Lulajże, przyjemna oczom gwiazdeczko, * Lulaj, najśliczne świata słończko. * Lulajże itd.

6. My z Tobą tam w niebie spocząć pragniemy, * Ciebie tu na ziemi kochać będziemy. * Lulajże itd.

9. Mędrcy świata.

1. Mę-drcy świata, mo-nar-chowie, Gdzie spiesznie dą-
 2. Mę-drcy świata, złość o-krutna Dzie-cię prze-śla-

1. ży-cie? Po-wiedzież nam, trzej kró-lo-wie, Chce-cie
 2. du-je! Wieść o-kro-pna, Wieść to smutna, He-rod

1. wi-dzieć Dzie-cię? O-no w żło-bie, nie ma tro-nu
 2. spi-sek knu-je. Nic mo-nar-chów nie od-strasz-a,

1. I ber-la nie dzier-zy, A pro-ro-ctwo
 2. do Be-tle-jem spie-szą, Gwiazda Zbawcę

1. Je-go zgo-nu już się w świe-cie sze-rzy.
 2. im o-gła-sza, na-dzie-ją się cie-szą.

3. Przed Maryją stoją społem, * Niosą Panu dary. * Przed Jezusem biją czołem, * Składają ofiary. * Trzykroć szczęśliwi królowie, * Któż wam nie zazdrości? * Cóż my damy, kto nam powie, * Pałając z miłości?

4. Tak, jak każą nam kapłani, * Damy dar troisty: * Modły, pracę niosąc w dani * I żar serca czysty. * To kadzidło, mirre, złoto * Niesiem, Jezu, szczerze! * Co dajemy Ci z ochotą * Od nas przyjm w ofierze!

10. Niepojęte dary.

1. Nie-po-je-te da-ry dla nas da-je Dzi-siaj z nie-ba
 2. Pa-tri-archów świętych u-pra-gnio-ne Spel-ni-ło się

1. Oj-ciec ła-ska-wy, Gdy się wieczne Sło-wo Cia-łem
 2. o-cze-ki-wa-nie, Kie-dy Sło-wo z Pan-ny na-ro-

1. sta-je Mo-ią Swo-jej cu-do-wnej spra-wy.
 2. dzo-ne Do-peł-ni-ło wszyskich ża-dan-ie.

1. Nę-dze świą-ta precz od-mia-ta, A płacz-li-we
2. Gwiazda no-wa Ja-ku-bo-wa wy-pu-ści-la

1. ję-cze-nia, Wdzięków gło-sy pod nie-bio-sy
2. pro-mie-nie; Ciem-ne blę-dy ga-sząc wszę-dy,

1. I w we-se-le za-mie-nia; Skąd dziś wszyscy we-se-li
2. Światła czy-ni zja-wie-nie; Skąd dziś każ-dy z a-nio-ły

1. Wyśpiewu-ją a-nie-li: Niechaj chwała Bo-gu bę-dzie
2. wyśpiewu-je we-so-ly: Niechaj chwała Bo-gu bę-dzie

1. } w niebie, A na zie-mi po-kój lu-do-wi.
2. }

3. Już prorockich przepowiedzeń skutki * Odmieniły świat
cały mile. * Oddalając uprzykrzone smutki, * Przywróciły
wesole chwile. * Wszędzie echo brzmi z pociechą, * Ze z daru
Zbawiciela * Upewnienie o zbawieniu * Dopełniło wesela. *
Więc z niebieskimi szyki * Wydajmy dziś okrzyki: * Niechaj
chwała itd.

4. Niebo, dzisiaj z ziemią połączone, * Wyśpiewuje wdzięcz-
ności pienię, * Dzięki Bogu czyni nieskończone * Za zjawione
ludziom zbawienie. * Radość nasza z Mesjasza * I wszystkiemu
stworzeniu, * Ze Pan chwały śmierci strzalały * Skruszył w Swym
narodzeniu. * Brzmijże, świecie, wesoło, * Wydaj rozgłos wo-
koło: * Niechaj chwała itd.

5. Aby człowiek Bogiem był nazwany, * Jego postać Bó-
stwo przybrało. * By nie brząkał niewoli kajdany, * Słowo Ojca
Ciałem się stało. * Śluga z Pana, ach odmiana! * Niesłychane
przykłady, * By z wdzięczności dla miłości * Człowiek w Boga
szedł ślady. * Więc niech pienią odgłosy * Idą aż pod niebiosy:
* Niechaj chwała itd.

6. Uczynione z Twej miłości związki * Bóstwa Twego z na-
szym rodzajem, * Sprawiły nam ścisłe obowiązki, * Byś miło-
wan od nas był wzajem. * Dajże, Panie, me kochanie, * By
ogniste pożary * W sercach trwały na wiek staly, * Byś był
kochan bez miary. * Nuż i teraz z miłości * Wyspiewujmy z ra-
dości: * Niechaj chwała itd.

11. Pan z nieba i z Iona Ojca.

1. Pan z nie-ba i z Iona Oj-ca przy-cho-dzi,
2. Przy-stąp-my do Te-go z swy-mi pro-śba-mi,

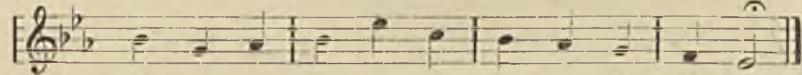
1. O-to się z Ma-ry-i dziś Je-zus ro-dzi,
2. Któ-re-go o-czę-ta spły-nę-ły łza-mi;

1. Ła-ski przy-no-si, kto o nie pro-si,
2. Niech la-ska, Bo-że, Two-ja wspo-mo-że;

1. Od-pu-szcza grze-chy, da-je po-cie-chy,
2. Zli-tuj się, Pa-nie, od-dal ka-ra-nie

1. O Pa-nie nasz święty, cud nie-po-jęty.
2. Od nas grzesznych lu-dzi, gdy trą-ba zbu-dzi.

3. Pamiętaj na dobroć! Co się to stało, * Źeś przyjął z Maryi, Bóg, ludzkie ciało? * Panna nosiła, Panna powiła, * Grzaly pieluszki, czcili pastuszki, * Monarcha witali, gdy Cię poznali.

4. A siano i żłobek i bydląt dwoje * Bawiły pieszczone ciałeczko Twoje; * Powieczki łączni, jakby perłami, * Przy pierśach snęły, gdy zatonęły. * Sam robaczek w głodzie, a świat w wygodzie.

5. O Panie! Tyś z Ojca, Tyś światło z Boga, * Ubogiś i Twoja Matka uboga; * Te czynią kroki Boskie wyroki, * Aby stworzony człowiek korony * Dostał przez Ciebie i mieszkał w niebie.

6. Wejrzyj, o Nadziejo, Dawco zbawienia, * Na nędznych ubogich, któremu pienią * Oddają zorze, ziemia i morze, * Co tylko czuje, kołem się snuje, * Jak jeszcze w żywotie znał Cię w istocie.

7. Te same czynimy Tobie i Twemu * Ojcu i Duchowi, w Bóstwie równemu, * Brzmiące okrzyki przez swe języki, * Głębokie dzięki. Święty na wieki, * Troisty-jedyny, odpuść nam winy!

12. Wśród nocnej ciszy.

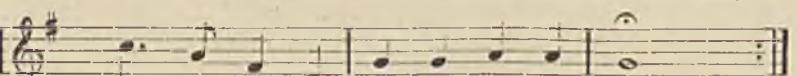
1. Wśród nocnej ci-szy głos się roz-cho- dzi:
2. Po- szli zna- le- žli Dzie-cią- tko w zł- bie

1. Wstańcie, pa- ste- rze, Bóg się was ro- dzi!
2. Z wszystkimi zna- ki da- ny- mi so- bie.

1. Czym przedzej się wy- bie-raj- cie, do Be-tle-jem
2. Ja- ko Bo- gu cześć Mu da- li, a wi- ta- jac,

1. po- śpie- szaj- cie, Przy- wi- tać Pa- na.
2. za- wo- ła- li z wiel-kiej ra- do- sci:

3. Ach witaj, Zbawco, z dawną żądany, * Tyle tysięcy lat wyglądany! * Na Ciebie króle, prorocy * Czekali, a Tyś tej nocy * Nam się objawił.

4. I my czekamy na Ciebie, Pana, * A skoro przyjdiesz na głos kaplana, * Padniemy na twarz przed Tobą, * Wierząc, żeś jest pod osobą * Chleba i wina.

5. Pienią aniołów brzmią pod niebiosy: * Spiewajmy z nimi wspólnymi głosy: * Chwała Bogu w wysokości, * A ludziom na tej niskości * Pokój niech będzie.

6. Ojcze przedwieczny, Królu na niebie, * Coś nam dał Syna, wielbimy Ciebie! * Chwała Bogu w wysokości, * A ludziom na tej niskości * Pokój niech będzie.

7. O Synu Boży, przyjm dźękczynienie * Za Swoje dla nas dziś narodzenie; * Chwała Bogu w wysokości, * A ludziom na tej niskości * Pokój niech będzie.

8. Ty w chwale Ojca sam jesteś święty, * Wraz z Duchem Świętym, Bóg niepojęty, * Chwała Bogu w wysokości, * A ludziom na tej niskości * Pokój niech będzie.

9. Wierzę w jednego Boga na niebie: * Ojca, co świat ten stworzył dla siebie, * I w Jezusa, Syna Jego, * Za sprawą Ducha Świętego, * dziś zrodzonego.

10. Który, chcąc zbawić nas, ludzkie plemię, * Z górnych niebiosów zstąpił na ziemię, * Z Ducha Świętego poczęty, * Rodzi się między bydły * Z Maryi Panny.

11. Umarł, a potem, gdy powstał żywy, * Wzniósł się do nieba Bóg-Człek prawdziwy; * Skąd, gdy trąba na sąd wzbudzi, * Przyjdzie sądzić wszystkich ludzi * W dzień ostateczny.

12. Zarówno wierzę w Ducha Świętego, * Od Ojca Syna pochodzącego. * Wierzę w Kościół, w nim zbawienie, * Wierzę w grzechów odpuszczenie * I żywot wieczny.

13. Spiewajcie wespół głosami swymi, * Anieli w niebie, a my na ziemi: * Święty, Święty, zawsze Święty, * Bóg zastępów niepojęty * W Swym Majestacie.

14. Pełne są nieba, Boże, Twej chwały, * Pełna jest ziemia, pełen świat cały. * Niechaj wszystko się zdumiewa, * Niechaj wszystko „Święty“ śpiewa * Bogu naszemu.

15. Zawitaj, Jezu, dziś narodzony, * A w Sakramencie tym utajony! * Padamy na twarz przed Tobą, * Wierząc, żeś jest pod osobą * Chleba i wina.

16. Błogosławiony, coś dla nas przyszedł, * Z czystych wnętrzności panińskich wyszedł; * Tobie śpiewamy „Hosanna“, * Którego zrodziła Panna * Nienaruszona.

17. Baranku Boży, co ludzkie winy, * Przyszedłeś gładzić, Boże Jedyny, * I zaraz od narodzenia * Rozpoczynasz Swojego cierpienia, * Przepuść nam, Panie!

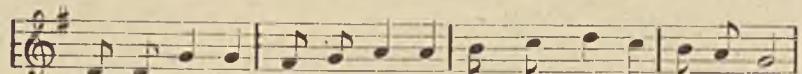
18. Baranku Boży, co świata dług * Przyjąłeś na Się w postaci sługi, * I wyplacasz nad obficie, * Poświęcając za nas życie. * Przepuść nam, Panie!

19. Baranku Boży, Niepożądany, * Coś za nas poniósł na krzyżu rany, * Do Ciebie grzesznii wołamy, * Twojej litości błagamy; * Przepuść nam, Panie!

13. W złobie leży.

1. W złobie leży, który po-bie-ży ko-lę-do-wać Ma-le-mu
2. My zaś sa-mi z piosneczkami za wa-mi po-spie-szy-my,

1. Je-zu-so-wi Chrystu-so-wi, dziś nam na-ro-dzo-nemu
2. A tak Te-go Ma-leń-kię-go niech wszyscy zo-ba-czy-my:

1. Pa-stusz-ko-wie, przy-by-waj-cie, Je-mu wdzięcznie
2. Jak u-bo-go na-ro-dzo-ny, Pła-cze w stajni

1. przy-gry-waj-cie, Ja-ko Pa-nu na-sze-my.
2. po-ło-żo-ny, Więc Go dziś u-cie-szy-my.

3. Naprzód tedy niechaj wszędzie zabrzmi świat w wesołości, * Że posłany nam jest dany Emanuel w niskości. * Jego tedy przywitajmy, * Z aniołami zaśpiewajmy: * Chwała na wysokość.

4. Witaj, Panie, cóż się stanie, że rokose niebieskie * Opuścileś, a zstąpiłeś na te niskości ziemskie? * „Miłość moja to sprawiła, * By człowieka wywyższyła * Pod nieba empirejskie“.

5. Przecz w złobeczku, nie w lózeczu, na sianku położony? * Przecz z bydły, nie z panią w stajni jesteś złożony? * By człek sianu przyrównany, * Grzesznik bydlem nazwany * Był przeze mnie zbawiony“.

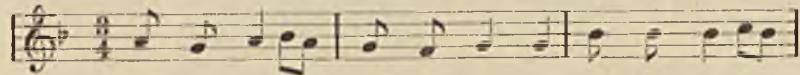
6. Twoje państwo i poddaństwo jest świat cały, o Boże! * Tyś polny kwiat, czemuż Cię świat przyjąć nie chce, choć może? * „Bo świat doczesne wolności * Zwykł kochać, mnie zaś w swej złości * Ściele krzyżowe łożę“.

7. W Ramie głosy pod niebiosy wzbijają się Racheli, * Gdy swe syny bez przyczyny w krwawej widzi kąpieli. * „Większe mnie dla nich kąpanie * W krwawym czeka oceanie. * Skąd niebo będą mieli“.

8. Trzej królowie, monarchowie, wschodni kraj opuszczają, * Serc ofiary z trzema dary Tobie, Panu, oddają. * „Darami się kontentuję, * bardziej serca ich szanuję, * Za co niebo niech mają“.

c. Pieśni na Wielki Post.

14. Ach, mój Jezu.

1. Ach, mój Je-zu, jak Ty klę-czysz w o-grój-cu za-
2. Ach, mój Je-zu, ja-koś sro-dze do slu-pa przy-

1. krwa-wio-ny! Tam Cię a-nioł w smu-tku cie-szył,
2. wią-za-ny, Za tak cię-żkie grze-chy na-sze

1. skąd był świat po-cie-szo-ny. | Przyjdź, mój Je-zu,
2. o-kru-tnie bi-czo-wa-ny!

1. przyjdź, mój Je- zu, przyjdź, mój Je- zu, Po- ciesz mnie,
 2. bo Cię ko- cham ser- de- cznie.

3. Ach, mój Jezu, co za boleść cierpisz w ostrej koronie! * Twarz Najświętsza zakrwawiona, głowa wszystka w Krwi tonie. * Przyjdź, mój Jezu itd.

4. Ach, mój Jezu, gdy wychodzisz na Góre Kalwaryjską, * Trzykroć pod ciężarem krzyża upadasz bardzo ciężko. * Przyjdź, mój Jezu itd.

5. A gdy, mój najmilszy Jezu, na krzyżu już umierasz, * Dajesz ducha Ojcu w ręce, grzesznym niebo otwierasz. * Przyjdź, mój Jezu itd.

6. Ach, mój Jezu, gdy czas przyjdzie, że już umierać trzeba, * Wspomnij na Świątę gorzką Mękę, nie chciej zawierać nieba! * Przyjdź, mój Jezu itd.

7. Gdyś jest Sędzią postawiony nad żywymi, zmarłymi, * Zmiliuj się nad duszami w czyściu zostającymi! * Wieczny pokój, daj im Panie, * W niebie odpoczywanie, w niebie odpoczywanie.

15. Dobranoc, Główko święta.

1. Do- bra- noc, Główko świę- ta, Je- zu- sa mo- je- go,
 2. Do- bra- noc, Wło- sy świę- te, mocno po- tar- ga- ne,

 1. Któ- raś by- ła zra- nio- na do mózgu sa-
 2. Któ- re by- ły Naj- świę- tszą Krwią za- far- bo-

1. me- go. } Do- bra- noc, Kwie- cie ró- ża- ny,
 2. wa- ne. }

 1. do- bra- noc, Je- zu ko- cha- ny, do- bra- noc.

 3. Dobranoc, Szyjo święta w łańcuchu uzbrojona, * Bądź po wszystkie wieczności mile pochwalona. * Dobranoc itd.
 4. Dobranoc, Ręce święte na krzyż wyciągnione, * Jako struny na lutni, gdy są wystrojone. * Dobranoc itd.
 5. Dobranoc, Boku święty, z którego płyneła * Krew Najświętsza, by grzechy człowieka obmyła. * Dobranoc itd.
 6. Dobranoc, Serce święte, włócznią otworzone, * Bądź po wszystkie wieczności mile pozdroiwione. * Dobranoc itd.
 7. Dobranoc, Nogi święte, na wylot przeszyte, * I tępymi gwoździami do krzyża przybite. * Dobranoc itd.
 8. Dobranoc, Krzyżu święty, z którego złożony * Jezus i w prześcieradło białe owinięty. * Dobranoc itd.
 9. Dobranoc, Grobie święty, Najświętszego Ciała, * Który Matka Bolesna łzami oblewała. * Niech Ci będzie część w wieczności * Za Twe męki, zelżywości, Jezu mój!

16. Jezu Chryste, Panie mily.

1. Je- zu Chry- ste, Pa- nie mi- ly, O Ba- ran- ku
 2. Płacz go, czło- wie- cze mi- zer- ny, Patrząc, jak jest

 1. tak cier- pli- wy; Wzniosłeś, wzniósłes na krzyż rę- ce
 2. mi- ło- sier- ny; Je- zus, Je- zus na krzy- žu u-

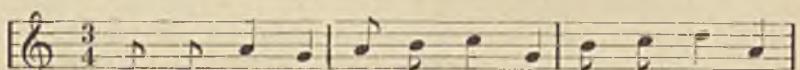
 1. Swo-je, Gła- dząc, gła- dząc nie- pra- wo- ści mo- je.
 2. mie- ra, Słoń- ce, słoń- ce jas- ność swą za- wie- ra.

3. Pan wyrzekał ostatnie słowa, * Zwiła Mu na piersi głowa, * Matka, Matka pod Niem frasobliwa * Stoi, stoi z żalu ledwie żywa.

4. Zasłona się potargała, * Ziemia rwie się, ryczy skała, * Setnik, setnik woła: Syn to Boży! * Tłuszcza, tłuszcza wierząc, w proch się korzy.

5. Na koniec mu Bok przebito, * Krew płyne z wodą obfito. * Żal nasz, żal nasz dziś wyznajem z łzami, * Jezu, Jezu, zmiluj się nad nami!

17. Krzyżu święty.

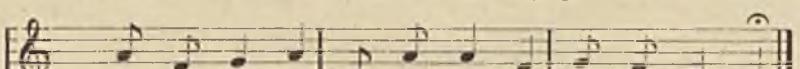
1. Krzy- żu świę- ty, na- de wszy- stko Drzewo prze- naj-
2. Skłoń ga- lą zki, drze-wo świę- te, Ul- żyj Człon-ko-

1. szla- chet-nie- sze! W żadnym le- sie ta- kie nie jest,
2. tam roz- pię- tym; Od-mień te- raz o- ną sro- gość,

1. Je- dno na któ- rym sam Bóg jest, Słod- kie drze-wo,
2. Któ- rąś mia- ło zu- ro- dze- nia, Spuśc le- kkuchno

1. słod- kie gwoździe, roz- kosz- ny o-woc no- si- ło.
2. i ci- chuchno Cia- ło Kró- la nie bie- skie- go.

3. Tyś samo było dostojne * Nosić światowe zbawienie. * Przez Cię przewóz jest naprawion * Światu, który był zagubion, * Który święta Krew polała, * Co z Baranka wyplynała.

4. W jasełkach leżąc, gdy płakał, * Już tam był wszystko oglądał, * Iż tak haniebnie umrzeć miał, * Gdy wszystek świat odkupić chciał * Wonczas między zwierzętami, * A teraz między lotrami.

5. Niesłychana to jest dobroć * Za kogo na krzyżu umrzyć; * Któż to może dzisiaj zdziałać, * Za kogo Swoją duszę dać? * Sam to Pan Jezus wykonał, * Bo nas wiernie umiłował.

6. Nędzne by to serce było, * Co by dziś nie zaplakało, * Widząc Stworzyciela swego * Na krzyżu zawieszzonego, * Na słońcu upieczonego, * Baranka wielkanocnego.

7. Maryja Matka patrzyła, * Na członki, co powijała, * Powijając całowała, * Z tego wielką radość miała, * Teraz je widzi zczerniałe, * Stawy, żyły w nim porwane.

8. Nie był taki, ani będzie * Żadnemu smutek na świecie, * Jaki czysta Panna miała * Wonczas, kiedy narzekała; * Nędzna ja sierota dzisiaj, * Do kogóż ja się skłonić mam?

9. Jednegom Synaczka miała, * Com go z nieba być po- znała, * I tegom już postradała, * Jednom sama się została. * Ciężki ból cierpi me serce, * I od żalu rozpaść się chce.

10. W radościem go porodziła, * Smutku żadnego nie miała, * A teraz wszystkie bolesci * Dręczą mnie dziś bez litości, * Obymże ja to mogła mieć, * Żebym mogła teraz umrzeć.

11. Byś mi, Synu, nisko wisiał, * Wźdybyś ze mnie choć pomoc miał, * Główę bym Twoją podparła, * Krew zsiadłą z lica otarła; * Ale Cię nie mogę dosiąć, * Tobie, Synu, nic dopomóc.

12. Anielskie się słowa mienią, * Symeonowe się pełnią; * Anioł rzekł: pełnaś miłości, * A ja dziś pełna gorzkości, * Symeon mi to powiedział, * Iż me serce niecześ przebość miał.

13. Ni ja ojca, matki, brata, * Ni żadnego przyjaciela, * Skądże pocieszenie mam mieć? * Wolałabym stokroć umrzeć, * Niż widzieć żołnierza złego, * Co przebił Bok Syna mego.

14. Matki, co synaczki macie, * Jako się w nich wy ko- chacie; * Kiedy was z nich jeden umrze, * Ciężki ból ma serce wasze, * Cóż ja, com miała jednego, * Już nie mogę mieć inszego.

15. O niestetyż, mily Panie, * Toć niemałe rozłączenie! * Przedtem było miłowanie, * A teraz ciężkie wzdychanie, * Czemuz, Boże Ojczy, nie dbasz, * O Synaczka pieczy nie masz?

16. Którzy tej Pannie służycie, * Smutki jej rozmyślaj- cie, * Jako często omdlewała, * Często na ziemię padała, * Przez te smutki, któreś miała, * Uproś że nam wieczną chwałę.

18. Któryś za nas cierpiął rany.

Któ-ryś za nas cier-piął ra-ny, Je-zu
Chry-ste-zmi-luj się nad na-mi! (3 razy)

19. Ludu mój, ludu.

1. Lu-du mój, lu-du, có-żem ci u-czy-nił?
2. Lu-du mój, lu-du, có-żem ci u-czy-nił?

1. W czymem za-smu-cił, al-bo w czym za-wi-nił?
2. W czymem za-smu-cił, al-bo w czym za-wi-nił?

1. Jam cię wy-zwo-lił z mo-cy Fa-ra-o-na,
2. Jam cię wpro-wa-dził w kraj miodem pły-ną-cy,

1. A tyś przy-rzą-dził krzyż na me ra-mio-na.
2. Tyś mi zgo-to-wał śmierć-ci znak hań-bią-cy.

3. Ludu mój, ludu itd. * Jam ciebie szczeipił, winnico wybrana, * A tyś mnie octem poił, swego Pana.
4. Ludu mój, ludu itd. * Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie, * A tyś mnie wydał na ubiczowanie.
5. Ludu mój, ludu itd. * Jam Faraona dał w odmęt balwanów, * A tyś mnie wydał księżetom kapłanów.

6. Ludu mój, ludu itd. * Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą, * A tyś mi włócznią Bok otworzył srogą.

7. Ludu mój, ludu itd. * Jam ci był wodzem w kolumnie obłoku, * Tyś mnie wiódł słuchać Pilata wyroku.

8. Ludu mój, ludu itd. * Jam ciebie karmił manny rozkoszami, * Tyś mi odpłacił policzkowaniami.

9. Ludu mój, ludu itd. * Jam ci ze skały dobył wodę zdrową, * A tyś mnie poil goryczą żółciową.

10. Ludu mój, ludu itd. * Jam dał, że zbici Chanaan królowie, * A ty zaś trzciną biliś mnie po głowie.

11. Ludu mój, ludu itd. * Jam ci dał berło Judzie powierzone, * A tyś mi wtłoczył cierniową koronę.

12. Ludu mój, ludu itd. * Jam cię wywyższył między narodami, * Tyś mnie na krzyżu podwyższył z lotrami.

20. Stala Matka Boleściwa.

1. Sta-la Ma-tka Bo-le-ści wa O-bok krzy-ża
2. Du-szę Jej, co łącz nie mie-ści, Peł-ną smut-ku

1. led-wo ży-wa, gdy na krzy-żu wi-siał Syn
2. i bo-le-ści, Przeszedł miecz dla naszych win,

1. Gdy na krzy-żu wi-siał Syn.
2. Przeszedł miecz dla na-szych win.

3. O, jak smutna i strapiona * Matka ta błogosławiona, *
Której Synem — niebios Król!
4. Jak płakała Matka mila, * Jak cierpiała, gdy patrzyła *
Na Boskiego Syna ból!

5. Gdzież jest człowiek, co żę wstrzyma, * Gdy mu stanie przed oczyma * W mękach Matka ta bez skaz?
6. Kto się smutkiem nie poruszy, * Gdy rozważy bolesć duszy * Matki z Jej Dziecięciem wraz?
7. Za Swojego ludu zbrodnie, * W mękach widzi tak niegodnie * Zsięczonego Zbawę dusz.
8. Widzi Syna wśród konania, * Jak samotny głowę skłania, * Gdy oddawał ducha już.
9. Matko, coś miłości zdrojem, * Spraw, niech czuję w sercu moim * Ból Twój u Jezusa nóg!
10. Spraw, by serce me gorzało, * By radością życia całą * Stal się dla mnie Chrystus Bóg.
11. Matko, ponad wszysko świętsza, * Rany Pana aż do wnętrza * W serce me głęboko wpój.
12. Cierpiącego tak niezmiernie * Swego Syna ból i ciernie * Niechaj duch podziela mój.
13. Spraw, niech leję łzy obficie * I przez całe moje życie * Serce me z Cierpiącym wiąż.
14. Pragnę stać pod krzyżem z Tobą, * Z Twoją łącząc sę żałobą, * W płaczu się rozpływać wciąż.
15. Panno święta, Swe dziewczęce * Zapłakane wznieś oblicze: * Jeden niech nas łączy płacz.
16. Spraw, niech żyję Zbawcy zgonem, * Na mym sercu rożałonym * Jego ból wycisnąć racz.
17. Niech mnie męki gwoździe zranią, * Niechaj, kiedy patrzę na Nią, * Krew upoi mnie i krzyż.
18. Męką ognia nieustanną * Nie daj gorzeć święta Panno, * W sądu dzień Swą pomoc zbliż.
19. A gdy życia kres nastanie, * Przez Swą Matkę, Chryste Panie, * Do zwycięstwa dojść nam daj.
20. Gdy ulegnie śmierci ciało, * Obleczona wieczną chwałą * Dusza niech osiągnie raj.

21. Wisi na krzyżu.

Melodia I.

1. Wi - si na krzy - žu Pan, Stwór - ca nie - ba,
2. Naj - święt - sze Czlon - ki i wszy - stko Cia - lo

1. Pła - kać za grze - chy, czło - wie - cze, trze - ba. Ach! Ach!
2. O - kru - tnie zbi - te na krzy - žu wi - sia - lo. Ach! Ach!

1. na krzy - žu u - mie - ra, Je - zus o - czy Swe za - wie - ra.
2. dla ciebie, czło - wie - cze, Z boku Krew Je - zu - sa cie - cze.

21 a. Wisi na krzyżu.

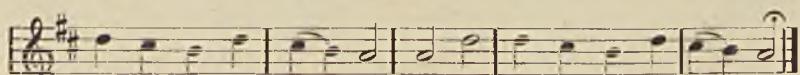
Melodia II.

1. Wi - si na krzy - žu Pan, Stwór - ca nie - ba,
2. Naj - święt - sze Czlon - ki i wszy - stko Cia - lo

1. Pła - kać za grze - chy, czło - wie - cze, trze - ba. Ach! Ach!
2. O - kru - tnie zbi - te na krzy - žu wi - sia - lo. Ach! Ach!

1. na krzy - žu u - mie - ra, Je - zus o - czy Swe za - wie - ra.
2. dla ciebie, czło - wie - cze, Z boku Krew Je - zu - sa cie - cze.

3. Ostrą koroną skronie zranione; * Język zapiekły i usta spragnione. * Ach, ach! dla mojej swawoli * Jezus umiera i boli.

4. Woła i kona. Łzy z oczu leje, * Pod krzyżem Matka Bolesna truchleje. * Ach, ach! sprośne złości moje * Sprawiły te niepokoje.

5. Więc się poprawię, Ty łaski dodaj, * Życia świętego dobry sposób podaj, * Ach, ach! tu kres złości moich * Przy nogach przybytych Twoich.

6. Tu z Magdaleną chcę pokutować * I za swe grzechy serdecznie żałować. * Ach, ach! zamiluj się nade mną, * Uczyn miłosierdzie ze mną.

7. Rozbrat ci, świecie, dziś wypowiadam, * Z grzechów się swoich szczerze wypowiadam. * Ach, ach! serdecznie żałuję, * Bo Cię, Boże mój, miłuję.

d. Pieśni na Wielkanoc.

22. Chrystus Zmartwychwstał jest.

1. Chry-stus Zmartwychwstał jest, Nam na przy-kład
2. Le- żał trzy dni w gro-bie, Dał bok prze-bić

1. dan jest, Iż ma-my zmar-twych po-wstać,
2. so-bie, Bok, rę-ce, no-gi, o-bie

1. z Pa-nem Bo-giem kró-lo-wać. | Al-le-lu-ja.
2. na zba-wie-nie to-bie. | Al-le-lu-ja.

3. Trzy Maryje poszły, * Drogie maści niosły, * Chciały Chrysta pomazać, * Jemu cześć i chwałę dać. * Alleluja!

4. Gdy na drodze były, * Tak sobie mówiły: * Jest tam kamień niemały, A który nam go odwali? * Alleluja!

5. Powiedz nam, Maryja, * Gdzieś Pana widziała? * Wi-działam Go po męce, * Trzymał chorągiew w ręce. * Alleluja!

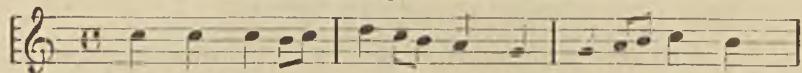
6. Gdy nad grobem stany, * Rzekł im Anioł biały: * Nie bójcie się Maryje, * Zmartwychwstał Pan i żyje. * Alleluja!

7. Jezusa szukacie? * Tu Go nie znajdziecie; * Wstałci z martwych, * Grób pusty. * Oto śmiertelne chusty. * Alleluja!

8. Łukasz z Kleofasem, * Obaj jednym czasem * Szli do miasteczka Emaus, * Spotkali ich Pan Jezus, * Alleluja!

9. Bądźmyż więc weseli, * Jak w niebie anielici, * Cze-gośmy pożądali, * Tegośmy doczekali, * Alleluja!

23. Wesel się, Królowo miła.

We-sel się, Kró-lo-wo mi-la! Bo Ten, któ-re-

goś z ro-dzi-la, Zmar-twych-wstał Pan nad pa-na-mi,

Módl się do Nie-go za na-mi. Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja!

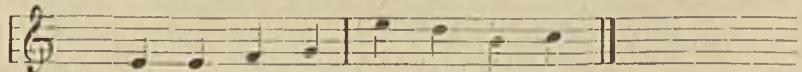
24. Wesoly nam dzień.

1. We-so-ły nam dzień dziś na-stal, któ-re-go z nas
2. Król nie-bie-ski k'nam za-wi-tał, Ja-ko śli-czny

1. kaž-dy żą-dał, Te-go dnia Chrystus zmartwychwstał:
2. kwiat za-kwi-tał, Po śmier-ci się nam po-ka-zał:

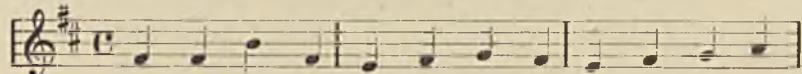
1. Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja,
2. Al-le-lu-ja, Al-le-lu-ja,

3. Piekielne moce zwojował, * Nieprzyjaciele podeptał, * Nad nędnymi się zmiłował. * Alleluja, Alleluja!
4. Do trzeciego dnia tam mieszkał, * Ojce święte tam pocieszał, * Potem iść za Sobą kazał, * Alleluja, Alleluja!
5. Którzy w otchłaniach mieszkali, * Płaczliwie tam za wołali, * Gdy Zbawiciela ujrzelii: * Alleluja, Alleluja!
6. „Zawitaj, przybywający * Boży Synu wszechmogący, * Wybaw nas z piekielnej mocy!“ * Alleluja, Alleluja!
7. Wielkie tam wesele mieli, * Gdy Zbawiciela ujrzelii, * Którego z dawna żądali, * Alleluja, Alleluja!
8. Potem Świąt mocą zmartwychwstał, * Pieczęci z grobu nie ruszał, * Na stróże wielki strach powstał. * Alleluja, Alleluja!
9. A gdy Chrystus Pan zmartwychwstał, * Miłośnikom się pokazał, * Anioły do Matki posłał. * Alleluja, Alleluja!
10. O Anieli najmilejsi, * Idźcież do Panny Najświętszej, * Do Matki mej najmilejszej! * Alleluja, Alleluja!
11. Ode mnie Ją pozdrawiajcie, * I wesoło zaśpiewajcie: * Królowo rajska wesel się! * Alleluja, Alleluja!
12. Potem z wielką Świątą światością, * Do Matki Swej przystąpiwszy, * Pocieszyl Ją pozdrowiwszy. * Alleluja, Alleluja!
13. Napełniona bądź słodkości, * Matko moja, i radości * Po onej wielkiej żałości. * Alleluja, Alleluja!
14. Witajże, Jezu najśłodzsy, * Synaczku mój najmilejszy, * Pocieszenie wszelkiej duszy. * Alleluja, Alleluja!
15. Jestem już bardzo wesoła, * Gdy Cię żywego ujrzała, * Jakobym się narodziła. * Alleluja, Alleluja!
16. Radośnie z Nim rozmawiała, * Usta Jego całowała, * W radości się z Nim rozstała. * Alleluja, Alleluja!
17. Przecz Twe święte zmartwychwstanie * Daj nam grzechów odpuszczenie, * A potem duszy zbawienie. * Alleluja, Alleluja!

e. Pieśń do Ducha Świętego.

25. Przybądź, Duchu Stworzycielu.

Melodia I.

1. Przy- bądź, Du- chu Stwo-rzy- cie- lu, dusz lu-dzkich Na-
2. Tyś Po- cie- szy- cie- lem zwa- ny, Da- rem Bo- žym

1. u- czy- cie- lu! Racz la- ską Swo- ją ob- da- rzyć
2. mia- no-wa- ny, Źy- wym źró- dlem i mi- lo- ścią,

1. Ser- ca, któ- reś ra- czył spra-wić.
2. O gniem i du- szą świa- tło- ścią.

25 a. Przybądź, Duchu Stworzycielu.

Melodia II.

1. Przy- bądź, Du- chu Stwo-rzy- cie- lu, dusz lu-dzkich Na-
2. Tyś Po- cie- szy- cie- lem zwa- ny, Da- rem Bo- žym

1. u- czy- cie- lu! Racz la- ską Swo- ją ob- da- rzyć
2. mia- no- wa- ny, Źy- wym źró- dlem i mi- lo- ścią,

1. Ser- ca, któ- reś ra- czył spra-wić.
2. O gniem i du- szą świa- tło- ścią.

3. Dar masz dla nas siedmioraki, * Z Bogiem w mocy
Tyś jednaki, * Ty ojcowskie pełnisz słowa, * Tyś wszelkich
języków mowa.

4. Racz dać zmysłom dar światłości, * Przymażaj w ser-
cach miłości, * A krewkość serca naszego * Utwierdź mocą
Bóstwa Swego.

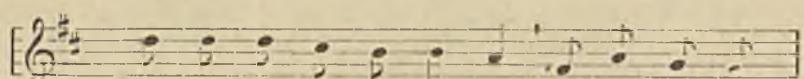
5. Odpędź od nas czarta zlego, * Użycz pokoju Twojego, *
Przyjmij nas w Swoją obronę * A złe pójdzie precz w swą
stronę.

6. Racz nam Ojca Niebieskiego * Dać poznać i Syna Jego *
I Ciebie, Ducha Świętego, * Od Obu pochodzącego.

7. Bogu Ojcu wszechmocnemu, * Synowi zmartwychwsta-
łemu, * Tobie, Duchowi, społecznie * Niech brzmi chwała na
wiek wieczny.

f. Pieśni do Najświętszego Sakramentu

26. Chwała i Dziękczynienie.

Chwa- la i dzięk- czy- nie- nie bądź w ka- żdym mo-

men- cie Je- zu- so- wi w Naj- świę- tszym Bo- skim Sa- kra-

men- cie! 1- le mi- nut w go- dzi- nie, a go- dzin w wie-

czno- ści, Ty-le-kroć bądź po- chwa- lon, Je- zu, ma mi- ło- ści.

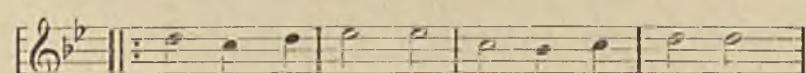
27. Kłaniam się Tobie.

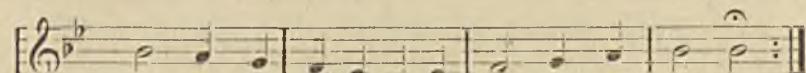
1. Kla- niam się To- bie, Przed- wieczny Bo- że,
2. Tu Stwór- cę swe- go wia- rą wy- zna- ję,

1. Któ- re- go nie- bo ob- jać nie mo- že.
2. Ko- cham ser- de- cznie, po- klon od- da- ję.

1. Ja, proch mi- zer- ny, przed Twą mo- żno- ścią
2. Cie- szę się wiel- ce z Twej Bo- skiej chwa- ly;

1. z wojskiem A- nio- lów klę- kam z ra- do- ścią.
2. Niech Ci się kła- nia z nie- bem świat ca- ly.

3. Dziękuję za to, żeś się zostawił * W tym Sakramencie,
abyś nas zbawił. * Za Swoje łaski, tu wyświadczone, * Odbie-
raj od nas serca skruszone.

4. Przed tronem Twoim serca składamy, * Oto pokorne
wszyscy wołamy: * Blogosław, Panie, Swemu stworzeniu, *
Broń od nieszczęścia, ciesz w utrapieniu.

5. Przed oczy Twoje nędzę stawiamy, * Ratuj, niech po-
moc od Ciebie mamy, * Tyś Bogiem naszym, pięknością wie-
ozną, * Bądź i obroną zawsze skuteczną.

6. Zostawaj z nami, póki żyjemy; * W tym Sakramencie
niech Cię wielbimy, * A gdy się zbliży z ciałem rozstanie, *
Twym świętym Ciałem zasil nas, Panie.

28. Niechaj będzie pochwalony.

Nie-chaj bę-dzie po-chwa-lo-ny, Od nas wszyskikh
u-wiel-bio-ny, Przenajświętszy Sa-kra-ment,
Ten Nie-bie-ski Te-sta-ment.

29. Rzućmy się wszyscy społem.

1. Rzuć-my się wszy-scy spo-łem, U-derzmy w zie-
2. Wszak pod stra-tą zba-wie-nia Wierzyć masz bez

1. miej czo-łem, Da-jąc po-klon Naj-wyż-sze-mu,
2. wat-pie-nia, Że pod ty-mi przy-mio-ta-mi

1. w Sa-kra-men-cie u-kry-te-mu Bo-gu na-sze-mu.
2. Nie-śmier-tel-ny Bóg jest zna-mi, choć u-ta-jon-ny.

3. Jeśli zaś kto nie wierzy, * Ma w ostatniej wieczerzy * Jasny dowód, co się stało, * Że w Krew wino a chleb w Ciało * Bóg sam przemienił.

4. I tę moc dał kapłanom, * A nie królom, ni panom, * Aby oni poświęcali * I nam grzesznym rozdawali * Ciało, Krew Pańską.

5. Jaka to jest moc wielka! * Uznaj to duszo wszelka, * Że to kapłan słowem sprawi, * Iż się Chrystus zaraz stawi * Z nieba na ołtarz.

6. Oto tu obecnego * Mamy Boga naszego, * Który stanął w tym momencie * W Przenajświętszym Sakramencie * Na tym ołtarzu.

7. Nuż królowie i pany * Jakie tylko są stany, * Upadajcie na kolana, * Uznawajcie swego Pana * I Zbawiciela.

30. Święty, Święty.

Świę-ty, Świę-ty, Świę-ty, Świę-ty za-wsze Świę-ty,
Je-zu je-steś nie-po-ję-cie w Przenajświętszym Sakramencie.

31. Twoja cześć, chwała.

1. Two-ja cześć, chwa-ła, nasz wieczny Pa-nie,
2. To-bie dziś da-jem z wojskiem tych lu-dzi

1. Na wie-czne cza-sy niech nie u-sta-nie.
2. Po-klon i pie-nie, my, Two-i ślu-dzy.

3. Dziękując wielce Twej wielmożności * Za ten dar zaény Twej wszechmocnosti.

4. Żeś się darował nam nic niegodnym * W tym Sakramencie nam tu przytomnym.

5. Raczyłeś zostać w takiej postaci, * Nie szczędząc Siebie dla nas, Swych braci:
 6. Przyszedłszy na świat, Pan wiecznej chwały, * Zaznałeś wiele nędzy niemałej.
 7. Daleć się potem z wielkiej miłości * Na męki srogie bez wszej litości.
 8. Daleś Swe Ciało, by krzyżowano, * I Krew Najświętszą, by ją przelano.
 9. Wstępując zasię do chwały wiecznej, * Zostawileś nam ten to dar zacny.
 10. Na co my patrząc w tym Sakramencie, * Słówu Twemu wierzymy święcie.
 11. Tobie my, Boże, teraz śpiewamy, * Przed Twą świętością korne padamy.
 12. Użycz nam łaski, wszechmocny Boże, * Bez Twej pomocy człek nic nie może.

32. U drzwi Twoich.

1. U drzwi Twoich sto- ję, Pa- nie, U drzwi Twoich
 2. Któ-ry pod os- lo- ną chle- ba, Któ- ry pod o-

1. sto- ję, Pa- nie, Cze- kam na Twe zmi- lo- wa- nie,
 2. slo- ną chle- ba, Prawdzi- wy Bóg je- stes z nie-ba,

1. Cze- kam na Twe zmi- lo- wa- nie.
 2. Prawdzi-wy Bóg je- stes z nie-ba.

3. W tej Hostyi jest Bóg żywy, * Choć zakryty, lecz prawdziwy.
 4. W tym Najświętszym Sakramencie. * Z nieba stawa tu w momencie.

5. Jak wielki cud Bóg uczynił, * Gdy chleb w Ciało Swoe przemienił.
 6. A nam pożywać zostawił, * Ażeby nas przez to zbawił.
 7. Święty, mocny, nieśmiertelny, * W Majestacie Swym niezmierny!
 8. Aniołowie się lękają, * Gdy na Jego twarz patrzają.
 9. Wszyscy niebiescy duchowie, * Lękają się i królowie. *
 10. Niebo, ziemia, ani morze * Pojąć, co jest Bóg, nie może.
 11. Żaden z wojska anieliskiego * Nie dostąpi nigdy tego. *
 12. Czego człowiek dostępuje, * Ciało i Krew gdy przyjmuje.
 13. Jam nie godzien, Panie, tego, * Abyś wszedł do serca mego.
 14. Rzeknij tylko Słowo Swoje * A tym zbawisz duszę moją.
 15. Klaniam się Tobie samemu, * Bądź miłościw mnie grzesznemu.
 16. Niechaj żyję z Tobą Panem * Aż na wieki wieków. Amen.

33. Witam Cię, witam.

1. Wi- tam Cię, wi- tam, Prze-naj- świę-tsze Cia- lo,
 2. Da- je- my po- klon Bo- gu prawdzi- we- mu,

1. Któ- reś na Krzy- żu sro-mo- tnie wi- sia- ło! Za na- sze
 2. W tym Sa- kra-men- cie dziwnie za-kry- te- mu. Źebrzem li-

1. wi- ny, Sy- nu Je- dy- ny, Oj- ca wie- czne-go,
 2. to- ści I Twej mi- lo- ści, Byś gniew Swój sro- gi,

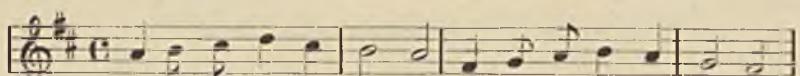
1. Bo- ga pra- we- go, Mę- ki te zno- si- ło- śi.
 2. o Je- zu dro- gi, po- ha- mo- wać ra- czył.

3. Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznymi, * Nie racz pogardzać prośbami naszymi. * Zgrom hardych siły, * Daj pokój miły, * Wyniszcz złe rady, * Wykorzeń zdrady * Pośród ludu Swego.

4. A kiedy przyjdzie z światem tym rozstanie, * Ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie! * Niech z Ciała Twego * Przenajświętszego * Posilek mamy * I oglądamy * Ciebie łaskawego.

g. Pieśni do Najświętszego Serca Jezusowego.

34. Każda żyjąca dusza.

1. Ka-żda ży-ja- ca du-sza, niech się mi-łością wzrusza,
2. Bo nie-bo a-ni zie-mia nic tak słodkiego nie ma,

1. U-wiel-bia-jąc, wy-chwa-la-jąc Ser-ce Je-zu-sa.
2. Ja-ko Ser-ce Je-zu-so-we, peł-ne zba-wie-nia.

3. Dla nas otwarte stoi, niech się grzesznik nie boi; * Niech żałuje, pokutuje, tu rany zgógi.

4. Tu źródło żywnej wody, pełne dla dusz ochłody, * Przybywajcie, a czerpajcie słodycz, tu gody.

5. W Najświętszym Sakramencie to Serce uwielbiajcie, * Za te dary serc ofiary chętnie oddajcie.

6. Niech Jezu Twe mieszkanie wśród serc naszych zostanie, * Niechaj dusza ma Jezusa na posilanie.

7. Posilaj, Jezu drogi! Rzucam się pod Twe nogi, * Serce kruszę, daję duszę, człowiek ubogi.

8. Gdy zbliży się konanie, a serce me ustanie, * Z Twej opieki mnie na wieki nie wypuść, Panie.

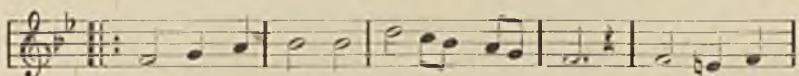
35. Serce Twe, Jezu.

1. Ser- ce Twe, Je- zu, mi- loś- cią pło- nie
2. Kie- dyż, o kie- dyż, sło- dki mój Pa- nie,

1. Ser- ce Twe w ogniu mi- loś- ci to- nie.
2. Po- zna- my Ser- ca Twe- go ko- cha- nie?

1. A na-sze ser-ca zim- ne, jak lód, I próż-ny
2. Kie- dyż Twa mi-łość roz-pa- li nas? O do-bry

1. dla nich Twej mę- ki trud Twej mę- ki trud.
2. Je- zu, czas to już czas. Czas to już czas.

3. Serce Twe zewsząd bólem ściśnięte * I ostrą włócznią w bok przebodzone, * A nasze serca, rzucone w świat, * Chciałyby zrywać rozkoszy kwiat.

4. Boskie Twe Serce gorycz załała, * We łzach się dusza Twoja kąpała; * I z Twego smutku pociechy zdrój * Wytrysnął dla nas, o Panie mój.

5. Serce Twe wieniec z ciernia oplata, * Korona wzgardy za pychę świata, * Którą dla siebie obrał nasz Pan, * By nas uleczył z grzechowych ran.

6. O, jakaż słodycz Twojej miłości, * Jakiż w Twym Sercu zbytek czułości! * Ach, w serca nasze miłości tej * Choć jedną kroplę, o Panie, wlej!

7. Rzuć tej miłości i skrętę choć jedną * W ziemię serc naszych suchą i biedną, * By Ci wydała obfitły plon * Za Twój na krzyżu bolesny zgon.

8. Byś nie na próżno cierpienia Twoje, * te rany, krzywdy, te krewne zdroje, * Raczył tak dla nas o chotnie pić, * Że Swego życia przerwałeś nić.

9. Gdy już na krzyżu, Jezu skonałeś, * Z miłości jeszczże zranion być chciałeś, * By w Sercu Twoim otworzyć drzwi * i nam ostatnią dać kroplę Krwi.

10. W tej Serca Twego Najświętszej Ranie * Przygotowałeś dla nas mieszkanie; * Jak tam głęboka miłości toń * I jak przecudna czystości woń!

11. Przed Sercem Twoim, Jezu, padamy, * Tobie w ofierze serca składamy; * Ach, nie gardź nami, o Panie nasz, * I Twą łaskawą zwróć ku nam twarz!

12. Serce Maryi Niepokalane, * Z Sercem Jezusa ukrzyżowane! * Do tego Serca bądź drogą nam, * Byśmy na wieki spoczęli tam.

36. Witaj Krynicę.

1. Wi-taj, Kry-ni-co do-bra wsze-la-kie-go,
2. Zdarz to, a-że-by w tym wy-gna-niu świą-ta

1. Naj-mil-sza Ra-no Ser-ca Pa-na me-go!
2. W To-bie zo-sta-wał przez swe wszystkie la-ta.

1. Roz-pal o-zię-błe ser-ce me mi-lo-ścią
2. Ser-ce Je-zu-sa, włócznią o-two-rzo-ne,

1. I na-peł-nij je nie-bie-ską słod-ko-ścią.
2. Nie-chaj przy śmier-ci w To-bie mam o-bro-nę.

3. O Rano święta, Rano uwielbiona, * Bądźże na wieki od nas pochwalona, * A przez wylaną dla mnie krew i wodę, * Daj w utrapieniu pomoc i ochłodę.

4. Posilaj tą krewią w siłach zemdlonego, * A wodą obmyj grzechem zmazanego, * Ażebym nie wpadł kiedy piekielnemu * W paszczękę srogą smokowi strasznemu.

5. Rano najślodsza boku Pana mego, * Źródło miłości dobra wszelakiego, * Ogień czystcowy dusz, boskim wyrokiem * Skazanych, zalej Krwi świętej potokiem!

6. Niech wieczną chwałą będą uraczone, * Przez Twe za-slugi z czystca wybawione. * Błogosław wszystkim, którzy Cię miują, * Którzy Twe Serce sławić usiłują.

7. A ja przed Tobą szczerze obiecuję, * Że Cię chcę kochać, i to zapisuję * Na sercu swoim: nie chcę nic innego * W nie-bie, na ziemi, prócz Ciebie samego.

8. Odbierz mi wszystko, co mam przyjemnego, * Karz na tym świecie; dość szczęścia mojego, * Gdy mi dasz serce pełne Twej miłości; * Nadto nie żądam lepszej pomyślności.

9. O to Cię tylko proszę Boga mego, * Ach, nie oddalaj mnie od Serca Swego; * Tu me dziedzictwo, tu moje mieszka-nie, * Póki się dusza z ciałem nie rozstanie.

10. Bo dusza w ciele bardzo tęskni sobie, * Pragnie być wolną, by spoczęła w Tobie; * Przytul mnie, Jezu, do Serca Swojego, * W nim żyć i umrzeć z serca chcę całego.

h. Pieśni do Matki Boskiej.

37. Boga Rodzica.*

Boga Ro-dzi- ca, Dzie-wi- ca, Bogiem sławiona Ma- ry- ja,
U Twe-go Sy- na Go-spo- dy-na, Ma-tko zwo- le- na,
Ma-ry- ja. Ziści nam, spuści nam, Ky-ri- e e- lej- son.
Twego Sy-na Chrzciela, Bo- ży- cze, u-słysz glo- sy,
napołnij myśli człowiecze, słysz modlitwę, jenże Cię pro-
si-my, To dać ra- czy, jegoż pro-si- my, daj na świe-
cie zbożny po- byt, po ży- wo- cie raj-ski prze-byt,

*) Melodia i tekst Katedry Gnieźnieńskiej, gdzie od wieków śpiewa się w ten sposób pieśń: „Boga Rodzica” w niedzielę przed sumą u grobu św. Wojciecha.

Ky- ri- e e- lej- son. Na-ro- dził się dla nas Syn Bo- ży,
w to wierzaj człowiek zbożny, iż przez trud Bóg Swój lud
od- jał diabłu z straży. Przydał nam zdrowia wiecznego,
sta-ro- stę skował piekielne- go, śmierć podjął, wspomionał
człowieka pierwszego. Jeszcze trudy cierpiał niezmiernie,
jeszcze był nie przyśpiął za wierne, a że sam Bóg zmar-
twychwstał. A- da-mie, ty Bo- ży kmieciu, ty siedzisz
u Bo- ga w wiecu, domieść nas swe dzie- ci,
gdzie kró- lu- ją a- nie- li. Tam radość tam mi- łość,

tam wi-dze- nie Twór-ca, a niel-skie bez koń ca,
tu się nam zja-wi- ło dia-ble po-tę-pie-nie.

Ni srebrem, ni złotem nas z pie-kła od-ku-pił,
mo-ią Swą za-stą-pił, dla cie-bie, czło-wie-cze,

dał Bóg przekluć so-bie bok, rę-ce no-dze o-bie,
Krew święta szla z bo-ku, na zba-wie-nie to-bie.

Wierzę w to, czło-wie-cze, iż Je-zus Bóg pra-wy
cier-piał za nas ra-ny, Swą świę-tą Krew przełał

za nas chrześci-ja-ny. O duszy, o grzesznej

sam-Bóg pie-czę i-ma dia-blu ją o-dej-ma,
gdzie to sam kró-lu-je, tam ją k'so-bie przyjmuje.

Już nam czas, go-dzi-na, grzechów się ka-ja-ci,
Bo-gu chwa-lę da-ci, ze wszymi si-la-mi

Bo-ga mi-lo-wa-ci. Ma-ry-ja, Dzie-wi-ca,

pro-si Sy-na Swe-go, kró-la nie-bies-kie-go,
a-by nas u-cho-wał o-de wsze-go złe-go.

Wszy-scy świę-ci pro-ście, nas grzesznych wspomoźcie,
by-śmy z wami prze-by-li, Je-zu Chry-sta chwa-li-li.

Te goź nas do mie-ści, Je-zu Chry-ste mi-ly,
by-śmy z To-bą by-li, gdzie się nam ra-du-ją
już nie-bie-skie si-ły. A-men, a-men, a-men,
a-men, a-men, a-men, ta-ko Bóg daj,
byśmy wszyscy po-szli w raj, gdzie kró-lu-ją a-nie-li.

38. Dnia każdego.

Dnia ka-żde-go Bo-ga me-go Ma-tkę, du-szo,
wy sła-wiaj. Jej dni święte spra-wy wzię-te
z na-bo-żeń-stwem od-pra-wiaj. Przy-pa-truj się

a dzi-wuj się Jej wy-so-kiej zac-nos-ci
Zwij Ją wielką Ro-dzi-cielką bło-gą Panną w czy-sto-ści

2. Sław Jej czyny — proś by winy * Litościwie znieść chcia-
ła; * Weźmij Onę — na obronę, * By cię z grzechów wyrwała, *
Ta Dziewica nam użycza * Z nieba dobra wiecznego, * Z Tą
Królową — światłość nową * Wziął świat z daru bożego.

3. Usta moje — sławcie boje * Tej Niewiasty pieśniami, *
Przez Jej męstwo — my zwycięstwo, * Odnosiąc nad czartami. *
Nie ustajcie — wysławiajcie * Wszego świata Królową, * Jej
przymioty — łaski, cnoty, * Chwalcie myślą i mową.

39. Do Twej dążym kaplicy.

1. Do Twej dą-żym ka-pli-cy, Co z brzegu cze-ka
2. Jak cu-dnie w zmierzchu cie-ni Twój o-braz ser-cu

1. nas, Wśród wichru na-wał-ni-cy, W pochmurny słońcy
2. lśni, Wód kryształ się ru-mie-ni, Na nim Twój promień

1. czas. Byśmy tam wciąż dą-ży-li I nigdy nie zbla-
2. drzy. O Jutrznio po-wsta-ją-ca, O Gwiazdo z chmur świe-

1. dzi-li: | Ma-ry-jo, Ma-ry-jo, o Ma-ry-jo święć!
2. cą-ca: |

3. Na wiośnie żeglarz wsparły * Z oczu sączy łzę po łzie; * W Tobie ma port otwarty, * W tęsknicy wzywa Cię. * Gdy wiatr bałwany wzdymie, * Niech zgłuchną na Twe imię * Maryjo, Maryjo itd.

4. O, smutne nasze pieśni * Echem rozchodzą w dal; * Wtórują im bolesniej * Serca z poszumem fal. Na pieśni smutne echo * Ty rajska wtórz pociechą! * Maryjo, Maryjo itd.

5. Gdy w skonu nam wieczorze, * Jak mary zmierzchnią dni, * Ty jasną roztocz zorzę, * Przepromień gorzkie łzy! * O Jutrznio powstająca, * O gwiazdo z chmur świecąca. * Maryjo, Maryjo itd.

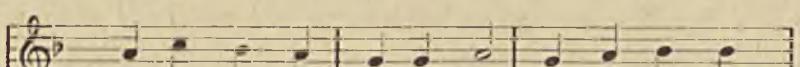
40. Gwiazdo Morza.

1. Gwiazdo mo-rza, któ- raś Pa- na Stwór- cę Swego
2. Śli- czna Gwiazdo, racz nam te- raz U- skro- mić nie-

1. kar-mi- ła, Tyś jest na- sza no- wa Ewa
2. bo sro- gie, Któ- re tra- pi cię- žkim mo- rem

1. co szczep śmierci, skru- szy- ła, Tyś jest na- sza
2. Ze-wsząd lu-dzie u- bo- gie, któ- re tra- pi

1. no- wa Ewa, co szczep śmierci skru- szy- ła.
2. ciężkim mo-rem Zewsząd lu-dzie u- bo- gie.

3. O Lekarko chrześcijańska, * Racz nas chorób pozba- wić; * Co nie zdoła ludzka siła, * Racz nam u Syna sprawić!

4. Odwróć od nas głód, mór ciężki, * Zachowaj nas od wojny. * Użycz zdrowia i żywych lat, * Racz nam dać wiek spokojny.

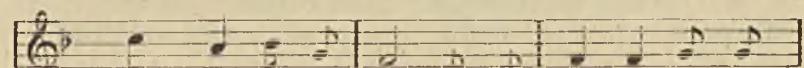
5. Wy słuchaj nas, gdyż Tobie Syn * Odmówić nic nie mo- że. * Zbaw nas dla prośby Matki Swej, * O Jezu, wieczny Boże!

6. A my Ciebie z Bogiem Ojcem, * Z Duchem Świętym społecznie * Chwalić i Twą Matkę sławić * Będziem na wieki wiecznie.

41. Już od rana rozśpiewana.

1. Już od ra- na roz- śpie- wa- na, Chwal, o
2. Chwałaż, chwała niech wsipa- nia- ła Krewkość

1. du- szo, Ma- ry- je! Cześć Jej świętkom, cześć pa-
2. w ser-cu u- kró- ci! Niech ła- ska- wie w świa-ta

1. miątkom Co dzień w niebo niech bi- je! } Cud bo
2. wrzawie Uj- mie sprosnych tą chu-ci! }

1. } żywy, nad po- dzi- wy Jej wiel- możność u Bo- ga. Panna

1. } czysta, Matka Chry- sta przechwa- le-bna, przebło- ga.

3. Serce rośnij w cześć rozgłośniej, * Dźwięków Maryi nieś krocie! * Świat w niemocy, świat sieroci * Odmienna w żywiole. * Cud bo żywy itd.

4. Hej, hosanna nieustanna! * Brzmieć chórami wielkimi! * Pełna laski niech odblaski * Swe rozstrzela po ziemi. * Cud bo żywy itd.

5. Myśl i zmysły, czym rozbłysły, * Czym w miłości nabrzmiały, * Wstańcie wtórem, wznieście chorem * Przenajświętszej pochwały! * Cud bo żywy itd.

6. Ewy wina z Gospodyna * Nas wygnala z ogrójca; * Wierna sługa, Matka druga, * Och! przejdź nam Ojca! * Cud bo żywy itd.

7. Oblęd Ewy zrodził gniewy, * Rozbrat z Bogiem rodzaju, * Maryja znowu w posłuch słów * Dała drogę do raju. * Cud bo żywy itd.

8. O całego niewieściego * Rodu chlubo i chwały! * Tyś wybranka, w kwicie wianka * Twego niebo splatalo. * Cud bo żywy itd.

9. Panno słodka, zstąp do środka, * Kędy chwalczy Ci mili, * Obmyj dusze, by po skrusze * Ciebie wiecznie chwalili. * Cud bo żywy itd.

10. Panno w niebie, Panno z Ciebie * Umnieszenie nam kary. * W Twoje imię nas nie imie * Wąż, łupieżca on stary. * Cud bo żywy itd.

11. O beztroska Matko Boska, * Czuwaj, prosim, u bramy. * Z Ciebie w męce śmierci jeńce * Wyzwolenia czekamy. * Cud bo żywy itd.

12. O Królowo, Tyś na nowo * Świata rozradowaniem. * Z Twej opieki na wiek wieki * Chwałę niebios dostaniem. * Cud bo żywy itd.

13. W Twej dobroci świat się złoci * Słońcem dobrej nowiny; * Mgła wiekowa już się chowa, * Odzwierciedla doliny. * Cud bo żywy itd.

14. Przez Cię czarta pycha starta * I na wszystkie plemiona; * Tyś otucha znów dla ducha, * Panno błogosławiona. * Cud bo żywy itd.

15. Świętych Święty nad książęty * Król Maryję ocenia, * Słowo-Ciało w niej mieszało, * Słowo-Ciało zbawienia. * Cud bo żywy itd.

16. Maryjo, proszę, na rozkosze * Nie baczą tutaj człowieka; * Ucisz wolę, uśmierz bóle, * Zło, co w sercu dopieka. * Cud bo żywy itd.

17. Jako Matka do ostatka * I mnie poleć Synowi, * W świata toni niech nas chroni, * A w rozbiciach ułowi. * Cud bo żywy itd.

18. Twa przewaga gniew przeblaga, * Że mnie uzna za dziecko, * I on dawny wróg niesławny * Nie ukusi zdziecko. * Cud bo żywy itd.

19. Bądź ochłodą i osłodą * Tym, co wiernie i stale * Twoje świątki i pamiątki * Podawają ku chwale. * Cud bo żywy itd.

42. Matko niebieskiego Pana.

1. Ma- tko nie- bie- skie- go Pa- na, Ślicz- naś
2. Wszystkie skar- by, co są w nie-bie, Wy- dał,

1. i Nie- po- ka- la- na. Ja- kiej wieki, czas da- le- ki,
2. Panno, Bóg dla Cie- bie; Jak bo- ga- ta, z słońca sza- ta,

1. Czas nie- ma- ly i świat ca- ly nie sły- szał.
2. Z gwiazd ko- ro- na u- ple- cio- na na glo- wie.

3. Miesiąc swe ogniste rogi * Sklonił pod Twe święte nogi, * Gwiazdy wszystkie asystują, * Bo Królową w niebie czują * Nad sobą!

4. Przez poważną Twą przyczynę * Niech nam Bóg odpuści winę. * Uproś pokój, Panno święta, * Boś bez zmazy jest poczęta, * Maryja.

43. O Maryjo, Matko Boga.

1. O Ma-ry-jo, Ma-tko Bo-ga, Tyś-na-dzie-ja
2. Sług Twych wier-nych u-sta gło-szą, Ser-ca na-sze

1. mo-ja-dro-ga; Przed Twym tro-nem ni-sko pa-dam,
2. się u-no-szą, Gdy Cię Ma-tką być u-zna-ją,

1. Hołd po-win-ny To-bie skła-dam. } O, Ma-ry-jo,
2. bo wszys-tko przez Cie-bie ma-ją.

bla-gaj Sy-na, Grzesznych nadzie-jo je-dy-na.

3. Jam jest grzesznik wielce srogi, * W łaskę boską jam ubogi, * Darów Twych otwórz skarbnicę, * Niechaj nimi się nasycę. * O Maryjo, błągaj itd.

4. Tyś jest Matką, więc Ci składam * Ciało, zmysły i czym władam; * Przymij serce w podarunku, * A pociesz mnie w tym frasunku. * O Maryjo, błągaj itd.

5. Zabłąkany syn nie zginie, * Ni szczęścia swojego minie, * Gdy tylko do Swego Iona * Przyjmie go Twoja obrona. * O Maryjo, błągaj itd.

6. Choćby matka dzieciom miła * Z pamięci ich wypuściła, * Ty wspierasz nasz niedostatek, * Przewyższasz miłość wszech matek. * O Maryjo, błągaj itd.

7. Zamień w radość i mój smutek, * Daj już prośbie mojej skutek, * Bo póki się nie rozkruszę * W proch, od nóg Twych się nie ruszę. * O Maryjo, błągaj itd.

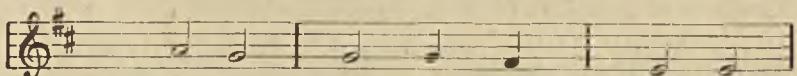
8. Gdy na mnie uderzą mdłości, * Straszne śmiertelne śląbości, * Ratuj mnie w takim momencie, * Trwogi ostatniej odmęcie. * O Maryjo, błągaj itd.

9. Gdy zaś zawrę już powieki * Na niepoliczone wieki, * Otwórz mi niebieskie wrota * Do szczęśliwego żywota. * O Maryjo, błągaj itd.

44. Serdeczna Matko.

1. Ser-de-czna Ma-tko, O-pie-kun-ko
2. Do-ko-góz wzdy-chać ma-my nę-dzne

1. lu-dzi, Niech Cię płacz sie-rot
2. dzia-tki? Tyl-ko do Cie-bie,

1. do-li-to-ści w-zbu-dzi! Wy-gnań-cy
2. u-ko-cha-nej Ma-tki, U-któ-rej

1. E-wy do Cie-bie wo-la-my: Zli-tuj się,
2. Ser-ce o-twar-te ka-zde-mu. A o-so-

1. zli-tuj, niech się nie tu-la-my.
2. bli-wie nę-dzą stra-pio-ne-mu.

3. Zasłużyliśmy, to prawda, przez złości, * By nas Bóg
karał rózgą surowości, * Lecz, kiedy Ojciec rozgniewany sie-
cze, * Szczęśliwy, kto się do Matki uciecze.

4. Ty masz za Sobą najmilszego Syna, * Snadnie go Twoja
przejedna przyczyna, * Gdy mu przypomnisz, jakoś go kar-
miła, * Łatwo go skłonisz, o Matko przemila!

5. Dla Twego serca wszystko Bóg uczyni, * Daruje plagi,
choć człowiek zawini; * Jak Cię, cna Matko, nie kochać ser-
decznie, * Gdy się skryć możemy pod Twój płaszcz bezpiecznie?

6. Ratuj nas, ratuj Matko ukochaną, * Zagniewanego, gdy
zobaczysz Pana; * Mieczem przebite pokazuj mu Serce, * Gdy
Syna na krzyż wbijali morderce.

7. Dla tych bolesci, któreś wycierpiała, * Kiedyś pod krzy-
żem Syna Swego stała, * Bóg nam daruje, byśmy nie cierpieli *
Cośmy wytrzymać za złość naszą mieli.

8. A gdy ujdziemy gniewu, jak i chłosty, * Pokaż nam,
Matko, tor do nieba prosty, * Niechaj to Serce, kochamy na wie-
ki * Z którego dotąd żyjemy opieki.

45. Witaj Królowo.

1. Wi-taj Kró-lo-wo, Ma-tko li-to-ści!
2. Nę-dzne my dzie-ci E-wy wo-la-my

1. Na-dzie-jo na-sza, ży-cia słod-ko-ści!
2. Do Cie-bie Ma-tko, z płaczem wzdychamy;

1. Wi-taj, Ma-ry jo, Ma-tko je-dy-na,
2. Niech nas wspo-ma-ga Two-ja przy-czy-na

1. Ma-tko nas, lu-dzi! } Sal-ve, Re-gi-na!
2. Na tym pa-do-le!

3. Zwróć pośredniczko! na nas wejrzenie * Przyjmij łaska-
wie nasze westchnienie! * Pokaż nam, Matko, Swojego Syna *
W górnej krainie. Salve, Regina!

46. Witaj Święta.

1. Wi-taj świę-ta i po-czę-ta nie-po-ka-
2. Swą pię-kno-ścią, nie-win-no-ścią w nie-bie gó-

1. la-nie, Ma-ry-ja, śli-czna li-li-ja,
2. ru-jesz, w do-sto-jeń-stwie i pa-nień-stwie

1. na-sze ko-chaj-nie! Wi-taj, czy-sta
2. wszy-stkim ce-lu-jesz. W pierwszym, Pan-no,

1. Pa-nien-ko, naj-ja-śniej-sza Ju-trzen-ko!
2. mo-men-cie świę-te Two-je po-czę-cie

1. Wi-taj Świę-ta, Wniebowzięta, Nie-po-ka-la-na!
2. Ja-śnie-ją-ce, ja-ko słoń-ce,

3. Sam Bóg Święty z Ciebie wzięty dla tej przyczyny, *
Żeś się stała i została zawsze bez winy. * Tyś przed wieki
przejrzana i za Matkę wybrana * Jezusowi Chrystusowi, Nie-
pokalana!

4. Twoje państwo i poddaństwo świat, nieba Pani! * Ce-
sarzowie, monarchowie Twoi poddani, * Dla Twej wielkiej go-
dności dal Ci Bóg w Swej hojności, * Żeś poczęta zaraz święta,
Niepokalana!

5. Księżyce, słońce, gwiazdy tysiące nie tak jaśniejają, * Bo
przy świętym Twym poczciu zaraz bledniejszą, * Tyś nad słońce
jaśniejsza — i nad gwiazdy śliczniejsza, * Jako zorze w swojej
porze, Niepokalana!

6. Sami Święci w niebo wzięci nie wyrównają * Twej pięk-
ności i czystości, któryś przyznają. * Wszyscy Ci się dziwują,
niewinność Twą szanują, * Żeś tak święta z Anny wzięta, Nie-
pokalana!

7. I świat cały, choć zuchwały, czci Twe poczcięcie * Nie-
skalane, niezmazane w pierwszym momencie; * Wszystkie razem
stworzenia — wyznają bez wytchnienia, * Żeś jest droga, Matko
Boga — Niepokalana!

8. My też sławiąc, błogosławiąc, Ciebie prosimy, * Niech
czystymi, niewinnymi zawsze będziemy. * Za to życie dajemy,
i mocno wyznajemy, * Żeś jest święta i poczęta — Niepokalana!

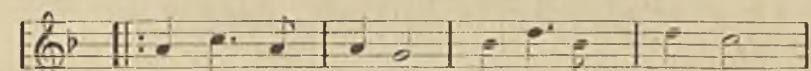
47. Zdrowaś Maryja.

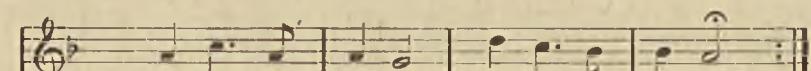
1. Zdro-waś Ma-ry-ja, Bo-ga Ro-dzi-co!
2. Wśród czystych du-chów w Obli-czu Pa-na

1. Bła-ga-my Cie-bie, świę-ta Dzie-wi-co!
2. Tyś Prze naj świętsza Nie-po-ka-la-na

1. Niech la-ska Two-ja za-wsze nam sprzy-ja,
2. Jak po-śród kwia-tów won-na li-li-a

1. Módl się za na-mi, Zdro-waś Ma-ry-ja!
2. Jak wśród gwiazd zorza

3. Ty, coś karmiła świata zbawienie, * Ty nam, jak Matka,
daj pożywienie! * Niech brak żywności nas nie zabija, * Broń
nas od głodu, Zdrowaś Maryja!

4. Ty, coś płakała nad śmiercią Syna, * Przez Twe lzy gor-
kie, Matko jedyna, * Oddał śmiertelność, co lud zabija, * Broń
nas od moru, Zdrowaś Maryja!

5. Ty, coś płomieni innych nie знаła, * Tylko miłością Bo-
żą pałała, * Spraw, niechaj pożar dom nasz omija, * Broń nas
od ognia, Zdrowaś Maryja!

6. Ty w całym życiu, łagodna, cicha, * Daj pokojem niech kraj nasz oddycha, * Niech duch niezgody nas n'e rozbija, * Broń nas od wojny, Zdrowaś Maryja!

7. Panno, pokory szatą odziana, * Chroń nas od puchy, znaku szatana, * Niech nas dar Boży w puchę nie wzbija, * Daj nam pokorę, Zdrowaś Maryja!

8. Królowo nasza wśród Cherubinów, * Usłysz pokorny głos ziemi synów, * Co się do tronu Twojego wzbija, * Ratuj nas Matko, Zdrowaś Maryja!

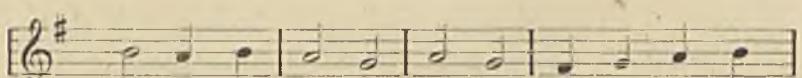
1. Pieśni do Świętych Pańskich.

48. Aniele ziemski.

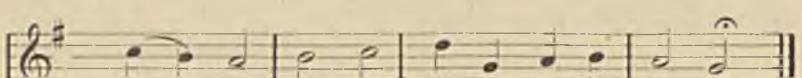
(Do św. Stanisława Kostki)

1. A-nie-le ziem-ski bez wi-ny, O-zdo-bo
2. Przyjm na-sze mo-dły, o-fia-ry, zlej na nas

1. na-szej kra-i-ny, Wej-rzyj z nie-ba dziś ła-
2. nie-bie-skie da-ry, We-sprzyj w każdej nas po-

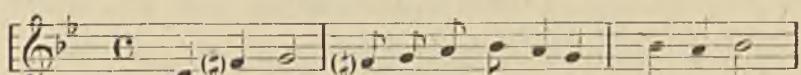

1. ska-wie Na nas, święty Sta-ni-sla-wie.
2. ńtrze-bie, Gdy wznie-sie-my głos do cie-bie.

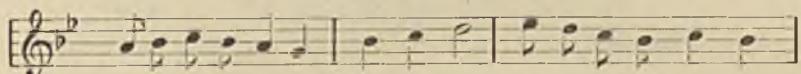
3. Gdy grzeszni Ciebie wzywamy, * Pomocy Twej niech doznamy; * Uproś, jakich łask nam trzeba, * I zaprowadź nas do nieba.

49. Szczęśliwy, kto sobie Patrona.

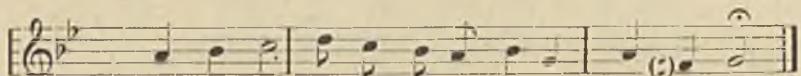
(Do św. Józefa)

1. Szczę-sli-wy, kto so-bie pa-tro-na Jó-ze-fa
2. I-dźcie precz mar-no-ści światowe, Bo-ście mnie

1. ma za O-pie-ku-na. Nie-chaj się ni-cze-go nie bo-i;
2. za-gubić gotowe, Już ja mam nad wszystko słodszego

1. Bo-święt-ty Jó-zef przy nim sto-i, Nie zgi-nie!
2. Jó-ze-fa, O-pie-ku-na swe-go, Przy so-bie.

3. Ustąpcie, szatańskie najazdy! * Przyzna to ze mną człowiek każdy, * Że choćby i piekło powstało * Całe się na mnie zbuntowało, * Nie zginę.

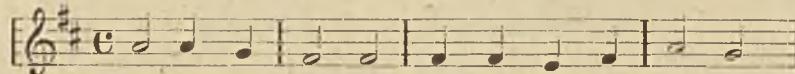
4. Gdy mi jest Józef ulubiony * Obrońca od każdej złej strony, * On mnie z Swej nie puści opieki * I zginąć nie da mi na wieki * Po zgonie.

5. Przeto Cię upraszam serdecznie, * Józefie, bym mógł żyć bezpiecznie * A w końcu lekkie miał konanie * I grzechów swoich darowanie * Przy śmierci.

6. Gdy mi zaś przyjdzie przed Sędziego * Stawić się wielce straszliwego, * Bądźże mi, Józefie, przy sądzie, * Kiedy mnie sędzić Bóg zasiądzie, * Patronem.

j. Pieśni przygodne.

50. Boże, coś Polskę.

1. Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
2. Ty, któryś po tem tknięty jej u-pa-dkiem,

1. O-taczal bla-skiem po-tęgi i chwały,
2. Wspierał wal-czą-cych za naj-swiętszą spra-wę

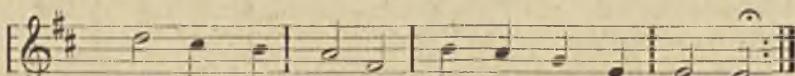
1. Coś ją o-sla-niał tar-czą Swej o-pie-ki
2. I chcąc świat ca-ły mieć jej mę-stwa świadkiem,

1. Od nieszczęść, któ-re po-gnę-bić ją mia-ły:
2. W nieszczęściach samych po-mna-żał jej sła-wę:

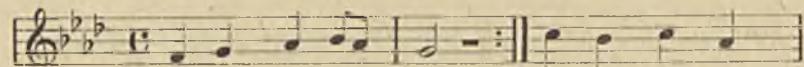

1. Przed Twe ot-ta-rze za-no-sim bla-ga-nie:
2. }

1. Oj-czy-znę wol-ną po-blo-go-sław, Pa-nie!
2. }

51. Boże, kocham Cię.

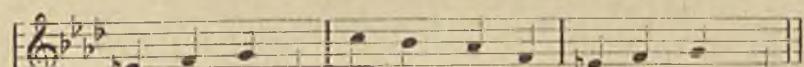
1. } Boże, ko-cham Cię! Ca-łym ser-cem
2. }

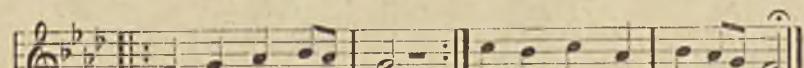
1. } ko-cham Cię! { Co na zie-mi jest two-rze-nia,
2. } Słońce, miesiąc, wszystkie gwiazdy,

1. Na mi-lości zmie-niam pie-nią, Niech Cię chwa-lą,
2. Rok, go-dzi-ny, mo-men-ta kaž-dy, Dzień i noc niech

1. wy-sla-wia-ją, A mnie do u-szu wo-la-ją:
2. Cie-bie chwałą, I mi-lością Twą za-pa-lą.

1. } Boże ko-cham Cię! Ca-łym sercem kocham Cię!

3. Boże, kocham Cię! * Co na ziemi się znajduje, * Co nad ziemią wylatuje, * I co w rzekach, w morzu pływa, * Niechaj pieśń tę ze mną śpiewa: * Boże kocham itd.

4. Boże, kocham Cię! * Ile trawek się rachuje, * Ile liścią się znajduje, * Tyle pragnę mieć języka, * Serce každym z nich wykrzyka: * Boże, kocham itd.

5. Boże, kocham Cię! * Dusza, ciało, wszystkie siły, * Cie-bie tylko ulubily * I co we mnie się znajduje, * Twą miłością się krępuje. * Boże, kocham itd.

6. Boże, kocham Cię! * Rozum, wolę, zmysły, chęci, * Sła-wę, honor i co nęci: * Z serca'ć wszystko to daruję, * Wiecznym prawem zapisuję: * Boże, kocham itd.

7. Boże, kocham Cię! * Wszystkie tchnienia i stąpienia, * To miłości Twej pragnienia: * Ilekroć mój puls uderza, * Twą miłością się wymierza, * Boże, kocham itd.

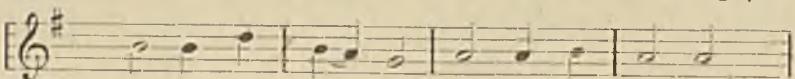
52. Boże, w dobroci.

1. Boże w dobroci nigdy nie-przebrany,
2. Ciebie czczę, pragnę i ważę samego,

1. Za-dnym ję-zy-kiem nie-wy-po-wie-dzia-ny,
2. Nad wszystkie do-bra, Tyś u ser-ca me-go,

1. Ty je-stęs go-dzien, Ty je-stęs go-dzien
2. Naj-wyż-sze do-bro, Naj-wyż-sze do-bro,

1. wsze-la-kiej mi-łości, Po-sza-no-wa-nia,
2. Tyś w największej ce-nie, Sam je-den u mnie,

1. po-sza-no-wa-nia, chwa-ły, u-czci-wo-ści.
2. sam je-den u mnie nad wszystko stwo-rze-nie.

3. Choćbyś mnie nigdy za grzechy, mój Panie, * Nie karą, przecież żałowałbym za nie; * A żałowałbym dla tego samego, * Żem Cię obraził, Pana tak dobrego.

4. Więc, o mój Boże, i teraz żałuję * Dlatego, że Cię nad wszystko miłoję, * I to u siebie statecznie stanowię, * Ze grzechów swoich nigdy nie ponowię.

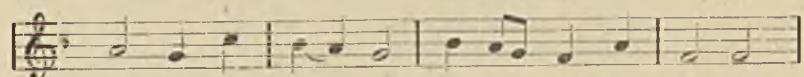
5. Mam mocną wolę spowiadać się szczerze, * I zawsze trzymać z Tobą to przymierze. * Co, gdy uczynię, spodziewam się Ciebie * Widzieć w radości i żyć z Tobą w niebie.

6. O Boże dobry, Boże litościwy, * Racz być mej duszy nędznej miłościwy; * Jakeś ją stworzył, pomóż do zbawienia, * Użycz Szej łaski, broń od potępienia.

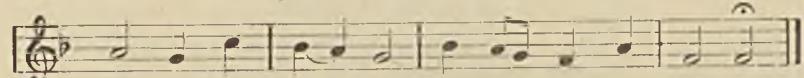
53. Do Ciebie, Panie.

1. Do Cie-bie, Pa-nie, po-kor-nie wo-ła-my,
2. Racz na nas wej-rzeć z nie-ba wy-so-kie-go,

1. Łzy wy-le-wa-jąc, ser-de-cznie wzdy-cham-y,
2. A racz po-cie-szyć czło-wie-ka grze-szne-go,

1. Łzy wy-le-wa-jąc, ser-de-cznie wzdy-cham-y.
2. A racz po-cie-szyć czło-wie-ka grze-szne-go.

3. Któregoś, Panie, zbytnio umiłował * I Krwi Najświętszej przelać nie żałował.

4. Acz miecz Twój srogi bardzo się rozszerzył, * By złości nasze srogością uśmierzył.

5. My nic nie dbamy, w złościach naszych trwamy. * Jednakże, Panie, ku Tobie wołamy.

6. Byś złości nasze łaskawie przebaczył, * A gniew Swój srogi pohamować raczył.

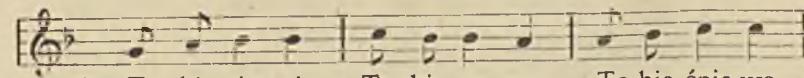
7. Użycz Szej łaski ku upamiętaniu, * Daj serce prawe ku Twemu wzywaniu.

8. Abyśmy zawsze w pobożności żyli, * Ciebie na wieki z Świętymi chwalili.

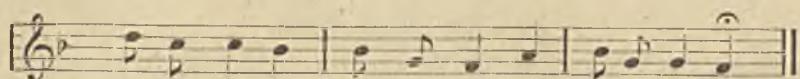
54. Kiedy ranne wstają zorze.

1. Kie-dy ran-ne wsta-ją zo-rze,
2. A czło-wiek, któ-ry bez mia-ry,

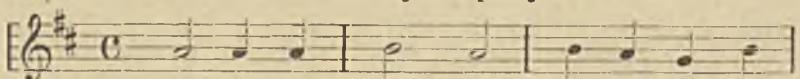

1. To-bie zie-mia, To-bie mo-rze, To-bie śpie-wa
2. Ob-sy-pa-ny Twy-mi da-ry, Coś go stwo-rzył

1. ży-wioł wszelki: Bądź po-chwa-lon, Bo-że wiel-ki!
2. i o-ca-lił, A cze-muż-by Cię nie chwa-lił?
3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam, * Wnet do Swego Pana wołam, * Do mego Boga na niebie, * I szukam Go koło siebie
4. Wielu snem śmierci upadli, * Co się wczoraj spać po-kładli, * My się jeszcze obudzili, * Byśmy Cię, Boże, chwalili.

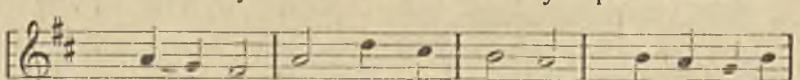
55. Kto się w opiekę.

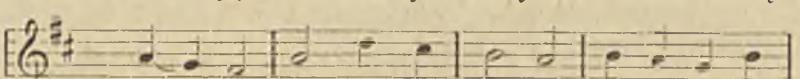
1. Kto się w o-pie-kę od-da Pa-nu
2. Cie-bie On z łó-wczych o-bie-ży wy-

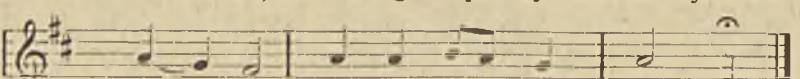
1. swe-mu, A ca-ły-m ser-cem szcze-rze u-fa
2. zu-je I w za-ra-źli-wym po-wie-trzu ra-

1. Je-mu, Śmie-le rzec mo-że: Mam o-broń-cę
2. tu-je, W cieniu Swych skrzy-del za-chowa cię

1. Bo-ga, Nie przyj-dzie na mnie ża-dna straszna
2. wie-cznie, Pod Je-go pió-ry u-le-żysz bez-

1. trwo-ga, ża-dna stra-szna trwo-ga.
2. pie-cznie, u-le-żysz bez-pie-cznie.

3. Stateczność Jego — tarcz i puklerz mocny * Za którymi stojąc, na żaden strach nocny, * Na żadną trwogę, ani dbaj na strzały, * Którymi sieje przygoda w dzień biały.

4. Stąd wedle ciebie tysiąc głów poleże * Miecz nieuchronny ciebie nie dosięże; * A ty zdumiały, oczyma swoimi * Niechybną pomstę ujrzyś nad grzesznymi.

5. Iżeś rzekł Panu: Tyś nadzieja moja, * Iż Bóg Najwyższy jest ucieczka twoja, * Nie padnie na cię żadna zła przygoda, * Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.

6. Aniołom Swoim każe cię pilnować, * Gdziekolwiek stąpisz, będą cię piastować * Na ręku nosić, abyś idąc drogą, * Na ostry kamień nie ugodził nogą.

7. Będziesz bezpiecznie po żmijach zjadliwych * I po padalcach deptać niecierpliwych; * Na lwa srogiego bez obrazy wsiedziesz * I na ogromnym smoku jeździć będziesz.

8. Słysz co Pan mówi: * Ten kto mnie miłuje, * A ze Mną sobie szczerze postępuje, * I Ja go także w każdą jego trwogę * I nie zapomnę i owszem wspomogę.

9. Głos jego u mnie nie będzie wzgardzony, * ja mu w przygodzie udzielę obrony; * Niech pewien będzie mimo ludzkiej złości * I lat sędziwych i mej życzliwości!

56. Święty Boże.

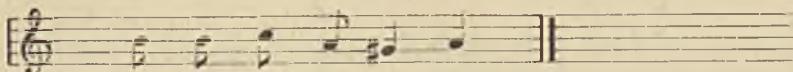
1. Święty Bo-że! Święty mo-eny! Święty a
5. Je-zu prze-puść! Je-zu wysłu-chaj!
6. Ma-ryjo u-proś! Maryjo u-bla-gaj!

1. Nie-śmier-tel-ny! Zmi-łuj się nad na-mi!

2. Od po-wie-trza, glo-du o-gnia i wo-jny:
3. Od na-glej i nie-spo-dzia-nej śmie-ri:
4. My grzeszni Cie-bie, Bo-ga, pro-si-my:
5. O Je-zu, Je-zu, Je-zu:
6. O Mary-jo, Mary-jo, Mat-ko Bo-ska:
7. Wszy-scy Świę-ci i Świę-te Bo-że:

2. Wy - baw, nas, Pa- nie!
3. Za - cho- waj nas, Pa- nie!
4. Wy- słu- chaj nas, Pa- nie!
5. Zmi- luj się nad na- mi!
6. Przy- czyń się za na- mi!
7. Módl- cie się za na- mi!

Boże, którego obraża występek, lecz przejednywa pokuta, wejrzyj miłościcie na uniżone ludu Swego prošby i odwróć od nas zagniewania Swego chłosty, które grzechami naszymi na siebie ściągamy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

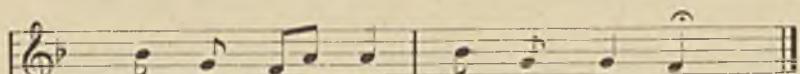
57. Wszystkie nasze dzienne sprawy.

1. Wszystkie na- sze dzen-ne spra-wy przyjm li- to- śnie,
2. Two- je o- czy o- bró- co- ne dzień i noc pa-

1. Bo- że pra- wy, A gdy bę- dziem za- sy- pia- li,
2. trzą w tą stronę, Gdzie nie- do- lę- żność czło- wie- ka

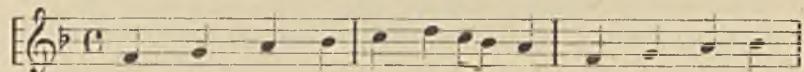

1. Niech Cię na- wet sen nasz chwa- li.
2. Two- je- go ra- tun- ku cze- ka.

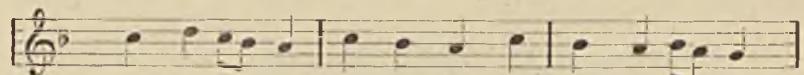
3. Odwracaj nocne przygody, * Od wszelakiej broń nas szkody, * Miej nas wiecznie w Swojej pieczy, * Stróżu i Sędzio człowieczy.

k. Pieśni za zmarłych.

58. Jezu, w ogrójcu mdlejący.

1. Je - zu w o- grój- cu mdle- ją- cy, Krwa-wy pot wy-
2. Przez Swój pot, o Je- zu dro- gi, Wy- zwól du- sze

1. le- wa- ją- cy, Du-sze w czyścu o- mdle- wa- ją,
2. z mę- ki sro- giej; Nie- chaj Two- jej Krwi stru-mie-nie

1. Twej o- chło- dy wy- glą- da- ją,
2. Czyść- ca zga- szą im pło- mie- nie. | O Je- zu!

3. Przez Twe, Jezu biczowanie * Duszom w czyścu skrókaranie, * Niech z rózg Twoją Krwią zbroczonych, * Spłyń kropple na strapionych, * O Jezu!

4. Królu w cierniowej koronie, * Przez ukłute Swoje skronie * Wyrwij z czyśca do korony, * Tych, co żebrzą Twej obrony, * O Jezu!

5. Krzyż okrutny dźwigający, * Po trzykroć upadający, * Przez ten ciężar krzyża Swego, * Wyzwól z ognia czystego, * O Jezu!

6. Jezu, z sukien obnażony * I na krzyżu rozcięgniony, * Dusze z czyśca wyglądają, * Ręce k'Tobie wyciągają, * O Jezu!

7. Jezu, z krzyżem podniesiony, * Między łotry policzony, * Policz dusze między święte, * Przez Swoje bólne niepojęte, * O Jezu!

8. Niechaj z boku przebitego, * Z Serca Twego zranionego * Spłyną do czyścę strumienie * Na dusz wiernych ochłodzenie, * O Jezu!

9. Jezu, do grobu złożony, * Maścią drogą namaszczony, * Wypuść dusze te z więzienia, * Niech dostąpią już zbawienia, * O Jezu!

10. Przez Swą, Chryste, srogą mękę * Podaj duszom w czyścę ręke, * Wyciągnij je do swobody, * Policz między świętych trzody, * O Jezu!

11. Wrowadź do rajskiej wieczności, * Do niebieskiej szczęśliwości, * Tam gdzie świętai pieśń śpiewają, * Trójce Święta wychwalają, * O Jezu!

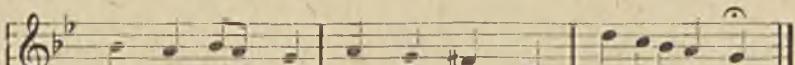
59. Przez czyścęowe upalenia.

1. Przez czy- śco- we u- pa- le- nia, Któ- rzy znoszą
2. Tyś jest źró- dło, grze- ch czyszczące, wszystkim zdrowie

1. mąk cierpie- nia. Łzy le- jąc bez po- cie- sze- nia,
2. przy- no- szą- ce, Po- si- laj u- mie- ra- ją- ce,

1. Ze- brzą Twe- go u- ża- le- nia: } O Ma- ry- ja.
2. Ra- tuj mę- ki po- no- szą- ce: }

3. K'Tobie ręce wyciągają; * W Tobie ufność pokładają; * Niech twarz macierzyńską znają, * Niechaj niebo przez Cię mają, * O Maryja!

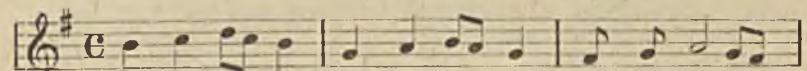
4. Tyś do nieba klucz zrądzony, * Wie to więzień utrapiony; * Pragnie przez Cię być puszczyony * Z bram więzienia w nieba strony, * O Maryja!

5. Sprawiedliwych oświecenie, * A dusz grzesznych podźwignienie, * Niech przez Twoje przyczynienie * Gasną czyścęowe płomienie, * O Maryja!

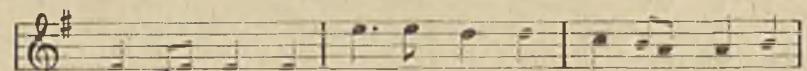
6. Twe zasługi, Twe przyczyny, * Popłaciwszy grzechów winy, * Niech wprowadzą ludzkie syny * Z mąk do niebieskiej krainy, * O Maryja!

60. Polskie „Te Deum“ I.

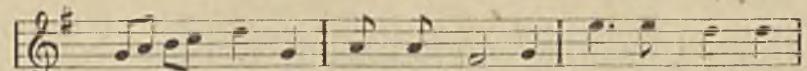
F. Nowowiejski, słowa: Ks. Karyłowski.

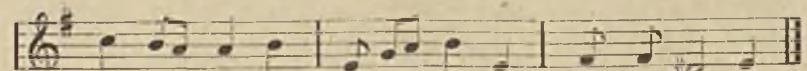
1. Cie bie Bo ga wy- sla- wia- my To- bie Pa- nu
2. To bie wszyscy A- nio- lo- wie, To- bie mo- ce
3. Świę- ty, Świę- ty, nad Świę- ty- mi, Bóg Za- stę- pów,

1. wie- czna chwa- ła, Cie- bie Oj- ca nie- bios bra- my,
2. i nie- bio- sy, Che- ru- bin, Se- ra- fi- no- wie
3. Król ła- ska- wy, Peł- ne nie- bo z kręgiem zie- mi

1. Cie- bie zie- mia wiel- bi ca- ła! Cie- bie Oj- ca
2. Ślą wie- czy- stej pie- śni glo- sy! Che- ru- bin, Se-
3. Ma- je- sta- tu Two- jej sła- wy! Peł- ne nie- bo

1. nie- bios bra- my, Cie- bie zie- mia wiel- bi ca- ła!
2. ra- fi- no- wie Ślą wie- czy- stej pie- śni glo- sy!
3. z kręgiem zie- mi Ma- je- sta- tu Two- jej sła- wy!

4. Tobie Apostołów rześza, * Chór Proroków pełen chwały. * Tobie hołdy nieść pospiesza, * Męczenników orszak biały.

5. Ciebie poprzez okrąg ziemi, * Z głębi serca, ile zdola, * Głosy ludów zgodzonymi, * Wielbi świętą pieśń Kościoła.

6. Niezmierzonej Ojca chwały, * Syna, słowo wiekuiste, * Z Duchem, wszechświat wielbi cały: * Królem chwały, Tyś, o Chryste!

7. Tyś Rodzica Syn, z wiek wieka, * Byś świat zbawił Swoim zgonem, * Przyoblókszy się w człowiek, * Nie wzgarzdziłeś Panny łonem.

8. Tyś pokruszył śmierci wrota, * Starł jej oścień w męki dobie * I rajskiego Kraj żywota * Otworzyleś wiernym Tobie.

9. Po prawicy siedzisz Boga, * W chwale Ojca, Syn Jedyyny, * Lecz gdy zabrzmi trąba sroga, * Przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.

10. Prosim, słudzy łask niegodni, * zmyj grzech, co nam serca plami, * Gdyś odkupił nas od zbrodni * Drogiej Twojej Krwi strugami.

11. Ze świętymi w blaskach mocy, * Wiecznej chwały zlej nam zdroje, * Zbaw, o Panie, lud sierocy, * Błogosław dziedzictwo Twoje!

12. Rządź je, broń po wszystkie lata, * Prowadź w niebios błogie bramy, * My, w dzień każdy, Zbawco świata, * Imię Twoje wysławiamy.

13. Po wiek wieków nie ustanie * Pieśń, co ślawi Twoje czyny, * O, w dniu owym racz nas, Panie, * Od wszelakiej ustrzec winy.

14. Zjaw Świątość w życiu całym * Tym, co żebrzą Twej opieki, * W Tobie, Panie, zaufałem, * nie zawstydzę się na wieki.

61. Polskie „Te Deum“ II.

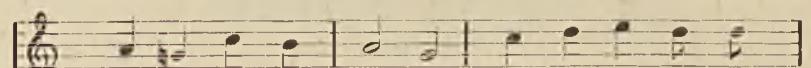
Ks. W. Gieburowski.

1. Cie- bie, Bo že chwa- li- my, Cie- bie u- wiel-
2. Cie- bie wszyskie A- nio- ly Pa- nem swym być
3. Świę- ty Bóg! Świę-ty! Świę-ty! W nie- bie kró- lu-

1. bia- my. Cie- bie Pa- na nad Pa- ny
2. zna- ją. To- bie nie- bios mo- car- stwa
3. ja- cy, Pan Za- stę- pów woj- ska- mi

1. Z ser- ca wy- zna- wa- my. Cie- bie Oj- cze przed-
2. Bo- ską cześć od- da- ją. Che- ru- bin, Se- ra-
3. Du-chów włà- da- ja- cy! Wspa- nia- lo ści Twej

1. wie- czny, wiel- bi zie- mia ca- ťa.
2. fi- ny chwa- lę czy- nią To- bie,
3. chwa- ly peł- ne ca- ťe nie- ba.

1. To- bie cześć, po- klon, dzię- ki, To- bie wie- czna
2. Nie- mil- kną- cym od- glo- sem, wy- krzy- ku- jąc
3. Wszystek świat nie o- gar- nie Cie- bie tak, jak

1. chwa- la, To- bie wie- czna chwa- la.
2. so- bie, wy- krzy- ku- jąc so- bie.
3. trze- ba, Cie- bie tak, jak trze- ba.

4. Racz Swój lud zbawić, Panie, racz nam błogosławić! *
Racz nas, Twoje dziedzictwo, w wiecznej chwale stawić! *
Ty sam nami zarządzaj podług woli Twojej, * Spraw, niech
Tobie służymy, tak jako przystoi.

5. Niech Ci wszyscy, o Boże, z serc błogosławimy, * Nie-
chaj tu i w wieczności Imię Twe chwalimy, * Racz nas, Panie,
od grzechu chronić dnia każdego, * I racz nam nie odmawiać
miłosierdzia Swego!

6. Zmiłuj się nad nami, zmiłuj dobry Panie, * Pokaż
nam Twoją dobroć, Twoje zmiłowanie, * Tylko w Tobie sa-
memu ufność pokładamy, * Nie zginimy na wieki, bo w To-
bie ufamy.

◆◆◆◆◆

CZĘŚĆ DRUGA

C z e s c e d r u g a
N a b o ż e n s t w a
z a z m a r l y c h

II. NABOŻEŃSTWA ZA ZMARŁYCH

1.

OBRZĘDY POGRZEBOWE

a. Wprowadzenie zwłok do kościoła

Kapłan ubrany w komżę i stulę (oraz kapę) koloru czarnego przychodzi do domu zmarłego, poprzedzany ministrantami niosącymi krzyż i wodę święconą. Po pokropieniu zwłok wodą święconą kapłan mówi:

Ant. Si iniuitátes.

Psalm 120.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecationis meæ.

Si iniuitátes observáveris Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniuitátibus ejus.

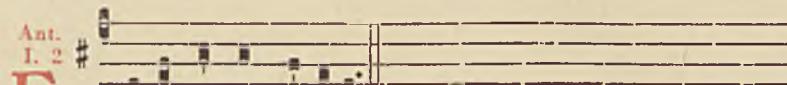
Réquiem ætéram * dona ei, Dómine. (1)

Et lux perpétua * lúceat ei.

(1) Przy pogrzebie kilku zmarłych używa się liczby mnogiej zamiast pojedynczej we wszystkich zakończeniach psalmów, wersetach i mówitwach, za wyjątkiem oracji **Non intres**.

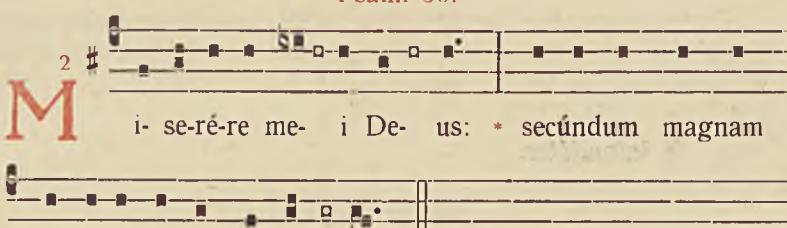
Ant. Si iniqüitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Gdy pochód pogrzebowy rusza, intonuje celebrans antyfonę:

Exultabunt Dómino. Kantorzy rozpoczynają:

Psalm 50.

mi-se-ri-córdi-am tu-am.

2. Et secúndum multitudinem miserationum tuarum. * dele iniqüitátem meam,

3. Amplius lava me ab iniqüitate mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniqüitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniqüitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit me *mater mea*.

7. Ecce enim veritátem dilexisti: * incérta et occúlta sapiéntia tuæ manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gáudium et lètitiam: * et exsultabunt ossa humiliáta.

10. Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniqüitátes meas dele.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

13. Redde mihi lètitiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Libera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit língua mea justitiá tuam.

16. Dómíne lábia mea aperies: * et os meum annuntiábit laudiem tuam.

17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedísssem útique: * holocaustis non delectáberis.

18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum et humiliátum Deus non despíces.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut edificentur muri Jerúsalem.

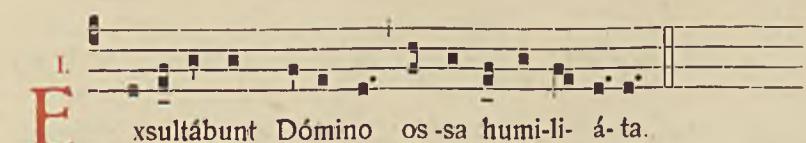
20. Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta: * tunc impónent super altare tuum vitulos.

21. Réquiem æternam * dona eis Dómine.

22. Et lux perpétua * lúcet eis.

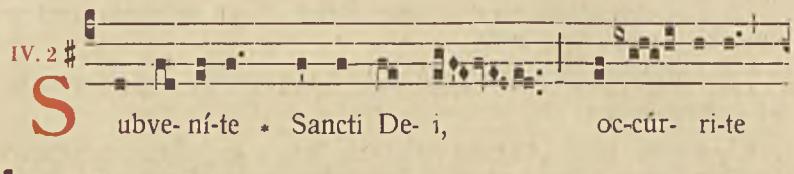
Po ukończeniu psalmu 50 dodać można zależnie od dłu-
gości drogi psalm gradualny. Ad Dóminum cum tribularer,
lub inny z oficjum żałobnego. Pod koniec każdego psalmu
śpiewa się Réquiem æternam dona ei Dómine etc.

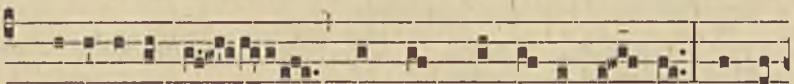
Przy wejściu do kościoła powtarza się antyfonę:

Exultabunt Dómino os-sa humili-á-ta.

Po wejściu do kościoła śpiewa się następujące responsum:

IV. 2

Subve-ní-te * Sancti De-i, oc-cúr-ri-te
 Ange-li Dómi-ni: * Sucipi-éntes ánimam e-jus:
 † Of-feréntes e-am in conspé-ctu Al-tíssi-mi.

 ¶ Suscípi-at te Christus, qui vo-ca-vit te: et in
 sinum Abrahæ Ange-li dedú-cant te. * Suscipi-
 éntes ánimam e-jus: † Of-feréntes e-am in con-
 spé-ctu Al-tíssi-mi. ¶ Réqui-em ætérnam

dona e-i Dómi-ne: et lux perpé-tu-a lú ce-at
 e-i. † Of-feréntes e-am in conspé-ctu Al-
 tíssi-mi.

Po ustawnieniu trumny w środku kościoła i po zapaleniu świec dokola katafalku, rozpoczyna się oficjum żałobne: invitatorium, trzy nokturny i laudes, jak niżej podano: Antyfony śpiewać należy w rycie zdwojonym.

Pod koniec oficjum, po antyfonie do kantyu Benedictus, Ego sum resurréctio, (lub po odśpiewaniu nokturnów, jeżeli laudes się opuszcza), celebrans mówi (lub śpiewa, jak poniżej)

Pater noster, po oichu

- ¶ Et ne nos indúcas in tentatióne.
- R. Sed líbera nos a malo
- ¶ A porta ínferi.
- R. Erue Dómine ánimam ejus.
- ¶ Requiéscat in pace.
- R. Amen.
- ¶ Dómine exáudi oratióne meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- ¶ Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo

Orémus.

Absolve, quæsumus Dómine, animam fámuli tui N. (fámulé tuæ N.) ab omni vínculo delictórum: † ut in resurrectionis glória * inter Sanctos et élertos tuos resuscitátus (resuscitáta) respíret. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula sǽculórum.

R. Amen. ⁽¹⁾

Można odmówić także inną modlitwę odpowiednią, zob. str. 349. W czasie laudes kapłan wraz z asystą przygotowuje się do celebrowania uroczystej Mszy św. żałobnej wedle formularza II (in die obitus vel depositionis).

b. Absolucja.

Po mszy św. kapłan ubiera się w kapę koloru czarnego. Ministrant z krzyżem staje u wezgłowia trumny między dwoma akolitami, trzymającymi płonące świece.

Celebrans z asystą staje naprzeciw krzyża u podnóża trumny i śpiewa w tonie ferialnym następującą modlitwę, niczego w niej (ni co do liczby, ni co do rodzaju) nie zmieniając, chociażby dotyczyła kilku zmarłych lub niewiasty:

Non intres in judicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus apud te justificabitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judicális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiánæ comméndat: sed grátia tua illi succurrénte, mereáter evadere judicium ultiónis, qui dum víveret, insigñitus est signáculo sanctæ Trinitatis. Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

⁽¹⁾ O ile modlitwę tę odmawia się bezpośrednio przed egzekwiami, przed mszą lub absolucją, nie mówi się wersetów *Requiem aetérnam* i *Requiescat*.

Wszystkie modlitwy przy egzekwiach i w oficjum żałobnym śpiewa się w tonie ferialnym, to znaczy recytuje na jednym tonie, lub tonem ferialnym „ad libitum”.

Dłuższej konkluzji oracyjnej używa się tylko we mszy i w oficjum, poza tym konkluzja jest zawsze krótka.

Następnie kantorzy intonują responsoriun.

Resp.
I. 2 ♫

Li-be-ra-me, Dó-mi-ne, * de morte æter-na
in di-e il-la tremén-da, * Quando cœ-li mo-
vendi sunt et ter-ra: * Dum vē-ne-ris
ju-di-cá-re sæ-culum per i-gnem. ♪ Tremens
factus sum e-go, et tí-me-o, dum discússi-o vénérít
at-que ventú-ra i-ra. * Quando cœli mo-vendi sunt
et ter-ra. ♪ Di-es il-la, di-es i-ræ, ca-lami-tá-tis

et mi-sé-ri- æ, di-es magna et a-má-ra val-de. †
 Dum vé-ne- ris ju-di-cá-re sæ-culum
 per i-gnem. ♀ Réquiem aëternam dona e-is Dó-
 mi-ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at e-is.

Powtarza się Líbera me, aż do Tremens.

W czasie powtórki powyższego responsorium celebrans, nakłada kadzidło do kadzielnicy. Po ukończeniu responsorium, śpiewa kantor wraz z pierwszym chórem:

Ký-ri-e e- lé- i-son. Drugi chór odpowiada: Christe e- lé- i-son.

Wszyscy śpiewają:

Następnie celebrans śpiewa:
 Ký-ri-e e- lé- i-son. Pater noster

Wszyscy odmawiają modlitwę po cichu. Celebrans zaś skrapia trumnę i okadza ją. Po czym śpiewa:

Et ne nos inducas in tenta-ti- ónem. R. Sed li-be-ra nos
 a malo. ♀ A porta in-fe-ri. R. E-ru-e Dómine á-nimam
 e-jus. ♀ Requi- éscat in pace. R. Amen. ♀ Dómine exáu-
 di o- ra-ti- ónem meam. R. Et clamor meus ad te véni-at
 Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: te súp-
 plices exorámus pro ánima fámuli tui (fámulæ tuæ
 N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussisti, † ut non tra-
 das eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed jú-
 beas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradisi per-
 dúc; * ut quia in te sperávit et crédidit, non poénas inférní su-
 stíneat, sed gáudia aëterna possideat. Per Christum Dóminum
 nostrum. R. Amen.

Jeżeli zmarły był kapłanem, mówi się w modlitwie pro
 anima fámuli Tui N. sacerdótis, quam etc

c. Eksportacja zwłok na cmentarz.

Następuje eksportacja zwłok na cmentarz. Przy wynoszeniu trumny z kościoła śpiewa się następującą antyfonę:

VII. 2 b

In pa-ra-dísum * de-dúcant te An-ge-li: in tu-o ad-
véntu su-sci-piant te Mártires, et perdu-cant te in ci-vi-
tatem sanctam Je-rú-salem. Chorus An-ge-lórum te sus-
ci-pi-at, et cum Lá-zA-ro quondam páupe-re æ-ter-
nam há-be-as réquiem.

Poświęcenie grobu.

O ile grób nie jest poświęcony, odmawia kapłan następującą modlitwę.

Orémus.

Deus, cuius miseratione ánimæ fidélium requiescunt, hunc túmulum benedicere dignare eique Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum quarúmq; cōrpora hic sepeliuntur, áimas eórum ab ómnibus absolve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine lătentur. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Jeżeli grób jest dla jednego tylko zmarłego przeznaczony, mówi się et cujus corpus hic sepelitur, ánimam ejus... lătentur.

Po modlitwie skrapia kapłan wodą poświęconą i okadza trumnę oraz grób.

Następnie kapłan śpiewa antyfonę:

II. b

Ego sum.

Kantyk Zachariasza.

Be-ne-dictus Dóminus Deus Is-ra-el: qui a vi-si-tá-
vit, et fe-cit redempti-ónem plebis su-æ.

Wszystkie wiersze rozpoczynają się tak, jak pierwszy z initium za wyjątkiem dwóch ostatnich krótkich wierszy Réquiem, i Et lux perpetua, które rozpoczynają się bezpośrednio od dominanty.

2. Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pueri sui.
3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt prophetárum ejus.
4. Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.
5. Ad faciéndam misericordiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.
6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * daturum se nobis:

7. Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviāmus illi:

8. In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris:

9. Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: * praebis enim ante faciem Domini, parare vias ejus:

10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, * in remissionem peccatorum eorum.

11. Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto:

12. Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

13. Requiem aeternam * dona ei Domine.

14. Et lux perpetua * luceat ei.

Powtarza się antyfonę:

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me,
eti- am si mortu-us fu- e-rit, vi-vet: et omnis, qui vi-vit
et credit in me, non mori- e-tur in ae-ternum.

Kapłan śpiewa

Chór podejmuje:

Ky- ri- e e- le- i-son. **C**hriste e- le- i-son.

Kapłan:

Ky- ri- e e- le- i-son. Pater noster.

Następuje pokłopienie zwłok.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

R. Erue Domine animam ejus.

V. Requiescat in pace.

R. Amen.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Oramus.

Fac, quæsumus Domine, hanc cum servo tuo defuncto (famula tua defuncta) misericordiam, ut factorum suorum in peccatis non recipiat vicem, qui (quæ) tuam in votis tenuit voluntatem: † ut sicut hic eum (eam) vera fides junxit fidelium turmis; * ita illic eum (eam) tua miseratione societ angelicis choris. Per Christum Dominum nostrum. **R**. Amen.

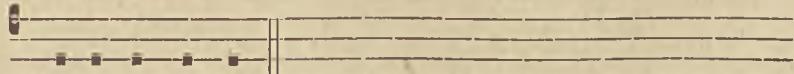
Kreśląc znak krzyża nad trumną, kapłan śpiewa:

V. Requiem aeternam dona ei, Domine.

R. Et lux perpetua luceat ei.

V. Requiescat in pace. **R**. Amen.

V. Anima e- jus . . . (na jednym tonie).

V. Anima ejus, et animæ omnium fidelium defunctorum,
per misericordiam Dei requiescant in pace.

R Amen.

Kapłan, posypując trumnę trzykrotnie ziemią, mówi:

De terra formasti me, Dómine, et carne induisti me: resuscita me in novissimo die, Redémptor meus, Dómine.

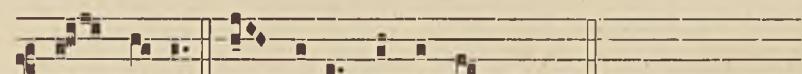
Podczas spuszczania trumny do grobu śpiewa się:

Ant.
V. 2 #

Salve Regina, mater misericordiae, vita,
dulcedo et spes nostra salve. Ad te clamamus, exsu-
les filii Hevae, Ad te suspiramus, gementes et
flementes in hac lacrymarum valle. Eja ergo advocata
nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos
converte. Et Iesum, benedictum fructum ventris tui,

nobis post hoc ex-sí-li-um ost-en-de. O clemens,

o pi-a, o dulcis Virgo Ma-ri-a.

Na zakończenie kapłan intonuje: Witaj Królowo.

Jeżeli po pogrzebie procesja wraca do kościoła, wtedy w drodze powrotnej recytuje się bez śpiewu antyfony Si iniquitates i psalm De profundis, jak wyżej na str. 325. Ostatnie wiersze Réquiem aeternam etc. mówi się w liczbie mnogiej.

Jeżeli z przyczyn uzasadnionych, np. dla braku czasu, lub dla naglącej konieczności odprawienia innych pogrzebów, oficjum żałobnego o trzech nokturnach i laudes odmówić nie można, wtedy należy, po ustawnieniu w kościele trumny ze zwłokami, odmówić przynajmniej pierwszy nokturn oraz laudes, a nawet, jeśli taki zwyczaj się utrwały, pierwszy nokturn bez laudes, rozpoczynając od inwitorium Regem, cui omnia vivunt, Venite adorémus. Dalsze ceremonie po oficjum i po mszy odprawia się w sposób podany wyżej.

Gdyby brak czasu, lub inna ważna przyczyna tak nagliła, że nawet odmówienie jednego nokturnu oraz laudes nie byłoby możliwym, wtedy należy nie opuszczać innych podanych modlitw, chyba że istnieje uprawniony zwyczaj odbywania obrzędów pogrzebowych w sposób poniżej podany.

Dodatek:

Obrzęd pogrzebowy — skrócony.

Skoro wniesiono trumnę ze zwłokami do kościoła, odmawia kapłan następującą modlitwę (bez jakichkolwiek co do liczby wzgl. co do rodzaju zmian).

Non intres str. 330.

Następnie kapłan odmawia lub śpiewa responsum Li-
bera...

Po czym mówi:

Pater noster, po cichu

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. A porta inferi.

Erue, Dómine, animam ejus (*vel* animas eorum, *vel* animas eárum).

V. Requiescat (*vel* Requiescant) in pace.

Amen.

V. Dómine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempiterne Dues, qui húmano cörpori animam inspirare dignátus es: dum, te jubénte, pulvis redit in púlverem, tu imáginem tuam eidem cörpori, virtute resurrectio-
nis tuæ reddéndam cum Sanctis et Electis tuis æternis sédibus
præcipias sociari. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Kapłan skrapia teraz trumnę wodą świętą i posypuje ją ziemią mówiąc:

De terra formasti me, Dómine, et carne induísti me: resu-
scita me in novissimo die, Redémptor meus, Dómine.

W końcu odmawia się, lub śpiewa antyfonę:

Salve Regina... (Witaj Królowo).

2.

OFICJUM ZA ZMARŁYCH.

(Officium defunctorum)

Antyfony śpiewać należy w rycie zdwojonym (duplex) w samym dniu pogrzebu, w dniu następnym po otrzymaniu wiadomości o śmierci, w dniu trzecim, siódmym, trzydziestym po śmierci, w rocznicę śmierci (w szerszym tego określenia znaczeniu), lub, ilekroć odprawia się uroczyste oficjum. Psalmy kończą się wierszami Réquiem æternam * dona eis Dómine, Et lux perpetua * luceat eis: także wtedy, gdy oficjum odmawia się tylko za jednego zmarłego. Psalmy rozpoczynają się zawsze w sposób podany niżej, chociażby nie śpiewano całych antyfon.

a. Nieszpory.

Ilekroć nieszpory nie następują bezpośrednio po przeniesieniu zwłok do kościoła i po responsum Subveníte, lub po odnośnym oficjum dnia, odmawia się przed ich rozpoczęciem po cichu Pater i Ave; w przeciwnym razie rozpoczynają się bezpośrednio antyfoną.

I. Ant.
III. b 2#

P la-cébo Dómino * in re-gi- ó- ne vi- vórum.

Psalm 114

1. Di- lé- xi, quoniam exáu-di- et Dóminus * vocem o-ra-ti-
6-nis me- æ.

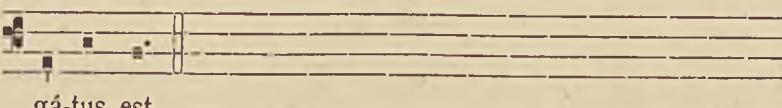
2. Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.
3. Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inferni invenérunt me.
4. Tribulatiōnem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.
5. O Dómine líbera ániam meam: † misericors Dóminus, et justus, * et Deus noster miserétur.
6. Custodiens párculos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.
7. Convertere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
8. Quia erípuit ániam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.
9. Placébo Dómino * in regióne vivórum.
10. Réquiem atérnam * dona eis Dómine.
11. Et lux perpétua * lúceat eis.

Placébo Dómino * in re-gi ó-ne vi-vórum.

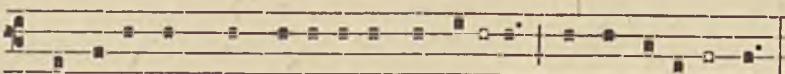

He u me! * qui a in-co-látus me-us pro-

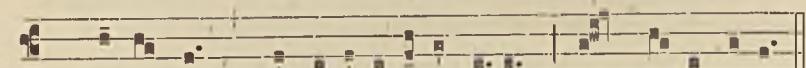
lon-

Psalm 119.

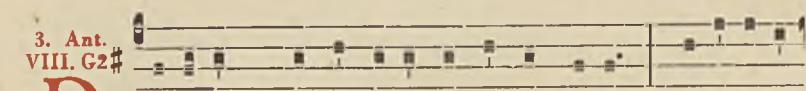

1. Ad Dóminum cum tribulárer clamá- vi: * et ex- au-dí- vit me.

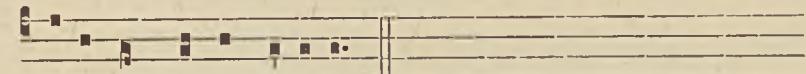
2. Dómine líbera ániam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.
3. Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad lingua dolósam?
4. Sagíttae poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
5. Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.
6. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacificus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
7. Réquiem atérnam * dona eis Dómine.
8. Et lux perpétua * lúceat eis.

He u me! * qui a incolátus meus pro-longátus est.

Dóminus * custódit te ab omni malo: custódiat

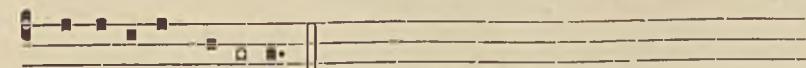

ánimam tu-am Dóminus.

Psalm 120.

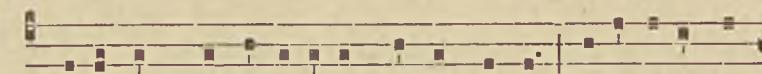

1. Le- vá- vi óculos me-os in mon- tes * un-de vé-ni- et

au-xí-li-um mi- hi.

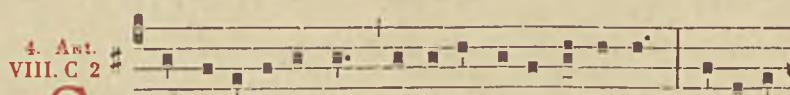
2. Auxilium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.
3. Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.
4. Ecce non dormitábit neque dòrmiet, * qui custódit Israel.
5. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
6. Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.
7. Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
8. Dóminus custódiat introitum tuum et exitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in séculum.
9. Réquiem æternam * dona eis Dómine.
10. Et lux perpétua * luceat eis.

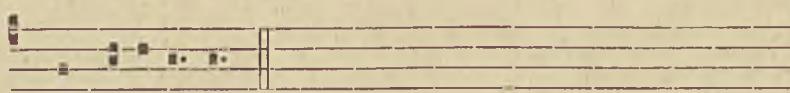
Dóminus * custódit te ab omni malo: * custódia-at á-

nimam tu-am Dóminus.

Si i-ni-quitátes * observáveris Dómine: Dómine,

quis sustinébit?

Psalm 129.

1. De profúndis clamá-vi ad te Dómine: * Dómine exáudi
voce me- am.

2. Fiant aures tuæ intendéntes * in voce in deprecatiónis meæ
3. Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine, quis
sustinébit.

4. Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam
sustinui te Dómine.

5. Sustinuit áнима mea in verbo ejus: * sperávit áni-
ma mea in Dómino.

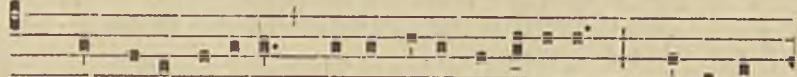
6. A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel
in Dómino.

7. Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud
eum redemptio.

8. Et ipse redimet Israel * ex omnibus iniquitatibus ejus.

9. Réquiem æternam * dona eis Dómine.

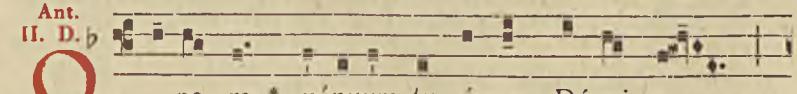
10. Et lux perpétua * luceat eis.

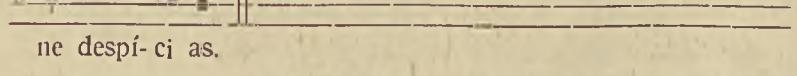
Si i-ni-quitátes * observáveris Dómine: Dómine,

quis sustinébit?

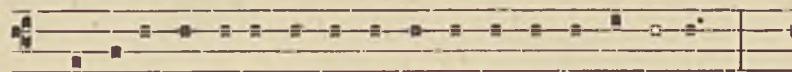

O-pe-ra * mánuum tu- árum, Dó-mi-ne,

ne despí-ci as.

Psalm 137.

1. Con-fi- té-bor ti-bi Dó-mi-ne in to- to corde me- o:

quóni-am audísti verba o-ris me- i.

2. In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

3. Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

4. In quacúmque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútē.

5. Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

6. Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

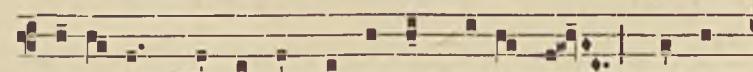
7. Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognoscit.

8. Si ambulávero in médio tribulationis, vivificábis me: † et super iram inimicórum méorum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

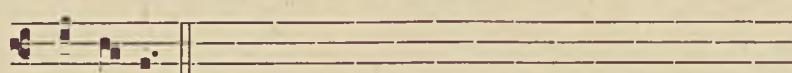
9. Dóminus retríbuet pro me: † Dómine misericórdia tua in sǽculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

10. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

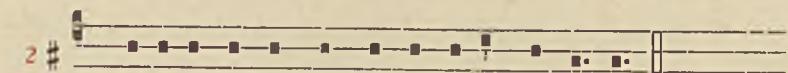
11. Et lux perpéta * luceat eis.

O-pe-ra * mánu- um tu- á-rum, Dómi- ne, ne de-

spi-ci- as.

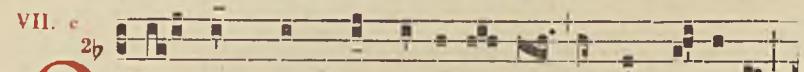

¶. Audí- vi vocem de cœ- lo di-céntem mi- hi.

¶. Be- á- ti mórtu- i, qui in Dómino mo-ri- úntur.

Magnificat, Antiphona.

O - mne * quod dat mi-hi Pa- ter, ad me vé-ni- et

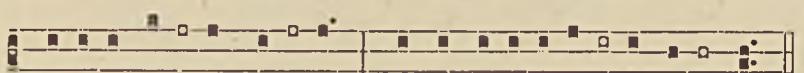

et e-um, qui ve- nit ad me, non e- jí- ci-am foras.

Kantyk Matki Bożej.

M a- gní- fi-cat * á-nima me- a Dóminum. 2. Et ex-

sultávit spíritus me- us * in De- o salutá- ri me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

4. Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum no- men ejus.

5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timen- tibus eum.

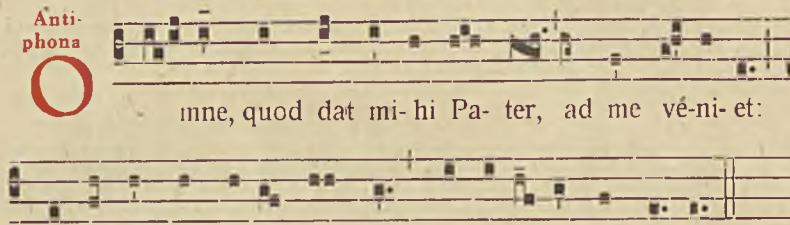
6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

7. Depósuit poténtes de sede: * et exaltávit húmiles.

8. Esuriéntes implévit bonis * et dívites dimísit inánes.

9. Suscepit Israel puerum suum, * recordatus misericordiae suae.
 10. Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini ejus in saecula.
 11. Réquiem æternam: * dona eis Dómine.
 12. Et lux perpetua * luceat eis.

Antiphona

mne, quod dat mihi Pa-ter, ad me véni- et:

et e-um, qui ve-nit ad me, non e-ji-ci-am fo-ras.

Modlitwy niżej podane należy odmówić klęcząc; podobnie także na laudes.

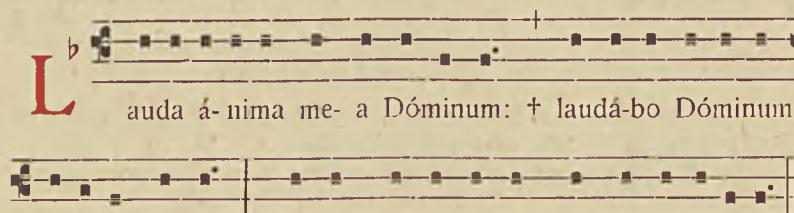
Pater noster, po cichu

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalmu Lauda anima mea nie mówi się w dniu zgonu lub pogrzebu zmarłego, ani wtedy, gdy oficjum odmawia się w trybie „duplex“.

Psalm 145.

in ví-ta me- a: * psallam De-o me-o quámdi- u fü-e-ro.

2. Nolite confidere in principibus: * in filiis hominum, in quibus non est salus.

3. Exibit spíritus ejus, et revertetur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitationes eórum.

4. Beatus cuius Deus Jacob adjutor ejus, † spes ejus in Dómino Deo ipsius: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
 5. Qui custodit veritatem in saeculum, † facit iudicium injuriam patientibus: * dat escam esuriéntibus.
 6. Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat caecos.
 7. Dóminus érigit elisos, * Dóminus dilit justos.
 8. Dóminus custodit advenas, † pupillum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispérdet.
 9. Regnabit Dóminus in saecula, Deus tuus Sion, * in generationem et generationem.
 10. Réquiem æternam * dona eis Dómine.
 11. Et lux perpetua * luceat eis.

Następnie

- V. A porta íferi.
 R. Erue Dómine animam ejus (ánimas eórum).
 V. Requiéscat in pace (Requiescant in pace).
 R. Amen.
 V. Dómine exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te véniat.
 R. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Następuje odpowiednia modlitwa z pośród niżej podanych, potem Réquiem æternam itd.

W dzień pogrzebu zmarłego.
 (In die depositionis defuncti.)

Oratio.

Absolve, quæsumus, Dómine, animam famuli tui **N**, ut defunctus saeculo tibi vivat: * et quæ per fragilitatem carnis humana conversatiōne commisit, * tu vénia misericordissimæ pietatis absterge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filiū tuum: * qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, * per ómnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

Przy pogrzebie niewiasty mówi się: animam famulæ tuae **N**, ut defuncta.

albo:

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te suppli-ces exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti: † ut non tradas eam in manus inimici, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut quia in te sperávit et crédit, non pœnas inféni sustíneat, sed gáudia ætéerna possídeat. Per Dóminum nostrum.

W 3, 7 i 30 dzień pogrzebu.

Quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cuius depositionis diem tértium (vel séptimum, vel trigesimum) commemorámus, † Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignérís consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

W rocznicę.

Deus indulgentiarum Dómine: † da animæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animabus famulórum famularumque tuárum), cuius (quorum) anniversárium depositionis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quietis beatitudinem et lumen claritatem. Per Dóminum nostrum.

Za zmarłego Papieża.

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffabili tua dispositióne connumerári voluísti; † præsta, quæsumus; ut qui unigénius Fílli tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Za zmarłego biskupa.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitatē vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Przy pogrzebie kilku zmarłych używa się liczby mnogiej.

W modlitwie za zmarłego biskupa - kardynała mówi się: fámulum tuum N. Episcopum Cardinalem pontificáli fecisti dignitatē.

Za kapłana-kardynała (biskupa) fámulum tuum N. Presbyterum Cardinalem pontificáli fecisti.

Za kapłana (diakona) kardynała (nie biskupa): fámulum tuum N. Presbyterum Diaconum Cardinalem sacerdotáli fecisti.

Natomiast w modlitwie za diakona-kardynała, który nie miał święceń kapłańskich, mówi się w modlitwie Inclína Dómine, podanej niżej, słowa następujące: ut ánimam fámuli tui N. Diaconi Cardinalis, quam de hoc sǽculo, etc.

Za zmarłego kapłana.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. sacerdotáli fecisti dignitatē vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

albo:

Præsta, quæsumus, Dómine: † ut ánimam fámuli tui N. Sacerdotis, quem in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, * in cœlesti sede gloriósa semper exsultet. Per Dóminum nostrum.

Za jednego zmarłego (mężczyznę):

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam supplices deprecámur: * ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migrare jussísti, in pacis ac lucis regione constitutas, * et Sanctórum tuorum júbeas esse consórtem. Per Dóminum nostrum.

Za zmarłą niewiastę.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietate miserere ánimæ fámu-
læ tuæ **N.**: † et a contágiois mortalitatis exútam * in æter-
næ salvatíonis partem restítue. Per Dóminum nostrum.

Za zmarłych braci, krewnych i dobrodziejów.

Deus, véniae largítor et humánæ salutis amátor: † quæsumus
cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, pro-
pínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transierunt, * beáta
Maria semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad
perpétua beatitudinis consórtium pervenire concédas. Per Dó-
minum nostrum.

Za ojca i matkę.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare præcepísti: † mi-
serére cleménter animábus patris et matris meæ, eorumque
peccata dimítte; * meque eos in æternæ claritatis gáudio fac vi-
dere. Per Dóminum nostrum.

Przy modlitwach za kilku należy mówić animabus parén-
tum nostrórum, a zamiast meque, należy mówić nosque. Jeżeli
modlitwę odmawia się tylko za ojca, mówi się ánimæ patris
mei lub nostri, jeżeli tylko za matkę, mówi się ánimæ matris
meæ lub nostræ.

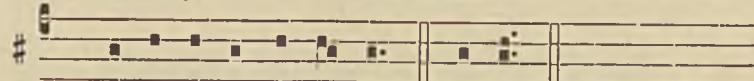
W oficjum żałobnym w ciągu roku odmawia się modlitwy:
Deus, qui inter apostólicos . . . Deus, véniae largítor . . .
Fidélium Deus ómnium . . . jak poniżej, str. 353.

Po modlitwie mówi się (zawsze w liczbie mnogiej):

V. Réquiem æternam dona eis Dómine.
R. Et lux perpétua lúceat eis.

Kantorzy:

Chór:

V. Requi- escant in pa- ce. **R.** Amen.

Modlitwy za zmarłych w ogólności.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámosulos tuos pontifi-
cálí seu sacerdotáli fecísti dignitate vigere: † præsta, quæ-
sumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniae largítor et humánæ salutis amátor: † quæsumus
cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, pro-
pínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transierunt, * beáta
Maria semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad
perpétua beatitudinis consórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus fa-
mulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum
tríbue peccatórum: † ut indulgentiam, quam semper optáverunt,
* piis supplicatióibus consequántur. Qui vivis et regnas cum
Deo Patre in unitáte Spiritus Sancti Deus, * per ómnia sǽcula
sǽculórum. **R.** Amen.

b. Jutrznia.

Jeżeli jutrznia nie następuje zaraz po przeniesieniu zwłok
do kościoła i po responsoriuム Subveníte, lub po jutrznii i lau-
des odnośnego dnia, mówi się po cichu Pater, Ave i Credo.
Inaczej rozpoczyna się oficjum bezpośrednio od inwitoriorum
lub od antyfony nokturnu.

Podane niżej inwitoriorum należy odmawiać w oficjum ża-
łobnym zawsze wtedy, jeżeli oficjum to odprawia się w trzech
nokturnach, chociażby w rycie semiduplex, albo w jednym nok-
turnie, ale w rycie duplex. W innych wypadkach opuszcza się
inwitoriorum.

Nokturny bowiem, poniżej podane, można — poza Dniem
Zaduszny — odmawiać albo wszystkie razem, albo jeden tyl-
ko, i to w takim porządku, że w dniu pogrzebu odmawia się
zawsze nokturn pierwszy, w niedzielę, w poniedziałek i w czwar-
tek nokturn pierwszy, we wtorek i w piątek drugi, a w środę
i w sobotę trzeci.

INVITATORIUM

Kantorzy:

Regem cu-i ómni-a vivunt, * Vení-te ad-o-rémus.

Chór powtarza: Regem cui ómnia vivunt, * Vení-te ad-o-rémus.

Ve-ní-te, exsultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o sa-

lu-tá-ri nostro: præ-oc-cu-pémus fá-ci-em e-jus in confes-

si-ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e-i. **R**e-gem.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et Rex magnus super

omnes de-os: quó-ni-am non repéllet Dóminus plebem

su-am, qui-a in ma-nu e-jus sunt omnes fi-nes terræ,

et al-ti-tú-dines mónti-um ip-se cónspi-cit. * Ve-ní-te.

Quóni-am ip-sí-us est ma-re, et ip-se fe-cit illud, et á-

ridam fundavérunt manus e-jus: ve-ní-te, a-do-rémus,

et procidámus an-te De-um: plorémus coram Dómino,

qui fecit nos: qui-a i-pse est Dóminus De-us noster:

nos autem pópulus e-jus, et oves páscu-æ e-jus **R**egem.

Hó-di-e, si vocem e-jus audi-é-ri-tis, no-lí-te obdurá-

re corda vestra, si-cut in e-xacerba-ti-óne secúndum di-

em tenta-ti-ónis in deserto: u-bi tentavérunt me patres

vestri, probavérunt et vi-dérunt ó-pe-ra me-a. * Ve-ní-te.

Quadraginta annis próximus fu-i genera-ti-ó-ni hu-ic,
et di-xi: Semper hi errant corde: i-psi ve-ro nom co-
gnoverunt vi-as me-as, quibus ju-rá-vi in i-ra me-a,
si intro-í-bunt in réqui-em me-am Re-gem.
Réqui-em ætérrnam dona e-is Dómi-ne: et lux perpé-
tu-a lú-ce-at e-is. * Ve-ní-te. Re-gem.

I NOKTURN

W niedzielę, w poniedziałek i w czwartek.

1. Ant. VII. c 2

D í-ri-ge, * Dómine De-us me-us, in con-
spéctu tu-o vi-am me-am.

Psalm 5.

1. Ver-ba me- a áu-ribus péci-pe Dómi-ne, * intelli-ge
clamó- rem me- um.

2. Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.
3. Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vo-
cem meam.
4. Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus vo-
lens iniquitátem tu es.
5. Neque habitábit juxta te malignus: * neque perma-
nèbunt injústi ante óculos tuos.
6. Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes
qui loquuntur mendáciū.
7. Virum sanguinum et dolosum abominábitur Dóminus: *
ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.
8. Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum san-
ctum tuum in timore tuo.
9. Dómine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos
meos dírige in conspectu tuo viam meam.
10. Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum
vanum est.
11. Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis doló-
se agébant: * júdica illos, Deus.
12. Décidant a cogitatióibus suis, † secúndum multitudinem
impie-tátum eórum expelle eos: * quóniam irritavérunt te Dó-
mine.
13. Et lætentur omnes, qui sperant in te: * in æternum ex-
sultábunt, et habitábis in eis.
14. Et gloriabúntr in te omnes, qui diligunt nomen tuum,
* quóniam tu benedices justo.
15. Dómine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ, * coronásti nos.
16. Réquiem ætérrnam * dona eis Dómine.
17. Et lux perpétua * luceat eis.

Dí- ri-ge, Dómine De- us me- us, in conspéctu tu-o
vi- am me-am.

2. Ant.
VIII. G 2

C on- vér- te-re Dómine, * et é-ri-pe á- nimam
me- am, quóni- am non est in mor-te, qui memor sit tu- i.

Psalm 6.

1. Dómine, ne in fu-ró- re tu- o árgu-as me: * neque in
i-ra tu- a corri- pi-as me.
2. Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana
me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
3. Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine ús-
quequo?
4. Convrétere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum
me fac propter misericórdiam tuam.
5. Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in infér-
no autem quis confitébitur tibi?
6. Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes
lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.
7. Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter
omnes inimicos meos.

8. Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: *
quóniam exaudívit Dómminus vocem *fletus* mei.

9. Exaudívit Dómminus deprecationem meam: * Dómminus
orationem meam suscépit.

10. Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimici
mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

11. Réquiem ætérnam: * dona *eis* Dómine.

12. Et lux perpétua * lúceat *eis*.

Convér- te-re Dómine, * et é-ri-pe á- nimam me-am,
quóni- am non est in mor-te, qui memor sit tu- i.

3. Ant.
VIII. G 2

N equándo * rá- pi- at ut leo á- nimam me-am,
dum non est qui ré- dimat, neque qui salvum fá-ci- at.

Psalm 7.

1. Dó-mine De- us me- us, in te sperá- vi: * salvum me
fac ex ómnibus persequénti- bus me, et li- be- ra me.

2. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

3. Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in
mánibus meis:

4. Si ieddidi retribuētibus mihi mala, * dēcidam mérito ab inimicis meis inānis.

5. Persequātur inimicus ánimam meam, † et comprehén-
dat, et concūcet in terra vitam meam: * et glóriam meam in
púlverem deducat.

6. Exúrge Dómine in ira tua: * et exaltare in fínibus in-
micórum meórum.

7. Et exsúrge Dómine Deus meus in præcepto, quod man-
dasti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

8. Et propter hanc in altum regredere: * Dóminus jūdicat
pópolos.

9. Júdica me Dómine secúndum justítiā meam, * et se-
cúndum innocéntiam meam super me.

10. Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, *
scrutans corda et *renes* Deus.

11. Justum adjutorium meum a Dómino, * qui salvos facit
rectos corde.

12. Deus judex justus, fortis et pátiens: * numquid iráscitur
per síngulos dies?

13. Nisi conver̄si fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum
suum teténdit, et parávit illum.

14. Et in eo parávit vasa mortis: * sagittas suas ardéntibus
effécit.

15. Ecce partūrit injustítiā: * concépit dolórem, et péperit
iniquitātem.

16. Lacum apéruit, et effódit eum: * et ícidit in fóveam,
quam fecit.

17. Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem
ipsius iniquitas ejus descéndet.

18. Confitébor Dómino secúndum justítiā ejus: * et psal-
lam nómini Dómini altissimi.

19. Réquiem ætéram * dona eis Dómine.

20. Et lux perpétua: * lúceat eis.

Nequando * rá-pi-at ut le-o á-nimam meam, dum non
est qui ré-dimat, neque qui salvum fá-ci-at.

A porta infe ri.

R E-ru- e, Dómine, á-nimas e- ó-rum.

Pater noster, cale po cichu.

Lekcje czyta się bez absolućji, benedykci i tytułu.

Lekcja I. (Job. 7. d.)

Parce mihi Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est ho-
mo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum
cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usque-
quo non parois mihi, nec dimítis me, ut glútiam salívam meam?
Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? Quare posuisti me
contrárium tibi, et factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tol-
lis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce
nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsieris, non subsí-
stam.

Lekcje kończą się bez Tu autem.

Resp.
VIII. 2

C redō * quod Redémptor me- us vi- vit,
et in novís- si-mo di - e de ter-ra sur-re-
ctú - rus sum: * Et in car-ne me- a vidé-
bo De - um, Salva-tó - rem me- um.

¶ Quem vi-súrus sum: e- go i-pse, et non á- li- us,
et ó-cu-li me- i con- spectú- ri sunt. Et in carne.

Lekcja II. (Job. 10).

Tædet animam meam vitæ meæ, dimittam adversum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me et opprimas me, opus manuum tuárum, et consilium impiórum adjuves? Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hominis dies tui, et anni tui sicut humána sunt tempora, ut quæras iniquitatem meam, et peccatum meum scruteris? Et scias, quia nihil ímpium fecerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit eruere.

¶ Qui Lá- zarum re-susci- tá- sti a mo-nu-
mén- to foe-ti- dum: • Tu e- is, Dó- mi- ne, dona
ré- qui- em et lo- cum indul- génti- æ.
¶ Qui ventúrus es ju-di- cá- re vi- vos et mórtu- os,
et sácu- lum per i- gnem. • Tu e- is.

Lekcja III. (Job. 10. b)

Manus tuæ fecérunt me, et plasmaverunt me totum in circitu: et sic repente præcipitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum feceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsisti me, et sicut cæsum me coagulasti? Pelle et cárnis vestísti me: óssibus et nervis compégisti me. Vitam et misericordiam tribuísti mihi, et visitatio tua custodívit spíritum meum.

Resp. VIII. 2 #

D ó-mi- ne, * quando véne- ris ju- di-cá-
re ter-ram, u-bi me abscon- dam a vul- tu
i- ræ tu - æ? • Qui- a pec- cá- vi ni- mis
in vi- ta me- a. ¶ Commíssa me a
pa-véscō, et an-te te e-ru-bé- sco: dum vé- ne- ris
ju-di- cá- re, no- li me condemna- re. • Qui-a.

Réqui- em æ- térnam do-na e- is Dómi- ne:
et lux per- pé- tu- a lú- ce- at e- is. * Qui-a.

II NOKTURN

We wtorek i w piątek.

I. Ant. VIII. G 2

In lo-co páscu-æ * i- bi me col-lo-cávit.

Psalm 22.

1. Dó-minus re-git me, et nihil mi-hi dé- e-rit: * in lo-co
páscu-æ i- bi me col-lo-cá- vit.

2. Super aquam refectionis educávit me: * ánimam me-
am convértilt.

3. Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen
suum.

4. Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu mecum es.

5. Virga tua et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

6. Parásti in conspéctu meo mensam. * adver-sus eos,
qui tribulant me.

7. Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus
inébrians quam præclarus est!

8. Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ.

9. Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem
diérum.

10. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

11. Et lux perpétua * lúceat eis.

In lo-co páscu-æ * i- bi me col-lo-cávit.

2. Ant. VIII. G 2

D e- lícta * juventútis me- æ et ignoránti- as
me-as ne memí-ne- ris Dómine.

Psalm 24

1. Ad te Dómine le-vá-ví á-nimam me- am: * De-us
me-us in te confí-do, non e- rubés- cam.

2. Neque irrídeant me inimici mei: * étenim univérsi,
qui sústinent te non confundéntur.

3. Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

4. Vias tuas Dómine démonstra mihi: * et sémitas tuas
édoce me.

5. Dírige me in veritatē tua, et doce me: * quia tu es
Deus salvátor meus, et te sustinui tota die.

6. Reminiscere miseratiónum tuárum Dómine, * et mi-
sericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

7. Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne
memíneris.

8. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Dómine.
9. Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
10. Díriget mansuétos in iudicio: * docébit mites vias suas.
11. Univérsae viæ Dómini misericordia et véritas, * requiréntibus testamentum ejus et testimónia ejus.
12. Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccató meo: * multum est enim.
13. Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem statuit ei in via, quam elegit.
14. Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.
15. Firmamentum est Dóminus timéntibus eum: * et testamentum ipsius tu manifestétur illis.
16. Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse elevat de laqueo pedes meos.
17. Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.
18. Tribulatiōnes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.
19. Vide humilitatem meam et laborem meum: * et dimítte univérsa delicta mea.
20. Respice inimicos meos, quóniam multiplicati sunt, * et ódio iniquo odérunt me.
21. Custodi ánimam meam, et érue me: * non erubescam, quóniam sperávi in te.
22. Innocéntes et recti adhæserunt mihi: * quia sustinui te.
23. Líbera Deus Israel * ex omnibus tribulatiōnibus suis.
24. Réquiem æternam * dona eis Dómine.
25. Et lux perpétua * lúceat eis.

De-lícta * juventútis me- æ et ignoranti- as me-as

ne memí-ne- ris Dómine.

3. Ant. IV. E 2
C redo vi-dé-re * bo-na Dómini in terra vi-véntium.

Psalm 26.

1. Dóminus il-lumináti- o me- a, et salus me- a:
quem ti- mé bo?

2. Dóminus protector vitæ meæ * a quo trepidábo?
3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.
4. Qui tríbulant me inimici mei: * ipsi infirmati sunt et cecidérunt.
5. Si consístant adversum me castra, * non timébit cor meum.
6. Si exsurgat adversum me prælium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini omnibus diébus vitæ meæ.
8. Ut vídeam voluptatē Dómini, * et vísitem templum ejus.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malorum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.
10. In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.
11. Circuíví et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiōnis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
12. Exaudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserere mei, et exaudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisívit te facies mea: * fáciem tuam Dómine requíram.
14. Ne avertas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

15. Adjutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.
 16. Quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.
 17. Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.
 18. Ne tradideris me in áimas tribulántium me: † quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, * et mentita est iniqüitas sibi.
 19. Credo vidére bona Dómini: * in terra viventium.
 20. Exspecta Dóminum, viriliter áge: * et confortetur cor tuum, et sustine Dóminum.
 21. Réquiem aeternam * dona eis Dómine.
 22. Et lux perpetua * luceat eis.

Credo vi-dé-re * bo-na Dómini in terra vivénti-um.

¶ Cóllocet e- os Dóminus cum princí-pibus.

¶ Cum princí-pibus pó-pu-li su- i.

Pater noster, cale po cichu.

Lekcja IV. (Job. 13. d).

Respónde mihi: quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scelerá mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccum perséqueris. Scribis enim contra me amarítudines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observasti omnes sémitas meas, et vestígia pedum mórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestimentum, quod coméditur a tínea.

Resp.
II.

Memento me- i * De- us, qui a ven-tus
 est vi-ta me- a: * Nec a-spí- ci- at me
 vi-sus hó-mi nis. ¶ De pro-fun-dis clamá- vi ad te,
 Dómi- ne: Dómine exaudi vocem me- am Nec.

Lekcja V. (Job. 14).

Homo, natus de muliere, brevi vivens témporte, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu permánet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest facere mundum de immúnido concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hó-minis sunt, númerus ménsum ejus apud te est: constitústi téminos ejus, qui præteríri non pótérunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenarii, dies ejus.

Resp.
II.

H e- i mi-hi! * Dó-mi- ne, qui a peccá- vi
 ni- mis in vi- ta me- a: quid fá-ci- am mi- ser?

u- bi fú- gi- am, ni-si ad te, De-us me- us?
 Mi-se- ré- re me i, dum vé-ne- ris
 in no-vís- si-mo di - e. ♫ A- ni-ma me- a tur-
 bá- ta est val- de, sed tu, Dó-mi-ne, suc- cur-re
 e - i. * Mi-se- ré- re.

Lekcja VI. (Job. 14. c).

Quis mihi hoc trubat, ut in inférno prótegas me, abscondas me, donec perfranseat furor tuus, et constitutas mihi tempus in quo recordérис mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Resp.
VI. 2# N e re-cor- de ris * pecca- ta me- a, Dó-
 mi- ne, * Dum vé-ne- ris ju-di- cá-re

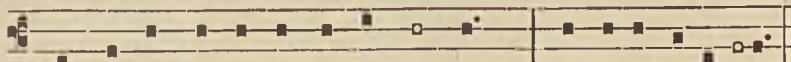
sá- culum per i- gnem. ♫ Dí- ri ge,
 Dó- mi-ne De- us me- us, in conspéctu tu- o vi- am
 me - am. * Dum. ♫ Ré-qui- em æ-tér- nam
 do-na e- is, Dó-mi- ne: et lux perpé-tu- a lú- ce- at
 e - is. * Dum vé-ne- ris.

III NOKTURN

W śróde i w sobotę.

I. Ant. II. D C omplá-ce- at * ti-bi, Dómine, ut e- ri- pi- as me:
 ad ad- ju-vandum me ré-spice.

Psalm 39

1. Exspectans exspectá - vi Dó- mi- num, * et intén-dit mi- hi.
2. Et exaudívit preces meas: * et eduxit me de lacu misé- riae et de luto fæcis.
3. Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gres- sus meos.
4. Et immísit in os meum canticum novum * carmen Deo nostro.
5. Videbunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dó- mino.
6. Beatus vir, cuius est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.
7. Multa fecisti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * et cogitationibus tuis non est, qui similis sit tibi.
8. Annuntiavi et locútus sum: * multiplicati sunt super númerum.
9. Sacrificium et oblationem noluísti: * aures autem perfecisti mihi.
10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
11. In cápite libri scriptum est de me, ut facerem vo- luntátem tuam: * Deus meus volui, et legem tuam in médo cordis mei.
12. Annuntiavi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine tu scisti.
13. Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veri- tatem tuam et salutárem tuum dixi.
14. Non abscondi misericordiam tuam et veritátem tuam * a concilio multo.
15. Tu autem, Dómine, ne longe fáciás miseratiónes tuas a me: * misericordia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
16. Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui, ut vidérem.
17. Multiplicatæ sunt super capíllos cápitíis mei: * et cor meum derelíquit me.
18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine ad adjuvándum me respice.

19. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt áni- mam meam, * ut auferant eam.
20. Convertántur retrórsum et revereántur, * qui volunt mihi mala.
21. Ferant conféstim confusióne suam. * qui dicunt mihi: Euge, euge.
22. Exsúltent et læténtrur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salu- tare tuum.
23. Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sol- lícitus est mei.
24. Adjútor meus et protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.
25. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.
26. Et lux perpétua lúceat eis.

Complá-ce-at * ti-bi, Dó-mi-ne, ut e- ri- pi- as me
ad ad-ju-vandum me ré-spi-ce.

Sa-na, Dó-mi-ne, * á-nimam me-am, qui a pec-
cá- vi ti- bi.

Psalm 40.

1. Be- á-tus qui in-té- li- git super e-génum et páuperem:
in di- e ma-la li- be-rá-bit e- um Dó-minus.

2. Dóminus conservet eum et vivíet eum, † et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3. Dóminus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

4. Ego dixi: Dómine miserere mei: * sana animam meam quia peccavi tibi.

5. Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur et peribit nomen ejus.

6. Et si ingrediebatur ut vidéret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

7. Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

8. Advérsus me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

9. Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adjicet ut resurgat?

10. Enim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

11. Tu autem, Dómine, miserere mei et resuscita me: * et retríbuam eis.

12. In hoc cognovi, quóniam voluisti me: * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

13. Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

14. Benedictus Dóminus Deus Israel a sáculo et usque in sáculum: * fiat, fiat.

15. Réquiem aeternam * dona eis Dómine.

16. Et lux perpetua * luceat eis.

Sana, Dómine, * ánimam me- am, qui- a peccá- vi ti- bi.

Si- tí- vit á-nima me- a ad De- um vivum: quando
ve- ni- am, et ap- pa- ré- bo an- te fá- ci- em Dó- mi- ni?

Psalm 41

1. Quemámo-dum de-sí-de-rat cervus ad fontes aquárum: *

i- ta de-sí- de-rat á-ni-ma me- a ad te De- us.

2. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniām, et apparébo ante fáciem Dei?

3. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidiē: Ubi est Deus tuus?

4. Hæc recordatus sum, et effúdi in me animam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirabilis, usque ad domum Dei.

5. In voce exsultationis et confessionis: * sonus epulantis.

6. Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

7. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

8. Ad meípsum ánima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis et Hermóniim a monte módico.

9. Abýssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

10. Omnia excelsa tua et fluctus tui * super me transierunt.

11. In die mandávit Dóminus misericordiam suam: * et nocte cánticum ejus.

12. Apud me oratio Deo vítæ meæ: * dicam Deo; Susceptor meus es.

13. Quare oblítus es mei? * et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

14. Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei?

15. Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

16. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

17. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

18. Et lux perpétua * lúceat eis.

Si-tí-vit * á-ni-ma me- a ad De- um vi-vum: quando
vé-ni-am, et ap-pa-ré-bo an-te fá-ci- em Dó-mi-ni?

¶ Ne tradas bē-sti- is á-ni-mas con-fi- téntes ti-bi.

¶ Et á-nimas páuperum tu- ó-rum ne ob-li- viscáris in finem.

Pater noster, cale po cichu.

Lekcja VII. (Job. 17).

Spíritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudinibus moráatur oculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipátæ sunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post tenebras spero lucem. Si sustinüero, inférus domus mea est, et in tenebris stravi lectulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérbibus. Ubi est ergo nunc præstolatiō mea, et patientiam meam quis considerat?

Aut.
1. 2. #
P eccántem me * quo- lí- di- e, et non me pæni-
té- tem, ti- mor mortis contúr- bat me: Qui a in-
in- fér- no nul-la est red- émpti- o, mi-se-ré-re
me - i De- us, et sal- va me. ¶ De- us, in nó-mi-
ne tu- o sal- vum me fac, et in vir-tú-te tu- a
lí- be- ra me. * Qui- a.

Lekcja VIII. (Job. 19. c).

Pelli meæ, consúmpsis cárnis, adhæsit os meum, et de-relicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Misérèmini mei, miserèmini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnis meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúndabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repó-sita est hæc spes mea in sinu meo.

Resp.
viii. 2#

Dó-mi-ne, * secúndum actum me- um no-li
 me ju-di- cá-re: ni-hil dignum in conspéctu
 tu-o e-gi: íd-e-o dé-pre-cor ma-je-
 stá-tem tu-am, * Ut tu De-us dé-le-as
 i-ni-qui-tá-tem me-am. ♫ Ampli- us
 la-va me, Dó-mi-ne, ab in-ju-stí- ti-a me-a, et a de-
 licto me-o munda me. * Ut tu.

Lekcja IX. (Job. 10. d).

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consumptus essem, ne óculus me vidéret! Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolorem meum: ántequam vadem, et non revertar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine, terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Następujące responorium śpiewa się w oficjum żałobnym, w którym odmawia się tylko trzeci nokturn.

Resp.
I. 2#

Li-be-ra me * Dó-mi-ne de vi-is in-fér-
 ni, qui portas æ-re-as confre-gí sti:
 et vi-si-tá-sti in-férnū, et, de-dí-sti e-is
 lu-men, ut vi-dé-rent te: * Qui e-rant in pœ-
 nis te-ne-brá rum. ♫ Clamán-
 tes et di-céntes: Ad-ve-ní-sti Redémp-tor no-ster.
 Qui e-rant. ♫ Réqui-em ætérrnam do-na e-is Dó-mi-ne:
 et lux perpé-tu-a lú-ce-at e-is Qui e-rant.

W oficjum żałobnym o trzech nokturnach śpiewa się następujące responorium.

Resp.
I. f. 2 #

Li-be-ra me Dó-mi-ne, * de morte æter-na,
 in di-e il-la tremén-da: * Quando cæ-li mo-
 vendi sunt et ter-ra: † Dum vé-ne-ris ju-di-
 ca-re sæ-culum per i-gnem. **V.** Tremens
 factus sum e-go et tí-me-o, dum discus-si-o véne-
 rit, at-que ventú-ra i-ra. Quando cæ-li mo-
 vendi sunt et ter-ra. **V.** Di-es il-la, di-es i-ræ, ca-la-
 mi-ta-tis et mi-sé-ri-æ, di-es magna et a-má-ra

val-de. † Dum vé-ne-ris ju-di-cá-re
 sæ-cu-lum per i-gnem. **V.** Réqui-em æternam
 do-na e-is Dó-mi-ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at e-is.

Powtarza się Libera me Dómine, aż do V. Tremens.

Jeżeli w oficjum prywatnie recytowanym (z jednym lub trzema nokturnami) odmawia się jutrznię oddziennie od laudes, wtedy po ostatnim responsoriu dodaje się:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Następnie odmawia się modlitwę (lub modlitwy) jak powyżej w nieszporach, po czym:

V. Réquiem æternam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpé-tu-a lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

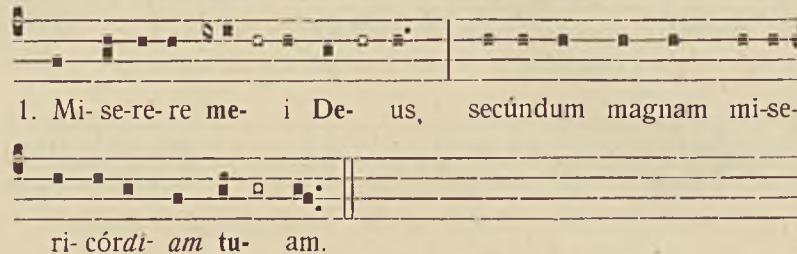
Laudes należy rozpocząć, odmówiwshy po cieku Pater noster i Ave María, bezpośrednio antyfona Exsultábunt Dómino

c. Laudes.

I. Ant.
I. f. 2 #

Exsultábunt Dó-mi-no * os-sa hu-mi-li-á-ta

Psalm 50.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

4. Quóniam iniquitatem meam ego cognósco: * et peccá-
tum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitáibus concéptus sum: * et in peccá-
tis concépit me mater mea.

7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapien-
tiæ tuæ manifestási mihi.

8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavabis me, et super nivem dealbábor.

9. Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: * et exsultabunt ossa humiliata.

10. Avérte faciem tuam a peccátiis meis: * et omnes iniqui-
tates meas dele.

11. Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum in-
nova in viscéribus meis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

13. Redde mihi lætitiam salutáris tui: * et spíritu principali
confirma me.

14. Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

16. Dómine lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

17. Quóniam si voluisses sacrificíum, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

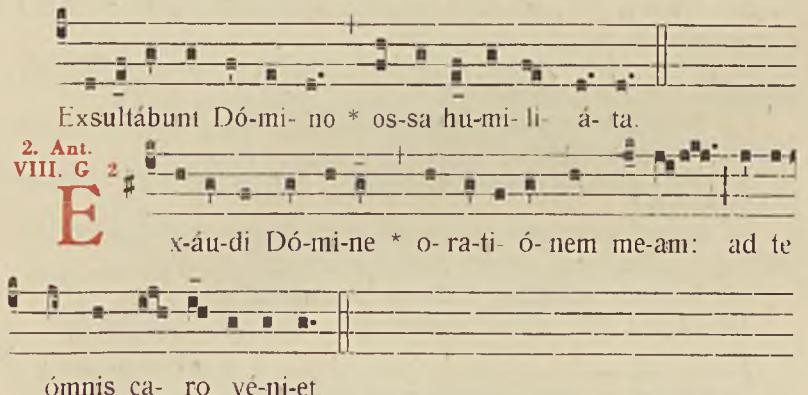
18. Sacrificíum Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus non despíces.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificentur muri Jerúsalem.

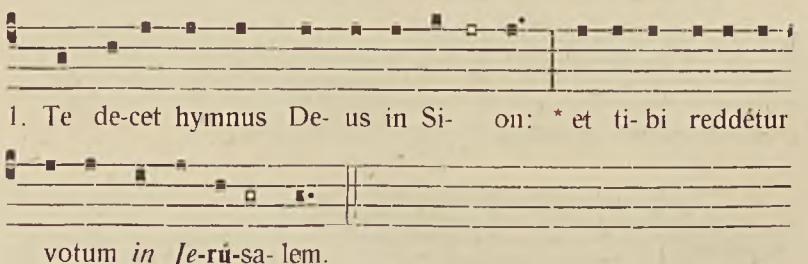
20. Tunc acceptábis sacrificíum justítiae, oblationes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

21. Réquiem æternam * dona eis Dómine.

22. Et lux perpétua * luceat eis.

Psalm 64.

2. Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro véniet.

3. Verba iniquórum prævaluerunt super nos: * et impietas nostris tu propitiaberis.

4. Beátus, quem elegísti et assumpsísti * inhabitábit in atriis tuis.

5. Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in aequitáte.

6. Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terrae, et in mari longe.
 7. Prepárans montes in virtute tua, accinctus poténtia: * qui contúrbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.
 8. Turbabuntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * exitus matutini et vespere delectabis.
 9. Visitasti terram et inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.
 10. Flumen Dei replétum est aquis, † parasti cibum illorum; * quóniam ita est præparatio ejus.
 11. Rivos ejus inébria, multiplícata genímina ejus * in stilicídii ejus lætabitur gérminans.
 12. Benedices corónæ anni benignitatis tuæ: * et campi tui replebuntur ubertate.
 13. Pinguéscent speciosa desérti: * et exsultatione colles accingéntur.
 14. Induti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt frumento; * clamábunt, étenim hymnum dicent.
 15. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.
 16. Et lux per pétua * lúceat eis.

Exáudi Dó-mi-ne * o-ra-ti-ó-nem me-am: ad te o-
 mnis ca-ro vé-ni-et.

Me suscé-pit * déxte-ra tu-a, Dó-mi-ne.

3. Ant. VII. C. 2. b

Psalm 62.

1. De-us, De-us me-us * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

2. Sitívit in te áнима mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
 3. In terra desértä, et ívia, et in aquosa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.
 4. Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
 5. Sic benedíciam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
 6. Sicut adipe et pinguédine repleátur áнима mea: * et labiis exsultatiónis laudábit os meum.
 7. Si memor fui tui super stratum meum, † in matutinis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
 8. Et in velamento alárum tuárum exsultábo, † adhæsit áнима mea post te: * me suscépit déxtera tua.
 9. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introibunt in inferiora terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
 10. Rex vero lætabitur in Deo, † laudabuntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.
 11. Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.
 12. Et lux perpétua * lúceat eis.

Me suscé-pit * déxte-ra tu-a, Dó-mi-ne.

A por-ta in-fe-ri * é-ru-e, Dó-mi-ne, á-nimam meam.

Kantyk Ezechiasza.

1. E-go di-xi: In di-mi-di-o di-é-rum me-ó-rum
 vadam ad portas in-fe-ri.

2. Quæsivi residuum annórum meórum: * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
 3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatorem quietis.
 4. Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastórum.
 5. Præcisa est velut a texente vita mea: † dum adhuc ordírer succidit me: * de mane usque ad vésperam finies me.
 6. Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia cessa mea.
 7. De mane usque ad vésperam finies me: † sicut pullus hirundinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba.
 8. Attenuati sunt óculi mei, * suspicientes in excésum.
 9. Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fecerit?
 10. Recogitábo tibi omnes annos meos, * in amaritudine animae meæ.
 11. Dómine si sic vivitur et in tálibus vita spíritus mei, † corrípes me et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima.
 12. Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecisti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
 13. Quia non inférnus confitebitur tibi, † neque mors laudabit te: * non exspectabunt, qui descendunt in lacum veritatem tuam.
 14. Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater fílii notam faciet veritatem tuam.
 15. Dómine salvum me fac: * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
 16. Réquiem æternam * dona eis Dómine.
 17. Et lux perpetua * luceat eis.

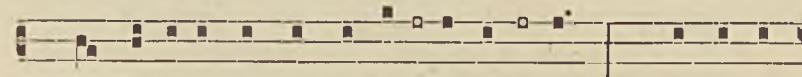

A por-ta ín - fe- ri * é-ru- e, Dómine, a- nimam me-am.

Omnis spí-ri-tus * laudet Dóminum.

Psalm 150.

1. Lau- dá te Dó- mi-num in san- ctis e- jus: * lau- dá- te

e- um in firmaménto virtú- tis e- jus.

2. Laudáte eum in virtútib⁹ ejus: * laudáte eum secundum multitúdinem magnitúdinis ejus.

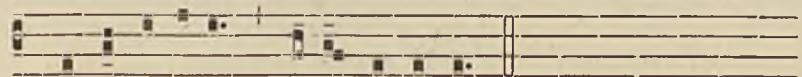
3. Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltero et cíthara.

4. Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

5. Laudáte eum in cymbalis benesonantibus: † laudáte eum in cymbalis jubilationis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

6. Réquiem æternam * dona eis Dómine.

7. Et lux perpetua * luceat eis.

Omnis spí-ri-tus * laudet Dóminum.

¶. Au-dívi vocem de cæ-lo dicéntem mi- hi.

¶. Be-á- ti mórtu- i, qui in Dó-mi-no mori- úntur.

Na Benedictus, Ant.

II. D_b

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in æternum

Kantyk Zachariasza

1. Be-ne-dictus Dó-minus De-us Is- ra-el: * qui a vi-si-távit et fe-cit redempti- ónem plebis su- æ.

2. Et erexit cornu salutis nobis: * in domo David pueri sui.
3. Sicut locutus est per os sanctorum, * qui a sculo sunt, prophetarum ejus.
4. Salutem ex inimicis nostris, * et de manu omnium, qui odérunt nos:
5. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: * et memorari testamenti sui sancti.
6. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, * datum se nobis.
7. Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, * serviamus illi.
8. In sanctitate et justitia coram ipso, * omnibus diebus nostris.

9. Et tu puer propheta Altissimi vocaberis: * præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.
10. Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: * in remissionem peccatorum eorum.
11. Per viscera misericordiae Dei nostri: * in quibus visitavit nos, oriens ex alto.
12. Illuminare his, qui in tenebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.
13. Requiem æternam, * dona eis Domine.
14. Et lux perpetua * luceat eis.

Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in æternum.

Następnie odmawia się klęcząc:

Pater noster, po cichu aż do

R. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

Psalm 129.

Psalmu tego nie odmawia się w dniu śmierci lub pogrzebu, ani w oficjum w rycie duplex odprawianym.

2 b

1. De profundis clamavi ad te, Domine: * Domine exaudi vocem meam.

2. Fiant aures tuæ *intendéntes* * in vocem deprecationis meæ.
3. Si iniquitátes observáveris, *Dómine*: * Dómine quis sustinébit?
4. Quia apud te propitiátiō est: * et propter legem tuam sustinui te *Dómine*.
5. Sustinuit ánima mea in verbo *ejus*: * sperávit ánima mea in *Dómino*.
6. A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in *Dómino*.
7. Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiosa apud eum redémptio.
8. Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitatibus *ejus*.
9. Réquiem æternam * dona eis *Dómine*.
10. Et *lux perpetua* * lúceat eis.

Następują modlitwy, jak w nieszporach na str. 349.

Przy egzekwiach, odprawianych przy zwłokach, odmawia się pod koniec laudes modlitwy podane na str. 330.

3.

MSZA ŚWIĘTA ŻAŁOBNA

Introit.
VI. 2

Ré-qui-em * æ-tér-nam do-na e-is,
Dómi-ne: et lux perpé-tu-a lú-ce-at
e - is. **ps.** Te de- cet hymnus, De-us, in Si-on et ti-bi

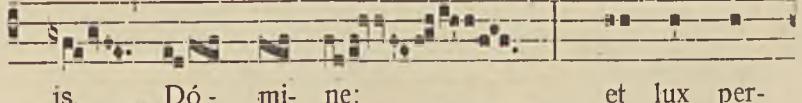
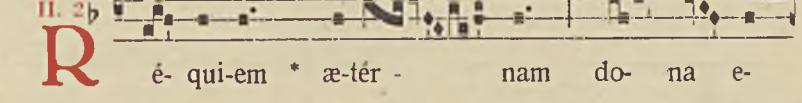
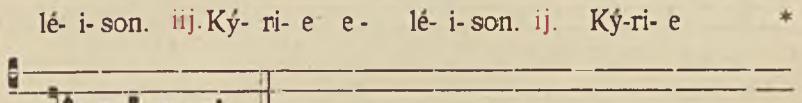
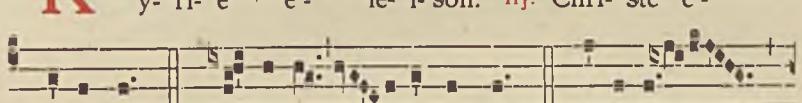

reddétur votum in Je-rú-salem: * exáudi o-ra-ti-ó-nem

me-am, ad te omnis ca-ro vé-ni-et Ré-qui-em.

Powtarza się Réquiem æternam aż do psalmu.

e - is. *V.* In me-mó-

ri- a æ-ter - na

e - rit ju - stus: ab au-

di- ti- ó- ne ma - la non

ti- mé - bit.

Tract. VIII. 2^b

A b-sól- ve, * Dó- mi- ne, á- nimas ómnium

fi- dé-li-um defunctó- rum ab omni vín-

cu- lo de- li- ctó- rum. *V.* Et grá-ti- a tu- a

il- lis succurren - te, me-re-ántur e- vá-

de-re ju-dí-ci-um ul- ti - ó- nis. *V.* Et lu- cis

æ- ter- næ be- a- ti- tú- di- ne * pér- frui

Sequent. I. 2[#]

D i- es i- ræ, di- es il-la, Solvet sæclum in favilla:

Te-ste David cum Sibylla. 2 Quantus tremor est futúrus,

Quando ju-dex est ventúrus, Cuncta stricte discussúrus.

3 Tu-ba mi-rum spar- gens sonum Per sepúlcrum re- gi-

ónum, Coget o- mnes ante thronum. 4 Mors stupé-

bit et na-tú-ra, Cum resúrget cre-a-tú-ra, Ju-di-
cán-ti responsú-ra. 5. Li-ber scriptus pro-fe-ré-tur,
In quo totum conti-né-tur, Un-de mundus ju-di-cétur.
6. Judex er-go cum se-dé-bit, Quidquid la-tet apparébit:
Nil inúltum remané-bit. 7. Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patró-num ro-ga-turus? Cum vix justus sit se-cúrus.
8. Rex treméndæ ma-je-statis, Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pi-e-tá-tis. 9. Recordá-re, Je-su pi-e,

Quod sum causa tu-æ vi-æ: Ne me per-das il-la di-e.
10. Quærens me, se-dí-sti lassus: Re-de-místi crucem
passus: Tantus la-bor non sit cassus. 11. Juste judex
ul-ti-ónis, Do-num fac re-missi-ó-nis, An-te di-em
ra-ti-ónis. 12. In-ge-mísco, tamquam re-us. Cul-pa
ru-bet vul-tus me-us: Supplicánti parce De-us.
13. Qui Ma-rí-am ab-solvísti, Et la-tró-nem ex-audí-sti,
Mi-hi quoque spem de-dí-sti. 14. Preces me-æ non sunt

dignæ: Sed tu bo-nus fac be-nígne, Ne pe-rén-ni
cremer igne. 15 In-ter o- ves lo-cum præsta, Et ab
hœdis me sequéstra, Stá-tu-ens in parte dextra.
16 Confu-tá-tis ma-le-díctis, Flammis á-cribus ad-
díctis: Vo-ca me cum bene-dictis. 17 O-ro supplex
et acclínis, Cor contrítum qua-si ci-nis: Ge-re cu-
ram me-i fi-nis. 18 Lacrimó-sa di-es il-la, Qua re-
súrget ex fa-ví-la 19 Ju-dicándus ho-mo re-us:

Hu-ic er-go par-ce De-us. 20 Pi-e Je-su, Dó-mi-ne,
do-na e-is réqui-em. A-men.

Offert

II. D ó-mi-ne Je-su Christe, * Rex gló-
ri-æ, lí-bera a-nimas ómnium fi-dé-li-um de-
functó-rum de pœ-nis in-fér-ni, et de profundo
la-cu: lí-be-ra e-as de o-re le-ó-nis,
ne ab-sór-be-at e-as tár-ta-rus, ne ca-dant in ob-
scu-rum: sed sígñifer sanctus Mí-chael repræsén-
tet e-as in lu-cem sanctam: * Quam o-lim Abrahæ

promi- sísti, et sé- mi- ni e- jus.
V. Hósti- as et preces ti- bi, Dó-mi- ne, laudis of-fé-rimus:
tu sú-scipe pro a- nimábus il-lis, qua-rum hó-di- e
memó- ri- am fa-ci- mus: fac e- as, Dómine, de mor- te
transí- re ad vitam. * Quam o-lim.

Na prefację:

P er ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. V. Dómi-
nus vo-biscum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o. V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum. V. Grá-ti-as a- gámus Dómino,
De- o nostro. R. Dignum et justum est.

S² b sanctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De-us Sábaoth.
Ple-ni sunt cœ- li et terra gló-ri- a tu- a. Hosánnna in
excélsis. Be-ne-díctus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dómini.
Hosánnna in excélsis.

Na Pater Noster.

P² b er ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. V. Et ne-
nos índucas in tenta--ti ónem. R. Sed lí-be-ra nos a malo.
P² b er ómni-a sæ-cu-la sæ-cu-ló-rum. R. Amen. V. Pax Dó-
mi-ni sit semper vo-bí-scum. R. Et cum spí-ri-tu tu- o.

Agnus De- i, * qui tollis peccá-ta mundi: do-na
e- is ré-queim. Agnus De- i, * qui tollis peccá-ta
mundi: do-na e- is réquiem. Agnus De- i, * qui tollis
peccá-ta mundi: do-na e- is réquiem * sempí-térram.

Lux æ- térrna * lú-ce-at e- is, Dómine: * Cum san-
ctis tu- is in æ-térrnum, qui- a pi- us es. **V** Réquiem ætérr-
nam do-na e- is, Dómine, et lux perpé-tu-a lúce-at e- is.
Cum sanctis tu- is in æ-térrnum, qui- a pi- us es.
V Requi-éscant in pa- ce. **R** A-men.

Absolucja po mszy św. wobec zwłok zmarłego zob. str. 330
Absolucje w dniu trzecim, siódmym, albo trzydziestym po śmierci,
lub w rocznicę śmierci — zob. poniżej.

4.

ABSOLUCJE

- a. W dzień 3, 7, 30 i rocznicę pogrzebu.
(In exequiis absente corpore defuncti)

Porządek egzekwii „absente corpore“ jest następujący: 1) oficjum żałobne, składające się z 1 lub 3 nokturnów i laudes albo bez laudes, 2) msza św. żałobna, 3) absolucja.

Po Mszy św. celebrans, ubiera się w czarną kapę i staje u stóp trumny. Subdiakon, niosący krzyż procesjonalny w otoczeniu dwóch ministrantów z płonącymi świecami, staje u wezgłowia trumny. Celebrans intonuje responsorium *Libera me Domine*, str. 331. Pod koniec responsorium celebrans blogosławia i nakłada kadzidło, po czym intonuje: *Kyrie eleison, Pater noster, itd.* (str. 332).

Po pokropieniu i okadzeniu trumny celebrans śpiewa:

- V.** Et ne nos inducas in tentatióne.
R. Sed líbera nos a malo.
V. A porta ínferi.
R. Erue, Dómine, ániam ejus (animas eórum)
V. Requiéscat (-ant) in pace.
R. Amen.
V. Dómine, exáudi oratióne meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel áimas famulórum tuórum N. et N., vel áimas famularum tuárum N. et N. vel áimas famulórum famularumque tuárum) ab omni vínculo delictórum: ut, in resurrectiōnis gloria, inter Sanctos et éléctos tuos resuscitátus (-a) respíret (resuscitati vel resuscitatæ respírent). Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

V. Réquiem æternam dona ei (eis), Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat ei (eis).

V. Requiéscat (-ant) in pace.

R. Amen.

V. Anima ejus (Animæ eórum) et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Można też odmówić modlitwę z uprzednio celebrowanej mszy lub inną odpowiednią.

b. Absolucje uroczyste.

według Pontyfikalu rzymńskiego.

Przy pierwszych egzekwiach za zmarłego papieża, kardynała, metropolite, biskupa ordynariusza, głowy państwa lub patrona miejscowego, odprawia się zwykle po skończonej mszy pięć uroczystych absoluji.

Non intres in judicium cum servo tuo, Dómine, quia nullus ei tribuábitur remissio. Non ergo eum, quæsumus, tua judicális senténtia premat, quem tibi vera supplicatio fidei christiánæ comméndat: sed grácia tua illi succurrénte, mereátur evadere judicium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitatis. Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

Responsoriū: Subveníte, str. 328. Następnie intonują kan-torzy wraz z pierwszym chórem:

Ky-ri- e e- lé- i-son.

Drugi chór odpowiada:

Christe e- lé- i-son.

Wszyscy razem śpiewają:

Ky-ri- e e- lé- i-son.

Po ostatnim Kýrie eleíson najwyższy godnośćią prałat mówi glosem donośnym: Pater noster; po czym kropi i okadza trumne. Następnie śpiewa:

V. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Deus, cui ómnia vivunt, et cui non pereunt moriendo corpora nostra, sed mutántur in mélius: † te súpplices deprecámur: ut suscipi jubeas animam famuli tui N. per manus sanctorum Angelorum tuorum deducéndam in sinum amici tui Abrahæ patriarchæ, resuscitandámque in novíssimo judicij magni die, * et quidquid vitiorum, diabolo fallente, contráxit, tu pius et misericors ablvas indulgendo. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Drugie responsorium: Qui Lázarum, str. 362.

Następuje znowu Kyrie eleison. Drugi prałat mówi Pater noster, a po pokropieniu i okadzeniu trumny, śpiewa:

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. A porta inferi.
R. Erue, Dómine, animam ejus.
V. Requiescat in pace.
R. Amen.
V. Dómine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servo tuo N. defuncto misericordiam, ut factorum suorum in poenis non recípiat vicem, qui tuam in votis tenuit voluntatem: † ut sicut hic eum vera fides junxit fidélium turmis; * ita illic eum tua miseratio sóciet angelicis choris. Per Christum Dóminum nostrum.
R. Amen.

Kantorzy intonują:

Trzecie responsorium: Dómine, quando vénaris, str. 363 oraz V. Réquiem aeternam. Następnie śpiewa się Kyrie eleison. Trzeci prałat mówi Pater noster, a po pokropieniu i okadzeniu trumny śpiewa:

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. A porta inferi.
R. Erue, Dómine, animam ejus.
V. Requiescat in pace.
R. Amen.
V. Dómine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericordiam tuam súpplices deprecámur: † ut animam famuli tui N., quam de hoc sǽculo migrare jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctorum tuorum jubeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum R. Amen.

Kantorzy intonują:

Czwarte responsorium: Ne recorderis peccata mea, str. 370 oraz V. Réquiem aeternam. Następnie śpiewa się Kyrie eleison. Czwarty prałat mówi Pater noster, a po pokropieniu i okadzeniu trumny, śpiewa:

V. Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. A porta inferi.
R. Erue, Dómine, animam ejus.
V. Requiescat in pace.
R. Amen.
V. Dómine, exaudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Absolve, quæsumus Dómine, animam famuli tui N. ab omni vínculo delictórum: † ut in resurrectiōnis glória, * inter Sanctos et electos tuos resuscitatūs respíret. Per Christum Dóminum nostrum R. Amen.

Kantorzy intonują

Piąte i ostatnie responorium: *Libera me, Dómine, de morte æterna*, str. 380 wraz z wierszami, po czym śpiewa się *Kýrie eleison, Christe eleison, Kýrie elejson.*

Celebrujący biskup mówi *Pater noster*, po czym kropi i okadza trumnę. Biskup wraca na swoje miejsce i śpiewa:

- V. Et ne nos inducas in tentatiōnem.
- R. Sed libera nos a malo.
- V. A porta īferi.
- R. Erue, Dómine, ánimam ejus.
- V. Requiescat in pace.
- R. Amen.
- V. Dómine, exaudi oratiōnem meām.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimam famuli tui N., ut defunctus sǽculo tibi vivat: † et quæ per fragilitatem carnis humána conversatione commisit, * tu vénia misericordíssimæ pietatis absterge. Per Christum Dóminum nostrum.

- R. Amen.

Następnie biskup-celebrans, błogosławiąc trumnę śpiewa:

- V. Réquiem * æternam dona ei, Dómine.
- R. Et lux perpetua luceat ei.

Kantorzy kończą:

V. Requiescat in pace. R. Amen.

5.

W dzień 2 listopada.

DZIEŃ ZADUSZNY

Ryt zdwojony (Duplex).

a. Nieszpory

Po Benedicámus Dómino drugich nieszporów uroczystości Wszystkich Świętych rozpoczynają się nieszpory żałobne bezpośrednio antyfoną Placébo Dómino. Pater noster i Ave Maria mówi się tylko wtedy, jeżeli poza chórkiem nieszpory poprzedniego oficjum odmawia się oddziennie od nieszporów żałobnych. Powtórzywszy antyfonę po Magnificat celebrans śpiewa klęcząc:

Pater noster, po cichu aż do

- V. Et ne nos inducas in tentatiōnem.
- R. Sed libera nos a malo.
- V. A porta īferi.
- R. Erue, Dómine, áimas eórum.
- V. Requiescant in pace.
- R. Amen.
- V. Dómine, exaudi oratiōnem meam.
- R. Et clamor meus ad te véniat.
- V. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Fi délium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animabus famulorum familiarumque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatorum: ut indulgentiam, quam semper optavérunt, piis supplicationibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽculorum. R. Amen.

R. Réquiem æternam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Po nieszporach następuje procesja za zmarłych według sposobu niżej podanego.

b. Jutrznia

Jak zwykle za wyjątkiem lekcji:

I. NOKTURN

Lekcja I. (Job 7, 16-21).

Darce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnífcas eum? aut quid appónis erga eum corrūtum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimítis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciām tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniqüitátem meam? Ecce nunc in púlvore dómiam: et si mane me quæsieris, non sub-sistam.

R. Credo, quod Redémptor, str. 361.

Lekcja II. (Job 14, 1-6).

Homo natus de muliere brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácerē mundum de immundo con-céptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsum ejus apud te est: constituísti térmilos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Qui Lázarum str. 362.

Lekcja III. (Job 19, 20-27).

Delli meæ, consúmptis carnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo lábia circa dentes meos. Miserémini me, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétingit me. Quare persequimini me sicut Deus, et carnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sflice? Scio enim, quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectús sum: et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine, quando vénneris str. 363.

II. NOKTURN

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Cura pro mórtuis gerénda.

Lekcja IV. Cap. 2 et 3.

Curáto fúneris, conditio sepulturæ pompa exsequiarum, magis sunt vivórum solácia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnenda et abjicienda sunt cörpera defunctórum, maximéque justórum ac fidélium, quibus tamquam organis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim paterna vestis et annulus, ac si quid hujusmodi, tanto carius est posteris, quanto erga paréntes major afféctus; nullo modo ipsa spernenda sunt cörpera, quæ útique multo familiárius atque conjunctius, quam quælibet indumenta gestámus. Hæc enim non ad ornaméntum vel adjútórium, quod adhibéatur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pertainent. Unde et antiquórum iustórum fúnera officiosa pietate curáta sunt, et exséquiae celebratæ, et sepultura provisa: ipsique, cum víverent, de sepeliendis vel etiam transferéndis suis corpóribus filiis mandavérunt.

R. Meménto mei, str. 369.

Lekcja V. Cap. 4.

Recordántis et precántis affectus cum defunctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dubium est iis, qui cum in corpore viverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruerunt. Verum, etsi áliqua necessitas vel humári cónpora, vel in sacris locis humári nulla data facultate permittat, non sunt prætermittendae supplicationes pro spiritibus mortuorum: quas faciendas pro ómnibus in christiana et cathólica societate defunctis, etiam tacitis eórum nomínibus, sub generali commemoratione suscepit Ecclésia; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut filii, aut quicunque cognati vel amici ab una eis exhibeantur pia matre communi. Si autem deessent istae supplicationes, quæ fiunt recta fide ac pietate pro mórtuis, puto quod nihil prodéset spiritibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima cónpora poneréntur.

R. Hei mihi, Dómine, str. 369.

Lekcja VI. Cap. 18.

Quæ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gerimus, pervenire, nisi quod pro eis sive altaris, sive orationum, sive eleemosynarum sacrificiis solemniiter supplícamus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum, pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus, qui sint, opórtet ea pro regeneratis ómnibus facere, ut nullus eórum prætermittatur, ad quos hæc beneficia possint et débeant pervenire. Mélius enim supererunt ista eis, quibus nec obsunt, nec prosunt, quam eis deerunt, quibus prosunt. Diligentius tamen facit hæc quisque pro necessariis suis, quo pro illo fiat similiter a suis. Córpori autem humándo quidquid impénditur, non est præsidium salutis, sed humanitatis officium, secundum affectum, quo nemo umquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet, ut quam potest, pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt, qui carnis resurrectionem non credunt, quanto magis debent fácare qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectro et in æternitatē mansúro, impensum ejusmodi officium sit etiam quodámmodo ejusdem fídei testimónium!

R. Ne recordérис, str. 370.

III. NOKTURN

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli
ad Corínthios.

Lekeja VII. Cap. 15, 12-22.

Si Christus prædicátur, quod resurréxit a mórtuis, quónodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuorum non est? Si autem resurréctio mortuorum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicatio nostra, inánis est et fides vestra. Invenimur autem et falsi testes Dei: quóniam testimónium diximus aduersus Deum, quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurrexit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccatis vestris. Ergo et qui dormierunt in Christo, perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperantes sumus, miserabiliores sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiae dormientium: quóniam quidem per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. Peccántem, str. 377.

Lekcja VIII. Cap. 15, 35-44.

Sed dicet áliquis: Quónodo resúrgunt mórtui? qualíve cónpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas: sed nudum granum, ut puta trítici, aut alicujus ceterórum. Deus autem dat illi corpus, sicut vult: et unicuíque séminum proprium corpus. Non omnis caro, éadem caro: sed ália quidem hominum, ália vero pécorum, ália vólucrum, ália autem píscium. Et córpora célestia, et córpora terrestria: sed ália quidem coelestium glória, ália autem terrestrium. Alia cláritas solis, alia cláritas lune, et ália cláritas stellarum. Stella enim a stella differt in claritate: sic et resurrectio mortuorum. Seminátur in corruptione, surget in incorruptione. Seminátur in ignobilitate, surget in glória. Seminátur in infirmitate, surget in virtute. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

R. Dómine, str. 378.

Lekcja IX. Cap. 15, 51-58.

Ecce misterium vobis dico: Omnes quidem resurgentemus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: canet enim tuba, et mortui resurgent incorrupti: et nos immutabimur. Oporet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, Victoria tua? ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoram per Dominum nostrum Jesum Christum. Itaque fratres mei dilecti, stabiles estote et immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes, quod labor vester non est inanis in Domino.

R. Líbera me, str. 379.

LAUDES jak zwykle.

6.

PROCESJA ZA ZMARŁYCH

a. Z łacińskim tekstem liturgicznym

Po nieszporach żałobnych wyrusza poza kościół procesja. Na czele kroczy kleryk, z krzyżem procesjonalnym w ręku w otoczeniu dwóch ministrantów, trzymających płonące kandelabry. Za nimi postępują inni klerycy w komżach. Jeden z kleryków nieśie kadzielnice. Jeden z kapelanów zaś, ubrany w stułę czarnego koloru, kropi wodą świętą groby po prawej i lewej stronie drogi cmentarnej. Za nimi kroczy celebrans, ubrany w komżę oraz stułę i kapę czarnego koloru. Jeśli w parafii jest jeden tylko kapłan, kropi on sam groby świętą wodą. Gdy procesja rusza, chór śpiewa następujące responatorium:

Ant.
VII.

A b-solve, * Dó-mi-ne, á-nimas e-ó-rum
 ab omni vínculo de-li-ctó-rum, non e-
 as tor-méntum mor-tis at-tíngat. * Non re-órum ca-
 té-na constríngat, sed mi-se-ráti-o tu-a
 in pa-cis e-as ac lu-cis re-gi-ó-ne constí-tu-at.

V. Si-que il-lis sint Dómine dignæ cru-ci-ati-bus culpæ,
 tu-e-is grá-ti-a le-ni-tá-tis in-dúlge. * Non re-órum.
 Powtarza się: Non reórum caténa, aż do **V.**
 Po skończonym responsum procesja staje.

I stacja.

Kantorzy wraz z pierwszym chórem śpiewają:

Ký-ri- e e- lé- i-son.

Drugi chór śpiewa:

Christe e- lé- i-son.

Wszyscy razem śpiewają:

Ký-ri- e e- lé- i-son.

Kapłan: Pater noster, dalszy ciąg po cichu (wszyscy klękają).

V. Et ne nos inducas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta íferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requíescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

Celebrans wstaje.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, famulos tuos Pon tificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Po skończonej modlitwie wstają wszyscy i udają się do drugiej i następnych stacji, gdzie wszystko odbywa się tak jak przy stacji pierwszej. Zmieniają się tylko responsoria i oracje.

II stacja.

Resp. Credo, quod Redémptor, str. 361.

V. Kýrie eléison. **R.** Christe eléison, Kyrie eléison.

V. Pater noster, etc.

V. Et ne nos inducas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta íferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requíescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi oratióne meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nos patrem et matrem honorare præcepísti: miserére cleménter animábus paréntum nostrorum, eorúmque peccáta dimítte; nosque eos in aëternæ claritatis gáudio fac vidére. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

III stacja.

Resp. Qui Lázarum, str. 362.

V. Kýrie eléison. **R**. Christe eléison, Kyrie eléison.

V. Pater noster, etc.

V. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requíescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

O rémus.

Deus, véniae largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus clementiam tuam; ut nostræ congregatióne fratres, propinquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétua beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum. **R**. Amen.

IV stacja.

Resp. Peccántem me quotidie, str. 377

V. Kýrie eléison. **R**. Christe eléison, Kýrie eléison.

V. Pater noster, etc.

V. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requíescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus miseratione animæ fidélium requiéscunt; famulis et famulábus tuis ómnibus, hic et ubique in Christo quiescéntibus: da propítius véniam peccatórum, ut a cunctis reáribus absoluíti, tecum sine fine lătentur. Per Christum Dóminum nostrum. **R**. Amen.

V stacja

Przy ostatniej stacji, przed wielkim ołtarzem, śpiewa się responsum Líbera me, str. 380.

V. Kýrie eléison. **R**. Christe eléison, Kyrie eléison.

V. Pater noster, etc.

V. Et ne nos indúcas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. A porta ínferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

V. Requíescant in pace.

R. Amen.

V. Dómine, exáudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fidélium Deus ónnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum, ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicationib⁹ consequántur. Qui vivis et regnas in sǽculorum. **R**. Amen.

Teraz śpiewa celebrans w tonie zwykłym.

V. Réquiem aetérnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpetua lúceat eis.

Po czym kantorzy śpiewają:

V. Requiescant in pace.

R. Amen.

W końcu śpiewa się antyfonę Salve Regína (strona 338)

W ten sam sposób celebруje się procesję w dzień Zadusny, po uroczystej Mszy żałobnej, oraz ilekroć należy odprawić, stosownie do zwyczaju miejscowego, procesję za zmarłych.

b. Procesja żałobna z polskim tekstem

Po nieszporach żałobnych wyrusza na cmentarz procesja żałobna.

Stacja I.

Dzień, on dzień gniewu Pańskiego, Świat w proch
ze- trze, świadkiem tego Dawid z Sybilą wszystkiego.

Jako wielki tam strach będzie, Gdy sam Bóg na tron
za-siedzie, I roztrząsać wszystko będzie. Trąba dziwny

głos puszczaając, Groby ziemskie przeni-ka-jąc, Wszystkich
zbu-dzi po-zy-wając. Dobry Je-zu a nasz Panie, Daj im
wieczne spoczywanie.

Procesja staje. Kapłan śpiewa.

V. Kyrie eleison.

R. Chryste eleison, Kyrie eleison.

Ojcze nasz — za zmarłych biskupów i kapłanów, po cichu
aż do

V. I nie wódź nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw ode złego.

V. Od wrót piekielnych.

R. Wybaw dusze ich, o Panie.

V. Niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

Bóże, któryś dozwoilił slugom Swoim na równi z kapłanami Apostolskimi piastować godność biskupią lub kapłańską: spraw to, prosimy, aby i do obcowania wiekustego z Apostolami byli dopuszczeni. Przez Chrystusa Pana naszego.

R. Amen.

Ceremonie takie same, jak w czasie procesji odprawianej w łacińskim języku liturgicznym (str. 412).

II stacja.

Z dumieje się przyrodzenie
I śmierć, gdy wstanie stworzenie
Na ostatnie rozsądzenie.

Księgi spisane wystawią,
Które każdą rzeczą wyjawią,
Z czego na świat dekret sprawią.

Gdy tedy Sędzia zasiądzie,
Wszelka skrytość jawną będzie,
Każni żaden grzech nie zbędzie:

Cóż tam poczne, człek mizerny,
Kto mi Patron będzie wierny,
Gdzie i świętych strach niezmierny?

Dobry Jezu
A nasz Panie,
Daj im wieczne spoczywanie.

V. Kyrie eleison.

R. Chryste eleison, Kyrie eleison.

Ojciec nasz — za zmarłych rodziców naszych, po cichu aż do

V. I nie wódź nas na pokuszenie.

R. Ale nas zbaw ode złego.

V. Od wrót piekielnych.

R. Wybaw dusze ich, o Panie.

V. Niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

V. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

V. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się.

B

oże, któryś nam rozkazał czcić ojca i matkę: zmiłuj się łaskawie nad duszami rodziców naszych: daj im grzechów odpuszczenie, i dozwól, byśmy oglądali ich w światłości wiekuistej. Przez Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

III stacja.

Królu Tronu straszliwego,
Który zbawić chcesz każdego,
Zbaw z łaski i mnie grzesznego.

Wspomnij, Jezu, Panie drogi,
Żem przyczynią Twojej drogi,
Nie zgubże mnie w on dzień srogi.

Szukałeś mnie spracowany,
Odkupiłeś krzyżowany,
Niech nie giną Twoje rany.

Sędzio, Boże sprawiedliwy,
Nim przyjdzie Twój sąd straszliwy,
Bądź mi teraz miłościwy.

Dobry Jezu, (jak wyżej).

V. Kyrie eleison.

R. Chryste eleison, Kyrie eleison.

Ojciec nasz — za zmarłych naszych braci i krewnych, oraz dobrodziejów i fundatorów tego kościoła po cichu aż do V.
I nie wódź, jak wyżej.

Módlmy się.

B

oże, Dawco przebaczenia i miłośniku zbawienia ludzkiego, litości Twojej żebrzymy: dozwól braciom naszym, krewnym i dobrodziejom, którzy już z tego świata zeszli, by za przyczyną Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Świętych Twoich uczestniczyli w szczęśliwości wiecznej. Przez Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

IV stacja.

Wzdycham jako obwiniony,
Wstyd mnie za grzech popełniony,
Bądź mi, Boże, przeproszony.

Tyś Magdalenie odpuścił,
Łotraś do łaski przypuścił,
Mnieś nadzieję z nieba spuścił.

Prośba ma niegodna tego,
Lecz sam z milosiedzia Swego
Zbaw mnie od ognia wiecznego.

Dobry Jezu, (jak wyżej).

V. Kyrie eleison.

R. Chryste eleison, Kyrie eleison.

Ojcze nasz — za zmarłych, którzy na tym cmentarzu lub w obrębie tej parafii spoczywają, po cichu aż do V. I nie wóź, (jak wyżej).

Módlmy się.

Z Twego milosierdzia, o Boże, dusze wiernych odpoczynek mają, daj litościwie odpuszczenie grzechów wszystkim sługom i służebnicom Swoim, tu i wszędzie w Chrystusie spoczywającym, aby od win wszelkich uwolnieni, cieszyli się z Tobą bez końca. Przez Chrystusa Pana naszego. R. Amen.

V stacja.

Daj mi miejsce z owieczkami,
Nie odłączaj mnie z kozłami,
Na prawicy staw z slugami.

Pohańbiwszy potępionych,
W ogień wieczny osądzonej,
Weź mnie do błogosławionych.

Proszę duchem unizonym,
Sercem jak popiół skruszonym,
Bądź mi do końca Patronem.

Opłakany ten dzień będzie,
Kiedy się z prochu dobędzie,
Na sąd straszny czekli mizerne,
Bądź mu, Boże, milosierny.

Dobry Jezu, (jak wyżej).

V. Kyrie eleison.

R. Chryste eleison, Kyrie eleison.

Ojcze nasz — za wszystkich wiernych zmarłych, po cichu aż do V. I nie wóź, (jak wyżej).

Módlmy się.

Boze, wszystkich wiernych Stwórca i Odkupiciela, † udziel duszom zmarłych slug i służebnic Swoich odpuszczenia wszystkich grzechów; * niechaj za pobożnymi modlami naszymi dostąpią milosierdzia, którego zawsze pragnęły. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. R. Amen.

V. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

R. A światłość wiekuista niechaj im świeci.

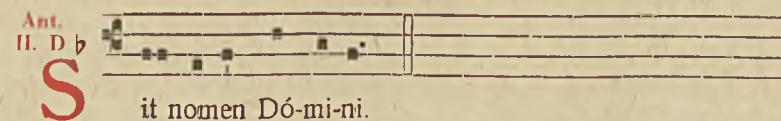
V. Niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

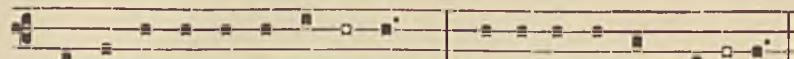
7.

POGRZEB DZIECI

Celebrans ubrany w komżę i białą stułę (i kapę) skrapia w domu żałoby zwłoki trzykrotnie i mówi:

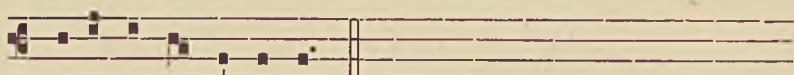
Psalm 112.

1. Laudá-te pú- e- ri Dóminum: * lauda-te nomen Dómini.
2. Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
3. A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.
4. Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.
5. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cælo et in terra?
6. Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:
7. Ut collocet eum cum principib⁹, * cum principib⁹ populi sui.
8. Qui habitare facit stérilem in domo, * matrem filiorum laetantem.
9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
10. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Sit nomen Dó-mi-ni be-ne-dictum ex hoc nunc

et usque in sæ-cu-lum.

W czasie pochodu do kościoła śpiewa się:

Psalm 118.

- B**eati immaculati in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
2. Beati qui scrutantur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

3. Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulaverunt.
4. Tu mandásti * mandata tua custodíri nimis.
5. Utinam dirigántur viæ meæ * ad custodiendas justificatiōnes tuas!
6. Tunc non confundar, * cum perspèxero in ómnibus mandatis tuis.
7. Confitébor tibi in directione cordis: * in eo quod dídicí judicia justitiæ tuæ.
8. Justificatiōnes tuas custódiam: * non me derelíquas usquequāque.
9. In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
10. In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandatis tuis.
11. In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.
12. Benedictus es Dómine: * doce me justificatiōnes tuas.
13. In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudicia oris tui.
14. In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divitiis.
15. In mandatis tuis exercebor: * et considerábo vias tuas.
16. In justificationib⁹ tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.
17. Glória Patri.

- R**etríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.
2. Revélá oculos meos: * et considerábo mirabilia de lege tua.
 3. Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.
 4. Concupívit anima mea desiderare justificatiōnes tuas, * in omni tempore.
 5. Inrepásti supérbos: * maledicti, qui declínant a mandatis tuis.
 6. Aufer a me opprobrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
 7. Etenim sedérunt príncipes, et adversum me loquebán-tur: * servus autem tuus exercebátur in justificationib⁹ tuis.
 8. Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatiōnes tuæ.
 9. Adhæsit pavimento anima mea: * vivífica me secundum verbum tuum.

10. Vias meas enuntiávi et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.
11. Viam justificationum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.
12. Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.
13. Viam iniquitátis amóve a me, * et de lege tua miserére mei.
14. Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
15. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confundere.
16. Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.
17. Glória Patri.

Można dodać psalm 148 (str. 428).

Po przybyciu do kościoła śpiewa się:

*Ant.
V.L.F. 2*

Hic ac-cí-pi- et.
(Hæc)

Psalm 23.

1. Dómi-ni est ter-ra, et ple-ni-tú-do e- jus: * orbis terrá- rum et u-nivér-si, qui há-bitant in e- o.

2. Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

3. Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

4. Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.
5. Hic accípet benedictionem a Dómino: * et misericordiam a Deo salutári suo.
6. Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
7. Attollite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex gloriæ.
8. Quis est iste rex gloriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.
9. Attollite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex gloriæ.
10. Quis est iste rex gloriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex gloriæ.
11. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

Hic ac-cí-pi- et be-ne-dí-cti- ónem a Dó-mi-no,
(Hæc)

et mi-se-ri-córdi-am a De-o, sa-lu-tá-ri su-o: qui-a hæc
est ge-ne-rá-ti- o quærénti- um Dó-minum.

Następnie celebrans śpiewa:

Kýrie eléison, Christe eléison, Kýrie eléison, jak wyżej str. 336.

Pater noster, po cichu. Następuje pokropienie zwłok.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Me autem propter innocentiam suscepisti.

R. Et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Omnipotens et mitissime Deus, qui omnibus parvulis renatis fonte baptismatis, dum migrant a seculo, sine ulla eorum meritis vitam illico largiris aeternam, sicut animae hujus parvuli hodie credimus te fecisse: † fac nos, quiescimus Domine, per intercessionem beatae Mariæ semper Virginis et omnium Sanctorum tuorum hic purificatis tibi mentibus famulari, * et in paradyso cum beatis parvulis perenniter sociari. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

W czasie pochodu do grobu, a także, jeżeli zwłok nie przynoszą się zaraz, śpiewa się:

Ant.
IV. E 2 #

J
ú-venes.

Psalm 148.

1. Laudá-te Dó-mi-num de cæ- lis: * laudá-te e- um in
ex- cæl-sis.

2. Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudate eum omnes virtutes ejus.

3. Laudáte eum sol et luna: * laudate eum omnes stellae et lumen.

4. Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

5. Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

6. Statuit ea in aeternum et in sæculum sæculi: * præceptum posuit, et non paeteribit.

7. Laudáte Dominum de terra, * dracones et omnes abyssi:

8. Ignis, grando, nix, glacie, spiritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus.

9. Montes et omnes colles: * ligna fructifera et omnes cedri.

10. Bestiae et universa pecora: * serpentes et volucres pennatae.

11. Reges terræ et omnes populi: * principes et omnes iudices terræ.

12. Juvenes et virgines, + senes cum junioribus laudent nomen Domini: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

13. Confessio ejus super cœlum et terram: * et exaltavit cornu populi sui.

14. Hymnus omnibus sanctis ejus: * filii Israel, populo appropinquanti sibi.

15. Gloria Patri, et Filio, * et Spiritui Sancto.

16. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

Anti-
phona

Ju-venes et vir-gi-nes, se-nes cum ju-ni- ó-ribus

laudent nomen Dó-mi-ni.

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, jak wyzej str. 336.

Pater noster, po cichu.

- V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. Sinite parvulos venire ad me.
 R. Taliūm est enim regnum cælorum.
 V. Dóminus vobiscum.
 R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempiterne Deus, sanctæ puritatis amator, qui animam hujus parvuli (-læ) ad cælorum regnum hodie misericorditer vocare dignatus es: digneris etiam, Dómine, ita nobiscum misericorditer agere; + ut meritis tuæ sanctissimæ passioñis, et intercessione beatæ Mariæ semper Virginis et omnium Sanctorum tuorum, * in eodem regno nos cum omnibus Sanctis et electis tuis semper facias congaudere. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R. Amen.

Następnie celebrans skrapia zwłoki trzykrotnie świeconą wodą, a jeżeli cmentarz nie był poświęcony, albo, gdy grób został świeżo wymurowany, także i grób.

Po pochowaniu ciała śpiewa się stojąc.

Hymnus
1. 2#

A - ve maris stel-la, De-i Ma-ter al-ma,
 Atque semper Vir-go Fe-lix cæ-li porta. 2 Sumens
 illud A-ve Gabri-élis o-re, Funda nos in pa-
 ce, Mutans He-væ nomen. Solve vincla re-is,

Profer lumen cæ-ois: Ma-la nostra pel-le, Bo-na
 unccta posce. 4 Monstra te es-se matrem: Sumat per
 te pre-ces. Qui pro no-bis na-tus, Tu-lit es-se tu-us.
 5. Virgo singu-lá-ris, Inter omnes mi-tis, Nos, culpis
 so-lú-tos, Mi-tes fac et castos. 6. Vitam præsta pu-
 ram, I-ter pa-ra tu-tum: Ut vi-déntes Je-sum,
 Semper collæ-témur. 7. Sit laus De-o Pa-tri, Summo
 Christo de-cus, Spi-ri-tu-i Sancto, Tribus honor unus.
 A-men.

Lub:

Hymnus

A- ve ma- ris stel- la, De- i Ma- ter al- ma,
At- que semper Vir- go, Fe- lix cæ- li por- ta A- men.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, videntes Jesum,
Semper collætemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

W drodze powrotnej z cmentarza do kościoła śpiewa się:

VII. 2
Ant. #

Be-ne-dí-ci-te Dó-minum.

Kantyk trzech młodzieńców.

1. Be-ne-dí-ci-te ómni-a ó-pe-ra Dó-mi-ni Dó-mi-no:

- laudá-te et super- ex-al-ta-te e- um in sæ-cu-la.
2. Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino
 3. Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtutes Dómini Dómino.
 4. Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ coeli Dómino.
 5. Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
 6. Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.
 7. Benedícite rores et pruina Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.
 8. Benedícite glâcies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.
 9. Benedícite lux et tenebræ Dómino: * benedícite fûlgura et nubes Dómino.
 10. Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.
 11. Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite universa germinântia in terra Dómino.
 12. Benedícite fontes Dómino: * benedícite maria et flûmina Dómino.
 13. Benedícite cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes völucres cæli Dómino.
 14. Benedícite omnes béstiae et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.
 15. Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.
 16. Benedícite sacerdôtes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.
 17. Benedícite spíritus et ánimæ justorum Dómino: * benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

18. Benedicite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltate eum in sæcula.

19. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

20. Benedictus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis et gloriósus et superexaltátus in sæcula.

Be-ne-dí-oi-te Dó-minum omnes e- lé-cti e-jus:

á- gi-te di- es læ- tí-ti- æ, et cónfi- té- mi- ni il- li.

Przed ołtarzem, kapłan mówi:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: * concéde propítius, ut a quibus tibi ministrán- tibus in cælo semper assístitur, * ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Jeżeli dla słusznej przyczyny nie można odprawić wszystkich ceremonii wyżej podanych, wtedy należy przy pogrzebie dzieci zachować następujący porządek (skrócony).

Dodatek:

Skrócony porządek ceremonii pogrzebu dziecka.

Po przeniesieniu zwłok dziecka do kościoła odmawia się lub śpiewa początek antyfony *Hic accípet*, oraz psalm (cały) Dó-

mini est terra, jak wyżej str. 426 z dodaniem Glória Patri, po czym powtarza się całą antyfonę. Następnie mówi się:

Kyrie eléison, Christe eléison, Kyrie eléison.

Pater noster, odmawia się po cichu, równocześnie skrapia się trumnę świętą wodą, po czym mówi się:

V. Et ne nos inducas in tentatióne.

R. Sed líbera nos a malo.

V. Me autem propter innocéntiam suscepísti.

R. Et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte baptísmatis, dum migrant a sèculo, sine ullis eórum méritis vitam ílico largíris aeternam, sicut ánimæ hujus párvuli (-læ) hódie crédimus te fecísse: fac nos, quæsumus Dómine, per intercessiόnem beatæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuórum hic purificátis tibi méntibus famulári, et in paradíso cum beatís párvulis perenniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Na zakonczenie śpiewa się hymn *Ave, maris stella*, jak wyżej str. 430 lub 432.

CZĘŚĆ TRZECIA

Część trzecia
Wielki Tydzień

WIELKI TYDZIEŃ

I.

NIEDZIELA PALMOWA

(Dominica in Palmis)

Po aspersji (bez Gloria Patri) przystępuje kapłan do święcenia palm. Chór śpiewa:

Ant. VII. 2 b

H osánná * fí - li - o Da-víd: be-ne-díc - tus, qui
ve - nit in nō- mi- ne Dó-mi ni. Rex Is - ra - ēl:
Ho - sán-na in ex-cél-sis.

Oracja w melodii zwykłej (ferialis. Lekcja w melodii epistoly. Po lekcji chór śpiewa zamiast gradualu:

Resp. VIII. 2 b

I n mon - te * O lí-ve - ti orá - vit
ad Pa - trem: Pa - ter, si fí - e - ri pot - est,

tráns - at a me ca - líx i - ste. * Spí - ri-tus qui -
dem promptus est, ca - ro autem in - fir - ma:
fi - at vo-lún- tas tu - a. **V.** Vi-gi-lá - te,
et o-rá - te, ut non intré-tis in ten - ta - ti - ó -
nem. * Spí - ri-tus.

Odpowiedzi prefacyjne śpiewa się w tonie zwykłym (ferialis).

Po prefacjii chór śpiewa:

VIII. **S** an-ctus, * San-ctus, San-ctus Dómi-nus De - us
Sá - ba - oth. Ple - ni sunt cœ - li et terra gló - ri - a tu - a.

Ho-sánna in ex-cel-sis. Be-ne-díc-tus, qui ve - nit in
nó-mi-ne Dó-mi-ni. Ho-sánna in excél-sis.

Po ceremonii poświęcenia następuje rozdawanie palm przez celebransa, chór zaś śpiewa następujące ant.:

Ant. **I. 2 ♫** **P** ú - e - ri Hebræ-ó-rum, * por-tán-tes ramos o - li -
va - rum, ob-vi - a - vé - runt Dó - mi - no, cla - mán - tes et
di - cén - tes: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Alia Ant. **I. 2 ♫** **P** ú - e - ri Hebræ-ó-rum * vestíménta prosternébant
in vi - a, et clamábant di - cén - tes: Hosánná sí li - o

Da-vid: be-ne-díctus, qui ve-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni.

Powyższe antyfony powtarza się aż do ukończenia ceremonii rozdawania palm.

Diakon śpiewa:

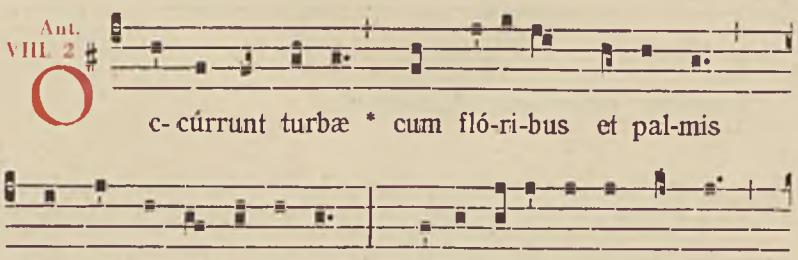
Pro-ce-dá-mus in pa- ce.

Chór odpowiada:

In nó-mi-ne Christi. A-men.

W czasie procesji chór śpiewa antyfony:

O c-cúrrunt turbæ * cum fló-ri-bus et pal-mis
Re-demptó- ri ób- vi-am: et vi-otó-ri tri-umphán- ti

digna dant ob-séqui- a: Fí- li- um De- i o- re gentes

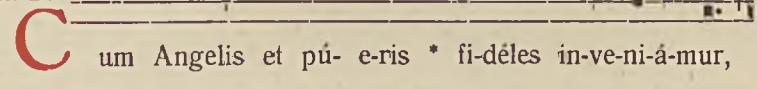
prædicant: et in laudem Chri-sti vo- ces to-nant per

nú-bi-la: Ho-sán-na!

Alia Ant.

VII. 2

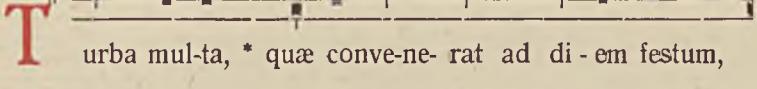
C um Angelis et pú- e-ris * fi-déles in-ve-ni-á-mur,

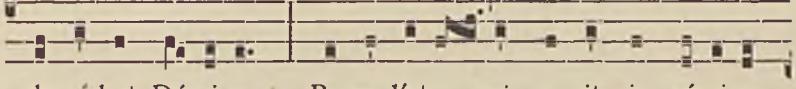
tri-unipha-tó-ri mortis clamántes: Ho-sánnna in excélsis.

Alia Ant.

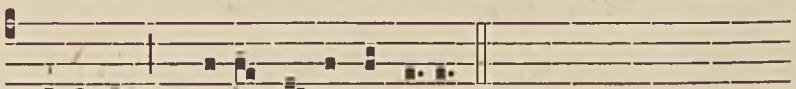
IV. 2

T urba mul-ta, * quæ conve-ne- rat ad di - em festum,

clamá-bat Dómi-no: Be-ne-díctus qui ve-nit in nó-mi-ne

Dómi- ni: Ho- sán-na in ex-célsis.

W drodze powrotnej procesja zatrzymuje się u wejścia do kościoła. Śpiewacy w liczbie dwóch lub czterech wchodzą do kościoła i zamknąwszy bramę, zwróceni w stronę procesji, rozpoczynają *Glória, laus* itd., śpiewając dwa pierwsze wiersze. Kapłan zaś, stojący wraz z innymi przed kościołem, powtarza je.

Następnie śpiewacy, którzy są wewnątrz kościoła, śpiewają dalsze wiersze a stojący przed kościołem powtarzają Glória, laus itd

1. 2. G ló- ri - a, laus, et ho - nor, ti - bi sit Rex Chri-ste
Re-démp-tor: Cu - i pu - e - rí - le de - cus prompsit
Ho-sánna pi - um. Powtarza się Glória, laus.

1 Isra - ēl es tu Rex, Da-ví - dis et íncl-y-ta pro - les:
Nó-mi-ne qui in Dó - mi - ni, Rex be - ne - díc - te,
ve-nis. Glória, laus.

2 Cœ-tus in ex-cél-sis te laudat cœ-li - cus omnis, Et
mor-tá - lis ho - mo, et cuncta cre - á - ta simul. Glória, laus.

3. Plebs Hebræ - a ti - bi cum pal - mis óbvi-a ve - nit:
Cum pre - ce, vo - to, hym-nis, ádsu-mus ec - ce ti - bi.
Glória, laus.

4. Hi ti - bi pas - sú - ro sol-vé - bant mü - ni - a laudis:
Nos ti - bi re - gnán - ti pángi - mus ec - ce me - los.
Glória, laus.

5. Hi pla - cu - é - re ti - bi, plá - ce - at de - vó - ti - o nostra:
Rex bo-ne, Rex cle - mens, cui bo - na cuncta pla-cent.
Glória, laus.

Po ukończeniu śpiewów subdiakon uderza drzewcem krzyża w bramę. Gdy procesja wkracza do kościoła, śpiewa się antyfonę Pueri Hebraeorum (str. 443).

W środku kościoła jest stacja.

Stacja: Subdiakon składa krzyż w pośrodku kościoła. Wszyscy klękają a celebrans doryka trzykrotnie wizerunku Ukrzyżowanego święconą palmą, intonując następującą antyfonę, którą chór podejmuje:

Celebrans:

Ant. VIII. 2^b

Scrip-tum est e-nim: * Percū - ti - am pa-stó- rem,

Chór:

et dispergentur o- ves gre-gis: postquam au-tem re-

sur-ré- xe - ro, præcē - dam vos in Ga - li - lā - am:

i- bi me vi-dé- bi- tis, di-cit Dó-mi - nus.

Następnie celebrans, podnosząc w górę krzyż, intonuje dwukrotnie:

Celebrans:

1. 2[#]

Crux a-ve, spes ú - ni-ca, Hoc Pas-si - ó- nis

Chór:

tempo - re: Pi - is a - dâu- ge grá - ti - am, Re - ís - que

de - le crí-mi-na.

Za trzecim razem celebrans intonuje:

Chór:

Te, fons sa - lú - tis Trí - ni - tas, Col - láudet om-nis

spi - ri - tus: Qui - bus Cru - cis vic-tó - ri - am lar-gí - ris,

adde præmi - um. A- men.

Celebrans ze czcią kładzie krzyż na ziemię, okadza go, całuje, po czym śpiewa:

V. Erue a frámea, Deus, ánimam meam.

R. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Orémus.

D

eu s, qui nos regendo consérvas, parcéndo justificas, per passionem Unigeniti Fílii tui Domini nostri, Iesu Christi, a temporali tribulatiōne nos éripe, et aeterna nobis gaudia largíre. Per eumdem Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Po tych obrzędach, a gdzie stacji nie ma, zaraz po wejściu do kościoła, chór śpiewa następujące responsorium:

Resp. II. b

Ingre-di-énte Dó-mi-no in sanctam ci-
vi-tá-tem, He-bræ-ó-rum pú-e-ri,
re-sur-rec-ti-ó-nem vi-tæ pro-nun-ti-án-tes, *
Cum ra-mis palmá-rum Ho-sanna clamá-bant
in ex-cel-sis. ¶ Cumque audisset pó-pu-lus,
quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-só-ly-mam, ex-i-é-runt
ób-vi-am e-i. * Cum ra-mis.

Następuje ofiara mszy św. W czasie pasji i ewangelii celebrans i asysta trzymają w ręku palmy.

2.

WIELKI CZWARTEK

(Feria quinta in Coena Domini)

a. Ciemna Jutrznia (Matutinum)

Po zmówieniu po cichu Pater noster, Ave Maria i Credo, rozpoczyna się jutrnię bezpośrednio antyfoną pierwszego psalmu. Przy końcu każdego psalma w jutrznii i laudesach gąsi się jedną z piętnastu świec trzyramiennego świecznika, ustawionego przed ołtarzem.

We wszystkich godzinach kanonicznych aż do nony Wielkiej Soboty włącznie opuszcza się przy końcu psalmów i w responoriach Gloria Patri. Jeżeli oficjum jest śpiewane, wtedy kończą się wiersze psalmów i kantyków jak zwykle. Jeżeli zaś oficjum jest recytowane, wtedy we wszystkich godzinach opada głos o jeden ton przy końcu każdego psalmu, kantyku i każdego w ogóle dłuższego okresu, tak samo przy końcu psalma Miserére, który recytuje się po godzinkach głosem przyciszonym. Oracje Résponce mówi się głosem poważnym i na jednym tonie, zniżając ostatnią sylabę tak jak w psalmach.

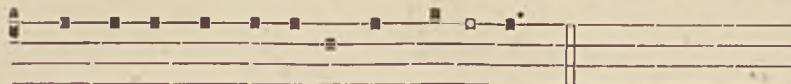
I NOKTURN

1. Ant. VIII. e 2.

e-lus do-mus tu-æ * co-mé-dit me, et oppró-bri-a reprobranti-um ti-bi ce-ci-dé-runt su-per me.

Psalm 68.

1. Sálvum me fac, Dé-us: * quó-ni-am intra-vé-runt

áquæ usque ad á-ni-mam mé-am.

2. Infixus sum in límo profundi: * et non *est substântia*.
3. Véni in altitudinem maris: * et tempéstan̄ demersit me.
4. Laborávi clámans, rauçæ factæ sunt fáuces méæ: * defecrunt oculi méi, dum spéro in Déum méum.
5. Multiplicati sunt super capillos cápitis méi, * qui odérunt *me grátis*.
6. Confortáti sunt qui persecuti sunt me inimici méi injúste: * quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
7. Déus, tu scis insipientiam méam: * et delicta méa a te non *sunt abscondita*.
8. Non erubescant in me qui exspectant te, Dómine, * Dómine virtútum.
9. Non confundántur super me * qui quaérunt te, Déus Israël.
10. Quóniam propter te sustinui opprobrium: * opéruit confusio fáciem méam.
11. Extraneus factus sum fratribus méis, * et peregrinus filiis matris méæ.
12. Quóniam zélus dómus túæ comédit me: * et opprobria exprobrantib⁹ tibi, cecidérunt super me.
13. Et operui in jejunio animam méam: * et factum est in opprobrium mihi.
14. Et pósui vestimentum meum cilicium: * et factus sum illis in parabolam.
15. Adversum me loquebántur, qui sedebant in pórtā: * et in me psallébant qui bibébant vínum.
16. Ego vero orationem méam ad te, Dómine: * tempus beneplaciti, Déus.
17. In multitúdine misericordiæ túæ exaudi me, * in veritáte salutis túæ.
18. Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profundis aquarum.

19. Non me demergat tempéstan̄ aquæ, † neque absórbeat me profundum: * neque urgeat super me púteus os sūum.
20. Exaudi me, Dómine, quóniam benígnā est misericordia túa: * secundum multitúdinem miseratiōnum tuarum respice in me.
21. Et ne avértas fáciem túam a púero tuo: * quóniam tribulor, velociter exaudi me.
22. Intende animæ méæ, et libera eam: * propter inimicos méos eripe me.
23. Tu scis impropérium méum, et confusiónem méam, * et reverentiam méam.
24. In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, * improprium exspectavit cor méum, et miseriā.
25. Et sustinui qui simul contristarētur, et non fuit: * et qui consolarētur, et non inveni.
26. Et dedérunt in escam méam fel: * et in siti méa potaverunt me aceto.
27. Fiat mēnsa eorum coram ipsis in láqueum, * et in retributioñes, et in scandalum.
28. Obscurēntur oculi eorum ne videant: * et dorsum eorum semper incurva.
29. Effunde super eos iram túam: * et furor irae túae comprehendat eos.
30. Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
31. Quóniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
32. Appone iniquitatem eorum: * et non intrent in justitiam túam.
33. Deleantur de libro viventium: * et cum iustis non scribantur.
34. Ego sum páuper et dólens: * salus túa, Déus suscepit me.
35. Laudabo nōmen Déi cum canticō: * et magnificabo eum in laude.
36. Et placēbit Déo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.
37. Videant páuperes et latēntur: * quærите Deum, et vivet anima vestrā.

38. Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et víngtos suós non despéxit.

39. Láudent illúm cæli et terra, * mære, et ómnia reptilia in eis.

40. Quóniam Déus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Júda.

41. Et inhabitábunt íbi, * et hæreditáte acquirent éam.

42. Et semen servórum ejus possidébit éam, * et qui díligunt nómen ejus, habitábunt in éa.

Ant.: Zelus domus tuae * comédit me, et oppróbria exprobrantum tibi cecidérunt super me.

2 Ant.
VIII. c 2

A-ver-tán-tur re-trór-sum, * et e-ru-béscant,
qui có-gi-tant mi-hi ma-la.

Psalm 69.

1. De-us, in adju-tó-ri-um me-um intén-de: * Dó-mi-ne,
ad adju-vandum me fe-stí-na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam méam.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

4. Avertantur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

5. Exultent et lætentur in te ómnes qui quarérunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre túum.

6. Ego vero egénu, et pauper sum: * Dómus adjuva me.

7. Adjútor méus, et liberátor méus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant: Avertantur retrórsum, * et erubéscant, qui cōgitant mihi mala.

3. Ant.
VIII. c 2

D-e-us me-us, * é-ri-pe me de ma-nu pec
ca-tó-ris.

Psalm 70.

1. In te, Dó-mi-ne, spe-rá-vi, non con-fundar in æ-ter-num. *
in ju-stí-ti-a tú-a lí-be-ra me, et é-ri-pe me.

2. Inclína ad me áurem túam, * et sálva me.

3. Esto míhi in Déum protectórem, et in locum munítum: * ut sálvum me fáciás.

4. Quóniam firmamentum méum, * et refugium méum es tu.

5. Déus méus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra légem agéntis et iníqui:
6. Quóniam tu es patientia méa, Dómine: * Dómine, spes méa a juventúte méa.
7. In te confirmátus sum ex útero: * de véntre matri méae tu es protector méus.
8. In te cantatio méa sémper: * tamquam prodígium factus sum miltis: et tu adjutor fórtis.
9. Repleatur os méum láude, ut canticum gloriām túam: * tóta díe magnitudinem túam.
10. Ne projícias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus méa, ne derelinquas me.
11. Quia dixerunt inimici méi mihi: * et qui custodiébant animam méam, consilium fecerunt in unum.
12. Dicentes: Déus derelíquit eum, † persequímini, et comprehendite eum: * quia non est qui eripiat.
13. Déus, ne elongéris á me: * Déus méus, in auxílium méum respice.
14. Confundantur, et defícient detrahéntes animae méae: * operiantur confusione et pudore, qui querunt mala mihi.
15. Ego autem semper sperábo: * et adjiciam super omnes laudem túam.
16. Os méum annuntiabit justitiām túam: * tóta die salutare túam.
17. Quóniam non cgnovi litteratūram, † introíbo in poténtias Domini: * memorábor justitiæ tuae solitus.
18. Déus, docuísti me a juventúte méa: * et usque nunc pronuntiabo mirabília tua.
19. Et usque in senectam et sénum: * Déus, ne derelinquas me.
20. Donec annuntiem bráchium túum * generatiōni omni, quae ventura est:
21. Poténtiam túam et justitiām túam, Déus, † usque in altissima, quae fecisti magnália: * Déus, quis similis tibi.
22. Quántas ostendisti mihi tribulatiōnes mltas et málas: † et conversus vivificasti me: * et de abýssis terrae iterum reduxisti me:

23. Multiplicasti magnificētiam túam: * et conversus consolatus es me.
24. Nam et ego confitébor tibi in vasis psálmi veritatem túam: * Déus, psállam tibi in cíthara, Sanctus Israél.
25. Exsultábunt lábia méa cum cantávero tibi: * et anima méa, quam redemísti.
26. Sed et língua méa tóta díe meditábitur justitiām túam: * cum confusi et reveriti fuerint, qui querunt mala mihi.

Ant.: Deus meus, * éripe me de manu peccatóris.

V. A-ver-tán-tur re-trór-sum, et e - ru - bē- scant.

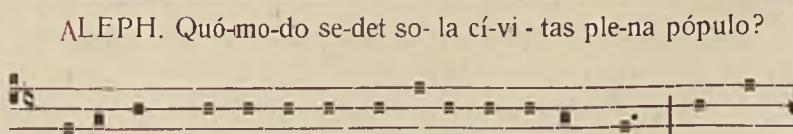
R. Qui có-gi-tant mí - hi má - la.

Pater noster, po cichu.

W ostatnich trzech dniach Wielkiego Tygodnia nie mówi się ani absoluji ani benedykci, przy końcu lekcji zaś opuszcza się Tu autem.

Lectio I.

Cap. 1, 1-14.

pro-vinci - á- rum fa-cta est sub tri- bù- to **BETH.**

Plo-rans plo-rá- vit in nocte, et lacrimæ e - jus in ma-

xíl-lis e - jus: non est qui conso -lé- tur e - am ex ómni-

bus ca-ri- s e - jus: omnes amí - ci e - jus spre - vé-

runt e - am, et fa-cti sunt e - i in-i-mí-ci.

GHIMEL. Mi - grá - vit Ju - das prop - ter af-

flicti - ó-nem, et multi- tū- di- nem servi - tū- tis: ha-bi- tā-

vit inter gentes, nec invé-nit réqui - em: omnes per-

se-cu- tó- res e - jus appre-hendé-runt e - am inter an-

gusti - as. **DALETH.** Vi - æ Si - on lu - gent e - o quod

non sint qui vén - ant ad so - lemni - tā - tem: omnes

por-tæ e - jus destructæ: sa-cerdó-tes e - jus gementes:

vírgi-nes e-jus squá- li - dæ, et ipsa opprēssa ama- ri- tú-di-

ne. **HE.** Facti sunt hostes e - jus in cá-pi - te,

in- imí - ci e - jus lo-couple- tā - ti sunt: qui - a Dómi-nus

lo-cú- tus est su-per e - am propter mul-ti - tū- di-nem in-

qui - ta - tum e - jus: párvu - li e - jus ducti sunt in
capti - vi - tá - tem, ante fá - ci - em tri - bu - lantis.
Je - rú - sa - lem, Je - rú - sa - lem, convér-te-re ad Dómi -
num De - um tu - um.

Resp.
VIII. 2 ♯

In mon - te * O - li - vé - ti o-rá - vit
ad Pa - trem: Pa - ter, si fí - e - ri pot -
est, tránse - at a me ca - lix i - ste: Spí - ri -
tus qui - dem promptus est, ca - ro autem in -

fír - ma. ¶ Vi - gi - lá - te, et o - rá - te,
ut non intré - tis in ten - ta - ti - ó - nem.
Spí - ri - tus.

Lectio II.

V AU. Et e-grés-sus est a fí - li - a Si - on
omnis de-cor e - jus: facti sunt prínci-pes e - jus
ve-lut a - rí - e - tes non inve-ni - én - tes pásco - a:
et a-bi - érunt absque for-ti - tú - dí - ne ante fá -

oi - em subse - quentis. ZA - IN. Re-cordá- ta
 est Je-rú-sa - lem di - é-rum afflicti- ónis su - æ,
 et præva - ri-ca - ti - ónis ómni - um de-si-de-ra-bí-li - um
 su - órum, quæ ha-bú - e-rat a di - é-bus antiquis,
 cum ca-de - ret pó-pu - lus e - jus in ma-nu hostí - li,
 et non esset au-xi- li- á - tor: vi-dé - runt e - am
 ho - stes, et de-ri-sé-runt sábba - ta e - jus.
HETH. Peccá - tum peccá - vit Je - rú - sa - lem

proptér- e - a instá - bi - lis facta est: omnes
 qui glo- ri - fi-cá-bant e - am, spre-vé - runt il - lam,
 qui - a vi-dé - runt ignomí-ni - am e - jus: ipsa autem
 gemens conversa est retrór - sum. **TETH.**
 Sordes e - jus in pé-di-bus e - jus, nec recordá-
 ta est fi-nis su - i: de-pó-si - ta est ve-hémenter,
 non ha - bens conso - la - tó - rem: vi-de Dómi-ne
 affli-cti - ó-nem me - am, quó - ni - am e - réctus

est i - nimí - cus. Je - rú - sa - lem, Je - rú - sa - lem,
 conver-te- re ad Dómi-num De - um tu - um.
Resp.
VIII. 2 #
Tristis est * á - nima me - a us - que
 ad mor - tem: su- sti-né-te hic, et vi - gi -
 lá - te me - cum: nunc vi-dé - bi - tis turbam,
 quæ circúmda-bit me: * Vos fu - gam ca-pi - é - tis,
 et e - go va - dam immo - lá - ri pro
 vo - bis **v. Ec-ce** appro - pínquat ho - ra

et Fí - li - us hómi- nis tradé - tur in ma-nus pec -
 ca- tó - rum. * Vos.
Lectio III.
J OD. Ma-num su - am mi-sit ho - stis,
 ad ómni - a de-si-de - ra-bí - li - a e - jus: qui - a vi-dit
 gentes ingressas sanctu - ári - um su - um, de qui -
 bus præcē - pe - ras ne intrá - rent in ecclé - si - am
 tu - am. **CAPH.** Omnis pó-pu- lus e - jus ge -

mens, et quærens pa-nem: de-dé-runt pre-ti-
 ó - sa quæ-que pro ci - bo ad re- fo-cillándam á-
 nimam. Vi-de Dómi - ne et consí - de - ra,
 quó-ni - am facta sum vi - lis. L AMED. O vos
 omnes, qui transí - tis per vi - am, at-tendi-te, et vi-
 dé - te si est do - lor si-cut do - lor me - us:
 quó - ni - am vindemi - á-vit me, ut lo-cú - tus est Dó-
 mi - nus in di - e i - ræ fu - ró - ris su - i.

MEM. De excélo mi-sit ignem in óssi- bus
 me - is et e - ru-dí- vit me: expándi - te
 re - te pé-di- bus me - is convertit me retrór-
 sum: pó-su - it me de-so - lá - tam, to - ta di - e
 mœ-ró re confectam. N UN. Vi - gi - la - vit
 ju-gum i-niqui- tátum me - á-rum: in ma-nu e - jus
 convo - lú - tæ sunt, et impó-si - tæ col-lo me - o: infir-
 má - ta est virtus me - a: de-dit me Dómi-nus in

ma-nu, de qua non pô-te-ro surge-re. Je-rú-
 sa-lem, Je-rú-sa-lem, conver-te-re ad Dómi-
 num De-um tu-um.
Resp.
V. 2 Ecce * ví-dimus e-um non ha-
 béntem spé-ci-em, neque de-co-rem:
 aspé-ctus e-jus in e-o non est:
 hic peccá-ta nostra portá-vit, et pro
 no-bis do-let: ipse au-tem vulne-rá-

tus est propter i-niqui-tátes no-stras: *
 Cu-jus li-vó-re sa-ná-ti
 su-inus **V.** Ve-re languó-res nostros ipse
 tu-lit, et do-ló-res nostros i-pse por-
 tá-vit * Cu-jus **R.** Ecce.

Powtarza się Ecce vídimus, aż do **V.**

II NOKTURN

I. Ant. VII. c 2 **L** i-be-rá-vit Dómi-nus * páu-pe-re-ma po-
 ténte, et ín-o-pem, cú-i non é-rat adjú-tor.

Psalm 71.

1. Dé - us, ju-dí-cium tu - um ré-gi da: * et ju-stí - ti - am
tú - am fi - li - o ré - gis:

2. Judicáre pópulum túum in justítia, * et páuperes túos in judício.

3. Suscipiant móntes pácem pópulo: * et cólles justítiam.

4. Judicábbit páuperes póluli, et sálvos fáciat filios páupe-
rum: * et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sóle, et ante lúnam, * in generatione
et generationem.

6. Descéndet sicut plúvia in vélus: * et sicut stillicídia stil-
lántia súper térram.'

7. Oriétur in diébus éjus justítia, et abundántia pácis: *
donec auferátur lúna.

8. Et dominábitur a mári úsque ad máre: * et a flúmine
usque ad térmilos órbis terrárum.

9. Coram íllo prócient Aethíopes: * et inimíci éjus térram
língent.

10. Réges Thársis, et ínsulæ múnera ófferent: * réges Ara-
bum et Sába dóna addúcent.

11. Et adorábunt éum ómnes réges térrae: * ómnes Gén-
tes sérvient éi:

12. Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui
non érat adjútor.

13. Parcet páperi et ínopi: * et ánimas páuperum sálvas
fáciat.

14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et hono-
rábile nomen eórum córam illo.

15. Et vívet, et dábítur éi de áuro Arábiæ, † et adorábunt
de ípsu sémpér: * tóta díe benedícen tóta.

16. Et érit firmaméntum in terra in summis móntium, †
superextolléatur super Líbanum fructus éjus: * et florébunt de-
civitáte sicut foénum térræ.

17. Sit nōmen éjus benedictum in saécula: * ante sólem pér-
manet nōmen éjus.

18. Et benedicéntur in ípsu ómnes tríbus térræ: * omnes
Géntes magnificábunt éum.

19. Benedíctus Dóminus, Déus Israel, * qui fácit mirabília
sólus:

20. Et benedictum nōmen majestatis éjus in aéternum: *
et replébitur majestáte éjus ómnis térra: fíat fiat.

Ant.: Liberávit Dóminus * páuperem a poténte, et ínopem, cui non
erat adjútor.

2. Ant.
VIII. c 2 #

C o-gi - ta - vè - runt ímpí - i, * et lo-cú - ti sunt
ne - quí - ti - am: in-i-qui - tā - tem in excélsø locu - ti sunt.

Psalm 72.

1. Quam bónus Isra - él Dé - us * his qui recto sunt cór - de!

2. Méri autem pene móti sunt pédes: * pene effusi sunt gréssus
méri.

3. Quia zelávi super iníquos, * pácem peccatórum vídens.

4. Quia non est respectus mórti eórum: * et firmaméntum
in plága eórum.

5. In labóre hóminum nón sunt, * et cum homínibus non
flagellabúntur.

6. Ideo tenuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impie-
tate súa.
7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transierunt in
afféctum córdis.
8. Cogitáverunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in
excélo locúti sunt.
9. Posuerunt in coélum os súum: * et língua eórum transivit
in térra.
10. Ideo convertetur pópulus méus hic: * et dies pleni inve-
niéntur in éis.
11. Et dixerunt: Quómodo scit Déus, * et si est scientia *in*
excélo?
12. Ecce ípsi peccatóres, et abundantes in saéculo, * obti-
nuérunt dívias.
13. Et dixi: Ergo sine cárusa justificávi cor méum, * et lávi
inter innocéntes manus méas.
14. Et fui flagellátus tóta díe, * et castigatio méa in matu-
tinis.
15. Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natióñem filiòrum tuó-
rum *reprobávi*.
16. Existimábam ut cognósicerem hoc, * lóbör est ánte me:
17. Donec íntrem in Sanctuárium Déi: * intélligam in no-
víssimis eórum.
18. Verúmtamen propter dólos posuísti éis: * dejecisti eos
dum allevaréntur.
19. Quómodo fácti sunt in desolatióñem, subito defecérunt: *
periérunt propter iniquitátem súam.
20. Velut sónnium surgéntium, Dómine, * in civitate túa
imaginem ipsórum ad níhilum rediges.
21. Quia inflammátum est cor méum, et rēnes méi commutati
sunt: * et égo ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut jumentum factus sum ápus te: * et égo semper témum.
23. Tenuísti mánus dexteram méam: † et in voluntáte túa
deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
24. Quid enim míhi est in caélo? * et a te quid volui *super*
térram?
25. Defécit caro méa, et cor méum: * Déus córdis méi, et
pars méa Déus *in aetérnum*.

26. Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: * perdidísti
ómnes, qui fornicántur abs te.

27. Míhi autem adhærere Déo bónum est: * pónere in Dó-
mino Déo spem méam:

28. Ut annúntiem ómnes prædicationes túas, * in pórtis
fíliae Sión.

Ant.: Cogitáverunt ímpii, * et locúti sunt nequítiam: iniquitátem
in excélo locúti sunt.

3. Ant.
1. g. 2.

E x-súrge, Dómi-ne, * et jú-di-ca cásam me-am.

Psalm 73.

1. Ut quid, Dé-us, re-pu - lí-sti in fí - nem: * i- rá-tus
est fú-ror tú - us super ó- ves páschu - ae tú - ae?

2. Mémor ésto congregatióñis túae, * quam possedísti ab
início.

3. Redemísti virgam hereditatis túae: * mons Sión, in quo
habitásti *in* éo.

4. Léva mánus túas in supérbias eórum in finem: * quánta
malignátus est inimícus *in* sáncto.

5. Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemni-
tatis túae.

6. Posuérunt sígna súa, signa: * et non cognoverunt sicut
in éxitu *super* súmmum.

7. Quasi in sília lignórum secúribus excidérunt januas ejus
in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt éam.

8. Incendérunt ígni sanctuárium túum: * in térra polluérunt
tabernáculum nómínis túi.

9. Dixérunt in córde suo cognatió eórum símul: * Quiescere faciámus ómnes dies féstos Déi a térra.

10. Sígna nóstra non vídimus, jam non ést prophéta: * et nos non cognoscet amplius.

11. Usquequo, Déus, improperábit inimícus? * irrítat adver-sarius nómén túum in finem?

12. Ut quid avértis mánum túam, et dexteram túam, * de médio sínu tuo in finem.

13. Déus autem rex nóstter ánte saécula: * operátus est salútem in médio térrae.

14. Tu confirmásti in virtute túa máre: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

15. Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Aethíopum.

16. Tu dirupísti fóntes, et torréntes: * siccásti flúvios Ethan.

17. Túus est díes, et túa est nox: * tu fabricátus es auroram et sólem.

18. Tu fecísti ómnes térras: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

19. Mémor ésto hujus, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nómén túum.

20. Ne trádas béstias ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliscáris in finem.

21. Résponce in testamentum túum: * quia repléti sunt, qui obscurati sunt térrae domibus iniquitatum.

22. Ne avertáatur húmilis factus confúsus: * páuper et ínops laudábunt nómén túum.

23. Exsúrge, Déus, júdica causam túam: * mémor ésto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insípiénte sunt tota díe.

24. Ne obliscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit sémper.

Ant.: Exsúrge, Dómine, * et júdica causam meam.

V. Dé - us mé - us, é - ri-pe me de má - nu pecca - tó - ris.

R. Et de má-nu contra lé - gem a - gén - tis et in - í - qui.

Pater noster, po cichu.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 54, ad 1. vers.

Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: intende mihi, et exaudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne positi, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Súperest, ut videámus in quo malo sit: et cum dícere coeperit, agnoscámus ibi nos esse: ut, communicata tribulatióne, conjungámus oratióne. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbá-

Resp.
VIII. 2[#]

A - mi - cus mé-us * óscu - li me
 trá-di-dit sí - gno: Quem os-cu - lá-tus fú -
 e - ro, íp-se est, te-né - te é - um:
 hoc má - lum fé-cit sí - gnum, qui per óscu -
 lum ad-implévit ho - mi-cí - di - um. In -

fé - lex præ - termí - sit pre - ti - um sanguí - nis,
 et in fí - ne lá - que - o se sus - pén - dit.

 ¶ Bó - hum é - rat é - i, si ná - tus non fu - ísset
 hó - mo íl - le. * In-fé - lex.

Lectio V.

Utinam ergo qui nos modo exerceant, convertántur, et nobiscum exerceántur: tamen exerceant, non eos odérimus: quia in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidérис odísse inimicum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus et ángeli ejus in Scriptúris sanctis manifestati sunt nobis, quod ad ignem æternum sint destinati. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occútam luctam: ad quam luc-

tam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio adversus carnem et sanguinem: id est, non adversus homines, quos vidétis, sed aduersus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi tenebrárum harum. Ne forte cum dixisset, mundi, intelligeres dæmones esse rectóres cæli et terræ, mundi dixit, tenebrárum harum: mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum: mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognovit.

Resp.

J u - das * merca - tor pés - simus óscu - lo pé-

ti - it Dómi - num: íl - le ut á - gnu - cens
 non ne-gá-vit Jú - dæ ós - cu - lum: * De - na - ri
 ó - rum nú-me - ro Chrí-stum Ju - dæ - is trá
 di - dit. ¶ Mé - li - us íl - li é - rat, si ná - tus
 non fu - ís - set. * Denariórum.

Lectio VI.

Quóniam vide iniquitatem et contradictionem in civitate. Attende gloriam crucis ipsius. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimici insultávérunt. Effectus probavit virtutem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimicis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendébat ille manus suas ad populum

non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit iniquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitatem: perfidiam intellige. Videbat ergo Dóminus in civitate iniquitatem et contradictionem, et extendébat manus suas ad populum non credéntem, et contradicéntem: et tamen et ipsos exspectans dicebat: Pater, ignoscé illis, quia nesciunt, quid faciunt.

U - nus * ex discí-pu - lis mé - is trá - det
 me hó-di e: Væ íl - li per
 quem trá - dar é - go: * Mé - li - us íl - li
 é - rat, si ná - tus non fu - is - set.

V. Qui intingit mé-cum má-num. in par-ópsi - de,
 hic me tra - di - tú - rus est in má-nus pec - ca-
 tó - rum. * Mé - li - us. **R.** Unus.

D i-xi in - í - quis: * No - lí - te ló-qui advérsus
 Dé - um in - iqu i - tá - tem.

Psalm 74.

1. Confi - te-bimur tí - bi, Dé - us: * confí - té-bimur, et
 invo-cá-bimus nó - men tú - um.

2. Narrábimus mirabília túa: * cum accepero témpus, égo justias judicábo.
3. Liquefácta est terra, et ómnes qui hábitant in ea: * égo confirmávi colúmnas ejus.
4. Dixi iniquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre córnū.
5. Nolíte extóllere in áltum córnū vestrū: * nolíte lóqui advérsus Déum iniquitátem.
6. Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desértilis móntibus: * quóniam Déus júdex est.
7. Hunc humíliat, et hunc exaltat: * quia cálix in mánu Dómini víni méri plénus místo.
8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen faex ejus non est exinanítia: * bóbent ómnes peccatóres térrae.
9. Ego autem annuntiabo saéculum: * cantábo Déo Jácob.
10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam, * et exaltabúntur córnua jústi.

Ant.: Dixi iniquis: * Nolíte lóqui advérsus Deum iniquitátem.

2. Ant.
VIII. c 2

Ter-ra trému - it * et qui - é - vit, dum ex-
súrge - ret in ju-dí-ci - o Dé - us.

Psalm 75.

1. Nó - tus in Ju-dá - a Dé - us: * in Isra - ēl mágnus
nó-men é - jus.

2. Et fáctus est in páce lócus éjus: * et habitatio éjus in Sión.
3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládium, et bélum.
4. Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbati sunt ómnes insipientes córde.
5. Dormierunt sómnum súum: * et nihil invenerunt ómnes víri divitiárum in máníbus súis.
6. Ab increpatiōne túa, Déus Jácob, * dormitaverunt qui ascendérunt équos.
7. Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc *ira* túa.
8. De coélo audítum fecísti judíciū: * térra trémuit et quievit.
9. Cum exsúrgeret in judíciū Déus, * ut salvos fáceret ómnes mansuétos térrae.
10. Quóniam cogitatió hominis confitebitur tibi: * et reliquiæ cogitatióni díem festum agént tibi.
11. Vovete, et reddite Dómino Déo véstro: * ómnes, qui in circúitu éjus affertis múnera.
12. Terríbili et eíqui áufert spíritum príncipum, * terríbili apud réges térrae.

Ant.: Terra trémuit * et quievit, dum exsúrgeret in judicio Deus.

3. Ant.
VII. a 2b

In dí - e * tri-bu - la - ti - ó-nis mé - æ Dé - um
exqui - sí-vi má-ni-bus mé - is,

Psalm 76.

1. Vó - ce mé - a ad Dómi-num clamá - vi: * vó - ce mé - a
ad Dé - um, et intén - dit mí - hi.

2. In díe tribulatióni méae Déum exquisívi, † mánibus méis nócte contra éum: * et non súm deceptus.
3. Rénuit consolari anima méa: * mémor fui Déi, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus méus.
4. Anticipavérunt vigílias óculi méi: * turbátus sum, et non súm locútus.
5. Cogitávi díes antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.
6. Et meditátus sum nócte cum córde méo, * et exercitábar, et scopébam spíritum méum.
7. Numquid in ætérnum projícit Déus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
8. Aut in fínem misericordiam súam abscíndet, * a generatióne in generatióne?
9. Aut obliviscétur miseréri Déus * aut continébit in íra súa misericordias súas?
10. Et dixi: Nunc coépi: * hæc mutatió dexteræ Excélsi.

11. Mémor fui óperum Dómini: * quia mémor éro ab initio mirabilium tuórum.

12. Et meditabor in ómnibus opéribus túis: * et in adinventionib⁹nibus túis exercebor.

13. Déus in sáncto vía tua: † quis Déus mágnus sicut Déus nōster? * tu es Déus qui fácis mirabilia.

14. Nótam fecisti in pópolis virtútem túam: * redemísti in bráchio tuo pópulum túum, filios Jácob, et Jóseph.

15. Vidérunt te áquæ, Déus, vidérunt te áquæ: * et timuerunt, et turbátæ sunt abyss⁹.

16. Multitúdo sónit⁹s aquárū: * vócem dedérunt nubes.

17. Etenim sagíttae túæ tráneunt: * vox tonítrui tui in róta.

18. Illuxérunt coruscationes túæ órbi térræ: * commóta est, et contrémuit térra.

19. In mari vía tua, et semítæ túæ in aquis múltis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

20. Deduxísti sicut óves pópulum túum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant.: In die * tribulatiónis meae Deum exquisivi mánibus meis.

V. Exsúrge, Dómine. R. Et jú-di-ca cár-sam mé-am.

Pater noster, po cíchu.

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio VII.

Cap. 11, d.

Hoc autem præcípio: non laudans quod non in mélius, sed in detérius convenit⁹s. Primum quidem convenientibus in Ecclésiam, audio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probat⁹ sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam coenam manducare. Unusquisque enim suam coenam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit, alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclésiam Dei contémnit⁹s, et confundit⁹s eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

Resp.
VII. 2
E - ram * qua - si á - gnus ín-no-
cens: dú - ctus sum ad im - mo - lán - dum, et ne-
sci - é - bam: consí - li - um fe- cé - runt in - imí - ci
mé - i advérsum me, di - céntes: * Ve - ní - te, mittá-
mus lignum in pá - nem e - jus, et e - ra - dá - mus
é - um de té - ra vi - venti - um.

V. Om - nes i-nimí - ci mé - i advérsum me co-gi - tá - bant
má - la mí - hi: vér - bum in - íquum manda - vé - runt
advérsum me, di - cén - tes. * Ve - ní - te.

Lectio VIII.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc facité in meam commemorationem. Similiter et cálicem, postquam

coenávit, dicens: Hic calix nouum testaméntum est in meo sanguine: hoc facíte, quotiescúmque bibétis, in meam commemorationem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

Resp. VII. 2^b

U - na hó - ra * non po - tu - í - stis
vi - gi - lá - re mé - cum, qui ex-horta-bá - mi -
ni mó - ri pro me? * Vel Jú - dam non vi -
dé - tis, quomo - do non dó - mit, sed festí -
nat trá-de - re me Ju - dæ - is? ¶ Quid dor -

mí - tis? súrgi - te, et o - rá - te, ne intré -
tis in ten - ta - ti - ó - nem. * Vel Júdam.

Lectio IX.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bibe - rit cálicem Dómini indígne, reus erit corporis et sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indígne, judíciu m sibi manducat et bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiant multi.

Resp. I. 2[#]

S e - ni - ó - res * pó - pu - li consí - li - um
fe-cé - runt, * Ut Jé - sum dó - lo te-né - rent, et
oc-cí - de - rent: cum glá-di - is et fústi - bus ex -

i - e - runt tamquam ad latró - nem. **V.** Col-le-gé -
runt pontí - fi - ces et pha - ri - sá - i concí - li - um
Ut Je - sum **R.** Se - ni - ó - res.

Jeśli dziś i jutro wzgl. pojutrze matutinum odmawia się poza chórem oddziennie od „laudes”, należy matutinum zakończyć modlitwą: Respice quæsumus, Domine. „Laudes” zaś wtedy rozpocząć należy modlitwą Pater noster oraz Ave Maria.

Laudes.

I. Ant.
VIII. G. 2

J u-sti - fi-cé - ris, Dómi-ne, * in sermó-ni-bus
tú - is, et víncas cum ju-di-cá - ris.

Psalm 50.

1. Mi - se - ré - re mé - i, Dé - us, * se-cúndum mágnam

mi - se - ri-cór-di - am tú - am.

2. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * déle iniquitatem meam.

3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concipit me mater mea.

7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

8. Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et supernem dealabor.

9. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exultabunt ossa humiliata.

10. Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas déle.

11. Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in viscerebus meis.

12. Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

13. Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

14. Docero iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

15. Libera me de sanguinibus, Deus, Deus, salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

16. Domine, labia mea apries: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

17. Quoniam si voluisse sacrificium, dedissest utique: * holocaustis non delectaberis.

18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum, et humiliatum, Deus, non despicies.

19. Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificantur muri Ierusalem.

20. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta: * tunc impónent super altare tuum vitulos.

Ant.: Justificeris, Domine, * in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

2. Ant.
H. D.

D ó-mi-nus * tamquam ó-vis ad ví - ctimam dú-
ctus est, et non a - pé - ru - it os sú - um.

Psalm 89.

1. Dómi-ne, re - fu-gi - um fáctus es nó - bis * a ge-ne-
ra - ti - ó-ne in ge-ne- ra - ti - ó - nem.

2. Priúsqum móntes fíerent, aut formaréetur terra et órbis: * a sǽculo et usque in sǽculum tu *es*, Déus.

3. Ne avértas hóminem in humiliátem: * et dixísti: Conver-tímini fílii hóminum.

4. Quóniam mílle ánni ante óculus túos, * tamquam díes hestérrna quæ *praetériit*.

5. Et custódia in nocte; * quæ pro níhilo habentur eórum ánni érunt.

6. Mane sicut herba tránsseat, † mane flóreat, et tránsseat: * véspera décidat, indúret et aréscat.

7. Quia defécimus in íra túa: * et in furóre tuo turbáti súmus.

8. Posuísti iniquitátes nóstros in conspéctu tuo: * sǽculum nóstrum in illuminatione *vultus* tui.

9. Quóniam ómnes díes nóstri defecerunt: * et in íra túa defécimus.

10. Anni nóstri sicut aránea meditabúntur: * díes annórum nostrórum in ípsis, septuagínta ánni.

11. Si autem in potentátibus, octogínta ánni: * et amplius eórum, lábor *et dól*or.

12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

13. Quis nótiv potestátem írä túæ: * et præ timóre tuo íram tuam dinumeráre?

14. Dékteram tuam sic nótam fac: * et erudítos córde in sapiéntia.

15. Convérente, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis ésto super sérvos túos.

16. Repléti súmus mane misericórdia túa: * et exsultávimus, et delectáti súmus ómnibus diébus nóstris.

17. Latáti súmus pro diébus, quíbus nos humiliásti: * annis, quíbus vídimus málá.

18. Résponce in sérvos túos, et in ópera túa: * et díridge fílios eórum.

19. Et sit spléndor Dómini Déi nóstri super nos, † et ópera manúum nostrárum díridge súper nos: * et ópus manúum nostrárum díridge.

Ant.: Dóminus * tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

3. Ant.
VIII. G 2 #

C ontrí - tum est cor mé - um in mé-di - o
mé - i, contremu - é - runt ómni - a ós-sa mé - a.

Psalm 35.

1. Dí-xit injústus ut de - líquat in semet - í - pso: non

est tí-mor Dé - i ante ó-cu - los é - jus.

2. Quóniam dolóse égit in conspéctu éjus: * ut inveniátur iniquitas éjus ad ódium.

3. Vérba óris éjus iníquitas, et dólus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

4. Iniquitátem meditátus est in cubíli súo: * ástítit ómni víæ non bónæ, malítiam autem *non odívít*.

5. Dómíne, in coélo misericórdia túa: * et véritas túa usque ad nubes.

6. Justítia túa sicut móntes Déi: * judícia túa abýssus múnla.

7. Hómínes, et jumenta salvábis, Dómíne: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam túam, Déus.

8. Fílii autem hóminum: * in tégmíne alárum tuárum spe-rábunt.

9. Inebriabúntur ab ubertáte dómus túae: * et torrénte volup-tatis túae potábis eos.

10. Quóniam apud te est fons vítae: * et in lúmine tuo vide-bimus lúmen.

11. Praetende misericórdiam túam scíentibus te, * et justítiam túam his, qui récto sunt córde.

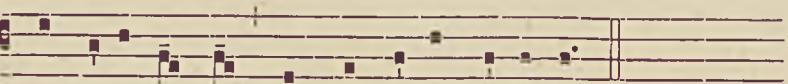
12. Non véniat míhi pes supérbiae: * et mánus peccatóris non móveat me.

13. Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stáre.

Ant.: Contrítum est * cor meum in médio méi, contremuérunt ómnia ossa mea.

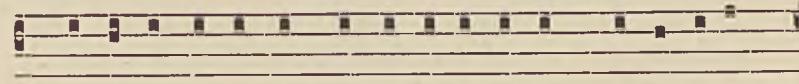
Ex-hor - ta - tus es * in vir-tu - te tú - a, et in

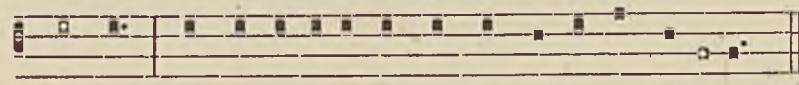
re - fecti - ó - ne sáncta tú - a, Dómí - ne.

Kantyk Mojzesza.

Exod. 15.

1. Cantémus Dómi- no: glo - ri - ó- se e-nim magni - fi-cá-

tus est, * équumi et ascensó - rem de - jé- cit in má - re.

2. Fortitúdo méa, et laus méa Dóminus, * et factus est míhi in salútem.

3. Iste Déus méus, et glorificábo éum: * Déus pátris méi, et exaltábo éum.

4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnipotens nōmen éjus. * Cúrrus Pharaónis et exércitum éjus projécit in māre.

5. Elécti príncipes éjus submérssi sunt in Māri Rúbro: * abýssi operuerunt eos, descendérunt in profundum quasi lapis.

6. Déktera túa, Dómíne, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera túa, Dómíne, percússit inimícum. * Et in multitúdine gloriæ túae deposuísti adversários tuos:

7. Misísti íram túam, quæ devorávit eos sicut stipulam. * Et in spíritu furoris tui congregátæ sunt áquæ:

8. Stétit ánda flúens, * congregátæ sunt abýsssi in médio māri.

9. Díxit inimícus: Pésequar et comprehendam. * dívidam spólia, implébitur ánima méa.

10. Evaginábo gládium méum, * interfícięt eos mánus méa.

11. Flávit spíritus túus, et opéruit eos māre: * submérssi sunt quasi plúmbum in áquis veheméntibus.

12. Quis símilis túi in fórtibus, Dómíne? * quis símilis túi, magníficus in sanctítate, terríbilis atque laudábilis fáciens mirabília?

13. Extendísti mánum túam, et devorávit eos térra. * Dux fuísti in misericórdia túa pópulo quem redemísti.

14. Et portásti éum in fortitúdine túa, * ad habitaculum sánctum túum.

15. Ascenderunt populi, et irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

16. Tunc conturbati sunt principes Edom, † robustos Moab obtinuit tremor: * obriguérunt omnes habitatores Chanaan.

17. Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui:

18. Fiant immobiles quasi lapis, † donec perfranseat populus tuus, Dómine, * donec perfranseat populus tuus iste, quem possedisti.

19. Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuae, * firmissimo habitaculo tuo, quod operatus es, Dómine:

20. Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuae. * Dóminus regnabit in æternum et ultra.

21. Ingressus est enim equus Phárao cum curribus et equitibus ejus in mare: * et redixit super eos Dominus aquas maris:

22. Fili autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

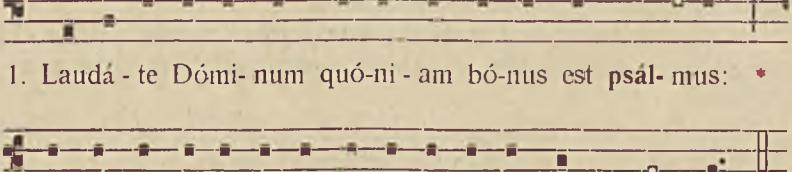
Ant.: Exhortatus es * in virtute tua, et in refectione sancta tua, Dómine.

5. Ant.
II. D

O - blá - tus est, * qui - a ípse vó - lu - it,
et peccá - ta nóstra í - pse por - ta - vit.

Psalm 146.

1. Laudá - te Dómi - num quó-ni - am bó-nus est psál - mus: *

Dé - o nóstro sit ju - cunda de - có - raque lau - dá - ti - o.

2. Aedificans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregabit.

3. Qui sanat contritos córde: * et alligat contritiones eórum.

4. Qui númerat multitúinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vócat.

5. Mágnum Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiae ejus non est númerus.

6. Suscipiens mansuétos Dóminus: * humilians autem peccatores usque ad terram.

7. Praecínite Dómino in confessióne: * psallite Déo nóstro in cithara.

8. Qui operit caénum núbibus: * et párat terrae pluviam.

9. Qui producit in montibus foénus: * et hérbam servitúti hominum.

10. Qui dat jumentis escam ipsorum: * et púllis corvorum invocantibus eum.

11. Non in fortitudine equi voluntatem habebit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

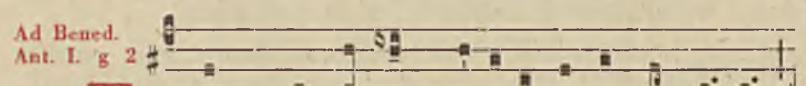
12. Beneplácitum est Dómino super timentes eum: * et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Ant.: Oblátus est, * quia ipse voluit, et peccata nostra ipse portavit.

Bez kapitulu i hymnu.

V. Hómo pácis me - æ, in quo spe- rá - vi.
R. Qui edébat pánes méos, ampliávit adversum me supplanta - ti - ó - nem.

Ad Bened.
Ant. I. g 2

T rá-di - tor au - tem * dédit é - is sígnum, dí - cens:
Quem oscu - lá - tus fú - e - ro, ípse est, te-né - te é - um.

Kantyk Zachariasza.

Luc. I, 68-79.

1. Be-ne- díctus Dómi-nus Dé-us Isra - él: * qui - a vi - si -
ta-vit, et fécit redempti - ó-nem plé-bis sú - ae.

2. Et eréxit córnu salútis nóbis: * in dómo Dávid, púeri sui.
3. Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt,
prophetárum éjus:

4. Salútēm ex inimicis nóstris, * et de mánu ómnium qui
odérunt nos:

5. Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nóstris: * et
memorari testamenti sti sancti.

6. Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham, pátre nóstrum,
* datúrum se nóbis:

7. Ut sine timóre, de mánu inimicórum nostrórum liberáti, *
serviámus illi.

8. In sanctítate, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus
nóstris.

9. Et tu, púer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * praeíbis enim
ante fáciem Dómini paráre vias éjus:

10. Ad dándam scíentiam salútis plébi éjus: * in remissióne
peccatórum eórum:

11. Per víscera misericórdiæ Déi nostri: * in quibus visitávit
nos, óriens ex alto:

12. Illumináre his, qui in ténèbris, et in umbra mórtis sé-
dent: * ad dirigéndos pédes nóstros in viam pácis.

Ant.: Tráditor autem * dedit eis signum, dicens: Quem osculátus
fúero, ipse est, tenéte eum.

Podczas Kantyku Benedictus gasi się kolejno sześć świec,
zapalonej poprzednio na ołtarzu. Ostatnia świeca gaśnie pod-
czas ostatniego wiersza. Podobnie gasną wszystkie światła w kó-
ściole. Gdy chór powtarza antyfonę Traditor, wyjmuję się ze
świecznika świecę najwyższej umieszczonej i ukrywa się ją za oł-
tarzem po stronie epistoly.

Powtórzyszy po Benedíctus antyfonę, śpiewa się V. na
stępujący

V. 2# C hrí-stus * fáctus est pro nō - bis o-bé -
di - ens us - que ad mór - tem.

W drugim dniu dodaje się:

MOR-TEM au - tem crú - cis.

W trzecim dniu dodaje się:

PROPTER quod et Dé - us ex-al-tá- vit íl-lum,
et dé - dit il - li nō -
men, quod est su - per óm- ne nō - men.

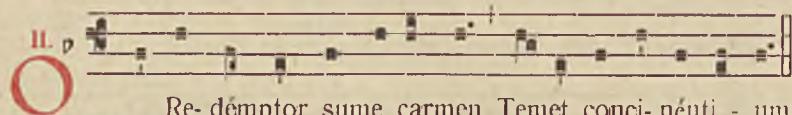
To samo powtarza się we wszystkich godzinach kanon. (bez śpiewu). Na słowa V. Christus factus est, klękają wszyscy, po czym odmawia się Pater noster, całe po eichu, następnie nieco głośniej psalm Miserére, wreszcie bez Orémus tym samym głosem:

Réspice, quæsumus Dómine, Christus non dubitavit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.
super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus

Qui tecum vivit mówi się po eichu. Po modlitwie następuje na znak dany przez Biskupa tzw. strepitus, po czym wydobywa się zza ołtarza płonącą świecę. Wszyscy powstają i rozhodzą się w milczeniu.

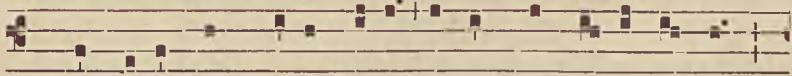
b. Śpiewy przy poświęceniu Olejów Św.

Podczas procesji do chóru z chryzmą i olejem katechumenów kantorzy intonują:

Re-démp tor sume carmen Temet conci-nénti - um

Chór powtarza to samo, po czym kantorzy śpiewają:

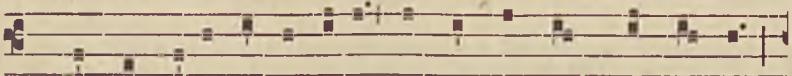

Au-di judex mortu - ó-rum, U-na spes mortá - li - um,

Au-di voces profe - réntium Do - num pacis præ- vi - um.

Chór: O Redémp tor.

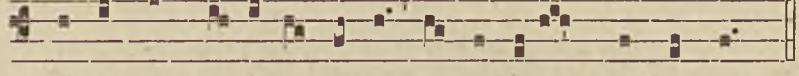
Arbor fœ-ta alma lu-ce Hoc sacrándum pró - tu - lit,

Fert hoc pro-na præ-sens turba Sal-va - tó - ri sá-e-cu - li.
Chór: O Redémp tor.

Stans ad ar-am imo supplex Infu - lá - tus Pónti - fax

Dé - bi - tum persólvit omne Consecrá - to Chrísma - te.
Chór: O Redémp tor.

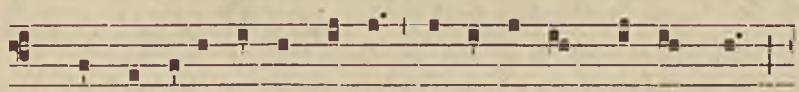

Consecrá - re tu digná - re, Rex pe - rénnis pátri - æ

Hoc o - li - vum, signum vi-vum, Ju - ra contra dæmo-num.
Chór: O Redémp tor.

Po poświęceniu chryzmy i oleju katechumenów naczynia z olejami odnosi się do zakrystii. Śpiewacy intonują:

Ut no-vétur se-xus omnis Uncti - ó-ne Chrísma - tis:

Ut sa-né - tur sau- ci - á - ta di-gni - tás glo - ri - a.
Chór: O Redémp tor.

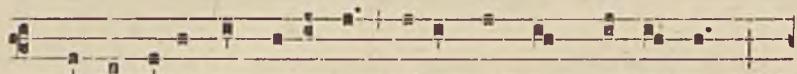

Lo - ta mente sacro fonte Au - fu-gán-tur crí - mi - na,

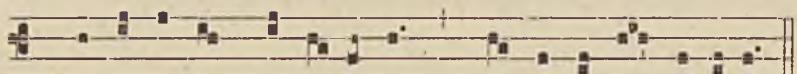

Uncata fronte sacro - sáneta Influ - unt cha - rísmá - ta.

Chór: O Redémpor.

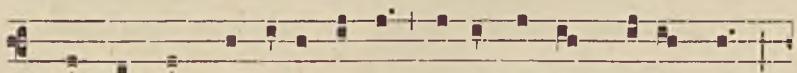

Cerde natus ex Paréntis Alvum implens Virgí - nis,

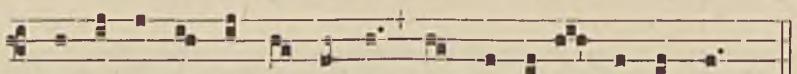

Præsta lu- cem, claude mortem Chrísmá- tis con - sórti-bus.

Chór: O Redémpor.

Sit hæc di - es festa no-bis, Sæ-cu - ló- rum sæ-cu - lis

Sit sacrá - ta digna lau-de, Nec se - nescat témpo - re.

Chór: O Redémpor.

c. Procesja z Najświętszym Sakramentem.

Po mszy św. wyrusza procesja, w czasie której chór śpiewa hymn:

P

an-ge lingua glo - ri - ó - si Córpó - ris

2. No - bis da - tus, no - bis na - tus Ex in - tâ-

3. In su - pré-mæ no - cte cœ-næ Re - cumbens

4. Ver - bum ca - ro, pa - nem ve - rum Verbo car-

5. Tan - tum er - go Sa - cra - mén - tum Ve - ne - ré

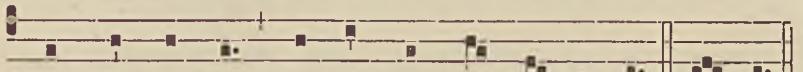
6. Ge - ni - tó - ri, Ge - ni - to que Laus et ju-

my - sté - ri - um, San-gui - nísque pre - ti - ó-si,
2. cta Vír-gi - ne, Et in mun-do con-ver - sá-tus,
3. cum frá - tri - bus, Ob-ser - vá - ta le - ge plene
4. nem éf - fi - cit: Fitque san-guis Chri - sti merum,
5. mur cér-nu - i: Et an - tí-quum do - cu - mén-tum
6. bi - lá - ti - o, Sa - lus, ho - nor, vir - tus quoque,

Quem in mun-di pré - ti - um Fru - ctus ven - tris
2. Spar-so ver - bi sé - mi - ne, Su - i mo - ras
3. Ci - bis in le - gá - li - bus, Ci - bum tur - bæ
4. Et si sen - sus dé - fi - cit, Ad fir - mán - dum
5. No - vo ce - dat rí - tu - i: Præ - stet fi - des
6. Sit et be - ne - dí - cti - o: Pro - ce - dén - ti

ge - ne - ró - si Rex ef - fú - dit gén - ti - um.
2. in - co - lá - tus Mi - ro clau - sit ór - di - ne.
3. du - o - dé - nae Se dat su - is má - ni - bus.
4. cor sin - cé - rum So - la fi - des súf - fi - cit.
5. sup - ple - mén - tum Sen-su - um de - fé - ctu - i.
6. ab u - tro - que Compar sit lau - dá - ti - o. A - men.

W mniejszych kościołach z braku śpiewaków, można zaintonować polską pieśń ku czci Najświętszego Sakramentu.

Po przybyciu procesji do miejsca przygotowanego i po dokonaniu tamże rytuału przepisanych ceremonii, recytuje się nieszpory. Gdzie nie ma obowiązku chórowego, przystępuje się natychmiast do obnażania ołtarzy.

d. Nieszpory.

Pater noster i Ave Maria.

Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocabo.

Psalm 115.

Créddi, propter quod locútus sum: * ego autem humilia-tus sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocabo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pre-tiosa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocabo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiph. Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocabo.

Antiph. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalm 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a língua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad línguam do-lósam?

Sagittæ poténtis acútæ * cum carbónibus desolatórīs.
Heu mihi, quia incolátus meus prolongatus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquebar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiph. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Psalm 139.

Eripe me, Dómine, ab homine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitávérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt línguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub labiis eorum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitávérunt supplantare gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extenderunt in láqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne trades me, Dómine, a desidério meo peccatóri: * cogitávérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circúitus eorum: * labor labiòrum ipsórum opéreret eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cárpiant in intéritu.

BIBLIOTEKA
Dział
Nr 100
Klasztor par. S. J.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomine tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Ab hominibus ini quis libera me, Domine.

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalm 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende vocis meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae iudices eorum.

Audent verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te, Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Antiph. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.

Antiph. Considerabam ad dexteram, et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Psalm 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulacionem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periret fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomine tuo: * me exspectant justi, donec retribus mihi.

Antiph. Considerabam ad dexteram, et videbam: et non erat qui cognosceret me.

Bez kapitulum, hymnu i wersetu.

Na Magnificat, Antiphona. Coenantibus autem illis, accepit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, dedicavit discipulis suis.

Kantyk Najsw. Maryi Panny.

Magnificat * anima mea Dominum:
Et exultavit spiritus meus * in Deo, salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillae suae: * ecce enim ex hoc beatam me dicunt omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies * timenteribus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israél, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad Patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Antiph. Cœnántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discípulis suis.

V. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Pater noster *cate po cichu.*

Psalm 50.

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniqüitátem meam.

Amplius lava me ab iniqüitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniqüitátem meam ego cognóscō: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniqüitábus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incépta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavabis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gaudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliata.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniqüitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principálī confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit língua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrifícum, dedissem utíque: * holocaustis non delectáberis.

Sacrifícum Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, non despícies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut aedificentur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícum iustitiæ, oblationes, et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Bez Oremus kaplan mówi:

Respice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit *po cichu.*

e. Obnażanie ołtarzy.

Po ukończeniu nieszporów, wzgl. bezpośrednio po schowaniu Najśw. Sakramentu do cyborium, rozpoczyna się ceremonia obnażania ołtarzy. Celebrans — po antyfonie *Diviserunt* — recytuje na przemian z asystą głośno i wyraźnie psalm *Deus, Deus meus, respice.*

Obnażyszy wszystkie ołtarze, wraca celebrans do ołtarza głównego, tam odmawia ostatni wiersz psalmu, powtarza antyfonę i oddawszy poklon krzyżowi, udaje się do zakrystii.

Antiph. *Diviserunt* sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalm 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longa a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitat, * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labii, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea auberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discresseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsedent me.

Aperiuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit fauibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me * ad defensionem meam conspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a cornibus unicornium humiliatatem meam:

Narrábo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclésiae laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudate eum: * universum semen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: et laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eorum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * universi fines terræ:

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ géntium.

Quoniam Dómini est regnum: * et ipse dominabitur Géntium.

Manducáverunt et adoráverunt omnes pingues terræ: * in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Dómino generatio ventura: * et annuntiabant coeli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dóminus.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

3.

WIELKI PIĄTEK

(Feria VI in Parasceve)

a. Cienna Jutrznia.

Pater noster, Ave Maria, Credo po cichu.

I NOKTURN

1. Ant. VIII G. 2[#]

Adsti - té - runt * réges terræ, et príncipes
conve- né - runt in ú-num, advérsus Dómi-num, et ad-
vérsus Chri- stum e - jus.

Psalm 2.

1. Quare fremu - é - runt Gén - tes, * et pó - pu - li me - di - ta - ti
sunt i-ná-ni - a.

2. Astítérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in únum * adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.
3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsan-nabit eos.
5. Tunc loquétur ad eos in íra súa, * et in furore suo conturbábit eos.
6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.
7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie géri te.
8. Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem túam, * et possessióinem tuam térmilos térræ.
9. Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.
10. Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis térram.
11. Servíte Dómino in timore: * et exsultáte ei cum tremóre.
12. Apprehéndite disciplínam, nequando irascatur Dóminus, * et pereáatis de via jústa.
13. Cum exárserit in brevi íra ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ant.: Adstiterunt * reges terrae, et príncipes convenérunt in unum, adversus Dóminum, et adversus Christum ejus.

2. Ant. VIII G. 2[#]

Di - vi - sé - runt sí - bi * vestíménta mé - a, et su-
per véstem mé - am. mi - sé - runt sór - tem.

Psalm 21.

1. Dé - us, Dé - us mé - us, rеспí - ce in me: † qua- re me
de - re - li - qui - sti? * longe a sa - lú - te me - a ver - ba
de - lictó - rum me - ó - rum.

2. Déus méus, clamábo per diem, et non exaudies: * et nocte,
et non ad insipientiam mihi.
3. Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
4. In te speraverunt pátres nóstri: * speraverunt, et libera-
rásti eos.
5. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt,
et non sunt confusi.
6. Ego autem sum vérnis, et non homo: * opprobrium hó-
mínium, et abiéctio plébis.
7. Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locuti sunt lábiis, et
moverunt cárput.
8. Sperávit in Dómino, erípiat éum: * salvum faciat éum,
quóniam vult éum.
9. Quóniam tu es, qui extraxisti me de véntri: * spes méa ab
überibus matri méae. In te projectus sum ex útero:
10. De véntri matri méae Déus méus es tu, * ne discés-
seris á me:
11. Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui
ádjuvet.
12. Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri píngues obsedé-
runt me.

13. Aperiérunt super me os súrum, * sicut leo rápiens et
rúgiens.
14. Sicut aqua effúsus sum: * et dispersa sunt ómnia óssa
méa.
15. Fáctum est cor méum tamquam céra liquescens * in mé-
dio véntris méi.
16. Aruit tamquam tésta virtus méa, † et língua méa, adhae-
sit fáucibus méis: * et in púlverem mórtis deduxisti me.
17. Quóniam circumdedérunt me cánes múlti: * concílium
malignántium obsédit me.
18. Fodérunt mánus méas et pédes méos: * dinumeravérunt
ómnia óssa méa.
19. Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * diviserunt
síbi vestimenta méa, et super véstem méam misérunt sórtem.
20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium túum á me: *
ad defensiónem méam cónspice.
21. Erue a frámea, Déus, ániam méam: * et de manu cánis
únicam méam:
22. Salva me ex óre leónis: * et a cónibus unicórnium hu-
militátem méam.
23. Narrábo nómén túum fratribus méis: * in medio ecclésiae
laudábo te.
24. Qui timétis Dóminum, laudáte éum: * universum semen
Jacob, glorificáte éum.
25. Tímeat éum ómne sémen Israel: * quóniam non sprévit
neque despéxit deprecationem páuperis:
26. Nec avérit faciem súrum á me: * et cum clamárem ad
éum, exaudívit me.
27. Apud te laus méa in ecclésia mágna: * vóta méa réddam
in conspectu timéntium éum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dómi-
num qui requírunt éum: * vívent córda eórum in saeculum
saeculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * universi
fines térrae:
30. Et adorábunt in conspectu ejus * universae famíliae
gentium.
31. Quóniam Dómini est régnum: * et ipse dominabitur
gentium.

32. Manducavérunt et adoravérunt ómnes pingues terrae: * in conspectu éjus cádant ómnes qui descendunt in térram.

33. Et ánima méa illi vivet: * et sémén méum sérviat ipsi.

34. Annuntiabitur Dómino generatio ventura: * et annuntia- bunt caéli justitiam éjus pôpulo qui nascetur, quem fécit Dó- minus.

Ant.: Divisérunt sibi * vestimenta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

3. Ant.
VIII. G. 2[#]

I nsurre- xé - runt in me, * téstes in - i-qui, et
men- tí - ta est, in - iqui - tas sí - bi.

Psalm 26.

1. Dómi- nus il - lumi-ná - ti - o mé - a, et sa - lus mé - a
quem timé - bo?

2. Dóminus protector vitæ méae, * a quo *trepidabo*?

3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut édant cárnes méas:

4. Qui tríbulant me inimici méi, * ípsi infirmát sunt, et ceci- dérunt.

5. Si consistant adversum me cárta, * non timebit cor méum.

6. Si exsúrgat adversum me praelium, * in hoc égo sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vítæ* méae:

8. Ut vídeam voluptátem Dómini, * et visitem témplum éjus.

9. Quóniam abscondit me in tabernáculo súo * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi súi.

10. In pétra exaltávit me: * et nunc exaltávit cáput méum super inimicos méos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo éjus hóstiam vociferatiōnis: * cantabo, et psálbum dicam Dómino.

12. Exaudi, Dómine, vócem méam, qua clamávi ád te: * mi- serére méi, et exaudi me.

13. Tibi díxit cor méum, exquisívit te fácies méa: * fáciem túam, Dómine, requiram.

14. Ne avértas fáciem túam á me: * ne declínes in íra a séervo tuo.

15. Adjutor méus ésto: * ne derelinquas me, neque despícias me, Déus, salutáris méus.

16. Quóniam páter méus, et máter méa dereliquerunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

17. Legem póni míhi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos méos.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexerunt in me téstes iníqui, et mentita es iniquitas sibi.

19. Crédo vidére bona Domini * in térra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter áge: * et confortétur cor túum, et sustine Dominum.

Ant.: Insurrexerunt in me * testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

R. Di - vi - sé - runt sí - bi ve - sti - mén - ta mé - a.

R. Et su - per ve - stem mé - am mi - sé - runt sór - tem.

Pater noster po eichu.

Lectio I.

Cap. 2, 8-11.

De Lamenta - ti - ó - ne Je - remí - æ Prophé - tæ.

HETH. Co-gi - tá-vit Dómi- nus dissí- pá - re

mu - rum fí - li - æ Si - on: te - tén-dit fú-ní - cu - lum

su - um, et non a - vértit ma - num su - am

a perdi - ti - ó - ne: lu - xítque antemu - rá - le,

et mu - rus pá - ri - ter dissí- pá - tus est. TETH.

De - ffí - xæ sunt in ter - ra portæ e - jus:

pér - di - dit, et con - tri - vit vec - tes e - jus: re - gem

e - jus et princi - pes e - jus in gén - ti - bus: non est

lex, et prophé - tæ e - jus non in - ve - né - runt

vi - si - ó - nem a Dó - mi - no. JOD Se - dé -

runt in ter - ra, conti - cu - é - runt se - nes fí - li - æ

Si - on: con - sper - sé - runt cí - ne - re cá - pi - ta

su - a, accín - eti sunt ci - lí - ci - is, abje -

cé - runt in terram cá - pi - ta su - a vírgi - nes Je -

rú - sa - lem. CAPH. De - fe-cé- runt præ
lácrimis ó-cu - li me - i, conturbá - ta sunt víscer
ra me - a: ef-fú - sum est in ter-ra je-cur me -
um su-per contri - ti - ó-nem fí - li - æ pó-puli me - i,
cum de - fí - ce - ret pár - vu - lus et lactens
in pla - té - is óp - pi-di. Je - rú - sa - lem, Je -
rú - sa - lem, converte - re ad Dómi - num De - um
tu - um.

Resp. I.
III. 2#

O - mnes * amí - ci me - i de - re -
lique - runt me, et præ - va - lu - é -
runt insi - di - án - tes mi - hi: trá - di - dit me,
quem di - li - ge - bam: * Et terri - bí - li - bus ó - cu -
lis pla - ga cru - dé - li per - cu - ti - entes, a - cé -
to po - tá - bant me. V In - ter in -
íquos pro - je - cé - runt me, et non pe - per - cé - runt
á - ni - mæ me - æ. * Et terri - bí - li - bus.

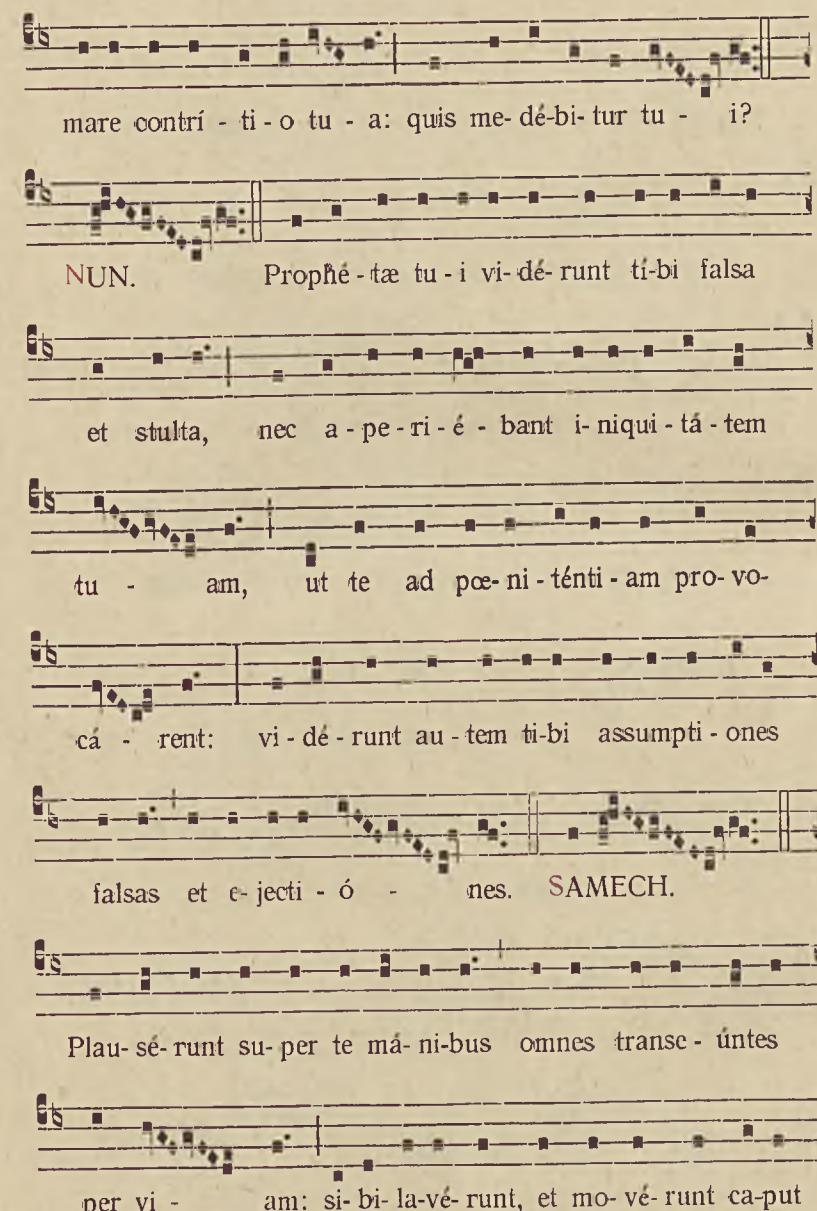
Lectio II.

Cap. 2, 12-15.

L AMED. Má-tri-bus su - is di- xé- runt:
 U-bi est trí - ti- cum et vi - num? cum de - fi-
 cé-rent qua-si vulne- rá - ti in pla - té- is ci-vi-tá - tis
 cum exha - lá - rent á-nimas su - as in si-nu ma-
 trum su - á - rum. **MEM.** Cu - i com-
 pa-rá-bo te? vel cu - i assimi - lá - bo te fí - li - a Je-
 rú - sa - lem? cu - i ex - æquá - bo te, et conso - lá-
 bor te virgo fí - li - a Si - on? magna est enim ve - lut

mare contrí - ti - o tu - a: quis me- dé- bi- tur tu - i?
NUN. Prophé - tæ tu - i vi- dé- runt ti-bi falsa
 et stulta, nec a - pe - ri - é - bant i - niqui - tå - tem
 tu - am, ut te ad poe - ni - tén - ti - am pro- vo-
 cá - rent: vi - dé - runt au - tem ti-bi assumpti - ones
 falsas et e- jecti - ó - nes. **SAMECH.**
 Plau - sé - runt su - per te má - ni-bus omnes transe - úntes
 per vi - am: si - bi- la-vé- runt, et mo - vé- runt ca- put

su - um su-per ffi - li - am Je-ru - sa - lem: Hæc-ci-ne
 est urbs, di- centes, perfecti de- có- ris, gáu-di - um u-ni-
 versæ ter - ræ? Je-ru-sa-lem, Je - ru - sa-lem,
 converte - re ad Dómi-num De - um tu - um.

Resp.
Ve - lum templi * scis - sum est * Et omnis
 ter - ra trému - it: latro de cru - ce
 clamá- bat, di - cens: Meménto me - i, Dómi - ne,
 dum vé - ne - ris in regnum tu - um.

V. Pe - træ soissæ sunt, et mo- numénta a-pértæ sunt,
 et mul-ta córpo- ra sanctó- rum, qui dormi - e- rant,
 surre - xé - runt. * Et omnis.

A-LEPH. E-go vir vi-dens paupertá - tem
 me - am in virga indigna- ti - ó-nis e - jus.

A-LEPH. Me mi-ná- vit, et addú- xit in té-
 nebras, et non in lu-cem **A**-LEPH.

 Tantum in me ver - tit, et convertit ma-num su-

am to ta di - e. **BETH.** Ve - tústam fe -
 cit pel - lem me - am, et carnem me - am, contrí -
 vit ossa me - a. **BETH.** AEdi - fi-cá-vit
 in gy - ro me - o, et circúmde-dit me fel-le
 et la - bó-re. **BETH.** In te-nebró-sis
 col-lo-cá - vit me, qua - si mórtu - os sempi - té -
 nos. **GHIMEL.** Circumædi - fi-cá-vit advér -
 sum me, ut non e-gré - di - ar: aggra-vá-vit

cómpe-dem me - um. **GHIMEL.** Sed et, cum
 clamá - ve-ro et ro - gá - ve-ro, exclú - sit o-ra - ti -
 ó-nem me - am. **GHIMEL.** Conclú - sit
 vi - as me - as la - pi - di - bus qua - dris, sémi - tas me -
 as sub - vérit. Je - rú - sa - lem, Je - rú -
 sa - lem, converte - re ad Dómi - num De - um tu - um.
Resp. VIII. 2 #
V í - ne - a me - a * e - lé - cta, e - go - te
 plan - - - - - vi: Quó - mo - do con-vér - sa

es in a-ma - ri - tú-di - nem, ut me cru- ci-
fi - ge- res et Ba - rab-bam di - mítte - res?

¶ Se-pí-vi te, et lá-pi-des e - lé-gi ex te,
et æ-di - fi - cá - vi tur - rim * Quó - mo - do.

R. Ví - ne - a.

II NOKTURN

1. Ant. VII. G#

V im fa - ci - é - bant * qui quæ- ré - bant á - ni-
mam mé - am.

Psalm 37.

1. Dómi-ne, ne in fu - ró - re tú - o argú-as me, neque
in í - ra tú - a corri - pi - as me.

2. Quóniam sagítiae túae infíxae sunt mihi: * et confirmásti super me mánum túam.

3. Non est sánitas in carne méa a fácie írae túae: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

4. Quóniam iniquitátes méae supergréssae sunt cáput méum: * et sicut ónus gráve gravátae sunt súper me:

5. Putruérunt et corrúptae sunt cicatríces méae, * a fácie insipientiae méae.

6. Miser fáctus sum, et curvátus sum usque in finem: * tóta díe contristátus ingrediébar.

7. Quóniam lúmbi méi impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in cárne méa.

8. Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu córdis méi.

9. Dómine, ante te ómne desidérium méum: * et gémitus méus a te non est abscónditus.

10. Cor méum conturbátum est, † derelíquit me virtus méa: * et lúmen oculórum meórum, et ípsum non est mécum.

11. Amíci méi, et próximi méi * advérsum me appropinquáverunt et stetérunt.

12. Et qui juxta me érant, de longe stetérunt: * et vim faciebant qui quaerébant ániam méam.

13. Et qui inquirebant mala míhi, locuti sunt vanitátes: * et dólos tóta díe meditabántur.

14. Ego autem tamquam súrdus non audiébam: * et sicut mütus non apériens os súum.

15. Et fáctus sum sicut hómo non áudiens: et non hábens in óre suo redargutiónes.

16. Quóniam in te, Dómine, sperávi: * exaudiens me, Dómine, Déus méus.

17. Quia díxi: Nequándo supergáudeant míhi inimici méi: * et dum commovéntur pédes méi, super me magna locúti sunt.

18. Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dólór méus in conspéctu méo sémper.

19. Quóniam iniquitáten méam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto méo.

20. Inimíci autem méi vívunt, et confirmáti sunt súper me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

21. Qui retríbuunt mala pro bónis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

22. Ne derelínquas me, Dómine, Déus méus: * ne discésseris a me.

23. Inténde in adjutórium méum, * Dómine, Deus salútis méae.

Ant.: Vim faciébant * qui quaerébant ánimam meam.

2. Ant.
IV. A[†]
C onfundántur * et re- ve- re- ántur, qui quæ -
runt á- nimam mé - am, ut áu- fe- rant é - am.

Psalm 39.

1. Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mí - hi.
2. Et exaudívit préces méas: * et edúxit me de lácu misériae, et de luto faécis.
3. Et státuit super pétram pédes méos: * et diréxit gréssus méos.
4. Et immísit in os méum cáanticum nòvum, * cármén Déo nóstro.

5. Vidébunt múlti, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

6. Beátus vir cùjus est nòmen Dómini spes éjus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

7. Múlti fecísti tu, Dómine, Déus, méus, mirabília túa: * et cogitationibús túis non est qui símilis sit tibi.

8. Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

9. Sacrificíum et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

10. Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

11. In capite líbri scriptum est de me ut fácerem voluntátem túam: * Déus méus, volui, et légem túam in médio cōrdis méi.

12. Annuntiávi justítiam túam in ecclésia magna, * ecce lábia méa non prohibébo: Dómine, tu scisti.

13. Justítiam túam non abscóndi in cōrde méo: * veritátem túam et salutáre túum dixi.

14. Non abscóndi misericordiam túam et veritátem túam * a concilio múlto.

15. Tu autem, Dómine, ne longe fáciás miseratiónes túas a me: * misericordia túa et véritas túa semper suscepérunt me.

16. Quóniam circumdedérunt me mala, quórum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes méae, et non pótui ut vidérem.

17. Multiplicátae sunt super capíllos cárpati méi: * et cor méum dereliquit me.

18. Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me résponce.

19. Confundántur et revereántur simul qui quaérunt ánimam méam, * ut áuferant éam.

20. Convertántur retrórsum et revereántur, * qui volunt mihi mala.

21. Férent confestim confusionem súam, * qui dícunt míhi: Euge, euge.

22. Exsúltent et lacténtur super te ómnes quaeréntes te: * et dícant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre túum.

23. Ego autem mendícus sum et páuper: * Dóminus sollícitus est méi.

24. Adjútor méus, et protéctor méus tú es: * Déus méus, ne tardáveris.

Ant.: Confundántur * et revereántur, qui quaerunt ánimam meam, ut áuferant eam.

3. Ant.
IV. A^{2b}**A**

- li - é - ni insurre - xérunt in me, et
 fórtes quæ - si - é - runt á - nimam mé - am.

Psalm 53.

1. Dé - us, in nómí-ne tú - o sálvum mé fac: * et in
 virtú-te tú - a jú - di-ca me.

2. Déus, exaudi orationem méam: * auribus pérceive verba
 óris méi.

3. Quóniam aliéni insurrexerunt adversum me, † et fórtes
 quaesiérunt ánimam méam: * et non proposuerunt Déum ante
 conspectum súum.

4. Ecce enim Déus adjuvat me: * et Dóminus suscéptor est
 animae méae.

5. Averte málá inimicis méis: * et in veritáte túa dispérde illos.

6. Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitébor nómini túo, Dó-
 mine: quóniam bónum est:

7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti me: * et super
 inimícós méos despéxit oculus méus.

Ant.: Aliéni * insurrexerunt in me, et fortés quaesiérunt ánimam meam.

V. Insurre - xérunt in me téstes in - í-qui.
 R. Et mentíta est in - íqui- tas sí - bi.
 Pater noster, po cichu.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

In Ps. 63, ad vers. 2

Protexísti me, Deus, a con-
 vénitu malignántium, a
 multitudine operántium iniqui-
 tatem. Jam ipsum caput no-
 strum intueámur. Multi marty-
 res tália passi sunt, sed nihil
 sic elúceret, quómodo caput már-
 tyrum: ibi mélius intuémur,
 quod illi expérti sunt. Protéct-
 tus est a multitudine malignán-
 tium, protégente se Deo, pro-
 tégente carnem suam ipso Fí-

lio, et hómine, quem gerébat:
 quia fílius hóminis est, et Fí-
 lius Dei est: Fílius Dei, prop-
 ter formam Dei: fílius hominis,
 propter formam servi, habens
 in potestáte pónere ánimam su-
 am, et recipere eam. Quid ei
 potuerunt fáccere inimíci? Occi-
 dérent corpus, ánimam non oc-
 cidérent. Inténdite. Parum ergo
 erat, Dóminum hortari marty-
 res verbo, nisi firmáret exémplo.

Resp.
VIII. 2 #

T am-quam * ad latró- nem exístis cum glá-
 di-
 is et fú - sti - bus compre- hén - de - re
 me: Quo - tí - di - e a - pud vos é - ram in tém-

plo do - cens, et non me te-nu - í-stis:
 et ec-ce fla-gel-lá-tum dú-ci - tis ad cru - ci
 fi - gén - dum. **V.** Cumque inje-císsent má
 mus in Jé-sum, et te - nu - íssent é - um, dí - xit
 ad é - os. * Quo - tí - di - e.

Lectio V.

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitúdo erat operánum iniquitatem. Quam iniquitatem? Quia voluérunt occídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pér-tulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tacuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non mé-dicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónbis ejus in-

gráti, tamquam multa febre phrenétici, insaníentes in mé-dicum, qui vénérat curáre eos, excogitavérunt consílium per-déndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áli- quid super hómines sit, et mori se non permittat. Verbum ipsórum agnoscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpís-sima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respectus in sermonib- illíus. Si enim vere Fílius Dei est, liberet eum.

Resp.
VII.

Te-nebræ * factæ sunt, dum cru-ci-fi-xíssent
 Je-sum Ju - dæ - i: et cir-ca hó - ram nō -
 nam exclá-má-vit Jé - sus vó - ce
 má - gna: Dé - us mé - us, ut quid me de-re
 li - quí - sti? * Et incli-ná - to cá - pi - te, emí - sit
 spí - ri - tum. **V.** Exclá - mans Jé - sus vó - ce mágna,
 á - it: Pá - ter, in má - nus tú - as comméndo
 spí - ri - tum mé - um. * Et incli-ná - to.

Lectio VI.

Exacuerunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi: Non occídimus Christum. Etenim propterea cum dedérunt júdici Pilato, ut quasi ipse a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite; respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitatem facinoris sui in júdicem hominem refundere volébant: sed numquid Deum júdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquantum párticeps fuit: sed in comparatione illórum, multo ipse innocentior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum manib⁹ liberáret: nam propterea flagellátum prodúxit ad eos.

Resp.
VIII. 2[#]

A-nimam mé - am * di - lé - etam trá-di - di
 in má-nus in-i-quó - rum, et facta est mí - hi
 he-re-di - tas mé - a sic - ut lé - o in sílva:

dé - dit contra me vó - ces adver - sá - ri - us,
 dí - cens: Congre - gá - mi-ni, et pro - pe - rá -
 te ad de - vo - rán - dum il-lum: po - su - é - runt me
 in de - sérto so - li - tú-di - nis, et lú - xit super
 me ómnis té - ra: * Qui - a non est in - vén-tus,
 qui me agnó - sce - ret et fá - ce - ret be - ne.
V. Insurre - xé - runt in me ví - ri absque mi - se - ri-cór -
 di - a, et non pepercé - runt á - ni - mæ mé - æ.
 * Quia. **R.** Animam

III. NOKTURN

1. Ant.
1. f.

Ab insurgeñti - bus in me * lí- be- ra me, Dómi - ne,
 qui - a occu- pa- vé- runt á- nimam mé - am.

Psalm 58.

1. E- ri- pe me de in-imí- cis mé - is, Dé - us mé - us: *
 et ab insurgeñti - bus in me li- be- ra me.

2. Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de víris sanguinum salvá me.
3. Quia ecce cepérunt ánimam méam: * irruérunt *in me* fórtes.
4. Neque iniquitas méa, neque peccátum méum, Dómine * sine iniquitate cucurri, *et diréxi*.
5. Exsúrge in occursum méum, et vide: * et tu, Dómine, Déus virtútum, *Déus Israel*.
6. Inténde ad visitandas ómnes Géntes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
7. Converténtur ad vésperam: et fámem patiéntur ut cánes, * et circuíbunt civitátem.
8. Ecce loquéntur in óre suo, † et gládium in lábiis eórum: * quóniam *quis audívit?*

9. Et tu, Dómine, deridébis éos: * ad níhilum deduces ómnes Géntes.

10. Fortitúdinem méam ad te custódiam, † quia, Déus, suscepтор méus es: * Déus méus, misericórdia ejus praeveniet me.

11. Déus, osténdet míhi super inimícos méos, ne occidas eos: * nequándo obliscántur pôpuli méi.

12. Dísperge illos in virtúte túa: * et depónē eos protéctor meus, Dómine:

13. Delictum óris eórum, sermónen labiòrum ipsórum: * comprehendéntur in supérbia súa.

14. Et de exsecratíone et mendácio annuntiabúntur in consummatíone: * in íra consummatíonis, *et non érunt*.

15. Et scíent quia Déus dominábitur Jácob; * et finíum terrae.

16. Converténtur ad vésperam: et fámem patiéntur ut cánes, * et circuíbunt civitátem.

17. Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non füerint saturáti, et murmurábunt.

18. Ego autem cantábo fortitúdinem túam: * et exsultábo mane misericórdiam túam.

19. Quia fáctus es suscéptor méus, * et refúgium méum, in díe tribulationis méae.

20. Adjútor méus, tibi psállam, † quia, Déus, suscéptor méus es: * Déus méus, misericórdia méa.

Ant.: Ab insurgeñtibus in me * libera me, Dómine, quia occupáverunt ánimam meam.

2. Ant.
VIII. G. 2 #

Longe fe-císti * nó - tos mé - os a me: tra- di-
 tus sum, et non egre- di - é-bar.

Psalm 87.

1. Dómi-ne, Dé-us sa-lú-tis mé - æ: * in dí - e cla-
má-vi, et nócte có - ram te.

2. Intret in conspéctu túo orátio méa: * inclína áurem túam ad *précem* méam:

3. Quia repléta est mális ánima méa: * et víta méa inférno *apropinquávit*.

4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum: * fáctus sum sicut hómo sine adjutorio, inter mórtuos liber.

5. Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quórum non es mémor *ámplius*: * et ípsi de mánu túa *repúlsi* sunt.

6. Posuérunt me in lácum inferióri: * in tenebrósis, et in *umbra* mórtis.

7. Super me confirmátus est fúror túus: * et ómnes flúctus túos induxisti súper me.

8. Longe fecísti nótos méos á me: * posuérunt me abomina-*tionem* sibi.

9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi méi languerunt *prae inópia*.

10. Clamávi ad te, Dómine, tóta die: * expándi ad te *mánus* méas.

11. Numquid mórtuis fácies mirabilia: * aut mé dici suscita-
bunt, et confitebúntur tibi?

12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tú-
am, * et veritátem túam in *perditione*?

13. Numquid cognoscéntur in tenebris mirabília túa, * et
justitia túa in térra oblivíonis?

14. Et égo ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio méa
praevéniet te.

15. Ut quid, Dómine, repéllis orationem méam: * avértis fa-
ciem túam á me?

16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventute méa: * exal-
tátus autem, humiliátus sum et *conturbátus*.

17. In me transiérunt írae túe: * et terróres tui conturbavé-
runt me.

18. Circumdedérunt me sicut áqua tóta die: * circumdedérunt
me simul.

19. Elongásti a me amícum et próximum: * nótos méos
a miséria.

Ant.: Longe fecisti * notos meos a me: tráditus sum, et non egrediébar.

3. Ant. VIII.G.2 #

C aptá-bunt * in á-nimam justi, et sanguinem
innocéntem condemná-bunt.

Psalm 93.

1. Dé-us ulti-ó-num Dómi-nus: * Dé-us ulti-ó-num lí-
be-re é - git.

2. Exaltare, qui júdicas térram: * rédde retributiónen su-
pérbis.

3. Usquequo peccatóres, Dómine, * usquequo peccatóres glo-
riabúntur:

4. Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur *injustitiam*?
 5. Pópulum tuum, Dómine, humiliaverunt: * et hereditatem tuam vexaverunt.
 6. Víduam, et advenam interfecérunt: * et pupilles occidérunt.
 7. Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intéligeret Deus Jacob.
 8. Intelligite, insipientes in populo: * et stulti, aliquando sapite.
 9. Qui plantávit áurem, non audiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?
 10. Qui corripit Géntes non arguet: * qui dóchet hominem scientiam?
 11. Dóminus scit cogitationes hominum, * quóniam vanæ sunt.
 12. Beatus homo, quem tu erudieris, Dómine: * et de lege tua docueris eum.
 13. Ut mítiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatóri fóvea.
 14. Quia non repéllet Dóminus plébem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.
 15. Quidamque justitia convertátur in judicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt cōrde.
 16. Quis consúrget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mécum adversus operantes iniquitatem?
 17. Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima méa.
 18. Si dicébam: Mótus est pes meus: * misericordia tua, Dómine, adiuvabat me.
 19. Secundum multitidinem dolorum meorum in cōrde méo: * consolationes túae läfticavérunt animam méam.
 20. Numquid adhaeret tibi sédes iniquitatis: * qui sínxis laborem in präcepto?
 21. Captábunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnábunt.
 22. Et factus est mihi Dóminus in refugium: * et Deus meus in adjutórium sp̄ei méae.
 23. Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus nōster.
- Ant.: Captábunt * in animam justi, et sanguinem innocentem condemnábunt.

V. Lo-cu-ti sunt adversum me língua do-lo-sa.
 R. Et sermónibus ódii circumdedérunt
me, et expugna-vé-runt me gra-tis.

Pater noster, po-cichu.

De Epistola beati Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio VII.

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitatis exemplum. Vivus est enim sermo Dei, et efficax, et penetrabilior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem animæ ac sp̄iritus, compágnum quoque ac medullárum, et discrétor cogitationum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatura invisibilis in conspé-

tu ejus: omnia autem nuda et aperta sunt oculis ejus, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo Pontificem magnum, qui penetravit cælos, Jesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontificem, qui non possit cōpaci infirmatibus nostris: tentatum autem per omnia pro similitudine absque peccato.

Resp. VI #

T ra-di-de - runt me * in má-nus impi - ó
 rum, et inter in - i - quos pro - je - cé - runt me,
 et non pe-per - cé - runt a-ni - mæ me - æ: con-

gre-gá - ti sunt adversum me fór - tes: * Et sic- ut
gi - gán - tes ste - té - runt contra me.
¶ A - li - e - ni insur - re - xé - runt adversum me, et for-
tes quæ - si - é - runt á - ni - mam mé - am. * Et sic- ut.

Lectio VIII.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiae: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxilio opportuno. Omnis namque Pónífex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constituitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrificia pro peccatis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circumdátus est infirmitáte: et propterea debat, quemádmodum pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccatis.

Resp. VIII. #

J e - sum * trá - di - dit ímpí us súmmis
princí - pi - bus sa - cerdó - tum, et se - ni - ó-

ri - bus pó-pu - li: * Pé - trus au - tem se - que-
bá - tur é - um a lon - ge, ut vi - dé - ret fí - nem.
¶ Addu - xé - runt au - tem é - um ad Cá - ipham prínci-
pem sa - cerdó - tum, u - bi scri - bæ et pha - ri - sá - i
convé - ne - rant. * Pé - trus.

Lectio IX.

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Pónífex fíret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum ordinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque

Resp.
V.

C aligavé- runt * ócu-li me- i a fle- tu
 me- o: qui - a e-longátus est a me, qui con-
 so- la-bá- tur me: Vidé-te omnes pó-pu- li, * Si est
 do- lor sí- mi lis sic-ut do- lor me- us.

V O vos omnes, qui transí- tis per ví- am, atténdi-
 te et vi-dé - te. * Si est. **R.** Ca- ligavé- runt.

LAUDES.

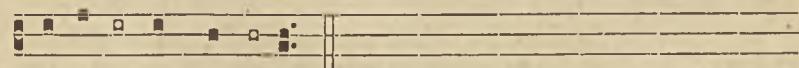
1. Ant.
VII c.

P rópri- o : * Fí-li- o su- o non pepérct De-us,
 sed pro nobis ómnibus trádidit il-lum.

Psalm 50.

1. Mi- se-ré-re me- i De- us, * secúndum magnam mi-se-

ricórdi- am tu- am.

2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitaté meam.

3. Amplius láva me ab iniquitaté mea: * et a peccáto méo munda me.

4. Quóniam iniquitaté égo cognósco: * et peccátum méum contra mé est sémper.

5. Tibi sóli peccávi, et málum córam te féci: * ut justificeris in sermóníbus túis et vincas cum judicáris.

6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccatis concépit me máter mea.

7. Ecce enim veritatem dílexísti: * incépta et occulta sapiéntiae túae manifestásti mihi.

8. Aspérges me hyssópo ét mundábor: * lavábis me, et super nívem dealbábor.

9. Audítui méo dábis gáudium ét lètitiá: * et exultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte fáciem túam a peccatis méis: * et ómnes iniquitátes méas déle.

11. Cor móndum créa in me, Déus: * et spíritum réctum innova in visceribús méis.

12. Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum túum ne áuferas á me.

13. Rédde míhi lètitiá salutáris túi: * et spíritu principáli confirma me.

14. Docébo iníquos vias túas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Déus, Déus salútis méæ: * et exsultábit língua méa justitiá túam.

16. Dómine lábia méa apéries: * et os méum annuntiabit laudem túam.

17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique * holocaustis non delectáberis.

18. Sacrificium Déo spíritus contribulátus * cor contrítum et humiliátum Déus nón despícies.

19. Benígne fac Dómine in bona voluntáte túa Sión: * ut aedificentur muri Jerúsalem.

20. Tunc acceptábis sacrificium justítiae, oblationes et holocausta: * tunc impónent super altáre túum vítulos.

Ant.: Próprio * Fílio suo non pepérct Deus, sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

2. Aut.
IV. E 2 #

A nxí- átus est in me * spí- ri-tus me- us, in me
turbá- tum est cor me- um.

Psalm 142.

1. Dómine exáudi ora- ti- ónem me- am: † áuribus pér-
cipe obsecra- ti- ónem me- am in ve-ri-tá-te tu- a: * exáu-
di me in tu-a ju-stí-ti- a.

2. Et non íntres in judíciúm cum servo túo: * quia non justificábitur in conspectu tuo ómnis vivens.

3. Quia persecútus est inimicus ánimatam méam: * humiliavit in terra vitam méam.

4. Collocávit me in obscúris sicut mórtuos saéculi: * et anxiátus est super me spíritus, in me turbátum est cor méum.

5. Mémor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus túis: * in factis manuum tuarum meditábar.

6. Expándi manus meas ád te: * anima méa sicut terra sine aqua tibi.

7. Velociter exáudi me Dómine: * defécit spíritus méus.

8. Non avértas fáciem tuam á me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

9. Audítam fac míhi mane misericórdiam túam: * quia in te sperávi.

10. Nótam fac míhi viam in qua ámbulem: * quia ad te levávi animam méam.

11. Eripe me de inímicis méis, Dómine, ad te confugi: * dóce me facere voluntátem túam, quia Déus meus es tu.

12. Spíritus túus bónus dedúcet me in terram rectam: * propter nōmen túum, Dómine, vivificábis me in æquitate túa.

13. Educés de tribulatióne ánimatam méam: * et in misericórdia túa disperdes inímicos méos.

14. Et perdes ómnes qui tríbulant ánimatam méam: * quóniam ego sérvis túus sum.

Ant.: Anxiátus est in me * spíritus meus: in me turbátum est cor meum.

3. Ant.
I. f 2 #

A - it latro ad latrónem: * Nos quidem digna fa-
ctis re-cí-pimus, hic autem quid fe-cit? Memento me- i,
Dómine, dum véne-ris in regnum tu- um.

Psalm 84.

1. Benedixisti, Dómine, ter- ram tu- am: * avertísti capti-
vi-ta-tem Ja- cob.

2. Remisísti iniquitátem plébis túæ: * operuísti ómnia pec-
cata eórum.

3. Mitigásti ómnen íram túam: * avertísti ab íra indignationis túæ.

4. Convénte nos Déus salutáris noster: * et avérte: íram
túam a nóbis.

5. Numquid in ætérnum irascéris nóbis? * aut exténdes íram
túam a generatióne in generatióne?

6. Déus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs túa lætabitur
in te.

7. Osténde nóbis, Dómine, misericórdiam túam: * et salutare
tuum da nóbis.

8. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam
loquéatur pácem in plébem súam.

9. Et super sánctos súos, * et in eos, qui convertuntur ad
cor.

10. Verúntamen prope timéntes eum salutare ipsíus: * ut
inhábitet gloria in térra nostra.

11. Misericórdia, et véritas obviavérent sibi: * justitia, et
pax osculatæ sunt.

12. Véritas de térra orta est: * et justitia de caélo prospéxit.

13. Etenim Dóminus dabit benignitatem: * et térra nostra
dabit fructum súum.

14. Justitia ante eum ambulabit: * et pónet in vía gréssus
súos.

Ant.: Ait latro ad latrónem: * Nos quidem digna factis recipimus, hic
autem quid fecit? Meménto mei, Dómine, dum vénéreris in regnum tuum.

I. Ant.
I. f. 2 # D um conturbáta fú-e-rit * ánima me-a, Dómine,

mi- se-ricórdi- ae memor e- ris.

Kantyk Habakuka.

Cap. 3.

1. Dómine audí-vi audi-ti- ó- nem tu- am, * et tímú- i.

2. Dómine, ópus túum, * in médio annórum vivífica illud:

3. In médio annórum nótum fácies: * cum iratus fueris, mise-
ricórdiæ recordáberis.

4. Déus ab Austro véniet, * et sánctus de mónte Pháran:

5. Opéruit caélos glória éjus: * et láudis éjus pléna est térra.

6. Spléndor éjus ut lux érit: * córnua in mánibus éjus:

7. Ibi abscondita est fortitúdo éjus: * ante fáciem éjus íbit
mors.

8. Et egrediétur diábólus ante pèdes éjus. * Stétit, et ménsum
est térram.

9. Aspéxit et dissolvit Géntes: * et contriti sunt móntes
sæculi.

10. Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus aeternitatis
éjus.

11. Pro iniquitaté vídi tentória Aethiópiæ, * turbabúntur
térrae Mádian.

12. Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in
flumínibus fúror túus? vel in mári indignatió túa?

13. Qui ascéndes super équos túos: * et quadrigæ túae sal-
vatio.

14. Súscitans suscitábis árcum túum: * juraménta tríbubus
quae locútus es.
15. Flúvios scíndes térræ: † vidérunt te, et doluérunt mó-
tes: * gúrges aquárum tránsiit.
16. Dédit abyssus vócem súam: * altitudo mánus súas
devávit.
17. Sol et lúna steterunt in habitáculo suo, * in lúce sagit-
tárum tuárum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ túæ.
18. In frémitu conculcábis térram: * et in furóre obstupefácies
Géntes.
19. Egressus es in salútem populi tui: * in salutem cum
Christo tuo.
20. Percussísti cáput de domo impii: * denudásti fundamén-
tum ejus usque ad còllum.
21. Maledixísti scéptris ejus, † cápti bellatórum ejus, *
veniéntibus ut turbo ad dispregéndum me.
22. Exsultatio eórum * sicut ejus, qui devorat páuperem
in abscóndito.
23. Viam fecísti in mari equis túis * in luto aquárum mul-
tárum.
24. Audívi, et conturbátus est vénter méus: * a vóce contre-
muérunt lábia méa.
25. Ingrediáatur putrédo in óssibus meis, * et subter me
scáteat.
26. Ut requiéscam in díe tribulatiónis: * ut ascéndam ad
pópulum accinctum nóstrum.
27. Fícus enim nón florébit: * et non érit gérmen in víneis.
28. Mentiétur ópus olívæ: * et árva non áfferent cibum.
29. Abscindétur de ovili pécus: * et non érit arméntum in
praesépibus.
30. Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Déo
Jésu méo.
31. Déus Dóminus fortitúdo méa: * et pónet pédes méos
quasi cervórum.
32. Et super excélsa méa deducet me victor, * in psálmis
canéntem.

Ant.: Dum conturbáta fúerit * anima mea, Dómine, misericórdiae
memor eris.

V5. Ant.
III. G 2#

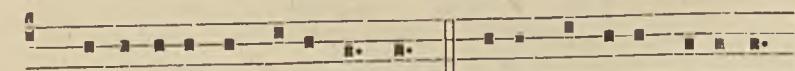
M emento me- i * Dómine De-us, dum véne-ris in
regnum tu- um.

Psalm 147.

1. Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * lauda, De-um tu-um, Si- on
2. Quóniam confortávit séras portárum tuárum: * bene-
díxit fíliis túis in te.
3. Qui pósuit fines tuos pácem: * et ádipe frumenti satiat te.
4. Qui emíttit eloquium suum térræ: * velociter currít sérmo
ejus.
5. Qui dat nívem sicut lánam: * nébulam sicut cinerem
spárgit.
6. Míttit crystállum súam sicut buccéllas: * ante fáciem frí-
goris ejus quis sustinébit?
7. Emíttet verbum súum, et liquefáciet éa: * flábit spíritus
ejus, et flúent aquæ.
8. Qui annúntiat verbum súum Jácob: * justítias, et judicia
súa Israél.
9. Non fecit táliter ómni natióni: * et judícia sua non mani-
festávit éis.

Ant.: Memento mei * Dómine Deus, dum vénaris in regnum tuum.

¶ Collocávit me in obscu-ris **R.** Sicut mórtu-os sácu-li.

Ad Bened.
Ant. I. g.

P osu- e- runt * super caput e- jus. causam ipsi-
us scriptam: Jesus Nazaré-nus, Rex Ju-dæ- ó rum.
Eu ou a e.

Kant. Benedictus Dóminus (str. 494).

Christus factus est etc., (str. 495).

b. Msza św. darów uprzednio poświęconych
(Ad missam praesanctificatorum).

Ceremonie według mszalu rzymskiego.

Osee 6.

Haec dicit Dóminus: In tribulatiōne sua mane consergent ad me: Venite, et revertāmur ad Dóminum: quia ipse cepit et sanabit nos: percutiet, et curabit nos. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos et vivemus in conspectu ejus. Sciēmus, sequemurque, ut cognoscāmus Dóminum: quasi diluculum preparatus est egressus ejus, et véniet quasi imber nobis

temporaneus et serotinus terrae. Quid faciam tibi, Ephraim quid faciam tibi, Juda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos in verbis oris mei: et iudicia tua quasi lux egrediēntur. Quia misericordiam volui, et non sacrificium, et scientiam Dei plus, quam holocausta.

Tract. II.

D ómi- ne, * audí- vi audí- tum
tu- um, et tí- mu- i: conside- rá-
vi ó pe- ra tu- a, et ex- pá- vi.
¶ In mé - di o du- ó rum a- ni- mā-
li- um inno- te - scé-
ris: dum appro- pinquáve- rint an- ni, cognoscé-
ris: dum advéne- rit tem- pus, os- ten-
dé- ris. ¶ In e- o, dum

conturbata fure rit anima mea: in
ira, misericordia memor e-
ris.

V. De-us.

a Libano veni et, et Sanctus de
monte umbroso et condenso.

V. Opér-ru it cä-
ma-jéstas e- jus: et laudis e- jus ple-
na est * ter - ra.

Orémus. Flectámus genua. **R.** Leváte.

Deus, a quo et Judas reatus
sui poenam, et confessio-
nis suæ latro praémium sum-
psit, concéde nobis tuæ propi-
tiatiónis effectum: ut, sicut in
passióne sua Jesus Christus

Dóminus noster divérsa utrís-
que íntulit stipéndia meritó-
rum; ita nobis, ablato vetustá-
tis erróre, resurrectiōnis suæ
gratiá largiátur: Qui tecum
vivit et regnat.

Subdiakon śpiewa w tonie epistolę:

Exodi 12.

In diébus illis: Dixit Dómi-
nus ad Móysen et Aaron in
terra Aegýpti: Mensis iste, vo-
bis princípium ménsum: pri-
mus erit in ménibus anni.
Loquímini ad universum cœ-
tum filiorum Isræl, et dícite
eis: Décima die mensis hujus
tollat unusquisque agnum per
famílias et domos suas. Sin
autem minor est númerus, ut
suffícere possit ad vescéndum
agnum, assúmet vicínum suum,
qui junctus est dómui suæ,
juxta númerum animárum, quæ
suffícere possunt ad esum agni.
Erit autem agnus absque má-
cula, másculus, annículus: jux-
ta quem ritum tollétis et hæ-
dum. Et servábitis cum usque
ad quartam décimam diem men-
sis hujus: immolabítque eum
univerša multitúdo filiorum
Israel ad vésperam. Et sumeni
de sanguine ejus, ac ponent su-
per utrūmque postem, et in su-
perlimináribus domórum, in
quibus cómedent illum. Et ed-
ent carnes nocte illa assas igni,
et ázymos panes cum lactúcis
agréstibus. Non comedétis ex
eo crudum quid, nec coctum
aqua, sed tantum assum igni:
caput cum pédibus ejus et inte-
stínis vorábitis. Nec remanébit
quidquam ex eo usque mane.
Si quid résiduum fúerit, igne
comburéatis. Sic autem comedé-
tis illum: renes vestros accin-
gétis, et calceaménta habébitis
in pédibus, tenéntes báculos in
mánibus, et comedéatis festínán-
ter: est enim Phase (id est
tránsitus) Dómini.

Tract.

II.

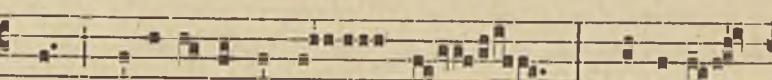
E

- ripe me,

Dó- mi- ne,

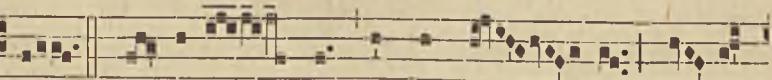
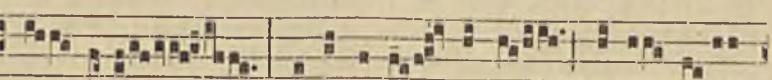
ab hó-mi-ne ma-lo a vi-ro in-i quo

líbe-ra me: **V.** Qui cogi-tavé

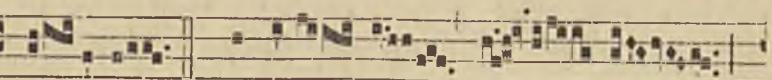
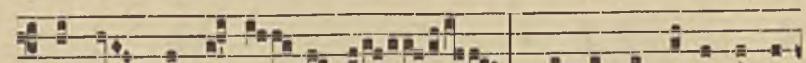
runt ma-lí-ti-as in cor-de: to-ta di-

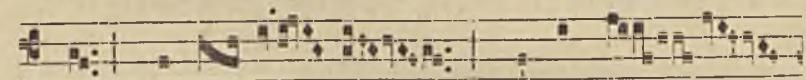
e consti-tu-é bant præ - lí-

a. **V.** A-cu-é runt línguas su - as sic- ut

ser-péntes: venénum á-spidum sub lá-bi-is

e-orum. **V.** Custódi me, Dó- mi-ne,

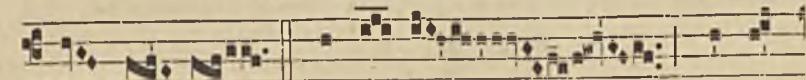
de ma-nu pecca-tó-ris: et ab homí-nibus in-

í- quis líbe-ra me. **V.** Qui cogi-tavé

runt supplan-ta-re gressus me -

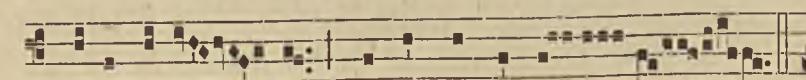
os: abscondérunt supér - bi lá- que- um

mi-hi. **V.** Et fu-nes exten-

dé - runt in lá- que- um pédibus me-is:

juxta i-ter scánda-lum posu-é-runt mi-hi.

V. Dixi Dómi-no: De-us me-us es tu:

exaudi Dó- mi-ne vocem ora- ti- ónis me-æ.

V. Dómine, Dómi- ne virtus sa- lú- tis me-

æ: obúmbra caput me- um in di - e bel-

li. V. Ne tradas me

a de- si- dé- ri- o me - o pecca - tó -

ri: cogi- tavé- runt adversum me: ne dere- líquas

me, ne umquam exal- téntur. V. Ca- put

circú-i-tus e- ó - rum: labor

labi- órum ipsó - rum opé- ri - et e- os.

V. Verúmtamen justi confi- tebuntur nómí- ni tu-

o: et habi- tábunt re- cti cum vul-

tu * tu - o.

Pasja.

Po pasji następują oracje.

² O rémus. Flectámus gênu - a. Levá- te.

Oracje w tonie ferialnym.

c. Adoracja Krzyża św.

Po modlitwach zdejmuje kapłan ornat, przechodzi na stronę epistoly i odbiera, stanawszy u tylnego brzegu ołtarza, od diacona krzyż, odsłania go nieco od góry i intonuje zwrócony do wiernych antyfonę *Ecce lignum Crucis*, śpiewając ją razem z asystą aż do *Venite adoremus*. Gdy chór śpiewa *Venite adoremus*, klękają wszyscy z wyjątkiem celebransa. Następnie postępuje celebrans do przedniego brzegu ołtarza po tej samej stronie epistoly, odsłania prawe ramię krzyża i głowę Ukrzyżowanego i wzniósłszy nieco krzyż, intonuje w tonie wyższym, niż poprzednio. *Ecce lignum Crucis*. Wszyscy inni śpiewając, klękają jak za pierwszym razem. Wreszcie podchodzi kapłan do środka ołtarza i odsłania krzyż całkowicie. Podnosi go jeszcze wyżej i śpiewa po raz trzeci w wyższym niż poprzednio tonie *Ecce lignum Crucis*. Wszyscy śpiewając, klękają (jak powyżej podano).

Antiph. VI. 2

Ec-ce li-gnum Cru-cis, in quo sa-lus
mun-di pe-pén-dit.

Ghōr: **V**e-ní-te ad-o-ré-mus.

Następuje adoracja krzyża w czasie której chór śpiewa *Improperia* i inne poniżej podane wersety. W kościołach mniejszych organista intonuje pieśń: „Ludu, mój ludu“.

Dwaj kantorzy w pośrodku chóru śpiewają:

Pópu-le me-us, quid fe-ci tibi? aut in quo
contristávi te? respónde mi-hi. **¶** Qui-a e-dú-xi
te de terra Aegýpti: pa-rá-sti crucem Sal-
va-tó-ri tu-o.

Pierwszy chór śpiewa:

A-gi-os o The-ós.

Drugi chór śpiewa:

Sanctus Dé-us.

Pierwszy chór:

A-gi-os is-chy-rós.

Drugi chór:

Sanctus fórtis.

Pierwszy chór:

A-gi-os athánatos, e-lé-i-son imas.

Drugi chór:

Dwaj śpiewacy chóru drugiego śpiewają:

Qui dum duxi te per de-sér-tum quadra-gínta annis, et manna ci-bávi te, et introdu-xi in ter-ram sa-tis óptimam: pa-rá-sti crucem Salva-tó-ri tu-o

Chóry śpiewają na przemian: Agios o Theós etc. Sanctus Deus etc. w ten sposób, że pierwszy chór powtarza za każdym razem Agios, jak wyżej.

Następnie śpiewają dwaj śpiewacy chóru pierwszego:

Quid ultra dé-bu-i fáce-re ti-bi, et non fe-ci?
Ego quidem plantá-vi te víne-am me-am spe-ci-o-sís-

simam: et tu facta es mi-hi nimis amá-ra: acé-to nam-que si-tim me-am po-tá-sti: et lánce-a perfo-rásti la-tus Salvató-ri tu-o.

Chóry znowu śpiewają na przemian Agios o Theós, Sanctus Deus.

Poszczególne wiersze następnego Improperium śpiewają na przemian dwaj śpiewacy, oba zaś chóry razem powtarzają po każdym wierszu Pópule meus, jak wyżej aż do V. Quia.

Dwaj śpiewacy chóru drugiego intonują:

V.
Ego propter te flagellávi Aegyptum cum primo-géni-tis su-is: et tu me fagellátum tradidi-sti.

Chór powtarza: Pópule méus.

Dwaj śpiewacy chóru pierwszego:

V. Ego te edúxi de Aegypto, demérsó Pha-ra-ónie in

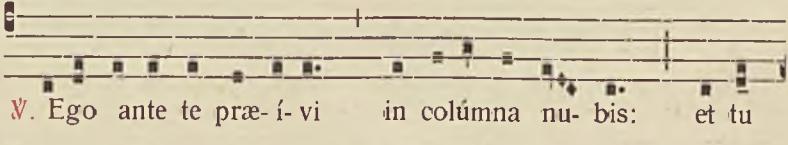
dó-tum. Pópule meus.

Dwaj śpiewacy chóru drugiego:

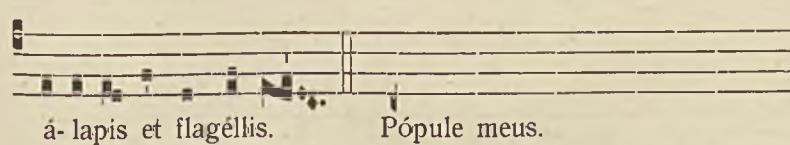
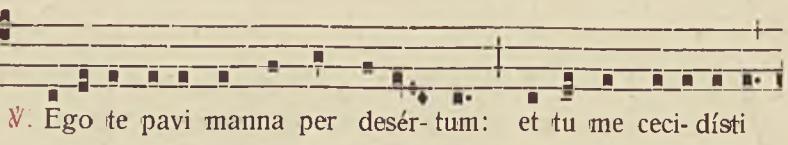
ce-a latus me-um. Pópule meus.

Dwaj śpiewacy chóru pierwszego:

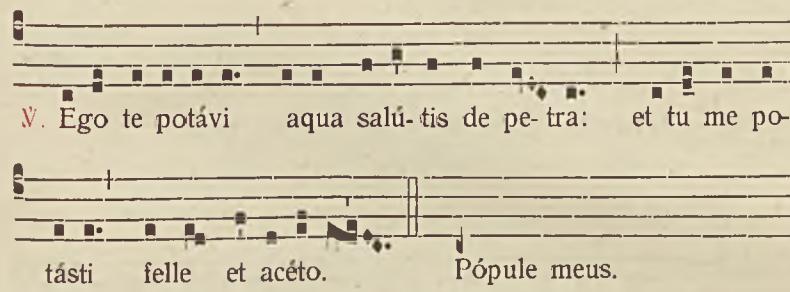

me duxísti ad prætó-ri-um Pi-lá-ti. Pópule meus.

Dwaj śpiewacy chóru drugiego:

Dwaj śpiewacy chóru pierwszego:

Dwaj śpiewacy chóru drugiego:

Dwaj śpiewacy chóru pierwszego:

Dwaj śpiewacy chóru drugiego:

¶. Ego te exaltávi magna virtú- te: et tu me suspendí-
sti in pa- tíbu-lo crucis. Pópule meus.

Wszyscy razem śpiewają:

Ant.

Crucem tu-am * adorámus, Dómi-ne: et sanctam re-
surrecti- ó- nem tu-am laudámus et glo-ri- ficámus: ecce
enim propter lignum ve- nit gáudi- um in uni- véro
mundo. **Ps.**De- us mi- sere - átur nostri, et bene- dí-cat
no- bis: * illúminet vultum su-um super nos, et mi- sere-

a- tur nostri.

Powtarza się bezpośrednio **Ant.** Crúcem túam.

Następnie śpiewa się ¶. Crux fidélis wraz z hymnem Pán-
ge língua gloriósi; po każdym zaś wierszu powtarza się Crux
fidélis, wzgl. Dúlce lignum, w sposób niżej podany.

Crus fidé- lis, inter omnes Arbor una nóbí- lis:
Nulla silva ta- lem pro-fert, Fronde, flo-re, gérmí- ne: *

Dulce lignum, dulces clavos, Dulce pondus sústi- net.

Hymn.
Pange, lingua, glo-ri- ó- si Láure- am certámi- nis,
Et su- per cru-cis trophé- o Dic tri- úmphum nóbí- lem:
Quá- li- ter Redémp- tor orbis Immo- lá-tus ví-ce-rit.

Powtarza się Crux fidélis, aż do Dulce lignum.

V. De paréntis protoplásti Fraude Factor condolens, Quan-

do pomi noxi - a-lis In necem morsu ru - it: Ipse

lignum tunc no-távit, Damna ligni ut sólve-ret. * Dulce.

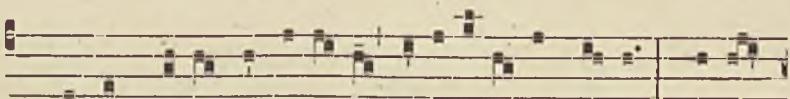
V. Hoc opus nostrae sa-lu-tis Ordo depopósce-rat; Multi-

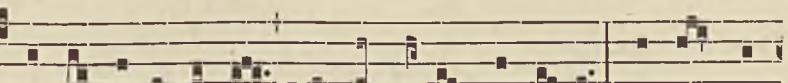
fórmis prodi-tó-ris Ars ut artem fálle-ret: Et me-dé-lam

ferret inde, Hostis unde læse-rat. Crux fidélis.

V. Quando venit ergo sacri Pleni-túdo tempo-ris, Missus

est ab arce Patris Na-tus, orbis Cóndi-tor; Atque ven-

tre virgi-ná-li Carne amíctus pródi- it.* Dulce lignum.

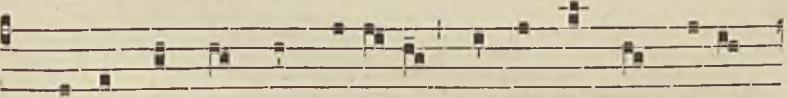
V. Vagit infans inter arcta Cóndi-tus præsé-pi a: Mem-

bra pannis invo-lú-ta Virgo Ma-ter álli-gat: Et De-i

manus, pe-désque Stricta cingit fásci-a. Crux fidélis.

V. Lustra sex qui jam per-é-git, Tempus implens corpo-

ris, Sponte líbe-ra Red-émptor Passi-ó-ni dédi - tus

Agnus in Cru-cis le-vá-tur Immo-lándus stí-pi-te. * Dulce.

¶. Felle po-tus ecce languet: Spi-na, clavi, lánce-a Mi-te

corpus perfo-rá-runt, Unda manat et cru-or: Terra, pon-

tus, astra, mundus, Quo lavántur flúmi-ne! Crux fidélis.

¶. Flecte ramos, arbor alta, Tensa laxa ví sce-ra, Et ri-

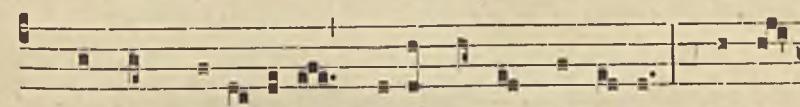
gor lentescat ille, Quem dedit na-tí-vi-tas: Et su-pérfi-

membra Regis Tende mi-ti stí-pi-te. * Dulce lignum.

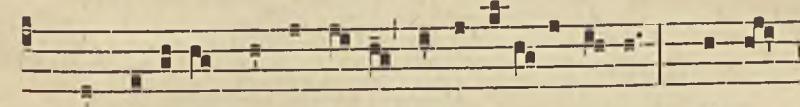
¶. So-la di-gna tu fu í-sti Ferre mundi Víctimam: Atque

portum præpa-rare Arca mundo naufrago: Quem sa-

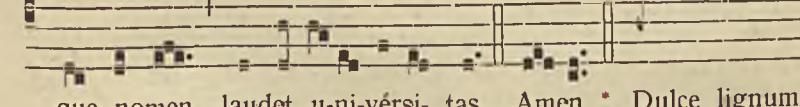
cer cru-or per-únxit, Fusus Agni córpo-re. Crux fidélis.

¶. Sempí- térra sit be- átæ Tri-ni-tá-ti gló-ri a: Aequa

Patri, Fi-li-óque; Par decus Pa-rácli-to: Uní-us Triní-

que nomen laudet u-ni-vérsi-tas. Amen. * Dulce lignum.

Rytuał Piotrkowski wspomina o procesji z krzyżem po trzecim obnieniu a przed adoracją. W czasie procesji w kościolach wiejskich zazwyczaj śpiewa się „Krzyżu Święty“.

d. Procesja.

Gdy ceremonia adoracji dobiega końca, należy zapalić świece na ołtarzu i rozwiniąć całkowicie obrus ołtarzowy. Następnie procesja udaje się do kaplicy, gdzie przechowano Najśw. Sakrament. Kapłan wraca w procesji najkrótszą drogą do ołtarza. W czasie procesji chór śpiewa:

L. 2 $\frac{2}{4}$

Ve-xil-la Re-gis pród-e-unt: Ful-get
2. Quæ vul-ne-ra-ta lan-ce-æ Mu-cro-
3. Im-plé-ta sunt quæ cón-ci-nit Da-vid
4. Ar-bor de-có-ra et ful-gi-da, Or-ná-
5. Be-á-ta, cu-jus brá-chi-is Pre-tium
6. O Crux, a-ve, spes ú-ni-ca: Hoc Pas-
7. Te fons sa-lu-tis Tri-ni-tas, Col-lau-

Cru-cis my-ste-ri-um. Qua vi-tam mor-tem per-
2. ne di-ro cri-mi-num Ut nos la-vá-ret sor-
3. fi-dé-li car-mi-ne Di-cen-do na-ti-ó-
4. ta Re-gis púr-pu-ra, E-léc-ta di-gno sti-
5. pe-pén-dit sæ-cu-li: Sta-té-ra fac-ta cor-
6. si-ó-nis tém-po-re, Pi-is ad-au-ge gra-
7. det o-mnis spi-ri-tus: Qui-bus Cru-cis vic-to-

tu-lit, Et mor-te vi-tam pro-tu-lit.
2. di-bus, Ma-ná-vit un-da et san-gui-ne.
3. ni-bus Re-gná-vit a-li-gno De-us.
4. pi-te Tam sancta mem-bra tán-ge-re.
5. po-ris, Tu-lit-que præ-dam tár-ta-ris.
6. ti-am, Re-is-que de-le cri-mi-na.
7. ri-am Lar-gi-ris, ad-de præ-mi-um. A-men.

Następuje dalszy ciąg mszy sw., stosownie do rubryk Mszału Rzymskiego. Po mszy recytuje się nieszpory bez śpiewu (str. 500).

e. Nieszpory.

Magnif. Ant. Cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; et, inclinato capite, emisit spiritum.

V. Christus factus est pro nobis obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Pater noster, po eichu.

Ps. Miserere.

f. Procesja do Grobu Pańskiego.

Po nieszporych wyrusza procesja do miejsca, gdzie przygotowano Grób Pański. Podeczas procesji chór śpiewa:

Resp. VII. 2

Re-cés-sit * pastor no-ster, fons a-
quæ vi-væ, ad cu-jus tránsi-tum sol ob-
scu rá-tus est: * Nam et il-le captus
est, qui captí-vum tenebat pri-mum hó-

mi - nem: hó-di- e por- tas mor- tis
et se- ras pá- ri-ter Sal-vá-tor no - ster dis-
rú - pit. **V.** Destrú- xit quidem claustra in-fér- ni,
et subvér- sit poténti- as di- á - bo - li. *Nam et il- le.

W kościołach mniejszych: organista intonuje wielkopostną pieśń w języku polskim.

4.

WIELKA SOBOTA
(Sabbato sancto)

a. Ciemna Jutrznia.

Pater noster, Ave Maria, Credo, po cichu.

I NOKTURN

1. Ant.
VIII. G. 2♯

I n pace * in id-ípsum, dórmí-am et requi-éscam.
E u o u a e.

Psalm 4.

1. Cum invoca-rem exaudívit me De-us justi-ti-æ me- æ *
in tribu-la-ti- óne di-latásti mi - hi.

2. Miseré méi, * et exaudi oratióne mém.
3. Filií hóminum, usquequo grávi córde? * ut quid diligitis vanitátem et quaeritis mendacium?
4. Et scítote quóniam mirificávit Dóminus sanctum súum: Dóminus exaudiét me cum clamávero ad éum.

5. Irascimini, et nolite peccare: † quæ dicitis in cordibus vestris, * in cubilibus vestris compungimini.

6. Sacrificate sacrificium justitiae, † et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

7. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

8. A fructu frumenti, vini et olei sui, * multiplicati sunt.

9. In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

10. Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant.: In pace * in idipsum, dormiam et requiescam.

2. Ant.
4 E 2#

abi-tá-bit * in tabernácu-lo tu-o, requi- éscet in
monte sancto tu-o.

Psalm 14.

1. Dómine, quis habi-tabit in tabernácu-lo tu-o? aut quis
requi-éscet in monte sancto tu-o?

2. Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

3. Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non égit dólum in lingua sua:

4. Nec fecit proximo suo málum, * et opprobrium non accépit aduersus proximos suos.

5. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

6. Qui júrat proximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et munera super innocentem non accépit.

7. Qui facit haec, * non movébitur in aeternum.

Ant.: Habitabit * in tabernáculo tuo, requiescat in monte sancto tuo.

3. Ant.
VII. c
C 2b

aro me - a * requi- escet in spe.

Psalm 15.

1. Consérvá me, Dómine, quóniam sperá- vi in te: * Díxi

Dómino: De-us me-us es tu, quóniam bonórum me-órum
non é - ges.

2. Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit ómnes voluntates meas in eis.

3. Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

4. Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nómimum eorum per lábia méa.

5. Dóminus pars hereditatis meæ, et cálicis méi: * tu es, qui restitues hereditatem méam mihi.

6. Fúnes cecidérunt míhi in præclaris: * étenim heréditas méa præclara est míhi.

7. Benedícam Dóminum, qui tríbuit míhi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpauerunt me rénes méi.

8. Providébam Dóminum in conspectu méo sémper: * quóniam a dextris est míhi, né commovear.

9. Propter hoc lætatum est cor méum, et exsultávit língua méa: * ínsuper et caro méa requiéscet in spe.

10. Quóniam non derelínques ánimam méam in inférno: * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

11. Nótas míhi fecísti viás vítæ, † adimplébis me lætitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant.: Caro mea * requiéscet in spe.

V. In pace in idípsum. R. Dórmia-m et requi-éscam.

Pater noster, po cihu.

Lectio I.

Cap. 23, 22-30.

HETH. Mi-se-ri-cór-di-æ Dómini, qui- a non sumus

consum- pti: qui- a non de-fe-cé-runt mi-se-ra-ti- ó-

nes e-jus. HETH. No-vi di-lú - cu-lo,

multa est fi-des tu- a. HETH. Pars me-a Dó-

mi-nus, di-xit áнима me - a: proptér-e- a expectá-

bo e - um. TETH. Bonus est Dóminus

sperántibus in e - um, ánimæ quærén- ti illum.

TETH. Bonum est præsto-lá-ri cum si-lén - ti-o

sa-lu-tá-re De - i. TETH. Bonum est vi-ro,

cum portáve-rit ju - gum ab ado-lescenti- a su-a.

IOD. Sedé-bit so-li-tá-ri- us, et ta-cé - bit: qui a
levávit super se. IOD. Ponet in púlve-re os
su - um, si forte sit spes. IOD. Da-bit
per-cu-tí-énti se maxil - lam, sa-tu-rá-bí-tur oppró-
bri- is. Jerú-sa-lem, Je-rú - sa-lem, converte-
re ad Dóminum De- um tu - um.

Resp. # IV. 2
Si-cut o-vis * ad occi-si ó- nem du - ctus
est, et dum ma-le tracta-re - tur, non apé-ru- it

os su - um: trá-di-tus est ad mor - tem, *
Ut vi-vi - ficá - ret pó - pu - lum su - um. ¶. Tradi-
dit in mortem á - nimam su - am et inter-
sce-le-rá-tos re - pu - tátus est. • Ut vi-vi -
fi-cá - ret.

Lectio II.

Cap. 4, 1-6

A-LEPH. Quómodo obscurá-tum est
aurum, mu-tátus est co - lor óptimus, dispersi

sunt lá-pi-des sanctu- á - ri- i in cá-pi-te ómni- um
 pla - te- á- rum? BETH. Fí- li- i
 Si- on in - cly-ti, et amícti auro primo:
 quómodo reputá-ti sunt in va-sa té - ste- a, opus
 mánu-um fí-guli? GHIMEL. Sed et la-
 mi- æ nudavé-runt mam - mam, lactavé-runt cá-tu-
 los su- os: fí- li- a pópu- li me- i crudé-
 lis, quasi strúthi-o in de - serto. DALETH.

Adhæ-sit lingua la- ctén- tis ad palátum e- jus in
 si- ti: párvu- li pe- tie- runt pa - nem, et non
 e- rat, qui frángeret e- is. HE.
 Qui vescebántur vo-luptu- ó - se, inter- i- é-runt
 in vi - is: qui nutri- ebántur in cró - ce- is,
 amplexa- ti sunt stérpora. VAU.
 Et ma- jor effécta est in-íqui- tas fí - li- æ pópu- li
 me - i peccá- to Sodomó- rum, quæ subvérsa

est in momén - to, et non cepérunt in e - a
manus. Je- rú-sa- lem Je- rú - sa- lem, convér-
te-re ad Dóminum De- um tu- um.
R esp.
V. 2 **J** e- rú- sa- lem, * sur - ge et éxu- e te vé-
sti- bus jucun- di - tá - tis: indú- e-re cíne-
re et ci- lí - ci - o, * Qui- a in te oc- cí-
sus est Salvá - tor Isra - el. **V.** Deduc
quasi torréntem lá- crimas per di- em et no - ctem,

et non tâce- at pupílla ó - cu- li tu - i. * Qui- a.
Lectio III. **Cap. 5, 1-11.**
I n-ci- pit Orá-ti- o Je- remí - æ Prophé- tæ. Recor-
dá-re, Dómi-ne, quid accí- de-rit no - bis: intu-
é-re, et réspi- ce oppró- bri-um no - strum. Hæré-
di- tas nostra versa est ad a-li- é - nos: domus no-
stræ ad extrá - ne- os. Pupíl- li facti sumus absque
pa - tre, matres nostræ quasi ví - du- æ.

Aquam nostram pecúni- a bí - bimus: ligna nostra
pré- ti- o compa- rá - vimus. Cerví- cibus nostris
mi- nabá - mur, lassis non da- bátur ré -
qui- es. Aegypto dédimus manum et Assy - ri- is,
ut satu- ra-rémur pa - ne. Patres nostri pecca-
vé- runt, et non sunt: et nos in-iqui- tás- tes e- ó- rum
portá - vimus. Servi dominá- ti sunt no - stri:
non fu- it, qui redímeret de manu e- ó - rum.

In animábüs nostris afferebámus panem no - bis,
a fá- ci- e gládi- i in de- sér - to. Pellis no-
stra quasi clí - banus exu- sta est a fá-ci- e
tempestá- tum fa - mis. Mu-lí- e-res in Si- on
humi- li- avé - runt, et vír- gi- nes in ci- vi- tá-
tibus Ju - da. Je-rú- sa-lem, Je-rú - sa-lem,
conver- te- re ad Dóminum De- um tu - um.
Resp
V. 2 b P lange qua- si virgo, plebs me - a:

u-lu-lá - te, pa- stó - res, in ci-ne-re et ci-
lí - ci - o? * Qui- a ve - nit di- es Dó- mi-ni
ma - gna et amá - ra val - de.

℣. Accíngi- te vos, sacerdó- tes, et plángi- te mi- nístri
al- tá - ris, aspérgi- te vos ci- ne - re. * Quia.

℟. Plange.

II NOKTURN

1. Ant.
V. *

E - levámini, * portæ æternáles, et intro- fi- bit
Rex gló- ri- æ.

Psalm 23.

1. Dómi- ni est terra, et ple-ni- túdo é- jus: * orbis terra-
rum, et univérsi qui hábi- tant in é - o.

2. Quia ípse super maría fundávit éum: * et super flúmina
præparávit éum.
3. Quis ascéndet in móntem Dómini? * aut quis stábit in lóco
sáncto éjus?
4. Innocens mánibus et mundo córde, * qui non accépit in
váno ániam suam, nec jurávit in dólo próximo suo.
5. Hic accípiet benedictiōnem a Dómino: * et misericórdiam
a Déo, salutari suo.
6. Hæc est generatiōnem quæréntium éum, * quæréntium fáciem
Déi Jácob.
7. Attóllite pórta, príncipes, věstras, † et elevámini, pórtae
æternáles: * et introíbit rex gloriæ.
8. Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus fórtis et pótens: Do-
minus pótens in prælio.
9. Attóllite pórta, príncipes, věstras, † et elevámini, pórtae
æternáles: * et introíbit Rex gloriæ.
10. Quis est iste Rex gloriæ? * Dóminus virtútum ípse ést
Rex gloriæ.

Ant.: Elevámini, * portae æternáles, et introibit Rex gloriae.

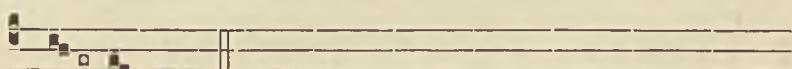
2. Ant.
IV. E

C redo vidé- re * bona Dómi-ni in terra viventi- um

Psalm 26.

1. Dóminus illuminá-ti-o me-a, et sa-lus me-a, * quem

ti-me-bo?

2. Dóminus protéctor vitae méæ, * a quo trepidábo?

3. Dum apprópiant super me nocéntes, * ut édant cárnes
méas:

4. Qui tríbulant me inimici méi, * ipsi infirmáti sunt, et ce-
cidérunt.

5. Si consistant advérsum me cástra, * non timébit cor méum.

6. Si exsurgat advérsum me prælrium, * in hoc égo sperábo.

7. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in
dómo Dómini omnibus diébus vitae méæ.

8. Ut videam voluptátem Dómini, * et vísitem téplum éjus.

9. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in díe maló-
rum protéxit me in abscóndito tabernáculi sti.

10. In pétra exaltávit: me: * et nunc exaltávit cáput méum su-
per inimicos méos.

11. Circuívi, et immolávi in tabernáculo éjus hóstiam vocife-
rationis: * cantábo, et psálmmum dicam Dómino.

12. Exaudi, Dómine, vócem méam, qua clamávi ad te: * mi-
serére méi et exaudi me.

13. Tíbi díxit cor méum, exquisívit te fácies méa: * fáciem
tuam, Dómine, requíram.

14. Ne avértas fáciem túam á me: * ne declínes in íra
a sérvo túo.

15. Adjútor méus esto: * ne derelíngas me, neque despícas
me, Déus, salutáris méus.

16. Quóniam páter méus, et máter méa dereliquerunt me: *
Dóminus autem assúmpsit me.

17. Légem pónem míhi, Dómine, in via túa: * et dirige me
in sémitam réctam propter inimicos méos.

18. Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam
insurrexérunt in me téstes iníqui, et mentita et iniquitas sibi.

19. Crédó vidére bona Dómini * in térra vivéntium.

20. Exspécta Dóminum, viríliter áge: * et confortétur cor
tuum, et sustine Dóminum.

Ant.: Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

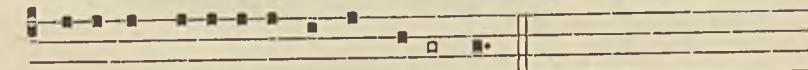

D ómine, * abstraxísti ab ínferis ániam me-am.

Psalm 29.

1. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec de-

lectásti in-imícos me-os super me.

2. Dómine, Déus méus, clamávi ad te, * et sanásti me.

3. Dómine, eduxísti ab ínferno ániam méam: * salvásti me
a descendéntibus in lácum.

4. Psallite Dómino, sancti éjus: * et confitémini memória
sanctitatis éjus.

5. Quóniam íra in indignatione éjus: * et vita in voluntate
éjus.

6. Ad vésperum demorábitur fléetus: * et ad matutínnum
laetitia.

7. Ego autem díxi in abundántia méa: * Non movébor in
aetérnum.

8. Dómine, in voluntate túa, * præstítisti decóri méo vir-
tútem.

9. Avertisti fáciem túam á me, * et fáctus sum *conturbátus*.
 10. Ad te, Dómine clamabo: * et ad Déum méum *depre-*
cábor.
 11. Quæ utílitas in sanguine méo, * dum descéndo in *cor-*
ruptionem?
 12. Numquid confitebitur tibi púlvís, * aut annuntiábit
veritátem túam?
 13. Audívit Dóminus, et misértus est méi: * Dóminus fáctus
 est *adjútor* méus.
 14. Convertisti plánctum méum in gáudium mihi: * consci-
 dísti sáccum méum, et circumdedísti *me laetitia*:
 15. Ut cántet tibi glória méa, et non compúngar: * Dómine,
 Déus méus in ætérrnum *confitébor* tibi.

Ant.: Dómine, * abstraxisti ab íferis animam meam.

V. Tu autem, Dómine, mi-sére-re me-i.

R. Et resúscita me, et re-tríbu-am e-is.

Pater noster, po cihu.

Ex Tractátu sancti Augustíni Episcopi super Psalmos.

Lectio IV.

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixerunt. Quis nos vidébit? Defecerunt scrutantes scrutationes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur, nisi homo. Accéssit ergo homo ad

illas omnes passiones; quæ in illo nihil valerent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberaréetur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objiciens aspectibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et offerens formam servi, qua minor est Patre.

In Ps. 63, vers. 7.

Resp. VII² R ecéssit * pastor no- ster, fons a- quæ
 vi- vae, ad cu- jus tránsi-tum sol obscu-rá-
 tus est: * Nam et il- le captus est, qui capti-
 vum tenébat pri- mum hómi- nem: hó-di- e
 por- tas mor- tis et se- ras pá- ri-ter Salvá- tor
 no- ster dis- rú- pit. V. Destru- xit quidem clau-
 stra infér- ni, et subvér- tit poténti- as di- á-
 bo- li. • Nam et il- le.

Lectio V.

Quo perdixerunt illas scrutationes suas, quas perscrutantes defecérunt, ut etiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto: Sedúctor ille: hoc appellabátur nōmine Dóminus Jesus Christus, ad solátiū servórum suórum, quando dicuntur seductóres: ergo illi Piláto: Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens:

Resp.
VIII.

O vos ó- mnes * qui transí-tis per vi- am, atten-
dite et vidé- te * Si est dolor sí- mi- lis sic-ut
dolor me - us **v.** Atténdi- te, u-ni-vér-si pó-
pu- li, et vidé-te do - ló- rem me - um * Si est.

Lectio VI.

Posuerunt custódes mílités ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mi-

rácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílités, qui custódes advénérant, testes

fierent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quae captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia, vobis dormiéntibus, venerunt discípuli ejus et abstulerunt eum. Vere defecérunt scrutantes scrutationes. Quid

est, quod dixisti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consilii pietatis, et in profunda versutiæ demergeris, ut hoc dicas: Dícite, quia, vobis dormiéntibus, venerunt discípuli ejus, et abstulerunt eum? Dormiéntes testes ádhives: vere tu ipse obdormísti, qui scrutando tália defecísti.

Resp.
IV.

Ecce * quómodo móritur ju- stus, et ne- mo
pér- ci- pit cor- de: et vi- ri justi tollún- tur, et
ne- mo con- sí- de rat: a fá- ci- e i-niqui- ta-
tis sublá- tus est ju- stus: * Et e- rit in pa-
ce me- mo- ri- a e- jus **v.** Tamquam agnus co-
ram tondénte se obmú- tu- it, et non apé- ru- it os

su- um: de angústi- a, et de judí-ci- o sublá-
tus est. * Et e- rit. R. Ec- ce.

III NOKTURN

1. Ant.
VIII. G. **D**
e- us ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est
ánimæ me- æ.

Psalm 53.

1. De-us, in nómine tu-o salvum me fac: * et in virtú-te
tu- a *júdi-ca* me.

2. Déus, exáudi orationem méam: * áuribus pérçipe vérba
órís méi.
3. Quóniam alieni insurrexerunt adversum me, † et fórtes
quæsierunt ánimam méam: * et non proposuérunt Déum ante
conspectum súum.

4. Ecce enim Déus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est
ánimae méæ.
5. Avérte mála inimícis méis: * et in veritáte túa dispérde
illos.
6. Voluntarie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini túo,
Dómine: quóniam bónum est.
7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuísti me: * et super
inimícós méos despéxit óculus méus.

Ant.: Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimae meae.

2 Ant.
VII. a **I**
n pace factus est * lo-cus e- jus, est in Si-on
habi-tá-ti- o e- jus.

Psalm 75.

1. No-tus in Judæ- a De- us: * in Isra-el magnum no-
men e - jus.

2. Et faktus est in páce lócus éjus: * et habitatio éjus in
Sión.
3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scútum, gládium, et
bélum.
4. Illuminans tu mirabíliter a móntibus aéternis: * turbáti
sunt ómnes insipiéntes córde.

5. Dormierunt sómnum súum: * et nihil invenérunt ómnes viri divitiárum in mánibus suis.
6. Ab increpatiōne túa, Déus Jácob, * dormitaverunt qui ascendérunt équos.
7. Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc íra túa.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * térra trémuit et quievit.
9. Cum exsúrgeret in judícium Déus, * ut sálvos fáceret ómnes mansuétos térræ.
10. Quóniam cogitatió hominis confitétur tibi, * et reliquiae cogitatiónis díem festum ágent tibi.
11. Vovéte, et redite Dómino Déo véstro: * ómnes, qui in circuítu ejus affértis múnera.
12. Terríbili et ei qui áufert spíritum príncipum * terríbili apud réges térræ.

Ant.: In pace factus est * locus ejus, et in Sion habitatió ejus.

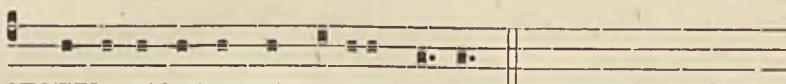
3. Ant.
IV. d
Factus sum * sic-ut homo sine adju- tó- ri- o,
inter mórtu- os li- ber.

Psalm 87.

1. Dómine, De-us salú-tis me- æ: * in di- e clamávi, et
nocte coram te.

2. Intret in conspectu tuo orátió méa: * inclína áurem tuam ad précem méam.
3. Quia repleta est mális ánima méa: * et vita méa inférno appropinquávit.
4. Aestimátus sum cum descendéntibus in lácum * factus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos liber.
5. Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quórum non es mémor amplius * et ípsi de manu túa repúlsi sunt.
6. Posuérunt me in lácu inferiori: * in tenebrósis, et in umbra mórtis.
7. Super me confirmátus est furor túus: * et ómnes flúctus tuos induxisti super me.
8. Longe fecísti nótos méos á me: * posuérunt me abominationem sibi.
9. Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi méi languérunt piae inópia.
10. Clamávi ad te, Dómine, tóta díe: * expándi ad te mánus méas.
11. Numquid mórtuis fácies mirabília * aut mé dici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
12. Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam túam, * et veritátem túam in perditione?
13. Numquid cognoscentur in tenebris mirabília túa, * et justitia túa in térra oblivíonis?
14. Et égo ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátió méa praeveniet te.
15. Ut quid, Dómine, repéllis oratióne mémam: * avértis fáciem túam á me?
16. Páuper sum égo, et in labóribus a juventute méa: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
17. In me transiérunt irae túæ: * et terróres túi conturbáverunt me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tóta díe: * circumde- derunt me símul.
19. Elongásti a me amícum et próximum: * et nótos méos a miséria.

Ant.: Factus sum * sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. In pace factus est locus e-jus.
R. Et in Sion habita-táti-o e-jus.

Pater noster, po cichu.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebráeos.

Lectio VII.

Christus assístens Póntífex futurórum bonórum, per amplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creátionis: neque per sanguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sanguinem introiuit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hir-

córum et taurórum et cínis vítulæ aspérsums inquinátos sanctificat ad emundatióne carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit conscientiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

Resp. VIII.

Asti-férunt * reges terræ, et prín-cipes
conve-né runt in u- num, * Advér-sus Dómi-
num, et advér-sus Chri-stum e- jus.

V. Quare fremu- érunt Gen-tes et pópu-li medi-tá-

ti sunt in- áni- a? * Advér-sus.

Lectio VIII.

Et ídeo novi testaménti me-diátor est: ut, morte intercedénte, in redemptióne eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repro-missióne accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditatis. Ubi enim testaméntum est:

Resp. IV.

A2 # estimá-tus sum * cum de-scendéntibus in
la-cum: * Factus sum sic- ut ho- mo sine ad-ju-tó-
ri- o, inter mórtu-os li- ber. **V.** Posu-érunt
me in lacu infe-ri- ó- ri, in tenebró-sis et
in umbra mor- tis. * Fa-ctus.

Lectio IX.

Lecto enim omni mandato le-gis a Móyse universo pôpulo: accípiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua et lana coccinea et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pôpulum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod

mandávit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et ómnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit: et ómnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio.

Rep.
II

Sepulto * Dómino, signatum est monumén-tum, volvén-tes lápi-dem ad ósti-um monumén-ti: * Ponén-tes mí-li-tes, qui custo-dí-rent il-lum. Accedén-tes príncipes sacerdótum ad Pi-lá-tum, pe-ti-érunt il-lum. * Ponén-tes **R.** Sepúl-to.

LAUDES

I. Ant. IV. 2b

O mors, * ero mors tu-a: morsus tu-us e-ro, inferne.

Psalm 50.

1. Mi-sere-re me-i. De-us * secundum magnam mi-se-ri-córdi-am tu-am.

2. Et secundum multitúdinem miseratiónum tuárum, * déle iniquitaté méam.
3. Amplius láva me ab iniquitaté méa: * et a peccáto méo munda me.
4. Quóniam iniquitaté méam égo cognóscō: * et peccátum méum contra me est sémper.
5. Tíbi sóli peccávi, et málum coram te féci: * ut justificéris in sermóníbus túis, et víncas cum judicáris.
6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me máter méa.
7. Ecce enim veritátem dilexísti: * incépta et occulta sapiéntiae túae manifestásti mihi.
8. Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nívem dealbábor.

9. Audíui méo dábis gáudium et laetítiam: * et exsultábunt óssa humiliáta.

10. Avérte fáciem túam a peccátis méis: * et ómnes iniquitátes méas déle.

11. Cor mundum créa in me, Déus: * et spíritum réctum innova in viscéribus méis.

12. Ne projicias me a fácie túa: * et spíritum sánctum túum ne auferas á me.

13. Rédde míhi lætitiam salutáris túi: * et spíritu principalis confírma me.

14. Docébo iníquos vias túas: * et ímpii ad te converténtur.

15. Líbera me de sanguínibus, Déus, Déus salutis méae: * et exsultábit língua méa justítiam túam.

16. Dómine, lábia méa apéries: * et os méum annuntiabit laudem túam.

17. Qóniam si voluísses sacrificíum, dedissem útique: * holocáustis non delectáberis.

18. Sacrificíum Déo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Déus, non despícies.

19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte túa Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

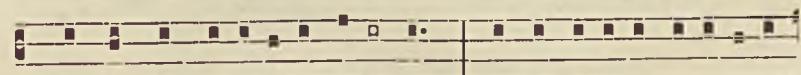
20. Tunc acceptábis sacrificíum justítiae, oblationes et holocausta: * tunc impónent super altáre túum vítulos.

Ant.: O mors, * ero mors tua: morsus tuus ero, inférne.

2. Ant.
IV A² b

langent e- um * quasi uni-géni-tum, qui- a ínno-
cens Dóminus occísus est.

Psalm 91.

1. Bonum est confi-té-ri Dómíno: * et psállere nōmini tu-o,

Altíssime.

2. Ad annuntiandum mane misericórdiam túam: * et veritátem túam per noctem.

3. In decachórdo, psaltrío: * cum cántico, in cíthara.

4. Quia delectásti me, Dómine, in factúra túa: * et in opéribus mánuum tuárum exsultabo.

5. Quam magnificáta sunt ópera túa, Dómine! * nimis profundiæ factæ sunt cogitationes túæ.

6. Vir insípiens non cognóscet: * et stúltus non intelliget hæc.

7. Cum exorti fúerint peccatóres sicut foénus: * et apparuerint ómnes, qui operántur iniquitátem.

8. Ut intéreant in sǽculum sǽculi: * tu autem Altíssimus in aetérnum, Dómine.

9. Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci túi peribunt: * et dispergéntur ómnes, qui operántur iniquitátem.

10. Et exaltábitur sicut unicórnis córnu méum: * et senectus méa in misericórdia uberi.

11. Et despéxit oculus méus inimicos méos: * et in insurgeñtibus in me malignántibus audiet duris méa.

12. Jústus, ut pálma florébit: * sicut cédrus Líbani multiplicábitur.

13. Plantáti in dómo Dómini, * in átris dómus Déi nóstri florébunt.

14. Adhuc multiplicabúntur in senecta uberi: * et bene patiéntes érunt, ut annuntient.

15. Quóniam réctus Dóminus, Déus nóstter: * et non est iniquitas in eo.

Ant.: Plangent eum * quasi unigénitum, quia innocens Dóminus occísus est.

3. Ant.
VII. b
A ttén-di-te * univérsi pópu-li, et vidé- te doló-
rem me- um.

Psalms 63.

1. Exáudi, De-us, o-ra-ti-ónem me-am cum déprecor: * a ti-
mó-re i-ni-mí-ci é-ripe ánimam me- am.

2. Protexísti me a convéntu malignantium: * a multitudine operántium iniquitátem.

3. Quia exacuérunt ut gládium linguas súas: * intenderunt árcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

4. Súbito sagittábunt eúm, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermóнем néquam.

5. Narravérunt ut abscondérent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

6. Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutantes scrutinio.

7. Accédet hómo ad cor áltum: * et exaltábitur Déus.

8. Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmitæ sunt contra eos línguae eórum.

9. Conturbáti sunt ómnes qui vidébant eos: * et tímuit ómnis hómo.

10. Et annuntiavérunt ópera Déi: * et facta ejus intellexérunt.

11. Lætabitur jústus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabuntur ómnes recti córde.

Ant.: Atténdite * univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

4. Ant.
II. D
A pórta ínfe- ri * éru- e, Dómine, ánimam me- am.

Kantyk Ezechiasza.

Is. 38. b.

1. Ego di-xi: In dimí-di-o di- érum me-ó- rum * vadam ad portas ínfe-ri.

2. Quæsívi resíduum annórum meórum. * Díxi: Non vidébo Dóminum Déum in terra vivéntium.

3. Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatorem quietis.

4. Generatió mea abláta est, et convoluta est á me, * quasi tabernáculum pastórum.

5. Præcísā est velut a texente, víta méa: † dum adhuc ordírer, succidit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

6. Sperábam usque ad máne, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa méa.

7. De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamábo, meditábor ut columba:

8. Attenuáti sunt óculi méi, * suspicentes in excésum:

9. Dómine, vim patior, respónde pró me. * Quid dícam, aut quid respondébit míhi, cum ipse fecerit?

10. Recogitábo tibi ómnes ánnos méos * in amaritudine animae méae.

11. Dómine, si sic vivitur, et in talibus víta spíritus méi, † corrípias me, et vivificábis me. * Ecce in páce amaritudo méa amaríssima:

12. Tu autem eruísti ánimam méam ut non períret: * projecísti post térgum túum ómnia peccáta méa.

13. Quia non inférrus confitebítur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descendunt in lácum, veritátem túam.

14. Vivens vivens ipse confitēbitur tibi, sicut et ego hōdie: * pater filiis nōtam faciet veritātem túam.

15. Dómine, sálvum mé fac, * et psalmos nóstros cantábimus cúnctis diébus vitæ nōstræ in dómo Dómini.

Ant.: A porta inferi * érue, Dómine, animam meam.

5. Ant.
VIII. c

O vos omnes, * qui transi-tis per vi-am, atténdi-te et vidé-te, si est do-lor, sic-ut do-lor me-us.

Psalm 150.

1. Laudá-te Dóminum in sanctis e-jus: laudáte e-um in firmamento virtu-tis e- jus.

2. Laudáte eum in virtútibus ejus: laudáte eum secúndum multitudinem magnitúdinis ejus.

3. Laudáte eum in sóno túbae: * laudáte eum in psaltero, et cithara.

4. Laudáte eum in tympano, et chórō: * laudáte eum in chór-dis, et órgano.

5. Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: † laudáte eum in cymbalis jubilationis: * ómnis spíritus laudet Dóminum.

Ant.: O vos omnes, * qui transi-tis per viam, atténdite et vidé-te, si est dolor, sic-ut dolor meus.

V. Ca-ro me-a re-quie- scet in spe.
R. Et non dabis Sanctum tu-um vidére corrupti- ó nem.

Na Bened.
Ant. I. g 2

Mulí-e-res * sedéntes ad monuméntum

lamentabántur, flentes Dóminum. Eu o u a e.

Kant. Benedíctus Dóminus Deus Isræl. j. w.

V. Christus factus est., jak wyżej.

b. Ceremonie Wielkiej Soboty.

Po poświęceniu paschału kapłan czyta proroctwa.

I. PROROCTWA

Po IV proroctwie.

Tractus
VIII. 2 b

Can-té-mus * Dó-mi-no: glo-ri-ó-se

e - nim hono-ri- fi- cá- tus est: e- quum et

a-scen- só- rem pro-je- cit in ma- re:

ad-jú-tor et pro-téc-tor factus est mi-hi in sa- lú-
tem. **V.** Hic De-us me-us et ho- no- rá-bo
e - um: De- us patris me - i,
et exal- tá- bo e- um. **Dó-** minus cón-
terens bel - la: Dó - minus * no- men est
il- li.

Po VIII proroctwie

Tractus
VIII.

V² í-ne- a * facta est di- léc- to

in cornu, in lo- co ú- be- ri.
V. Et macé- ri- am circumdedit, et circum- fó-
dit: et plantávit ví- ne- am So - rec,.
et æ- di - fi- cá- vit turrim in mé- di- o e -
jus. **V.** Et tórcular fodit in e - a:
víne- a e- nim Dómini Sá - ba- oth,
do- mus * Is- ra- el est.

Po XI proroctwie.

Tractus

VIII.

A²

-t-tén- de * cœ- lum et lo- quar;

et áudi - at terra verba ex o- re me -

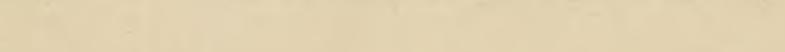
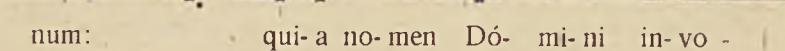
o. **V.** Exspecté- tur sic-ut plú- vi- a e- ló-

qui- um me - um: et descéndant sic- ut ros

verba me - a, sic- ut im- ber su- per

grámi- na. **V.** Et sic- ut nix super fœ -

num: qui- a no- men Dó- mi- ni in- vo -

cá - bo. **V.** Da- te magni- tú- di- nem De- o

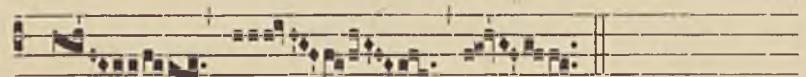
no - stro: De- us, ve- ra ó-pe-ra e -

jus, et omnes vi- ae e-jus judí- ci-

a. **V.** De- us fi-dé- lis, in quo non est in -

qui- tas: ju- stus et san- ctus * Dó- mi-

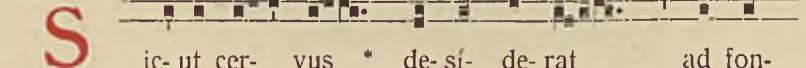
nus.

II. SWIĘCENIE WODY.

W drodze do miejsca święcenia wody chór śpiewa:

Tractus

VIII.

S²

tes aquá- rum, i- ta de- síde-rat á-ni-
ma me- a ad te, De- us. **V.** Si- tí- vit a-ni-
ma me - a ad Deum vi - vum:
quando véní - am, et appa- ré- bo
ante fá- ci- em De- i me- i?
V. Fu- é- runt mihi lácrimæ me - æ panes
di- e ac no - cte, dum dí-ci - tur mihi
per síngu- los di - es: U- bi est * De- us

tu- us?

Gdy kapłan wraca z asystą do ołtarza śpiewają dwaj kantorzy litanię. Chór odpowiada to samo.

Gdy w kościele nie ma chrzcielnicy, zdejmuje celebrans zaraz po ostatnim proroctwie i odnośnej modlitwie ornat i pada wraz z asystą na stopniach ołtarza na twarz. Wszyscy inni klękają, dwaj kantorzy śpiewają litanię, a chór odpowiada to samo.

Na wezwanie *Peccatores, te rogamus* powstają kapłan i asystujący, udają się do zakrystii i ubierają się w szaty białego koloru do uroczystej mszy św., w tym czasie należy zapalić świece na ołtarzu.

III. LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Kyri- e elé- ison. Christe elé- ison. Kyri- e elé-
i son. Christe audi nos. Christe exaudi nos.

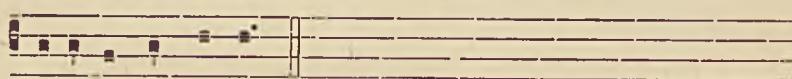
Pa- ter de cœ- lis De- us, mi- se- ré- re nobis.
Fili Re- dém- ptor mundi De- us, mi- se- ré- re nobis.
Spí- ri- tus San- cte De- us, mi- se- ré- re nobis.
San- cta Tríni- tas unus De- us, mi- se- ré- re nobis.

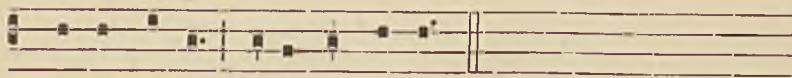
Sancta María,
o-ra pro nobis.
Sancta Dei Génitrix,
o-ra pro nobis.
Sancta Virgo virginum,
o-ra pro nobis.
Sancte Michael,
o-ra pro nobis.
Sancte Gabriel,
o-ra pro nobis.
Sancte Ráphaél,
o-ra pro nobis.

Omnes sancti Ange- li et Archänge- li
Omnes sancti beatórum Spirítuum or di- nes,
Sancte Joánnes Bap- ti- sta,
Sancte Jo- seph,
Omnes sancti Patriárchae et Prophé - tae

o-rá-te pro nobis.
o-rá-te pro nobis.
o-ra pro nobis.
o-ra pro nobis.
o-rá-te pro nobis.

Sancte Petre, o-ra pro nobis.

Sancte Paule,	(Sancte Adalberte),	ora.
Sancte Andréa,	(Sancte Stanisláe),	
Sancte Joánnes,	Omnes sancti Mártires, oráte.	
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ	Sancte Silvester,	
oráte.	Sancte Gregóri,	
Omnes sancti Discípuli Dómini,	Sancte Augustíne,	
oráte.	Omnes sancti Pontífices et Confessóres	
Sancte Stéphane,	Omnes sancti Doctóres,	
Sancte Laurénti,		
Sancte Vincénti,		

Sancte Antóni,
Sancte Benedícte,
Sancte Domínice,
Sancte Francísce,
(Sancte Casimíre).
Omnes sancti Sacerdó-
tes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi
et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.

Sancta Agátha,
Sancta Agnes,
Sancta Cæcília,
Sancta Anastásia,
(Sancta Hedvígis),
Omnes sanctæ Vírgenes
et Víduæ. oráte.
Omnes Sancti et
Sanctæ Dei,
intercéde pro nobis.

ora.

ora.

Pro- pí- ti- us esto,

parce no- bis Dómi- ne.

Pro- pí- ti- us esto,
ex- áudi nos Dómi- ne.
Ab omni ma- lo,

lí- be- ra nos Dómi- ne.

Ab omni peccáto,
A morte perpéta,
Per mýsterium sanctæ incarnationis tuæ,
Per advéntum tuum,
Per nativitatem tuam,
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,
Per crucem et passiónem tuam,
Per mortem et sepultúram tuam,
Per sanctam resurrectiōnem tuam,
Per admirábilem ascensiōnem tuam,
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,
In die judíci, *

Pecca-tó-res, te rogamus audi nos.

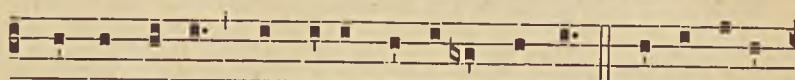
Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam + régere et conservare dignérис,
te rogámus audi nos.

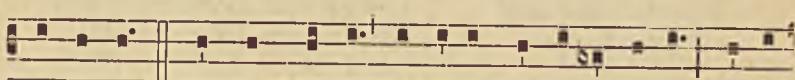
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines +
in sancta religiōne conservare dignérис,
te rogámus audi nos.

libera nos Dómine.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio † confortare et conser-
vare digneris, te rogamus audi nos.
Ut omnibus benefactoribus nostris † sempiterna bona retribuas,
te rogamus audi nos.
Ut fructus terrae dare et conservare digneris,
te rogamus audi nos.
Ut omnibus fidelibus defunctis † requiem aeternam donare
digneris, te rogamus audi nos.
Ut nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis

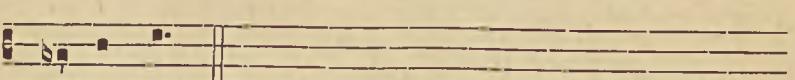
Domi-ne. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exau-

di nos Domine. Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

mi-se-re-re nobis. Christe audi nos. Christe ex-

audi-di nos.

Kantorzy rozpoczynają teraz Kyrie eleison w tonie uroczystym, Pro Tempore Paschali. Kapłan tymczasem przystępuje wraz z asystą w białych szatach do ołtarza i odmawia ministranturę jak zwykle.

IV. MSZA SW

VIII 2 b

Ky- ri- e * e- lé- i-son. ij. **C**hriste e-
lé- i-son. ij. **K**y- ri- e e- lé- i-son. ij. **K**y- ri-
e e- le - i-son.

Skoro chór ukończył Kyrie eleison, intonuje celebrans uroczyście hymn Gloria in excelsis Deo. W czasie „Gloria” biją dzwony. Po skończonej lekcji celebrans śpiewa:

VIII 2 #

Al- le - lú - ja.

Alleluja śpiewa celebrans trzykroć, podnosząc stopniowo głos. Chór powtarza Alleluja za każdym razem w odpowiednim tonie.

Po ostatnim Alleluja śpiewa chór:

Verba Christi dñe- re- spon- su- mui- am

bonus: quo - ni am in sacerulum mi-se-
ricór- di- a * e - jus.

Nie powtarzając Alleluja śpiewa się:

Tractus VIII 2

L audá - te * Dó-minum omnes gentes:
et collau- dá - te e - um om-
nes pó - pu-li. **V.** Quó-ni- am confir-
má - ta est su- per nos mi-se- ri-cór-di- a
e - jus: et vé-ri- tas Dó-mi- ni

ma - net * in æ- té- num.

Opuszcza się Credo, Offertorium, Agnus Dei i Postcommunio. Po komunii kapłana śpiewa chór w miejsce meszporów:

Ant. VII. 2

A l-le-lú-ja, * al-le-lú-ja, al-le- lú-ja.
Ps. 116. Laudá-te Dó-mi-num omnes gentes: * laudá-te
e- um ómnes pópu- li.

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet *in aetérnum*.

3. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

4. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sacerdórum. Amen.

Powtarza się antyfonę Alleluja, Alleluja, Alleluja, jak wyżej.

Opuszcza się kapitulum, hymn i werset, natomiast celebrans intonuje bezpośrednio antyfonę do Magnificat, którą chór podejmuje.

Ant. VIII. 2 b

Véspe-re autem sábba-ti, * quæ lucéscit in prima
sábba-ti, ve-nit Ma-rí- a Magda-lé-ne, et álte-ra Ma-rí- a,
vi-dére sepúlorum, alle- lú- ja.

Kantyk Najśw. Maryi Panny.

Magnifi-cat * ánima me- a Dómi-num.

Et exsultávit spí-ri-tus me- us * in De- o sa- lu- tár-i
me- o.

3. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes generatiónes.
4. Quia fecit mihi magna qui pótens est: * et sanctum nomen
ejus.
5. Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus
eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente
cordis sui.
7. Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
8. Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimisit inánes.
9. Suscépit Israël púerum suum, * recordatus misericórdiae
suæ.
10. Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini
ejus in sácula.
11. Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.
12. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula
sáculórum. Amen.

Powtarza się antyfone. Po oraci j śpiewa diakon:

2

I-te missa est, alle-lú-ja, alle- lú- ja.
De- o grá- ti as alle-lú-ja, alle- lú- ja.

5.

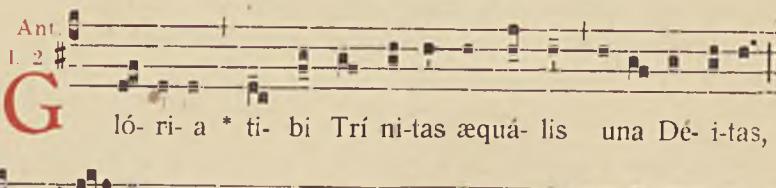
REZUREKCJA

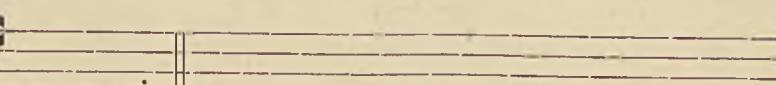
a. Otwarcie Grobu Pańskiego

Aperitio Sepulchri
et

Processio in Resurrectione Domini

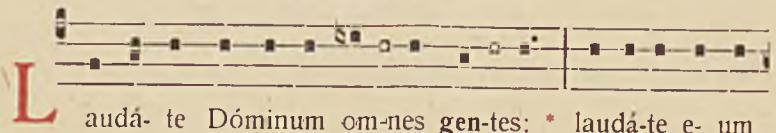
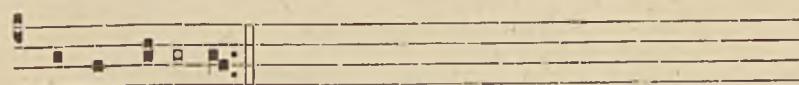
Późnym wieczorem w Wielką Sobotę lub wczesnym rankiem w Niedzielę Wielkanocną udaje się celebrans ubrany w humeral, albe, pasek, stule i kapę białego koloru, w otoczeniu kleru i śpiewaków, do kaplicy Grobu Pańskiego. Tutaj klęka wpierw na posadzce na oba kolana, potem ukłęknawszy na najniższym stopniu trwa przez chwil kilka w modlitewnym skupieniu. Na śpiewacy intonują poniższą antyfonę z psalmami:

Ant.

Gló- ri- a * ti- bi Trí ni-tas æquá- lis una Dé- i-tas,
et an- te ómni- a sácu- la, et nunc, et in per-

pé- tu- um.

Psalm 116.

Laudá- te Dóminum om-nes gen-tes: * laudá-te e- um

omnes pôpu- li.

2. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus:
et véritas Dómini manet *in aeternum*.

3. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

4. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sácula
sæculórum. Amen.

Psalm 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * Multi
insúrgunt adversum me.

2. Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in *Deo*
ejus.3. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea et
exáltans *caput* meum.4. Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de
monte sancto suo.5. Ego dormívi et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dómi-
nus suscépit me.6. Non timebo millia circumdántis me: * exsúrge, Dómine,
salvum me fac, *Deus meus*.7. Quóniam tu percussísti omnes adversantes mihi sine cau-
sa: * dentes peccatórum contrívisti.8. Domini est salus: * et super pôpulum tuum benedíctio
tua.

9. Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio et nunc et semper, * et in sácula
sæculórum. Amen.Ant.: Glória * tibi Trinitas aequalis, una Déitas, et ante ómnia saecula,
et nunc, et in perpetuum.

Celebrans śpiewa:

Kyrie eléison. R. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, po cichu aż do

V. Et ne nos inducas in tentationem.
 R. Sed libera nos a malo.
 V. In resurrectione tua, Christe, alleluja.
 R. Ccelum et terra lætantur, alleluja.
 V. Domine, exaudi orationem meam.
 R. Et clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Dómine Iesu Christe, Rex glóriæ, húmilis in passióne, potens in resurrectione mortis infernique destrúctor, quod olim per Prophétas in scripturis promisisti, hódie devicta morte, resurgéndo implésti; propter quod omnis cælestis milítia Spíritus, et totus terrarum orbis profuso mentis gáudio, exsultando te resurgéntem adórant et gloriificant; tartáreæ quoque nimírum formídant ac tremunt potestátes. Nos autem tuæ dignationis húmiles servuli, glóriæ resurrectiōnis tuæ memoriā unánnimi voto devotissime celebrántes, ecce frequētes ádsumus, et exuberántis tuæ in nos caritatis mémores, piás non continémus lácrimas. Réspice, quæsumus, humilitatis nostræ obséquia: et præsta, ut detérsis peccatórum nostrorum sórdibus, in his Paschálibus solémniis tibi resúrgere, ac sanctissimæ Passionis ac Resurrectiōnis tuæ fructus capáces esse mereámur. Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sǽculórum. R. Amen.

b. Procesja.

Po oracji celebrans wstaje, nasypuje kadzidło, błogosławi je, skrapia trzykrotnie wodą święconą kaplicę Grobu Pańskiego (z wyjątkiem Najśw. Sakramentu) i okadza ją trzykroć. Potem bierze krzyż, opasany zwisającą stułą koloru czerwonego, oraz figurę Zmartwychwstalego i podaje asystującym, którzy niosą je w czasie procesji. Następnie celebrans nasypuje bez benedykcji kadzidło do dwóch kadzielnic, klęka i okadza Najświętszy Sakrament. Bierze potem na ramiona welon i wzniósłszy monstrancję odwraca się do wiernych. W tej chwili śpiewacy intonują responsorium Cum Rex glóriæ. Procesja rusza i obchodzi przy odgłosie dzwonów kościół raz lub trzy razy. Po responsorium śpiewa się stosowną pieśń np. Wesły nam dzień.

Respons.
III-VIII 2^b

Cum Rex gló- ri- a * Chri- stus infér-
num debella- tú - rus in-trá - ret: et cho - rus
Angé - li-cus ante fá - ci - em ejus portas prín- ci-pum
tolli præ- cí - pe - ret, Sanctó-rum pó - pu-lus qui te-
nebá - tur in morte ca - ptí - vus, voce la - crymá - bi-
li clamaté - runt: Adve - ní - sti de-si - de-rá - bi-lis,
quem exspectabámus in tenebris, ut edú - ce-res hac

nocte vincu- lá-tos de claustris: Te no - stra vo-cá-
bant suspí- ri- a, te lar - ga requi-re -
bant la- mén- ta: tu fa- ctus es spes despe- rá-
tis, magna conso- lá - ti- o in tormén- tis.
Al- le- lú- ja.

Po skończonej procesji celebrans stawia monstrację na men-
sie ołtarza, a uklęknawszy na najwyższym stopniu, odbiera
krzyż rezurekcyjny i unosząc go w górę, intonuje antyfonę
Surrexit Dóminus de sepulcro, którą chór kontynuuje.

To samo powtarza celebrans po raz drugi i trzeci, coraz to
wyżej wznosząc krzyż i w coraz wyższym śpiewając tonie.

Celebrans.

Chór:

Surré-xit Dómi-nus de sepúlcro, * qui pro no-bís

pepéndit in ligno, alle- lú- ja.

R. In resurrectióne tua Christe, allelúja.

R. Cælum et terra lætántur, allelúja.

O rémus.

D eus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte
lætificas: concéde propítius, ut per temporália festa, quæ
ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur. Per eúndem Dó-
minum nostrum etc. R. Amen.

Następnie stawia celebrans monstrację z Najśw. Sakramen-
tem na przygotowanym tronie, okadza ją i rozpoczyna jutrznię.
Po odśpiewaniu jutrzni, hymnu ambrożjańskiego i oracji chowa
się Najśw. Sakrament, jak zwykle. Gdzie obowiązują przepisy
chorowe, śpiewa się laudes.

Gdzie jutrzni się nie śpiewa, tam intonuje celebrans bezpo-
średnio po antyfonie *Surrexit Dominus* i modlitwie Deus, qui
nos resurrectiónis, nie stawiając monstrancji na tronie, hymn
Te Deum laudamus (str. 149) po czym udziela Najśw. Sakra-
mentem uroczystego błogosławieństwa, jak przepisuje rytuał
i chowa Najśw. Sakrament do tabernakulum.

c. Jutrznia
(Matutinum).

Pater, Ave, Credo.

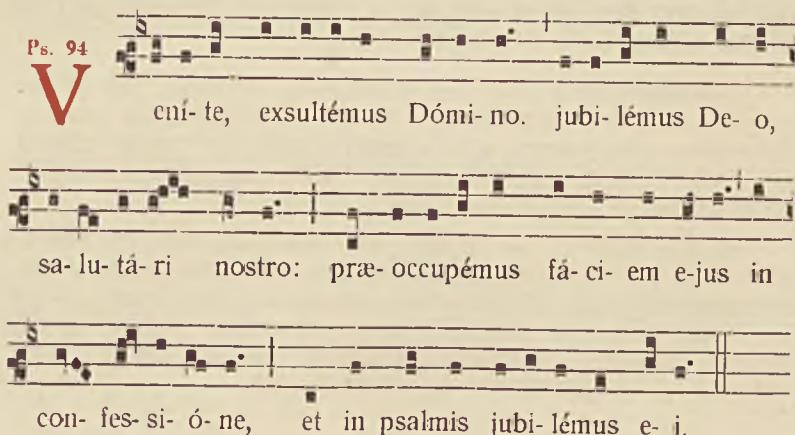
Dómi-ne, lá-bi- a me- a apé- ri- es. R. Et os me-
um annunti- á-bit laudem tu- am.

Deus in adjutorium, Glória Patri. Allelúja.

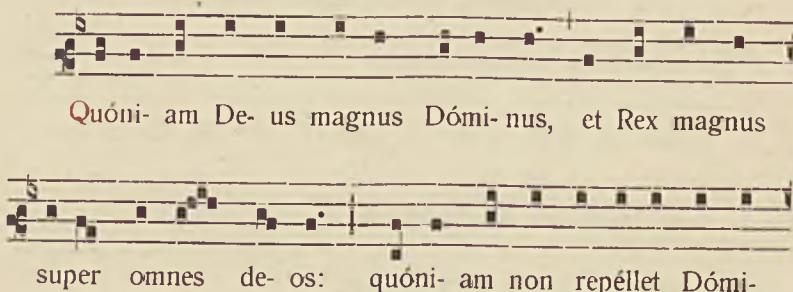
Invitatorium.

Chór powtarza: Surréxit Dóminus vere, * Alleluja

Chór: Surrexit.

nus plebem su- am: qui- a in manu e-jus sunt omnes

fi-nes terræ, et altitudi-nes mónti- um ipse cón-

spi- cit.

Chór: Allelúja.

Quóni- am ipsí- us est mare, et ipse fe- cit illud,

et á-ridam fundavérunt manus e-jus: vení-te, ado-

rémus, et pro-cidámus ante De- um, plorémus coram

Dómino, qui fe- cit nos, qui- a ipse est Dóminus De-

us noster; nos autem popu-lus e-jus et oves páschu-
æ e-jus.

Chór: Surréxit.

Hó-di- e, si vocem e-jus audi- é-ri- tis, no- lí-te obdu-
rá-re corda vestra, sic-ut in exacerba- ti- óne secún-
dum di- em tenta- ti- ónis in desérto: ubi tentavérunt
me patres vestri, proba- vérunt et vi-dé- runt ópe- ra me- a.

Chór: Allelúja.

Quadra- gínta annis próximus fu- i gene-ra-ti- óni hu- ic-

et di- xi: Semper hi errant corde; ipsi vero non
cognovérunt vi- as me- as: quibus ju-rá- vi in i-ra
me- a: si intro- i-bunt in réqui- em me- am.

Chór: Surréxit.

Gló-ri a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto:
Si-cut e- rat in princí- pi- o, et nunc, et semper,
et in sácu- la sácu-ló-rum. Amen.

Chór: Allelúja.

Kantorzy: Surréxit Dóminus. **Chór:** Alleluja.

NOKTURN

I. Ant. II. D. b

E-go sum qui sum, * et consí- li- um me- um
non est cum ímipi- is, sed in le-ge Dómi- ni vo- luntas
me- a est, alle- lú- ja.

Psalm 1.

1. Be- á-tus vir, qui non á- bi- it in con- sí- li- o im-pi-
órum, † et in vi- a peccatórum non ste- tit * et in cá-
thedra pesti- lenti- æ *non se-dit.*

2. Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditá-
bitur die *ac nocte.*
3. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúr-
sus aquárum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

4. Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntr.

5. Non sic ímipi, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próji-
cit ventus a facie terræ.

6. Ideo non resúrgent ímipi in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

7. Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impió-
rum peribit.

8. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

9. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper * et in sǽcula sǽculórum. Amen.

Ant.: Ego sum qui sum, * et consilium meum non est cum ímipiis, sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúja.

2 Ant. I. G 2 #

Postu- lá- vi Patrem me- um, * alle- lú- ja: de-
dit mi-hi Gen- tes, al- le- lú- ja, in he- re- di-tá- tem,
al- le- lú- ja.

Psalm 2

1. Quare fremu- é- runt Gen- tes, * et pópu- li meditá-
ti sunt in- áni- a?

2. Astiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * aduersus Dóminum, et adversus Christum ejus.
 3. Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.
 4. Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsan-nábit eos.
 5. Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo con-turbábit eos.
 6. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicens præceptum ejus.
 7. Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie géri te.
 8. Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possesióne tuam térmilos terræ.
 9. Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli con-fringes eos.
 10. Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui judicátis terram.
 11. Servíte Dómino in timore: * et exsultáte ei cum tremore.
 12. Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereáatis de via justa.
 13. Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.
 14. Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.
 15. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæculórum. Amen.

Ant.: Postulávi Patrem meum, * allelúja: dedit mihi Gentes, allelúja, in hereditátem, allelúja.

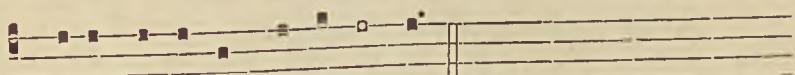
3. Ant. VIII. c 2 #

Ego dormí- vi, * et somnum ce-pi; et exsur-
 ré xi, quó- ni am Dóminus suscépit me, alle- lú- ja,
 alle- lú- ja.

Psalm 3.

1. Dómine quid multipli- cá- ti sunt qui trí- bu- lant me?

multi insúrgunt adversum me.

2. Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

3. Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

4. Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

5. Ego dormívi, et soporáitus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

6. Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

7. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

8. Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

9. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

10. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæculórum. Amen.

Ant.: Ego dormívi, * et somnum cepi; et exsurréxi, quóniam Dóminus suscépit me, allelúja, allelúja.

V. Surré- xit Dóminus de sepúlcro, alle- lú- ja.

R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, alle- lú- ja.

Vel:

V. Surrexit Dóminus de sepúlcro, alle-lú-ja.

R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, alle-lú-ja.

Pater noster. V. Et ne nos inducas. R. Sed líbera nos a malo.

Absolutio. Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuorum, † et miserére nobis: * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽculórum. R. Amen.

Lector. V. Jube, domne benedícere.

Benedictio. Evangélica lécio * sit nobis salus et protéctio.
R. Amen.

Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio I. Cap. 16, 1-7.

In illo tempore: María Magdaléne, et Maria Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes ungérant Jesum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Hom. 21. in Evang.

Audistis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulieres, quæ Dóminum fuerant secútæ, cum aromatibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem diléixerant, étiam mortuo, stúdio humanitatis obsequúntur. Sed res gesta aliquid in sancta Ecclesiá signat geréndum. Sic quippe necéssesse est, ut audiamus, quæ tacta sunt, quátenus cogitémus étiam, quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dominum quærimus, ad monuméntum profecto illíus cum aro-

máribus venimus. Illæ autem mulieres Angelos vident, quæ cum aromatibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérmos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desideria proficiscuntur. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

R. Deo grátias.

Resp. III. 2#

Ange-lus Dó-mi-ni * descén-dit de
cæ-lo, et accé-dens re-vól-vit lá-pi-
dem, et super e-um se-dit, et di-xit mu-li-
é-ri-bus: * No-lí-te timé-re: sci-o
e-nim, qui-a cru-ci-fí-xum quæri-tis: jam sur-
ré-xit, ve-ní-te, et vidé-te lo-cum, ubi
pó-si-tus e-rat Dóminus, al-le-lú-ja. V. Et intro-

e ún- tes in monuméntum, vidé- runt júvenem se-
déntem in dextris, co- opér- tum sto-la cándi- da, et obstu-
pu- é- runt: qui di- xit il- lis. * No-lí- te.
Glo- ri- a Pa-tri, et Fí- li- o, et Spi- ri-
tu- i San- cto.

Powtarza się: R. Angelus, az do V.

V. Jube, domine, benedicere.

Benedictio. Divínūm auxíliūm * máneat semper nobiscum.
R. Amen.

Lectio II.

Notandum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris se-
dére Angelus cérritur. Quid namque per sinístram, nisi
vita præsens: quid vero per dexteram, nisi perpétua vita designá-
tur? Unde in Cánticis canticorum scriptum est: Læva ejus sub
cápite meo, et déxtera illius amplexabitur me. Quia ergo Re-
démptor noster jam præsentis vitæ corruptionem transferat, recte

Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénérat, in déxtera
sedébat. Qui stola cándida coopér- tús appáruit: quia festivitatis
nostræ gaudia nuntiávit. Candor étenim vestis splendórem no-
stræ denúntiat solemnitatis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut
fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptó-
ris nostri resurreccio et nostra festivitas fuit, quia nos ad immor-
talitatem redúxit: et Angelorum festivitas exstítit, quia nos revo-
cando ad célestia, eórum númerum implévit. Tu autem.

Resp. IV. 2 #

C um transísset * sáb- ba- tum, Ma- rí- a
Mag- da- lé- ne, et Ma- rí- a Jacó- bi, et Sa-
lome emé- runt aróma - ta, * Ut ve- ni- éntes
únge- rent Je- sum, alle-lú- ja, alle -
lú- ja. V. Et valde mane una sabbatórum,
vé- ni- unt ad monumén- tum, or- to jam so- le. *

Ut ve-ni-én-tes. Gló-ri-a Patri et Fí-li-o,
et Spi-rí tu-i San- cto. * Ut ve-ni-én-tes.
V. Jube, domne, benedicere.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perducat nos Rex Angelórum. R. Amen.

Lectio III.

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia dum nos per resurrectionem Domínicam ad superna reducimur, cælestis pátriae damna reparántur. Sed quid advenientes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant adventum supernórum cívium: pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertiméscitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuisse describens ait: Erat adspéctus ejus sicut fulgur, et vesticenta ejus sicut nix. In fulgure étenim terror timoris est, in nive autem blandiméntum candoris. Tu autem.

Te Deum laudámus, (str. 149).

LAUDES.

1. Ant. VIII. G2^b

A n-ge-lus autem Dómini * descéndit de cæ-lo,

et accé-dens revólvit lapidem, et sedébat super e-um,
al-le-lúja, al-le-lúja. Euouae.

2. Ant. VII. c 2 b

E t ec-ce terræmotus * factus est magnus: Angelus enim Dómi-ni descéndit de cæ-lo, al-le-lúja. Euouae.

3. Ant. VIII. c 2 b

E -rát au-tem * aspéctus e-jus sic-ut ful-gur: vesti-menta e-jus sic-ut nix, al-le-lúja, al-le-lúja, Euouae.

4. Ant. VII. a 2 b

P ræ timore autem ejus * extérri-ti sunt custódes, et facti sunt vel-ut mórtu-i, al-le-lú-ja. Euouae.

5. Ant.
VIII. G 2 b

Respondens autem An-ge-lus * dí-xit mu-li-é-ribus:

No-lí-te ti-mé-re: scí-o enim, quod Jesum quæ-ri-tis,

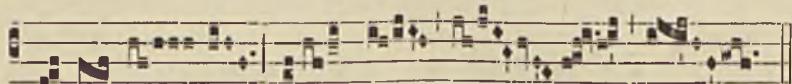
al-le-lú-ja. Eu o u a e.

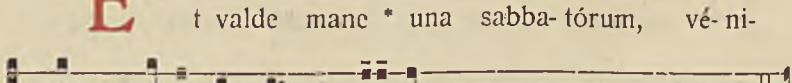
Haec dí-es, * quam fé-cit Dó-

mi-nus: exsul-té-mus,

et læ-té-mur in e-a.

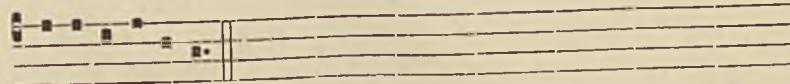
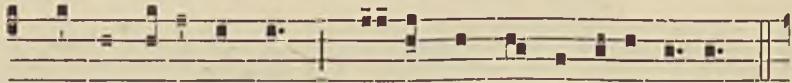

unt ad monuméntum, or-to jam so-le, alle-lú-ja.

Ad Bened.

Ant. 8 G. 2

Et valde mane * una sabba-tórum, vé-ni-

Eu o u a e.

V. Dóminus vobiscum.

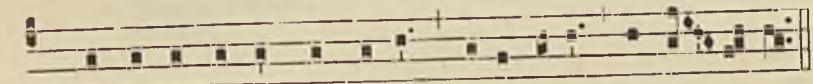
R. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus, qui hodiérrna die per Unigénitum tuum aëternitatis nobis aditum devícta morte reserásti; vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, etiam adjuvánto proséquere. Per eundem Dóminum nostrum.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Be-ne-di-ca-mus Dó-mi-no, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

R. De-o grá-ti-as, al-le-lú-ja, al-le-lú-ja.

V. Fidélium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Pater noster, *calle po cichu*.

V. Dóminus det nobis suam pacem.

R. Et vitam aëternam. Amen.

Ant. Regina cæli, z wersetem i oracją (str. 201),
w koñcu:

V. Divinum auxilium máneat semper nobiscum.

R. Amen.

SPIS RZECZY

	Str.
Słowo wstępne	5
Przedmowa	7
Objaśnienie neum i znaków	9
Literatura	15

CZEŚĆ WSTĘPNA

Część wstępna. — Zasadnicze intonacje we mszy św. i oficjum	19
---	----

A. Intonacje we mszy św.	21
1. Gloria in excelsis Deo	21
2. Credo in unum Deum	24
3. Melodie oracyj	24
4. Melodia proroctwa	33
5. Melodie lekcji	35
6. Melodie ewangelii	39
7. Prefacje	44
8. Pater noster	50
9. Pax Domini	52
10. Melodia „Confiteor“	53
11. Błogosławieństwo biskupie	54
12. Ite missa est i Benedicamus.	55

B. Intonacje w oficjum	60
1. Domine labia mea	60
2. Deus in adiutorium	60
3. Melodie psalmów	62
4. Melodie wersykułów	79
5. Absolucje i benedykcie	80
6. Melodia lekcji	81
7. Melodia capitulum	85
8. Melodie oracyj	86
9. Melodie Benedicamus	86

CZEŚĆ I.

1. Aspersja	95
a. W niedziele w ciągu roku	95
b. W okresie Wielkanocnym	96

	Str. 98
2. Procesje	
a. Uroczystość Matki Boskiej Gromn.	98
b. W okresie Wielkanocnym	102
c. W uroczystość św. Marka oraz w Dni Krzyżowe	107
d. Na uproszczenie deszczu	129
e. Na uproszczenie pogody	131
f. Wniebowstąpienie Pańskie	132
g. Zesłanie Ducha Św.	134
h. Uroczystość Bożego Ciała	136
3. Wystawienie Najśw. Sakramentu	146
a. „O zbawcza Hostio“	146
b. „Tantum ergo“	146
c. Procesje z Najświętszym Sakramentem	148
d. „Te Deum laudamus“	149
4. Różne śpiewy procesjonalne i okazyjne	157
a. „Rorate caeli“	157
b. „Adeste fideles“	159
c. „Attende Domine“	161
d. „Veni Sancte Spiritus“	163
e. „Duo Seraphim“	164
f. „Adoremus“	165
g. „Adoro te devote“	166
h. „Inviolata“	169
i. „Salve mater“	170
5. Litanie	172
A. łacińskie	172
a. Litania do Najśw. Serca Jezusa	172
b. „ „ „ Imienia Jezus	175
c. „ „ „ Maryi Panny	177
d. „ „ „ św. Józefa	182
B. polskie	184
a. Litania do Najśw. Serca Jezusa	184
b. „ „ „ Imienia Jezus	186
c. „ „ „ Loretańska do Matki Boskiej	188
d. „ „ „ do św. Józefa	193
e. „ „ „ do Wszystkich Świętych	195
6. Antyfony Mariańskie	198
I. Melodie uroczyste	198
a. Alma Redemptoris	198
b. Ave Regina Caelorum	200
c. Regina caeli	201
d. Salve Regina	202

	Str.
II. Melodie zwykłe	203
a. Alma Redemptoris	203
b. Ave Regina Caelorum	204
c. Regina caeli	205
d. Salve Regina	205
7. Różne	206
a. Jutrznia i laudes na uroczystość Bożego Narodzenia	206
b. Środa popielcowa	238
c. Ceremonie przy przyjęciu biskupa	241
I. Ingres	241
II. Procesja za zmarłych	243
III. Sakrament Bierzmowania	246
d. Śpiewy przy udzielaniu klerykom pierwszej tonsury	248
e. Śpiewy przy święceniam kapłańskich	250
8. Polskie pieśni kościelne	252
a. Pieśni na Adwent	252
b. „ „ na Boże Narodzenie	256
c. „ „ na Wielki Post	267
d. „ „ na Wielkanoc	276
e. „ „ do Ducha Św.	279
f. „ „ do Najśw. Sakramentu	280
g. „ „ do Najśw. Serca Jezusa	286
h. „ „ do Matki Boskiej	290
i. „ „ do Świętych Państkich	306
j. „ „ przygodne	308
k. „ „ za zmarłych	315
l. Polskie „Te Deum“ I	317
Polskie „Te Deum“ II	319
CZEŚĆ II.	
Nabożeństwa za zmarłych	323
1. Obrzędy pogrzebowe	325
a. Wprowadzenie zwłok do kościoła	325
b. Absolucja	330
c. Eksportacja zwłok na cmentarz	334
Dodatek. Obrzęd pogrzebowy — skrócony	340
2. Oficjum za zmarłych	341
a. Nieszpory	341
b. Jutrznia	353
c. Laudes	381
3. Msza św. żałobna	390

	Str.
4. Absolucje	401
a. W dzień 3, 7, 30 i rocznicę pogrzebu	401
b. Absolucje uroczyste	402
5. Dzień Zaduszny	407
a. Nieszpory	407
b. Jutrznia	408
6. Procesja za zmarłych	412
a. z łacińskim tekstem liturgicznym	412
b. z polskim tekstem	418
7. Pogrzeb dzieci	423

CZEŚĆ III.

Wielki Tydzień	439
1. Niedziela Palmowa	441
2. Wielki Czwartek	451
a. Ciemna Jutrznia i laudes	451
b. Poświęcenie Olejów św.	496
c. Procesja z Najśw. Sakramentem	498
d. Nieszpory	500
e. Obnażanie ołtarzy	505
3. Wielki Piątek	508
a. Ciemna Jutrznia i laudes	508
b. Msza św. darów uprzednio poświęconych	550
c. Adoracja Krzyża św.	558
d. Procesja	570
e. Nieszpory	571
f. Procesja do Grobu Pańskiego	571
4. Wielka Sobota	573
a. Ciemna Jutrznia i laudes	573
b. Ceremonie Wielkiej Soboty	607
I. Proroctwa	607
II. Święcenie wody	611
III. Litania do Wszystkich Świętych	613
IV. Msza św.	617
5. Rezurekcja	622
a. Otwarcie Grobu Pańskiego	622
b. Procesja	624
c. Jutrznia i laudes	627

SPIS ALFABETYCZNY ŚPIEWA LITURGICZNYCH

	Str.
A b insurgentibus in me	534
Absolve D-ne	392, 413
Accipite Spiritum sanctum	136
Ad D-num cum tribularer	342, 500
Adeste fideles	159
Adoremus in aeternum	165
Adorna thalamum	100
Adoro te devote	166
Aestimatus sum	599
Aeterne Rex altissime	139
Ait latro	545
Alieni	528
Alleluja V. Confitemini	617
Alleluja V. Laudate D-num	619
Alma Redemptoris (Tonus sol.)	198
Alma Redemptoris (Tonus simpl.)	203
Amicus meus	475
Angelus D-ni	637
Angelus autem D-ni	640
Animam meam	532
Anxiatus est in me	544
Apertum est	124
A porta inferi	385, 605
Ascendo ad Patrem	133
Asperges me	95
Astiterunt reges terrae	508, 598
Attende coelum	610
Attende D-ne	161
Attendite	604
Ave maris stella	430
Ave Regina caelorum (Tonus sol.)	200
Ave Regina coelorum (Tonus simpl.)	204
Avertantur retrorsum	454
B eata Dei Genitrix	226
Beata viscera	234
Beati immaculati	424
Beatus, qui intelligit	373
Beatus vir, qui non abiit.	632
Benedicite D-num	432
Benedicite omnia opera	432
Benedictus D-nus (Wielki Tydzień)	494
Benedictus D-nus (za zmarłych)	335, 388
Benedixisti D-ne	223, 546
Bonum est confiteri	603
C aeli enarrant	213
Caligaverunt oculi mei	542
Cantate D-no canticum novum cantate	231
Cantate D-no — quia mirabilia fecit	232
Cantemus D-no	491, 607
Captabunt animam justi	537
Caro mea	575
Christus factus est	495
Christus natus est nobis	207
Cogitaverunt impii	471
Complaceat tibi	371
Confitebimur tibi, Deus	479
Confitebor tibi Domine	346
Confitemini D-no, quoniam bonus	617
Confundantur et revereantur	526
Conserua me, D-ne	248, 575
Contritum est	489
Convertere, D-ne	358
Corde, lingua	116
Credidi, propter quod	500
Credo, quod Redemptor meus	361
Credo videre	367, 368, 587
Crucem sanctam	111
Crux fidelis	565
Cum Angelis	445

	Str.
Cum invocarem	573
Cum Rex gloriae	102, 625
Cum transisset sabbatum . . .	639
D a pacem, D-ne	114
Date ei de fructu	129
Delicta juventutis meae . . .	365
De profundis	325, 389
Deus adjuvat me	594
Deus, Deus meus ad te de luce	384
Deus, Deus meus respice	506, 510
Deus, in adjutorium meum intende	120, 454
Deus in nomine tuo	594
Deus judicium tuum regi da	221, 470
Deus meus eripe	455
Deus ultionum D-nus	537
Dies irae	393
Diffusa est gratia	214
Dilexi, quoniam	341
Dirige D-ne	356
Dixi inquis	479
Dixit injustus	489
Diviserunt sibi	509
D-ne abstraxisti	589
“ audivi auditionem	547
“ audivi auditum	551
“ clamavi ad te	502
“ Deus meus	359
“ Deus salutis meae	536, 596
“ exaudi orationem meam	541
“ labia mea aperies	206, 627
“ ne in furore tuo	358
“ quando veneris	363
“ quid multiplicati sunt . .	635
D-ne quis habitabit	574
“ refugium factus es nobis	488
“ Rex	112
“ secundum actum	378
D -ni est terra	249, 426, 587
D-nus custodit te	343
“ dixit ad me	212
“ illuminatio mea	367, 512, 588
“ regit me	364
“ tamquam ovis	488
Dum conturbata fuerit . . .	547
Duo Seraphim	161
E cce lignum crucis	558
Ecce panis	145
Ecce, quomodo moritur . . .	593
Ecce Sacerdos magnus . . .	241
Ecce vidimus eum	468
Ego dixi	385, 605
Ego dormivi	634
Ego sum, qui sum	632
Ego sum resurrectio	336, 388, 389
Elevamini portae	586
Eram quasi agnus	483
Erat autem	641
Eripe de inimicis meis . . .	534
Eripe me D-ne	501, 554
Eructavit cor meum	214
Et ecce terraemotus	641
Et valde mane	642
Euge serve bone (de Conf. Pontif.)	127
Euge serve bone (de Conf. non Pontif.)	128
Exaltabo te, D-ne	589
Exaudi Deus	604
Exaudi D-ne	383
Exaudi nos D-ne	238
Exhortatus es	490
Exspectans, exspectavi D-num	372, 526
Exultabunt D-no (w egzek- wiach)	327
Exultabunt D-no (w Laudes)	381
Exsurge D-ne, adjuva . . .	99
Exsurge D-ne et judica . . .	473

	Str.
Factum est silentium	123
Factus sum	596
Filiae Jerusalem	127
G loria, laus	446
Gloria tibi, Trinitas	622
Gloriosi principes	125
H abitabit in tabernaculo tuo .	574
Haec dies	642
Hedvigis sancta inclyta . .	117
Hei mihi	369
Heu me	342
Hic accipiet	427
Hodie nobis caelorum rex .	217
Hodie nobis de caelo	218
Hosanna filio David	441
I mmutemur habitu	239
In die tribulationis meae .	481
In Floriano	116
Ingrediente D-no	450
In loco pascuae	364
In monte Oliveti (Niedziela Pal- mowa)	441
In monte Oliveti (Wielki Czwar- tek)	460
In pace in idipsum	573
In pace factus est	595
In paradisum	334
Insurrexerunt in me	512
In te, D-ne, speravi	455
Inviolata, integra	169
Ipse Invocabit me	228
Ipse Jesus	124
Jerusalem surge	582
Jesum tradidit	540
Jesu Redemptor omnium . .	210
Judas mercator	476
Justificeris, D-ne	486
Juvenes et virgines	429
Juxta vestibulum	239
K yrie eleison 108, 332, 336, 613, 617	231
Kyrie eleison (nad trumną) . . .	332, 403
Kyrie eleison	391, 414
L aetentur caeli	231
Lamentatio I.	457
“ II.	461
“ III.	465
“ IV.	514
“ V.	518
“ VI.	521
“ VII.	576
“ VIII.	579
“ IX.	583
Lauda anima mea	348
Lauda Jerusalem	549
Laudate D-num de coelis . .	428
Laudate D-num in sanctis eius	387, 606
Laudate D-num omnes gentes	618, 622
Laudate D-num quoniam . . .	492
Laudate pueri	424
Levavi oculos meos	343
Libera me... de morte	331, 380
Libera me... de viis	379
Liberavit D-nus	469
Litaniae Omnim Sanctorum: 1. Sabbato Sancto	613
2. S. Marci et Rogationum	108
Litaniae De Sacr. Corde Jesu .	172
“ SS. Nominis Jesu	175
“ Lauretanae 1. 2.	177, 180
“ De S. Joseph	182
Longe fecisti	535
Lumen ad revelationem . . .	98
Lux aeterna	400
M agnificat	347, 503, 620
Magnus D-nus	220
Martyr Dei Stanislaoe	116
Melchisedech	141
Memento mei Deus	369

	Str.
Memento mei D-ne Deus	549
Me sucepit	384
Miserere mei Deus (Wielki Tydzień)	486, 504, 543, 601
Miserere mei Deus (za zmarłych)	326
Miserere mei Deus (w egzekwiach)	382
Misericordias D-ni	228
Mulieres	607
N equando rapiat	359
Ne recorderis	370
Notum fecit D-nus	232
Notus in Judea Deus	480, 595
O adoranda Trinitas	126
Oblatus est	492
Obtulerunt pro eo	101
Occurrunt turbae	444
O Crux, ave	448
O magnum mysterium	225
Omne, quod dat mihi	347
Omnis amici mei	577
Omnis spiritus	386
O mors	601
Opera manuum tuarum	345
Oramus D-ne conditor	132
O Redemptor	496
Oremus dilectissimi nobis	107
Orietur	221
O sacrum convivium	140
O vos omnes	592, 606
P ange lingua... corporis	499
Pange lingua... certaminis	565
Peccantem me	377
Per merita S. Adalberti	114
Placebo D-no	341
Plangent eum	602
Plange, quasi virgo	585
Popule meus	559
Postulavi Patrem	633
Posuerunt	550
Prae timore autem	641
Procedamus in pace	100
Proprio Filio suo	542
Pueri Hebraeorum	443
Quam bonus Israel Deus	471
Quare fremuerunt gentes	508, 633
Quemadmodum desiderat	375
Quem vidistis	219
Qui Lazarum	362
Recessit pastor	571, 591
Regem, cui omnia vivunt	354
Regina caeli (w dni krzyżowe)	112
Regina caeli tonus sol.	201
Regina caeli tonus simpl.	205
Requiescant in pace	333, 337, 400, 406
Requiem aeternam (Msza)	390
Respondens autem Angelus	642
Retribue servo tuo	425
Reversus est Angelus	123
Rex Christe	148
Rorate caeli	157
Sacerdos et Pontifex	241
Sacris solemnii	137
Salutis humanae sator	138
Salve festa dies	104
Salve mater misericordiae	170
Salve Regina (w egzekwiach)	338
Salve Regina (w nieszporach)	202
tonus sol.	202
tonus simpl.	205
Salvum me fac	451
Sana D-ne	374
Sancta et immaculata	227
Sanctus (Niedziela Palmowa)	442
Scriptum est enim	448
Seniores populi	485
Sepulto D-no	600
Sicut cervus	611

	Str.
Sicut ovis	578
Si iniquitates	344
Simile est regnum	123
Sitivit anima mea	374
Sit nomen D-ni	424,
Subvenite	328
Surrexit D-nus de sepulero	626, 635
Surrexit D-nus vere	628
Suscepimus Deus	220
Tamquam ad latronem	529
Tamquam sponsus	213
Tantum ergo	146
Te decet hymnus	383
Te Deum (Tonus sol.)	149
Te Deum (Tonus simpl.)	153
Tenebrae factae sunt	531
Terra tremuit	480
Tradiderunt me	539
Traditor autem	493
Tristis est anima mea	464
Turba multa	445
Una hora	484
Zelus domus tuae	451

SPIS ALFABETYCZNY ŚPIEWAÓW POLSKICH

Ach, mój Jezu	267
Anie ziemski	306
Anioł pasterzom mówił	256
Boga Rodzica	290
Boże, coś Polskę	308
Boże, kocham Cię	309
Boże w dobroci	310
Boże wieczny, Boże żywy	252
Bóg się rodzi	257
Chrystus zmartwychstał jest	276
Chwala i dziękczynienie	280
Dnia każdego	294
Dobranoc, Głowa święta	268
Do Ciebie, Panie	311
Do Twej dążym kaplicy	295
Dzień on dzień	418
Gdy się Chrystus rodzi	258
Gwiazdo morza	296
Jezu Chryste, Panie mily	269
Jezu, w ogrójcu mdlejący	315
Już od rana rozśpiewana	297
Każda żyjąca dusza	286
Kiedy ranne wstają zorze	311
Klaniam się Tobie	281
Krzyża święty	270
Kto się w opiekę	312
Któryś za nas cierpiął rany	272

	Str.		Str.
Litania o Najśw. Sercu Jezusa	181	Spuścicie nam na ziemskie niwy	254
" do Najśw. Imienia Jezus	186	Stała Matka Boleściwa . . .	273
" Loretańska 1. . . .	188	Szczęśliwy, kto sobie Patrona	307
" Loretańska 2. . . .	189		
" do św. Józefa	193	Święty Boże	117, 313
" do Wszystkich Świętych	195	Święty, Święty, Święty . . .	283
Ludu mój, ludu	272	Te Deum Polskie 1.	317
Lulajże, Jezuniu	259	Te Deum Polskie 2.	319
Matko nieskieskiego Pana . .	299	Twoja cześć, chwała	283
Mędrzy świata	260	U drzwi Twoich	284
Niechaj hędzie pochwalony	282	Wesel się, Królowo mila . .	277
Niepojęte dary	261	Wesoly nam dzień	277
O Maryjo, Matko Boga . .	300	Wisi na krzyżu	275
O zhawca Hostio	146	Witaj Królowo, Matko litości	302
Pan z nieba i z lona Ojca .	263	Witaj Krynico	288
Pod Twoją obronę	192	Witaj świętą	303
Po upadku	253	Witam Cię, witam	285
Przez Twoje święte	104	Wszystkie nasze dzienne sprawy	314
Przez czystocwne upalenia .	316	Wśród nocnej ciszy	264
Przybądź, Duchu Stworzycielu	279	W złobie leży	266
Rzuńmy się wszyscy spolem .	282	Z drowaś bądź Maryja . . .	255
Serce Twe, Jezu	287	Zdrowaś Maryja	305
Serdeczna Matko	301		

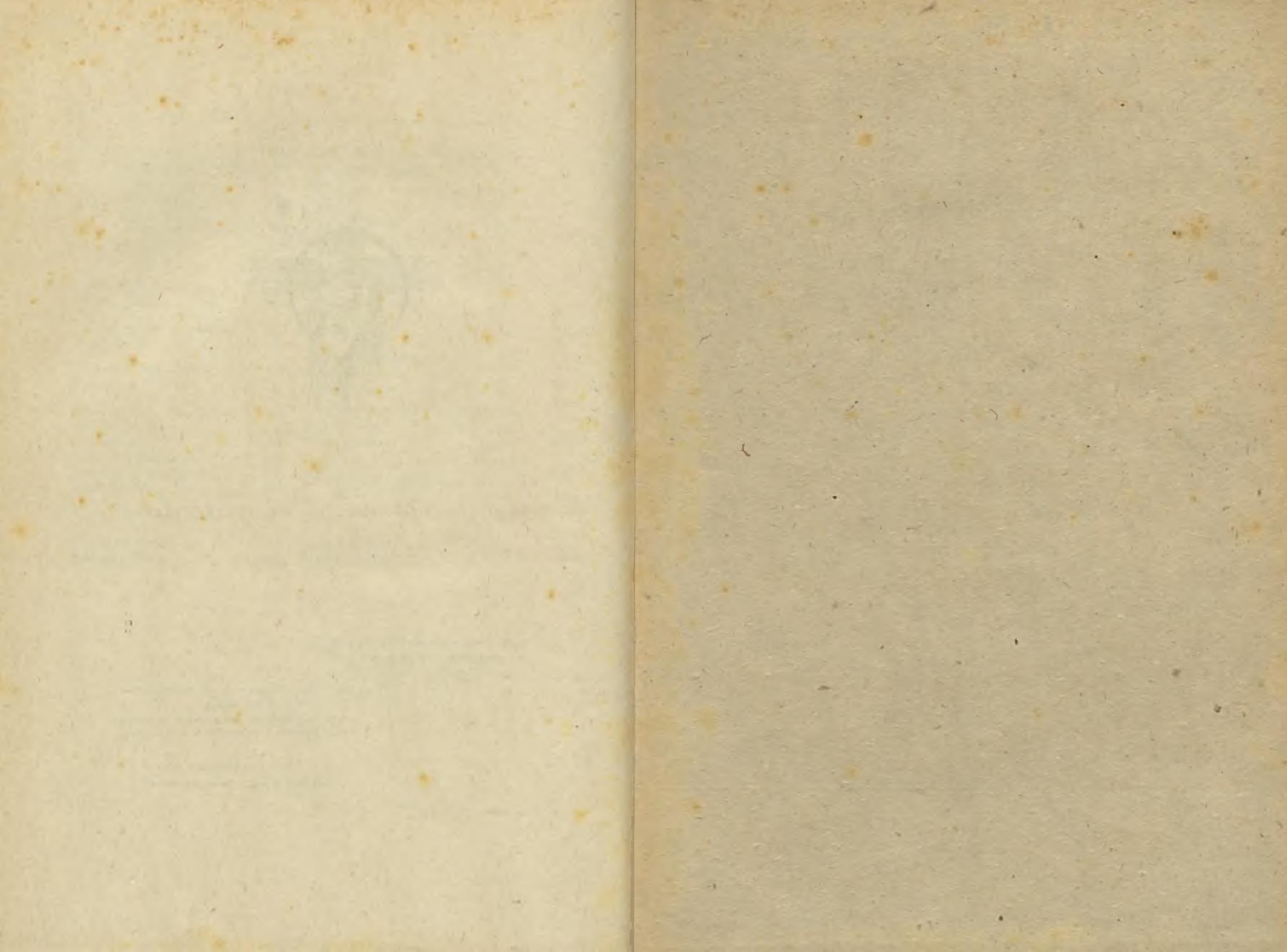
Ad majorem Dei gloriam

BIBLIOTEKA
Dział VI-a / 47 394
Nr k.
Kościół par. Skaryszew

Układ tekstu linotypowego wykonali składacze:
Szmigielok Alojzy i Nowak Konrad.

Układ nut i montaż wykonał składacz ręczny
Dyja Henryk
były wychowanek Państwowego Instytutu
Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie.

Druk wykonali na maszynach piaskich
Gwoździk Alojzy i Świerczyna Henryk.

11
12

